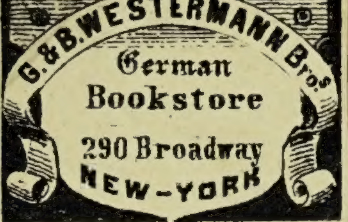

G.&B. WESTERMANN Bros.
German
Bookstore
290 Broadway
NEW-YORK

W. Henry Green

Princeton N. J.

June 24. 1853

לְשׁוֹן רַבָּנָן

(Leschon Rabbanan)

oder

gedrängtes, vollständiges

aramäisch-chaldäisch-rabbinisch-deutsches

Wörterbuch,

als Hilfsmittel zur Erlernung

des

Thalmuds, der Thargumim und Midraschim.

Mit vielen Erläuterungen in einem Anhange und einer vollständigen Sammlung hebräischer und rabbinischer Abbreviaturen

von

Dr. J. H. Dessauer.

Neue mit einem Nachtrage von Verbesserungen und Zusätzen versehene Ausgabe.

Erlangen,
Verlag von J. J. Palm und Ernst Enke.
1849.

Vorrede.

Das Studium des Thalmuds und der Midraschim ist schon deßwegen mit großen Schwierigkeiten verbunden, weil sie nicht in der rein hebräischen, sondern in der sogenannten rabbinischen Sprache geschrieben sind. Diese Sprache entstand bei den Israeliten in der Zeit der Gefangenschaft, wo sie anfiengen mit andern Völkern nähern Umgang zu pflegen und in ihre Muttersprache nach und nach eine Menge syrischer, chaldäischer, arabischer, persischer, griechischer, spanischer und lateinischer Wörter aufzunehmen. Daraus läßt sich leicht auf den großen Wörterreichthum der rabbinischen Sprache, aber auch auf ihre Mannigfaltigkeiten und Anomalien schließen. Dessen ungeachtet haben es Viele in der Kennntniß des Thalmuds sehr weit gebracht, und zwar einzig und allein dadurch, daß sie die Erlernung desselben zu ihrer ausschließlichen Lebensaufgabe machten und sich daher von frühester Jugend bis ins höchste Alter nur mit dessen Studium beschäftigten. Ein solcher Rabbiner verstand daher auch nichts als den Thalmud, er konnte in der Regel weder seine Muttersprache noch eine andere lesen und schreiben, und kümmerte sich überhaupt um keine Wissenschaft, die nicht in seinem Thalmude enthalten war. Auf solche Weise ist es daher nicht zu verwundern, daß die rabbinische Sprache auch ohne Wörterbuch erlernt und verstanden wurde. Anders verhält es sich aber jetzt; man fordert von einem Rabbiner mehr als einseitige Thalmudkenntniß, er soll wissenschaftlich gebildet seyn, und zu diesem Behufe ein Gymnasium und eine Universität besucht haben. Er kann aus diesem Grunde nur sehr

wenig Zeit auf Thalmudstudium verwenden und erst in seinen akademischen Jahren bleibt ihm etwas mehr Muße hiezu. Darum ist ihm die rabbinische Sprache eine fremde und es ist ihm eben so wie dem christlichen Theologen fast unmöglich, dieselbe ohne Wörterbuch zu erlernen. Dasselbe Verhältniß findet auch bei dem israelitischen Jugendlehrer statt. Der Mangel eines Schul- oder Handwörterbuchs über den Thalmud wird daher um so fühlbarer, da wir nur folgende ausführliche, sehr theuere und theils vergriffene Wörterbücher besitzen:

1. ערוך Von Nathan bar Jechiel, geb. 1106 in Rom, das Wörterbuch erschien aber erst 1515;
2. מוסף הערוך Eine starke Vermehrung des obigen von dem spanischen Arzte Mussaphia. Amsterd. 1655;
3. **Lexicon chald. Thalmud. et Rabbinicum** von J. Buxtorf 1640 und
4. Rabbinisch-aramäisch-deutsches Wörterbuch von M. J. Landau. Prag 1819, 5 Thl.

Ausser diesen gibt es noch einige kleine Versuche, die aber den Namen Lexikon nicht verdienen. Es dürfte daher um so mehr das gegenwärtige Handwörterbuch ein Bedürfniß seyn, da Nro. 1 u. 2 ohne deutsche Uebersetzung, nicht vollständig und fast ganz vergriffen sind, und Nro. 3 zwar vollständiger und in lateinischer Sprache geschrieben, aber ebenfalls, wie die obigen beiden, nur noch durch Antiquare zu haben und seine Besitzerlangung zu den seltenen Fällen zu rechnen ist. Diesem Mangel suchte zwar M. J. Landau durch sein in Nro. 4. bezeichnetes, nicht interpunktirtes und mit vielen Anmerkungen versehenes Wörterbuch abzuhelfen; allein eben diese Anmerkungen über Archäologie, Geschichte, Geographie und Kunst, die man leicht in andern billigern Werken wiederfinden kann, haben dem Lexikon eine

solche Ausdehnung gegeben, daß es ein 5 Bände starkes Werk ausmacht und 17 fl. 30 kr. kostet. Ein viel zu hoher Preis für arme Studirende, und doch sollte, wie oben gesagt wurde, jeder jüdische und christliche Theolog und jeder israel. Lehrer im Besitze eines thalmudischen Wörterbuches seyn, das eine getreue deutsche Uebersetzung der interpunktirten rabbinischen Wörter und Gedrängtheit mit Vollständigkeit und Deutlichkeit verbindet, dabei auch billigen Preises zu haben ist.

Diese Aufgabe zu lösen, benützte ich die vier vorgenannten Wörterbücher, ergänzte die Mängel der frühern, theils durch Verbesserungen der spätern, theils durch eigene Zusätze, und behielt besonders die deutsche Wortübersetzung des Landauerischen Aruchs da bei, wo sie genau nach Buxtorf und Mussaphia, und überhaupt getreu, treffend und dem Sinne des thalmudischen Wortes entsprechend war. Hingegen Hunderte von Wörtern — und besonders die zahlreichen rabbinischen Partikeln — die Landauer entweder gar nicht aufgenommen, oder nicht übersetzt, oder auf ein gar nicht vorhandenes oder nicht übersetztes Wort hingewiesen hatte, wurden von mir aufgenommen, ergänzt und übersetzt, so daß ein Wort, welches in den früher vorhandenen Wörterbüchern oder im Thalmud, den Midraschim und Thargumim vorkommt, in diesem Wörterbuche nicht vermißt werden dürfte. Um aber auch bei einer solchen Reichhaltigkeit von Wörtern einen billigen Preis stellen zu können, mußten alle Citaten, die nur das Werk vertheuern und auch in so fern unnöthig sind, weil die Commentatoren ohnehin den Inhalt der ganzen Stelle erklären, aber keine Wortübersetzung geben, wegbleiben; ausserdem wurden die Wörter interpunktirt, das Genus der Nennwörter angezeigt und dem Werke ein Anhang beigegeben, welcher die Eintheilung des Thalmuds, den kurzen Inhalt jedes einzelnen Theils desselben, dessen Metho-

denlehre und die Erklärung der technischen Ausdrücke, nebst der Angabe der berühmtesten Rabbinerschulen und der, sich in jener Zeit gebildeten, verschiedenen Sekten der Juden und endlich die Erklärung der in rabbinischen Schriften sehr häufig vorkommenden Abbreviaturen, enthält. Zur Bequemlichkeit und zum Nutzen des Studirenden erscheint neben diesem Werke ein vollständiges Paradigmen der regelmäßigen und unregelmäßigen Verba, der männlichen und weiblichen Nennwörter, nebst einer Tabelle über die Personal- und Possessivpronomen der chaldäischen Sprache, durch deren Erlernung verbunden mit der Kenntniß der hebräischen Sprachregeln, es gewiß ein Leichtes seyn wird, jedes beliebige Wort in seiner Stammform aufzufinden, und sollte dieselbe auch durch Prosthesis, Epenthesis und Paragoge noch so unkenntlich seyn. Dem Wißbegierigen wird es auch erfreulich seyn, neben den im Aruch angegebenen Wurzelwörtern von zwei Stammbuchstaben wo es oft sehr schwer fällt, einen Unterschied zu finden, einen **Radix** von drei Buchstaben beigesetzt zu sehen, und wo dieß nicht der Fall ist, merke man sich nur, daß die Verba לא u. לה mit ָ, die Verba עע, פי, פא u. פנ meistens mit ַ interpunktirt wurden. Irrungen zu vermeiden, muß ich noch bemerken, daß den meisten Wörtern, welche Mussaphia mit Bestimmtheit, als aus der griechischen Sprache abstammend, angiebt, das Zeichen (gr.) beigesetzt wurde. — Möchte der Liebhaber der rabbinischen Sprache durch praktische Versuche von der Brauchbarkeit dieses Handwörterbuchs sich überzeugen, und ob es auch besser seyn könnte — alles Menschliche ist unvollkommen — er wird es vielleicht dennoch nicht ganz unbefriedigt aus Händen legen. —

Baiersdorf, im September 1837.

Der Verfasser.

א

א״א Aa (Ausruf, Stille gebietend).

אֲאָרָא m. die Schicht, (pers.) von Stein, Holz, u. s. w.

אָב m. Vater, Haupt.

אַבָּא Abba, (E. N.) und Vater.

אַב m. der 5te Monat.

אֵב m. Frucht (R. אבב)

אֹב m. Beschwörer, Zauberer.

אִבָּא f. (s. טמיא) Todtenbein.

אַבָּא f. Wald, waldige Gebirge.

אָבוּב m. Orgel (s. ארדבליס)

אָבִיב m. Aehrenfrucht, Aehrenmonat, Aehre.

אֲבָבִית f. Schauer.

אֲבוּב רוֹעֶה m. (s. חוטרא) Hirtenstab.

אַבְגִינוֹס von edlem Geschlechte (gr.)

אֲבַד m. der, das Verlorne.

אַבְדוּמָה f. eine Art Nilfisch (gr.)

אוֹבְדָן m. Untergang.

אִיבָּא f. Haus.

אַבְדּוֹן (E. N.) Abdon.

אַבְדוֹקוֹס gut erzogen (gr.)

אַבְהוֹנוּס m. Wald=Esel.

אִבּוֹ m. Brachvogel, Ibis (s. אבניתא)

אַבְזֶקֶת f. (s. ברק) Wurm.

אֲבַזֵּר m. (arab. Abazar) Gewürz.

אַבְחוֹטוּס m. (s. אַבְהוֹנוֹס) Waldesel.

אֲבַט m. Badewanne (gr.)

אַבְטָלָאוֹת f. (s. אפרכיות) Provinzen, Städte.

אַבְטִינַס Aftinus (Rauchwerker).

אַבְטִיוֹנַס m. Hauptmann, Stadtvogt, Landvogt.

אֲבַטוֹמְטוּס m. Zufall, Ungefähr (gr.)

אֲבִידָן (Abidan), Name eines Oberhaupts der Zaducäer.

אֲבַיי m. Vater, Patrizier (syr.)

אֶבְיוֹן m. Dürftiger, Bedrückter.

אֶבְיוֹנוֹת f. kleine Beere, Kaper.

אבוין f. Hacken, Pflugschaaren.
אבל in der That, fürwahr.
אבל dennoch.
אבל m. Trauer.
אבול m. Thor.
אבלא f. Laugenkorb (s. אכלא)
אבלא f. Deckel (s. אכלא)
אבולא f. Pforte, Thüre (gr.)
אבולאי m. Pförtner, Thürhüter.
אבולי m. Rathsherr.
אבולין m. Vornehme.
אבלינא f. Haselnußbaum (gr.)
אבלוסמוס m. eingesetzte, eingewirkte Stücke.
אבמוסוס wohlunterrichtet, gelehrt (gr.)
אבן גליון f. Evangelium, frohe Botschaft.
אבן תקומה f. (s. תקומה) Erhaltungsstein.
אבן שואבת f. (s. שואבת) Magnetstein.
אבן מסמא f. (s. מסמא) Ruhestein.
אבן שעות f. (s. שעות) Stundenzeiger.
אבן טועין (s. טועין) Irrstein.
אבן המנוגעת f. Aussatzstein.
אבניתא f. (s. אבר) Ibis.

אבס mästen.
אבוס Napf, Topf.
אביסנא f. Schwere, Last, Gewicht.
אבסקנטיה f. Gehorsam, Willfährigkeit.
אבעיא f. Periode (Untersuchung, Bitte).
אבץ f. Zinn.
אבק m. Staub, zuw. Geruch.
אבק m. Fackel.
אביק m. Hahn, Canal.
אבקתא f. Oeffnung, Loch.
אבר f. Blei.
אבר m. Glied, Bein.
אברא gewiß.
אברא f. Schwungfeder.
אביר m. Mächtiger, Held.
אברואי m. Thürme, Festung.
אברוגני m. Boten (Katheder).
אברהם Abraham.
אברורי m. kleiner Schlauch.
אברורי m. Aushauung, Umhauung (Nahrung, den Wachsthum der Bäume zu befördern).
אבזר m. (Abazir) Gewürz.
אברזין m. feines Gold (gr.)
אברזין m. lederne Decke.
אברך beugt das Knie.
אברנים halbroh, halb gebraten.

אֲבוּרְנְקִי m. Laube (s. כורנקי)
אֲבַרְקִין m. Pluderhosen.
אֲבְרוֹשִׁי m. fette Oliven.
אֲבְרוֹשֵׁךְ Gericht von Mehl, Honig und Oel.
אַבְרְתָא Isop (s. איזביון)
אַבְשׁוּנָא f. gedörrte Körner.
אִבְשָׁא f. Herlinge, wilde Beere.
אֹג m. Kornelkirschbaum.
אֲגַבָא heilig, — unrein (gr.)
אִגְרְגָא f. Gefäß, Behältniß, Schlauch.
אֲגָאָה f. Ziegenfell (gr.)
אֲגַגְיָא m. Kleidung.
אָגָב אֹסְטַס augustus (heilig).
אוֹגְבִין m. Becher, Pokal.
אֲגַד binden.
אִיגוּד m. Gelenk, Band.
אֲגֻד m. Krücke, Stab, Stütze.
אַגְדָנָא f. Absynth, Wermuth.
אַגְחוּתָא f. Krieg.
אִגְיָא f. Beet.
אִיגְּרָא f. Untergewand.
אֱגוֹז m. Nuß.
אַגְטְרְגְטְיָא f. Wasserfall (Cataracta), Strudel, auch Schutzgatter, Fallthüre.
אֲגִיטִין m. Schreibtafel, Billet.
אַגְיָא Weg, Straße, Furche (gr.)
אֶגֶל m. Tropfen.
אֲגוּמִין laßt uns gehen (gr.)
אֲגַם m. Schilf, Rohr.
אָגָם m. Mensch.
אַגְמָא f. Angst, Qual.
אֲגַמְיָא f. Sumpf.
אֲגוֹן m. Kampf, Streit (Agonie).
אֹגֶן m. Henkel, Griff, Kreis.
אַגָּן m. Becken, Kessel.
אֲגְנִיָּה vom Lamme.
אֲגַס m. Birn, Pflaume..
אֲגִסְטְרוֹן m. Miethling.
אֲגוּסְטָלָא (s. אגבסטס) August.
אֲגִסְטְרִיוֹן m. Gottesdienst, Privilegium, Ceremoniell, Weihe (gr.)
אֲגַף m. Schloß, Riegel.
אֲגַף m. Flügel.
אֲגַר m. Verdienst, Lohn.
אֲגַר sammeln.
אָגוֹר m. Altar.
אֲגַר miethen, dingen.
אִגְרַת f. Spalte.
אַגְרִיאוֹן m. Wild.
אֲגוּרָא f. Festung, Batterie.
אִגָּר m. Dach.
אֲגַר m. Agger, Anhöhe.
אַגְרְטִין m. ungemischter reiner Wein (gr.)
אֲגַרְטְמִין Handelsrichter.
אֲגִירְיָסִין m. (s. אגריאון) Wild.

אַגְרְמַי m. Steuereinnehmer.
אַגְרִיסִין wild, ungezähmt.
אַגְרְמַי m. Steuereinnehmer.
אַגְרַנִּימוֹן m. Marktmeister, Marktrichter (gr.)
אֶגְרוֹף m. Faust.
אַגְרִיפֹס ungeschrieben (gr.)
אַגְרִיקוֹס m. Landmann, Provinzvorsteher.
אִגֶּרֶת f. Kundmachung, Brief.
אִגְּרוֹת f. Verschreibung.
אִגְרַת ein böser Dämon, Igaroth.
אַגְשׁוּתוֹן verhärtet.
אֲד schleudern, werfen, wälzen.
אֵד m. Dunst, Nebel, Wolke.
אוּד m. Ofenkrücke (Feuer zu schüren).
אֵיד m. Festtag, (iron.) Tag der Angst.
אֵידָא welches, welcher.
אַדְבְעָא f. Finger.
אוּדְדָא f. Feder (s. אורדא)
אַדְדָא f. Fischgräte.
אִדְוָתָא f. Welle, Woge.
אֱדַיִן darauf, damals.
אֲדַךְ verlöschen.
אִידָךְ anderswo, etwas anders.
אַדְכֵי m. Haufe, Schicht.
אַדִּילֵי m. (s. ארדילי) Wallfisch.
אָדָם m. Mensch, Menschengeschlecht.
אָדֹם roth.

אַדְמְדְמָנִי f. Vermillon, Zinnober.
אֲדַן m. Schimpanese.
אֶדֶן m. Zelt (s. אפדניה), Fußgestell, Feldbett.
אֻדֶן f. Ohr.
אִידָן m. Weide (s. אחוינא)
אוּדְנָא f. Becken, Wanne (s. אגן)
אַדְנֵי m. Sonnenwende.
אֲדָק m (s. ארק) Gießkanne.
אֲדַק hangen, anfassen, gebunden seyn.
אֲדַק schauen.
אַדוֹנְקֵי m. Oberhäupter (auch) Vornehme, Volkshäupter.
אֶדֶר m. Ceder.
אִדְרָא f. Cedermast (gr.)
אַדִּיר mächtig, stark.
אֲדַר springen, eilen, rennen.
אֶדֶר f. Fell, Haut, Leder (gr.)
אִדְרִיכְטִיס m. Wohnzimmer, Saal.
אֶדַר f. (s. אורדא) Feder.
אֶדַר f. (s. אדדא) Fischgräte.
אִדַּר m. Tenne, freier Platz.
אֲדַר m. Sitz, Gefäß, Stuhl (gr.)
אַדְרַבָּא im Gegentheile.
אַדְרִיבָא f. pers. (s. ארדב) ein Maaß.
אַדְרְגָזְרִיָּא m. Oberrichter.
אַדְרַזְדָא groß, vornehm, richtig.
אַדְרַכְתָּא f. (s. מירפא) Pfandrecht.

אדריונטוס m. Wipfel.
אדרמלך Adramelech, Götze der Sipparener, eine Pferdegestalt.
אדרימון (s. ארימון) einsam.
אדרון m. Zimmer (gr.)
אדריכל m. Baumeister.
אדרע f. Arm.
אדרופיקוס wassersüchtig.
אידרורוסטון m. Rosenwasser (gr.)
אהב m. Freund, Geliebter, Liebling.
אהובת f. Geliebte.
אהל f. Salzkraut.
אהל m. Zelt, Wohnung.
אהן m. unreife Traube, Feige, Dattel.
אהן er, derselbe.
אהרי m. die Reuße.
אהרן Aaron (v. הרה) E. N.
אהורירא m. Stallmeister.
או gelüsten, wünschen.
אוגנסטטו edel (s. אבגינוס)
אווז m. Ente, Gans.
אוול m. Eingang, Angang.
אום m. Stamm, Wurzel.
אוון m. Herberge, Zimmer.
אוכא (s. בגדא) (E. N.)
אוכבדא m. fürstlicher Agent (pers.)
אוס m. (s. אס) Nase.
אורקי m. Glanz, Strahl (gr.)
אויר m. Aër Luft.

אוירא f. Schicht (s. אארא)
אוריא f. Abendseite, Occident.
אוורי faul, unthätig.
אורשנא f. Phönix.
אוש erschallen, ertönen, bersten.
אושא f. Grundmauer.
אותיא f. Trappgans (gr.)
אותיאוס sogleich, auf der Stelle (gr.)
אותנטיא f. Macht, Ansehen, Würde, Authentia.
אז einst.
אזא f. der schwarze Adler.
אזה Name eines Gewichts.
אזא zünden, anzünden.
אזביון m. Isop (gr.)
אזגא f. Glas (s. זגא)
איזגדין m. Bote.
איזגדיך m. Erdscholle, kleine Klippen.
אזדא gehen, verschwinden (wie אזל)
אזדרבויי rinnen, überfließen.
אזדקור springen, hüpfen.
איזוהי welches.
אזירא f. Dörner.
אזכיר (R. זכר) gedenken.
אזל gehen.
אזל m. Netz, Garn.
אזל spinnen, weben.

אִזְמֵל m. Messer (gr.)
אִזְמַרְגְּדִין m. (s. זמרגדין) Smaragd.
אֲזַן m. Rüstung, Geräthschaft.
אֵזֶן m. Wagschale (s. ארגקל)
אִזִיכְּקָא f. Ausgaben.
אִזְקְפָא f. Nachen, Kahn (gr.)
אֵזוֹר m. Gurt, Gürtel.
אִזְתַּרְדוֹי m. Winkel, Ecke.
אָח verbinden, fügen, nähen.
אָח m. Freund, Bruder.
אָחוֹת f. Schwester, Verwandte.
אָח f. Feuertopf.
אָח m. Futter (s. אספסתא)
אַחְאַב König Ahab.
אֲחַב m. Oheim.
אֲחַד erfassen.
אַחְבַּרְתָּא f. Genossin.
אַחֲוּדָא f. Besitz.
אַחֲוָיָה f. Anzeige.
אַחֲוָרְנָא Weidengebüsch, Gras, Heu, Futter (s. אספסתא)
אֲחַז zurückhalten.
אָחָז König von Juda, Ahas.
אֲחִיָּה Ahija. (E. N.)
אֲחִילוֹ f. Fieber.
אֲחִימָן Ahiman. (E. N.)
אַחְמְרָה f. Edelstein (s. חמרתא)
אַחְמַר (Achamer) arab. roth.

אַחְמְתָא f. Pult.
אַחַר nach, hinter, zurück.
אַחַר säumen, vorbeigehen. (Pael)
אַחַר nach, nachher, darauf.
אֲחָרִים Acharäer (Schüler des Achar).
אַחֲרָיוֹת f. Obligation, Versprechung für Schaden, Sicherheitsverheißung (letzte Stütze).
אֲחַר begatten (bei den Kameelen).
אִטָּא (siehe זיטא) sieben.
אַטְבָא f. Rahm, Zange, Wagenleiter.
אַטְבַּח Atbah kabal. A. B. C.
אֲטָד m. Hagedorn (der südl. Stechd.)
אֲטוּ deßwegen, darum.
אֲטַט m. Distel.
אֲטִיטָס m. Atitos (E. N.)
אֲטִיפֵי m. Grübchen (Augen im Käse).
אֲטַל steinigen.
אַטְלִיטִין m. Kämpfer (gr.)
אִטְלִיס (ז) m. Markt, Fleischmarkt.
אַטְלֵיטִין m. Athlet, Kämpfer.
אִטַלְיָא Italia, Italien.
אִטַלְקֵי (eine Münze) Italicus. —
אֲטַם m. Verstopfung.
אָטַם verstopfen, verschließen.
אִטְמָא f. Seite, Flanke.
אִיטָם m. Reihe, Ordnung.
אֲטִמִימוֹן unschätzbar (gr.)

אטימוס fertig, bereit (gr.)
אטן m. Seil, Strick.
אטני m. Behältniß.
אטונס m. Thunfisch, thinus (gr.)
אטפא f. kleiner Graben.
אטפח genesen (s. אתפח)
אטקטקיא unordentlich (gr.)
אטרוג m. Parad. Apfel (s. אתרג)
אטרוניא f. Unwille.
אטרון m. Tyrann, Herrscher (s. טירון)
אטריך m. Itrium, dünner Honigkuchen (gr.)
אטורנגא Marschall.
אי wenn, wann.
אידיתא f. Kornfeld.
איבו m. (s. איבר) Raubvogel.
איזייא f. Dorn.
איכא es ist.
איל m. Widder, Meerkrebs.
אילת Eila, Seehafen in Idumäa.
אילה Ela (eigner Name).
אילה־דספינתא Schiffsbock, Pfahl.
אילונית unfruchtbar, untüchtig, haarlos.
אימא f. Spinnrocken.
איים in Furcht setzen.
איין (s. עיין) schauen.

איריא (Verbum איר) lehren, vortragen.
אירינון m. Wolle, Gewand (gr.)
אישי m. Herr.
אית ist, sind.
אך nur, allein, aber (Artikel der Einschränkung).
אך m. Schmerz, Jammer.
אכבא m. Hahn.
אכוזm. Schwanz, Gemäche, Hintere.
אכדין wie denn, auf welche Art.
אבורנקי u. אכורנקי Laube (s. כורנקי)
אכוז m. Hinterbacken.
אכטא f. lederner Schlauch.
אכאטים m. Achat. —
אכטו die Zahl acht (gr.)
אכבא m. Hahn (s. זרזיר)
אכל essen, speisen, verzehren.
אכלא f. das Hinschwinden durch eine Krankheit, die Krankheit selbst.
אכל verzehren, verdauen.
אכלת f. Umfang des Raums.
אכל verdauen.
אכל donnern, brüllen.
אכלא f. (s. אבלא) Laugenkorb.
אכלא f. (s. אבלא) Deckel.
אכל verläumden (אכל קרצין)
אכלבאי Getraidekammer (gr.)

אִכְלוֹסָא m. das Volk, die Menge.

אַכְלְסוּן m. Kichererbse (gr.)

אַכְלוּשִׁיךְ m. Lastträger.

אָכֵם schwarz.

אִכְמְרוּתָא f. ein schwarzes, Wolle ähnliches, Moos.

אִכְמוֹת wie oben.

אַכְמַר m. Speichel.

אַכְלְגְרִי m. Tafeldecker, Tafelmeister.

אַכְסָא einfältig, albern.

אַכְסִגְרוֹן m. Brühe von Essig, und Salzfische.

אַכְסַדְרָא f. bedeckter Gang, Gallerie vor dem Hause, wo man sitzen kann.

אַכְסִיוֹמָא f. Ehre, Würde (gr.)

אִכְסְלְגָס m. Baumwollenstoff (gr.)

אַכְסַן m. Axt, Beil, Nagel (gr.)

אַכְסַנְיָא f. Gastfreundschaft, Bewirthung, Herberge.

אַכְסְנַאי פִּרְכָא m. Quartiermeister (s. פירכא) (gr.)

אַכְסַפְתִיאָס m. Makrele.

אַכְסָר m. Schaden, Verlust.

אַכְסוּרְיָא f. Verbannungsort (gr.)

אֻכָּף m. Sattel.

אִכְפַּת f. (Aufbürdung).

אִכְצַן m. Beschwerlichkeit, Müdigkeit.

אִכָּר m. Bauer, Pflüger, Landmann.

אִכָּר m. (s. רפאתא) Laib Brod.

אַכְרוּעַ f. Springkraut (n. A. Kümmel).

אַכְתִּי noch (wie das hebr. עוד)

אַל mit nichten, nicht.

אֱלָא wehklagen.

אֶלָּא aber, doch.

אִלְבָן m. Libanus, Weihrauch.

אִלָּה f. Schwert, Schleuder.

אַלָּה f. die Feldfrucht.

אַלָּה f. Eiche.

אֱלָה f. Kraft, Vermögen.

אִלָּה f. Wurm, Made (gr.)

אֲלוּ siehe, da.

אִלּוּ wenn, wenn doch, wenn nicht.

אַלְוָא f. Alvah (persisch), Galgant, Aloe.

אִלוֹגְלוֹגִין m. Elogium, schriftliches Verzeichniß, Titel, Ueberschrift.

אֲלוֹגִין (w. oben).

אִלוּרֵי wenn doch.

אֲלוַּס m. Aloe (s. אלוא)

אַלּוֹן m. Terebinthe, Eiche.

אֲלוֹן ganz, allein (gr.)

אַלּוּתָא (s. אלום) kräftig.

אִלּוֹת f. Grundveste.

אַלְטִיךְ m. Fichte, Palme (gr.)

אִלְטִיךְ m. eine Art Baumfrucht (gr.)

אַלְטִיכְסִיָּא f. Wahrheit (gr.)

אַלְמָן m. Wittwer.
אִלָּךְ diese.
אַלְנְטִית f. Linteus, leinwandenes Tuch.
אַלְנְטִית f. Trank (Oel, Wein und Wasser).
אַלְכְּסַנְדְּרִין griechisch, nach griechischer Art und Sitte.
אַלוּנְכִי m. Lanze (gr.)
אַלְנְקִי m. Tragbahre, Polster.
אַלִּיס kauen (s. עלס)
אֱלִיס Elisa. (E. N.)
אַלְסוּס m. Wald, Hain, Gebethaus (gr.)
אַלוֹסֵרִיקוֹן Holosericus, ganz seiden (gr.)
אֶלְעָזָר Elcaser. (E. N.)
אָלֶף (der Buchstab) Aleph.
אֶלֶף Tausend.
אַלְפָא der, das Erste (gr.)
אַלְפָא f. Schiff.
אוּלְפָּן m. Lehre.
אַלְפָבֵיתִין m. Alphabet.
אִלְפָּס m. Tiegel, Pfanne.
אַלְצָן m. Hunger.
אַלְצְרִין m. (eine Art Baumfrucht).
אַלְקְטִיּוֹת f. Sommerwohnung.
אַלִּיקִי f. Muth, Hülfe, Kraft (gr.)
אַלְקַפְּטָא m. Vicekönig.

אַלְטִיס m. Weg.
אֵלְיָאס m. Sonne (gr.)
אֵלָיו zu ihm, hier in (rab.) cabal. Bedeutung.
אַלְיָה f. Ohrläppchen.
אֵלִיָּהוּ Elijahu (Prophet).
אַלִּייָה beklagen, bedauern (gr.)
אִלְיוֹן m. Daumen (Allex.)
אַלְיִיסְטוֹן durch die Sonne gereift.
אֶלְיוּתְרוֹפוֹלִיס Eleuthropolis (Stadt in Judäa, soviel als Freistadt).
אַלְיִירִין grau.
אַלְיְירִין m. Badewirth.
אִלֵּךְ diese.
אֲלַכְסוֹן schief, schräg (gr.)
אַלְיָת f. ein musikalisches Instrument.
אַלֶכְּסַנְדְּרִיָּא Alexandria, Alexandrien.
אַלֵּל m. Ader, Pulsader, Flechse.
אַלָּלָא f. Sack (ein Maaß).
אִלֵּם verstummen, stumm.
אַלֵּם stark.
אַלְמָא f. Bund, Garbe.
אַלְמָא so, daher, darum.
אַלּוּם m. Alumen, Alaun.
אַלְמוֹג m. Koralle.
אִלְמָלֵי wann auch, wäre nicht.
אַלְמֵן m. Hafen (gr.)
אַלְמָנָה f. Wittwe.

אלר m. Schneidinstrument.
אלריא f. (s. דלריא) Melancholie.
אלריא f. Kopfbinde, Gürtel.
אלריא Hilaria, Frohsinn, Heiterkeit.
אלש Alus, Hauptstadt Arabiens in der Gegend von Petra.
אלת f. Stock, Knüttel, Ruder.
אליתא f. Name eines unverbrennbaren Thieres.
אליתא f. Späne (gr.)
אלתר sogleich.
אלתת Name eines Fisches.
אם f. Furcht.
אם wenn, weil.
אם f. Mutter, Stütze.
אם f. Maaß, Maaßstab.
אם f. das männliche Glied.
אם f. Gebährmutter.
אימא ich werde sagen.
אמבודהא f. Versammlung, Menge.
אמבטי f. (s. אבט) Wanne.
אמבטוס unerreichbar, unbesteigbar, steil.
אמבל m. (s. ענבל) Klöpfel.
אמבוניא f. der erhabene, hervorstehende Theil, Zinne, Spitze.
אמבר m. Behältniß.
אמגוזא Nuß.

אמגושא m. Zauberer (gr.)
אמד schätzen, messen.
אומד ungefähr.
אמדלא f. Gartenleiter.
אמטול wegen.
אמיטתא f. Nebel.
אמיינטון unverderbt, unverbrennbar (gr.)
אמולוגין m. Geständniß, Versprechen (gr.)
אמלין m. Mantel, Oberkleid.
אמלתרא f. Stubendecke, Querbalken (gr.)
אמם m. Form.
אמן m. Handwerker, Künstler, Arbeiter, Wirker.
אמן Amen.
אמן m. Ecke, Seite.
אמן nähren, erziehen.
אמון Amon, der Hauptgötze der Egyptier.
אמונה f. Wahrheit, Redlichkeit (legal.)
אמנה Amana, der Name eines Theils des Libanongebirges.
אמוניא f. Eintracht (gr.)
אמנוס Amanus, ein Arm vom Berge Taurus.
אמפליא f. (s. אנפליא) Socke.

אֲמַפּוֹלִי m. (Mapalia) Bude, Pult, Kassa, Geldbörse, Beutel.
אַמְפּוּמְיוֹת offen.
אֶמְפּוֹר m. Kaufmann (gr.)
אִמְפֶּרְטוֹר m. Imperator, Feldherr, Kaiser.
אֲמַץ Augen zudrücken.
אֲמַץ roh (gr.)
אֶמְצַע Mitte.
אַמְקְסִירוֹס m. halbverdorrt (gr.)
אִמַּר m. Schaf, Ziege, Lamm.
אֲמַר (s. מרא) erzürnen.
אִמְרָא f. Saum, Rand, Franse.
אֶמֶר zahm (gr.)
אֱמוֹרִי emoritische (heidnische) Sitte.
אֲמַר sagen, sprechen, reden.
אִמַּר m. Geißel (gr.)
אֲמוֹר m. Frohnvogt (Lehrer, Emir).
אִימְרָא f. Tag (gr.)
אֲמַרְיָא (s. מרא) erzürnen.
אֲמַרְכָּל m. Wortführer, Sprecher.
אַמְרָפֶל Amraphel (König von Sinar).
אֶמֶשׁ vorige Nacht, gestern.
אֱמֶת f. Wahrheit. Zusammengezogen (für אֲמֶנֶת)
אֲמִיתָא Münze, Mentha (gr.)
אֲמִתּוֹ (s. אַם) Glied.
אֲמַתְלָא f. Anspielung, Denkzeichen (מָשָׁל)
אַמְתַּנְמִין m. Urheber, Stammvater (gr.)
אֵין nicht, nicht vorhanden.
אֹזֶן f. Ohr, Lappe, Lungenhäutchen.
אָנִי ich.
אַן f. der Kauf, die Pachtung, der Preiß.
אוֹנֵן m. Klagender, Trauernder.
אָן wo?
אַן ists nicht so?
אִנָּא dieser, diese.
אִנְבָּא f. Nisse.
אִנְבָּא f. Frucht.
אַנְבַּג m. ein viertel Maaß (s. כבג)
אַנְבּוֹלִי f. Grundlage, Lager.
אַנְבְּטָאוֹת f. Wand, Mauer.
אִנְבַּל m. Hämmerchen, Schlägel in der Glocke.
אֲנְבּוּרְקְרָאוֹת f. Bürde, Bündel, Pack.
אִנְגַּד wenig.
אַנְגְּלָא Bote, Verkündiger, Engel (gr.)
אַנְגְּרָא f. eine kleine Münze.
אֲנְגְרוֹטִיקָא f. Frohn, Steuer.
אַנְגַּרְיָא f. Frohndienst, Angaria.
אֲנַגְּכָרְטִים m. Lastträger (gr.)

אנגרון m. ein Getränk od. Brühe aus Wein und Carum od. Salzfisch (gr.)

אנדכתרי m. Pinsel, Stricknadel.

אנדיסקי m. Notar (auch Patent).

אנדיפי m. Stirne, Schläfe.

אנדיקין m. Richter, Rechtliebender.

אנדרוגינוס m. Mannweib, Zwitter (gr.)

אנדרטא f. Bildsäule (gr.)

אנדרולימוס Pest (unter den Menschen) (gr.)

אנדרמוסיאה f. wie oben.

אנדרונא f. Wohnstube (gr.)

אנדרפתא Name eines Vogels.

אנחותא f. (s. כחותא) Spahn, Latte.

אינטובין m. Intubus, Endivie (gr.)

אנטגרפין m. Abschrift, Exemplar (gr.)

אנטידיקוס m. Gegner, Widersacher (gr.)

אנטוכיא Antiochia.

אנטיכי f. Becken (s. מוליר)

אנטל ein viertel Maaß (gr.)

אנטלר m. (Beamte) Curator (gr.)

אנטיכיא f. Frauenbadmantel.

אנטמיסיון Würde, Verdienst.

אנטוס wirklich, in Wahrheit (gr.)

אנטיפטר Antipatris (gr.) E. N.

אנטפתא m. Proconsul (gr.)

אנטיקיסר m. Anticaesar, Vicekaiser (gr.)

אנטרון m. Stütze, Strebepfeiler (gr.)

אניך m. Fäden, Bänder.

אניצי m. Bündel, Büschel.

אנייקי m. (s. תובל) Aehre.

אנך m. Onyx (gr.)

אנלגין m. Lesepult (gr.)

אנמלין m. (Getränk von Wein und Honig) (gr.)

אנמירינון m. Myrthenwein (gr.)

אנונה f. Annona, Lebensmittel, Bedarf.

אנכקי m. Zwang, Nothwendigkeit (gr.)

אנס unterdrücken, drängen.

אנס m. Zwang.

אנוס m. Fürst, König (gr.)

אנפי gesucht.

אנפליא f. Impilia, Filzschuh (gr.)

אנפילוגוס bezweifelte, bestrittene Sache (gr.)

אנפלון m. Gallerie, Halle, Vorsaal (gr.)

אנפק m. (Viertel) Maaß.

אנפקינון m. Omphacinus, Oel oder Saft (gr.)

אנפורא f. Amphora, Gefäß von einem gewissen Maaße.

אנפריא f. neue Gefäße, Handelswaare.

אנפריות f. Einkunft, Zins, Tribut (gr.)

אנך m. Nagel.

אניצין m. Strang.

אנקא f. Hals, Genick.

אנקא (eine Münze) Anika.

אנקה f. (ſ. נקה) Kameel.

אנקטמין m. hölzerner, geschnitzter Esel, Stelzen (gr.)

אנקיא f. Uncia, Unze.

אנקיות f. sowohl Schale als Haken, (gr.)

אנקל Wagschüssel, Haken, Spange.

אנקלי m. der Arm, der Ellbogen, Bekleidung des Ellbogens (gr.)

אנקלי m. (ſ. אסטמכא) Magenmund.

אנקלודסים m. Aufruf, Ruf, Vorforderung (gr.)

אנקליטון m. Zurückberufung (gr.)

אנקלימא f. Widerruf (gr.)

אנקלימון m. Verbrechen, Beschädigung (gr.)

אנקלמוס m. Stadtschreiber, Kanzelist.

אנקוס Masse, Größe, Umfang (gr.)

אנשי m. Abtheilung.

אנת du.

אנתא f. Mehlteig, Oelkuchen.

אנתוסאי Sinaeus. Die Stämmlinge des Sini, Canaans 8ter Sohn.

אנתיקין m. Einsatz, Ladung (gr.)

אנתרופוס m. Mann, Mensch (gr.)

אסי אסה אסא אס heilen.

אס m. Nase, Nasenloch.

אסא f. Myrthe.

אסא m. Greis.

אסובי gerade machen, richten.

אסובא f. Isop.

אסבוה schlagen, hauen.

אסגנימרין edelen Geschlechts.

אסדה f. Esseda, ein zweirädiger Wagen.

אסד m. Kopfkissen.

אסדה f. Nachen.

אסיט m. Asotus, Schlemmer, Schwelger.

אסטבל m. (ſ. אצטבל) Standort.

אסטגיות f. Dach (gr.)

אסטגנינך f. Sternerzeugung, Einfluß der Sterne (gr.)

אסטדיה f. ein Schauplatz zu Rom, Stadium.

אסטורה f. Gallerie, Säulenplatz (gr.)

אסטווה f. Säule.

אסטטיבה f. Station, Standquartier.

אסטיט m. Bogenschütz.

אסטטיון m. Stellung, Lage, Statio.

אסטכטון m. Stacta, Myrrhenöl (gr.)

אסטכיון m. ein Gewand.

אסטולי m. Brief, Sendschreiben (gr.) Epistola.

אסטלית f. Stola, ein langes Kleid (gr.)

אסטמא f. Stahl (gr)

אסטמא f. Hauptschmuck.

אסטומכא f. Stomachus, Magenmund (gr.)

אסטממיתיה f. Siegelring.

אסטניס schwach, kränklich (gr.)

אסטס m. Isatis, Waid (gr.)

איסטיס m. Sitz (gr.)

אסטיסיס f. Aufruhr (gr.)

אסטסיאנית aufrührerisch (gr.)

אסטפניניך m. Pastinake (gr.)

איסטרוביל m. (ein sich drehender Körper) (gr.)

אסטריביל m. die Frucht einer Art Kiefer, oder Fichte (gr.)

אסטרטיא m. Kriegsheer (gr.)

אסטרט m. Strata, Straße (auch אסטרטולוס)

אסטרטיגא m. Feldherr, Minister.

איסטרטינוס m. Krieger.

אסטרולוג m. Sterndeuter, Astrolog (gr.)

אסטרופומטא f. Thürangel (gr.)

אסי m. Arzt.

אסיא f. Asien.

אסיא f. Feld, Vermögen, Eigenthum (gr.)

אסכדיה f. Schiff, Floß, Flöße (gr.)

אסכלה f. Scala, Leiter, Stiege.

אסכולא f. Schule.

אסכימא f. Schema, Gestalt, Beschaffenheit (gr.)

אסכרה f. Halsentzündung, Bräune (gr.)

אסכופא f. Schwelle.

אסל Brettchen, Assula.

אסלא f. Sella, Stuhl, Sessel.

אסל verabscheuen.

אסלטין m. Saltus, Forst, Waldung.

אסמכתא f. Genehmigung, Prüfung, Stütze.

אסימון ohne Zeichen, ohne Gepräge (gr.)

אסמך m. Silber und Gold.

אסנא m. Strauch.

אסניא f. Brombeerstrauch.

אסנתא f. Mörser, Mörtelpfanne.

אסיסנא f. (s. סיסנא) Sennesblätter.

אסף m. Findling.

אספרגית f. kleiner Kuchen.

אספדיכא f. Quecksilber (arab.)

אספטי m. eine Art von Schwert (gr.), Spate.

אספטיה f. Hospitia, Aufenthalt an einem fremden Orte.

אספליא f. Sicherheit (gr.)

אספלידא f. Höhle, Gruft (gr.)

אספלנית f. Splenium, Pflaster.

אספמיא f. Hispania, Spanien.

אספנדמון m. Ulme, Rüstbaum (gr.)

אספנן Hispania, spanisch.

אספנקי f. Gurt, Gürtel.

אספסתא f. Futter.

אספקא f. Schale, Trinkgeschirr.

אספקלטור m. Speculator, Kundschafter.

אספקלריא f. Specularia, Spiegel.

אספקסיטירן vortrefflich.

אספקיסין Speciosus, ansehnlich.

אספר m. eine gewisse Anzahl schwerbewaffneter Soldaten (gr.)

אספר m. Saphir.

אספרגוס m. Spargel (gr.)

אספרגלין m. Spargel.

אספרווה f. (s. אספר) Truppe.

אספרטן m. Spartum, Seil, Strick (aus der spanischen Pflanze Esparto).

אספרי m. kleine Münze.

אספרקמין m. Arzenei, Aromata (gr.)

אספרון m. ein Meerfisch.

אספרנא eifrig.

אספירס m. Fuß, Ferse, Knöchel (gr.)

אספריסא Sparus, Speer.

אספתי (ן) (s. אספטי) Spate.

אסקטלא f. Scutella, Schale, Schüsselchen (gr.)

אסקוטלא f. Riemen, Knüttel (gr.)

אסקולסטיכא m. Scholasticus, Schulgelehrter.

אסקונדרין m. Bretspielsteine.

אסקפא f. (s. איזקפא) kleines Schiff.

אסקפי Decke, Hülle (gr.)

אסקפטי wie oben (gr.)

אסקרה f. Springwürmer, Grashüpfer.

אסקריטאין m. Röhre, Kanäle.

אסקריטון m. geröstetes Brot, Kuchen.

אסקריא Mastbaum.

אסקרטורי m. Secretarius, Geheimschreiber.

אֲסַר binden.

אֲסַר m. Assarius, eine römische Münze.

אָסַר m. Befehl.

אֱסַר m. Band, Gefängniß, Feste, Enthaltungsgelübde, Verbot.

אִסְרָט m. (s. אסטרט) Straße.

אִסְרָטִיוֹן m. (s. אסטרטיא) Kriegsheer.

אֲסִיתָא f. Mörser.

אַסְתָא f. Schwelgerin (gr.)

אִסְתְּוִירָא f. Säule, Mastbaum (s. אסטווא)

אֶסְתַּהַר (s. אסתר) Esther.

אִסְתּוּרָא f. Gang, Schritt, Knöchel, Hüftbein.

אִסְתַּלְגִינִית f. Schaar, Heer.

אִסְתְּנָא f. Boreas, Nordwind.

אִסְתְּנִיד (s. סתגר u. אסתנס) kränklich.

אִסְתַּנְדְּרָא m. Resident.

אִסְתְּנִס schwach, kränklich (gr.)

אִסְתּוֹנַנְסִין m. Polizeiverwalter (gr.)

אִסְתַּכַּר (siehe סרי) schauen.

אִסְתַּקְטוֹן (s. אסתכטון) Myrthenöl.

אִסְתְּרָא Stater (eine Münze) (gr.)

אַסְתְּרָא Stern (gr.)

אִסְתְּרוֹקְנִית Istrocon (ein Salinenwerk).

אִסְתַּרְתְּגִין m. (s. אסטרטיגא) Feldherr.

אָע m. Baum, Holz.

אֲעִיָתָא f. Gitterfenster.

אַף auch.

אֶפָּא f. Otter.

אַפַּדְנָא Pallast, Zelt.

אַפִּדְיִינִי m. Stirnbinde.

אַפַּרְת f. Ueberzug einer Statue.

אַפִּזְיִינִי m. (s. אפדיינִי) Stirnbinde.

אִפְזִים springen, hüpfen.

אִפְּחַז (s. פחז) aufblasen.

אֶפְּטָא sieben (gr.)

אִפְּטַיָא f. Amt, Consulat (gr.)

אִפְּטוֹנִיאוֹת (s. פרטנך) Eunuch.

אַפּוֹתְנִיתָא f. Apotheca, Behältniß (gr.)

אַפּוֹטֵיקוֹן wie oben.

אַפְּטְרָא f. Beweisgrund.

אַפּוֹטַרְכָא Patriarch, der vornehmste Bischof (gr.)

אַפּוֹטְרוֹפּוֹס m. Aufseher, Verwalter, Vormund, Statthalter.

אִפִּי m. Holzstückchen, Stöcke, Stäbe.

אַפִּי m. Art, Weise, Meinung.

אִפְיָא f. Macht, Stärke.

אִפִּיטְרוֹס m. Pferdarzt (gr.)

אפיוטות m. Pusus, Knabe (gr.).

אפיין m. Aphia, eine Art von kleinen Häringen.

אפיון m. Opium, Mohnsaft (gr.)

אפך entfliehen.

אפכי m. Quittung, Apocha (gr.)

אפכיות (wie oben).

אפוכי f. das Anhalten, Zurückhalten.

אפל spät, spätzeitig.

אפילו wenn, auch.

אפליון m. Vorsaal (gr.)

אפליון m. Untergang (gr.)

אפיליון m. Pileum, Filzhut (s. פליוס) (gr.)

אפיליון m. (wie oben) Toga.

אפליית (s. פלא) spalten.

אפליקתא (s. פליקט) gewebt.

אפמא f. Oeffnung, Fenster.

אפומטא f. Erscheinung (s. פמט)

אפמיא Apamia, Namen von sechs Städten in Asien.

אפומנימא f. Denkschrift, Erklärung (gr.)

אפנדה f. Funda, Katze, Beutel.

אפנטור m. (s. פנגניר) Pantherstein.

אפנים m. Räder (s. כרוב)

אפנין m. Kichererbse.

אפונס m. (s. אקונס) ein Fisch.

אפנקריסין m. (s. פנקריסין) Kaper.

אפנתא f. (s. פנתא u. אפנדא) Beutel.

אפנתי entgegen gehend, treffend.

אפס aufhören, enden.

אפסטולי f. Epistola, Epistel, Brief.

אפיסטיליות f. Epistilium, Architrabe, Hauptbalken (gr.)

אפסניא f. Kost, Sold, Proviant, Vorrath (gr.)

אפסנתין m. Wermuth (gr.)

אפסקימא f. (s. אפקימא) Palmzweig.

אפסר m. Zaum, Halfter (gr.)

אפסתקיתא f. Mantelsack des Reiters (gr.)

אפסקטין m. eine Baumfrucht.

אפעיה f. (s. אפא) Drache.

אפיפירות f. Papierschilf (gr.)

אפופלסמון m. Opobalsamum, Saft oder Gummi des Balsambaums (s. בלסמון)

אפפון spinnen, weben (gr.)

אפופסין m. Ausspruch (gr.)

אפיפודין m. Fußschemel (gr.)

אפיפיור m. Vater (s. פיפורא)

אפץ m. Galläpfel.

אַפֵּךְ verschließen, zudecken.

אַפִּיצְמְלִין m. Pastillum, Mehlkügelchen, Brödchen.

אַפְקְטְפִיזוֹן m. Brechmittel.

אַפְקְלְטוֹרִין bunt, gewebt, gestickt (s. פלקטון) (gr.)

אֶפְקְלִין m. Richter, Beurtheiler (gr.)

אִפְקְמָא f. Palmzweig (s. כנרא)

אַפִּיקוֹמָן m. Nachtisch, Dessert.

אַפְקְסִינוֹן m. (s. אנפקינון) Oel.

אַפִּיקוֹרִין frei, erlaubt (gr.)

אַפִּיקוֹרוֹס m. Epicurus.

אֶפְקִירוֹס m. Epikeros, Name der Bewohner einer kleinen Provinz in Syrien.

אַפִּיקְרִיסִין m. Unterkleid, Kutte, Toga.

אַפְקוּתָא f. Wipfel, Gipfel, Spitze.

אֵפֶר m. Asche, Staub.

אָפָר m. Wiese.

אַפַּרְגִיאָה wohlfeil, gering (gr.)

אַפְרֵד (s. פרד) getrennt.

אַפְרוֹדִיטֵי Aphrodite (E.N.) (gr.)

אַפְרוֹדְכְסוּס (s. פרדכסוס) wunderbar.

אַפַּרְהֲנָג m. (s. פרהנג) Vorgesetzter aus einem andern Volke.

אַפַּרְוָדִין m. Wächter, Hüter.

אַפְרִיזָא f. (s. לופתא) Zusammenfügung.

אַפִּירָטִין m. Korsar, Seeräuber (gr.)

אִפְרְטוֹסוֹת f. Vorbereitung, Zurüstung.

אִפְרִיָא f. Stärke, Kraft.

אַפְרָיָא f. Baumfrüchte (gr.)

אַפִּרְיוֹן m. (s. פריון) Tragsessel.

אַפַּרְכְיָא f. Provinz (gr.)

אַפַּרְכוֹס m. Gouverneur, Statthalter, Regent (gr.)

אַפַּרְסְמוֹן m. Balsam (gr.)

אַפַּרְסֵק m. Persica, Pfirsichbaum.

אַפְרִיקִי Africa.

אַפֶּרְשׂ unendlich, gränzenlos (gr.)

אֶפְרָת Ephratha, der alte Name d. a. Bethlehems und seiner Umgebung.

אֶפְשַׁח (s. פשח) einfallen.

אִפְשִׁי m. mein Wille.

אֶפֶשׁ m. (Wille, Verlangen).

אֶפְשָׁר es ist möglich, es kann seyn, im Falle.

אַפְתָּא f. Boden (die Speise).

אַפְתָּא f. Brodwerk, Mehlspeise.

אַפּוּתָא f. Stirne.

אִפְתָּא f. Spalte, Schnitt.

אִפְתִי f. Dämmerung.

אפתיסיס m. Angriff, Nachstellung (gr.)

אפתק m. Apotheca, Vorrathskammer, Behältniß.

אפתק m. unbewegl. Pfand (gr.)

אץ pressen, drängen, stoßen.

אצא Verlust, Nachtheil.

אצא f. Riedgras.

אצבע f. Finger, Zehe.

אצורא f. Moos.

אצורתא f. Backtrog.

אצטבל m. Stabulum, Standort, Stall.

אצטגנין m. (s. in אסטגנינז) Einfluß der Sterne.

אצטדיי unfruchbtbar (gr.)

אצטדינין m. Stadium, ein Längenmaaß (gr.)

אצטטיבה f. (s. in אסטטיבה) Standquartier.

אצטריכא f. Bedürfnisse.

אצי f. Reihe (אוציתא)

אצל Atzel (E. N.)

אצל trennen, Niph. ausfließen.

אצפא f. Dattelkern (s. ציפא)

אציץ m. Nachtgeschirr, Becken (s. ציץ)

אצר m. Schatzkammer, Magazin, der Vorrath selbst (s. כלם)

אצרבמיטא f. (s. איסטרופומטא) Thürangel.

אקא f. (s. איקרא) Thurm.

אקוביטון m. Accubitum, Polster, Polstersitz.

אקטורין m. Octuriones, Feldherren.

אקי ruhig! stille! (gr.)

אוקי (s. קאי) sich fußen.

אקיום m. Werth, Würde, Preis (gr.)

אקינוס m. Oceanus, Weltmeer.

אקלבוסתא f. (s. קליבוסתא) Hüftbein.

אקלידא f. (s. קלידא) Schlüssel.

אקלימא f. Klima.

אקליטא f. Volksversammlung, Kirche (gr.)

אקלפרין m. Lanzenträger, Soldaten, Knappen.

איקומני m. Welt, Erdkreis (gr.)

אקמת Affe.

אקן wieder grün werden, die Stärke erlangen.

אקן f. Fischreuse, Netz.

אקונומוס m. Oeconomus, Verwalter (gr.)

אקונין m. Bild, Ebenbild, Gleichniß, Symbol.

אֲקוֹנָס m. (eine Art Fische, die ausser ihrem Elemente die Schuppen verlieren).

אַקְסִיגְרוֹן m. (s. אכסיגרון) Brühe ꝛc.

אַקְסַל m. Aloeholz (gr.)

אִקְפַּח (s. קפח) abhauen.

אֲקוֹפֵי m. Fasern, Zoten an der Wolle.

אֲקָפוּת f. Umgebung.

אֲקַקְיָא f. Acacia, Akazien.

אַקְרָא f. Thurm, Castell (gr.)

אֲקַרְפִּטָא f. Vierfuß, Krippe.

אַקְרוֹקִיתָא f. Krokodill (gr.)

אֲקוּשָׁא hart, schwer.

אֹר m. Tageslicht.

אוֹר m. Leuchter, Licht, Feuer, offenbar.

אָר abpflücken, sammeln, nemlich von Baumfrüchten (R. ארה)

אֵר (s. איריא) lehren (R. אירד)

אֹר (s. אדר) Fell ꝛc. (gr.)

אִדְרָא m. Vogelheerd, Lockheerd, Area.

אִרָא f. Wolle, Garn (gr.)

אֲרָאֵל Sphynx, Held (überirdisches Wesen).

אֲרֵב f. Backtrog.

אֲרַב lauern, nachstellen.

אֲרֵב m. Finsterniß, Dunkelheit, Nachstellung (gr.)

אֲרֵב f. Weide, Thränen-Weide.

אֲרַב f. Schiff, Kahn.

אֲרַב f. Gitter, Fenster.

אַרְבֵּל Arbela, Name mehrerer Städte in Palästina.

אַרְבְּלָא f. Sieb, Durchschlag.

אַרְבַּע vier.

אֲרַג (s. רגג) wünschen, sehnen.

אַרְגְּבֵל m. Mauerer, Steinmetz.

אַרְגַּז m. Kiste, Sarg.

אֶרְגָּטִים m. Arbeiter (gr.)

אֶרְגַּלְיָא f. Werkzeuge (gr.)

אַרְגָּמָן m. Purpur.

אַרְגְּנָטִין m. Argonaut (gr.)

אַרְגֶּנְטִין m. Argentum, Silber.

אַרְגַּסְטוֹס f. ein Wind, den wir den Nordwest nennen (gr.)

אֲרַד f. Schwamm, Morchel.

אֲרוֹד m. Waldesel.

אִדְּר m. Tenne, Scheune.

אַרְדַּב f. ein persisches und egyptisches Maaß (gr.)

אַרְדִּבְלִים Wasserorgel (gr.)

אַרְדִּכַל m. Baukünstler (gr.)

אַרְדְּעָנָא m. Frosch.

אַרְדִּפְנֵי m. (s. הרדפני) Lorbeer.

ארו ſiehe da!

ארום weil.

ארז m. Zeder (ſ. אדרא)

ארזוביך m. (ſ. מרזב) Hammer.

ארזלא f. Bett, Lager (ſ. ערסלא)

ארזלא f. Reh, Gazelle.

ארזילא (ſ. אדילי) Wallfiſch.

ארזן m. Reis (gr.)

ארזן groß, auch der Name eines Ortes.

ארזף m. Hammer.

ארח m. Stange, Traggeſtelle, Hebel.

ארח gehen, wandern (beſtimmen).

ארח m. Wanderer, Gaſt, Weiberregel (Zeitbeſtimmung).

ארטלאי m. Maulthiere.

ארטסיס Aufgeblaſenheit, Stolz.

ארי weil.

אריא f. Futterſtall, Krippe.

אריא (ſ. ארב) lauern.

אריוך m. Held.

אריוך m. Gränze, Ende (gr.)

אריוסטו heilig, das heilige Kraut, Eiſenkraut.

ארך ſchicklich, paſſend (wie das chaldäiſche ערך)

ארך heilen, ſchicklich ſeyn.

ארך lang ſeyn, lang dauern, lang machen, langſam.

ארך verweilen.

ארכי m. Obrigkeit (gr.)

ארכון m. Herrſcher, Oberhaupt (ארכונטיס)

ארכיון m. Archiv, Archium (gr.)

ארכיאטוס m. Archiatrus, Oberarzt, Leibarzt (gr.)

ארכיטוקטוס m. Architectus, Architekt, Baumeiſter, Baudirector (gr.)

ארכיליסטוס m. Oberhaupt einer Räuberbande (gr.)

ארכיסטרטיגוס m. Oberfeldherr, Oberdirector (gr.)

ארכובה f. Knie, Knieſcheibe.

ארכילוסטוסיך m. guter Rath.

ארכוליפוריך m. Adjutant Offizier.

ארכבתא f. Wall, Damm, Bollwerk.

ארכידיקי m. Gerichtsvorſitzer (gr.)

ארכל (ſ. ארבל) Name mehrerer Städte in Paläſtina.

ארכוניס m. (ſ. ארכון) Herrſcher.

ארכיסטריס m. Tänzer, Springer (gr.)

ארלוגין m. Stundenzeiger (gr.)

ארם Aram (E. N.)

ארם ſyriſch, aramäiſch.

אַרְמְלָא f. Wittwe (ſ. אלמנה)
אַרְמִילוּס Romulus (ſ. רמוס)
אֲרִימָא f. einſamer Ort (gr.)
אֲרִימוֹן einſam, verlaſſen (gr.)
אֲרוֹן c. Lade, Arche, Kiſte.
אֹרֶן m. Orunus, wilde Aeſche, Eberäſche.
אַרְנְטִס m. Ornatus, Schmuck, Zierde.
אַרְנוֹן m. Vaſe.
אַרְנוֹן m. Beitrag, Steuer (gr.)
אַרְנְסָא f. Spuhl (arab.)
אַרְנְקִי f. Schafpelz (lederner Beutel) (gr.)
אֶרֶס m. Gift, Geifer.
אִרוּס m. Iris Schwertlilie (gr.)
אֵרוּס m. Pauke, Trommel.
אֵרִיס m. Wächter, Hüter (gr.)
אִרְסָה f. Kette, Feſſel.
אֲרִסְטְפָנוֹן Aristophanos (E.N.)
אֲרִסְטְוָן m. Frühſtück, Collation.
אַרְסְקוֹנְס m. Herrſcher, Tyrann, Despot.
אֲרַע c. Erde, das Untere, der Boden.
אֲרַע ſtoßen, treffen, begegnen, anfallen, ſich ereignen.
אַרְעָא f. Erde.
אַרְעִי m. der Untere.

אַרְעִיתָא f. Unglücksfälle (Horniſſe).
אַרְפְּכַס m. Trichter (gr.)
אַרְפֵּס ſchadhaft (ſ. רפס)
אֶרֶץ c. Erde.
אֲרַק m. Handfaß, Henkel.
אַרְקְלִין m. Orakel, Götterſpruch.
אֶרְקוּלִים Hercules (E.N.) (gr.)
אַרְקַפְטָא m. (ſ. אלקפטא) Vicekönig.
אַרְקְתָא f. Riemen, Gürtel.
אַרְקְתָא f. Gelbſucht.
אֲרִירָן m. eine Art Waffe.
אֲרִישׁ m. Beſitz.
אֲרִישׁ m. Gaſterei, Schmaus.
אֲרוֹת f. Augentroſt.
אֲרַת f. Sumpf, Teich.
אַרְתּוֹקוֹפִּיוֹן m. Bäckerladen (gr.)
אֵשׁ c. Feuer.
אָשׁ m. Grundveſte, Grundpfeiler.
אִישׁ m. Mann, Gatte.
אִשָּׁה f. Weib, Gattin.
אָשָׁא m. Greis, Alter.
אֲשַׁד ausgießen.
אַשְׁבּוֹרֶן m. Graben, Grube.
אַשְׁדָּת f. Axe.
אַשְׁוָּיא f. Spindel, Rocken, Spille.
אֲשׁוּחִי f. weibliche Ceder (ſ. שוח)

אַשְׁחוּר Aschchur (E. N.)
אַשִׁיוֹת f. Stücke, Scherben, Splitter, Trümmer.
אֶשֶׁךְ m. Gemächt, Hode.
אַשְׁכַּבְתָּא m. Schlächter, Fleischer.
אֶשְׁכּוֹל f. Stengel, Sträuschen.
אִשְׁכַּף m. Schuhmacher.
אַשְׁכַּף m. eine Heuschreckenart (hebräisch סלעם)
אֶשְׁכָּר m. Joch, Paar (ein Morgen).
אֶשְׁכְּרֹעַ m. Buxbaum.
אֵשֶׁל m. Tamariske (arab.)
אַשֵׁל m. Seil, Tau.
אַשְׁלֵג m. Seifenkraut.
אַשְׁלֵג m. Perlsand.
אָשָׁם m. Schuld, Schuldopfer, das durch Unrecht an sich gebrachte.
אַשִׁימָא kahl.
אַשְׁמַאי unbemerkt, unbekannt, unberühmt.
אַשֵׁן hart, stark, fest.
אַשֵׁן m. Schatten, Finsterniß, Schwärze, Dämmerung.
אֵשׁוּן m. dunkles Gemach.
אַשֵׁף f. Mist, Staub.
אַשָּׁף m. Zauberer, Astrolog.
אֻשְׁפִּיז m. Hospes, Gast, Wirth.
אַשְׁפּר m. Schneider.
אַשְׁקְלוֹן Ascalon (E. N.)
אַשְׁקַלְתָּא f. Annahme, Kaufcontract, Uebernahme.
אַשְׁקוֹקָא c. (s. שׁוּק) Markt.
אַשֵׁר bestätigen.
אַשֵׁר glauben, borgen, sicher stellen (Pael)
אַשֵׁר Glück auf! he!
אַשֵּׁר (s. אתּיר) assyrisch.
אֶשֶׁר m. Heil, Glück..
אַשֵׁשׁ f. Kuchen.
אֲשֵׁשׁ f. Traubensyrup.
אָשֵׁשׁ m. (s. חסיסי) Kleien.
אַשֵׁשׁ beharren, stark seyn.
אָשִׁישׁ f. Trauben, Rosinkuchen.
אֵשֶׁת f. (s. אשה) Frau.
אִשֶׁת f. Maulwurf.
אַשִׁיתָא f. Grundmauer (s. אשיא)
אִשְׁתְּיָאמָא m. Kanzler, Secretair, Siegelbewahrer.
אִישְׁתָּדָא f. dieses Jahr.
אִשְׁתָּדוּר m. Empörung, Kampf.
אִשְׁתּוֹמֵם starr, betäubt.
אִשְׁתַּקַד f. voriges Jahr.
אַשְׁתִּיתָא Astita (E. N.)
אֶת Zeichen des Accus.
אַת (s. יאת) nützen.
אֶת mit, in, an, auf.
את f. Mahl, Zeichen.

אֲתָה kommen, gehen, betreffen.
אֲתִיטְרוֹן m. (siehe תאטר) Theater.
אַתְלֵיטִין m. (s. אטלימין) Kämpfer.
אַתְכְּלָיָא f. Traube.
אַתּוּן c. Ofen, Esse.
אֵתָן m. Kraft, Macht, fest.
אַתֵּנָא Athen (E. N.)
אֶתְנַן m. Lohn, Buhlerlohn.
אַתּוֹנִית f. Leinwand (gr.)
אֲתַנְסִיאָה f. Unsterblichkeit (gr.)
אֲתַר m. Ort, Gegend.
אַתּוּר Aturia, Assyrien.
אֶתְרוֹג m. Paradiesapfel.
אִתְרְגוּשָׁא f. Getös, lärmende Volksmenge.
אֶתְרוֹגָא f. Orange, auch Pomeranze.
אִתְּתָא f. Weib, Gattin.

ב

בָּא kommen, eingehen.
בָּאָג f. Pagus, Dorf, Feld, Thal, Acker (auch בָּגָה)
בָּאדָן Badan, Name einer Stadt oder Gegend.
בְּאֵר f. Brunnen.
בָּאלָה f. Wald, Wüste (oder der eig. Name eines Waldes).
בַּאֲרַג schmackhaft, herrlich, trefflich.
בְּאַשׁ übel, bös seyn, schlecht handeln, mißfallen.
בָּב f. Thür, Thor, Eingang.
בִּיב m. Höhle, Röhre.
בָּבוּ f. Feindschaft, Haß.
בָּבוּאָה f. Wiederschein, Schattenbild.
בָּבִי Babus (E. N.)
בְּבִי m. (s. אמפרטור) Feldherr, Kaiser.
בְּבִיָא f. Pfanne, Tiegel.
בְּבַל verwirrt, verworren.
בָּבֶל Babel, Babylon.
בִּבָר m. Vivarium, Thierbehältniß, Thiergarten.
בִּבְרִי m. Fiber, Biber.
בְּבִיתָא f. Pupille (das Bild das sich im Augapfel spiegelt).
בְּבִיתָא f. Einweihung, Einwässerung (wie das hebr. משרה Maceratio).
בֶּגֶד c. Kleid, Gewand.
בִּגְדָא Ecbatana (E. N.)
בִּגְלַאי m. Schleuder.
בִּגְלַל wegen, weil.

בְּגִין (s. גן) wegen.
בְּגַן schreien (s. עגן)
בְּגַר mannbar werden.
בְּגְרוֹנְדִי m. Rolle (s. גונדר)
בַּד keltern, pressen) R. בדד)
בֵּית הַבַּד m. die Presse, Kelter.
בְּדַד m. Kelterer, Presser.
בַּה allein, besonders.
בַּד m. weißes feines Linnen.
בַּד m. Stange.
בָּד Lügen ersinnen (R. בדא)
בָּד ersinnen, erdichten (R. בדא)
בְּדוֹבַר rückwärts, Rückseite.
בְּדַד graben.
בְּדִיד m. Grabschrift.
בְּדַד geflickt, beschmutzt.
בְּדַח freuen, ergötzen.
בְּדִיָא f. Matte, Decke.
בְּדַל trennen, scheiden, sondern.
בְּדִיל wegen, weil.
בְּדֹלַח m. Bdellium, ein sehr geschätztes Baumharz.
בְּדוֹלְקִי m. Orakel.
בְּדִין m. Python (s. אוב) (gr.)
בְּדָס m. Matratze, Decke (Leinwand).
בְּדַק untersuchen, erforschen.
בְּדַק f. Kanal, Fluß, Teich, Wasser, Graben, Weiher.

בִּדְקָא f. Stockwerk.
בְּדַר zerstreuen (Pael)
בְּהָה schreien, rufen (gr.)
בְּהַל eilen, bewegt werden, Ithpeel erschrecken.
בְּהֵמָה f. Thier, Vieh.
בְּהַק leuchten, glänzen.
בּוֹכְיָה f. Spinne.
בֹּהַק weißer Hautausschlag.
בְּהַת sich schämen, zu Schande werden.
בְּוְאַת f. (s. אותיא) Trappgans.
בו׳ בְּיוֹם Tagesordnung.
בּוֹל m. Scholle, Klöße (gr.)
בּוֹל Stück (Handvoll, Erzeugniß).
בּוֹל Erzeugnißmonat (Regen).
בּוֹר m. Unwissender.
בַּוְתָא f. Eule, (s. כואת) Trappgans.
בְּז m. Brust.
בָּז verschmähen, verachten (R. בוז)
בָּז verwerfen, herabsetzen.
בַּז erbeuten, rauben (R. בזז)
בְּז m. Ritz, Spalte.
בְּזַז schamhaft, schüchtern.
בִּזָּא f. Beute (s. שכרבזא)
בְּזְבֵז m. (s. בוך) Schale.
בַּזְבַז Basbasia (Name eines Dämons).

בִּיזַאי m. Falke.

בִּזְבְּנָא m. Brückenzolleinnehmer, Zöllner.

בִּזְגָא f. Bündel.

בְּזָה also (kabal. Anspielung auf die Zahl 14).

בְּזַךְ m. Pfanne, Schale.

בְּזַל m. Grenze, Markstein.

בְּזַע spalten.

בְּזַק streuen, werfen, ausstreuen.

בְּזַר säen (arab.) wie פִּזֵּר streuen)

בִּזְרָא f. Saame.

בְּזַר streuen, zerstreuen.

בִּזְתָּא f. Bisetta, Sabbathgrenze.

בְּחַל übereifern, geitzig seyn.

בְּחַר wählen, erwählen, auswählen, prüfen.

בַּחֲרוּת du hast vorgezogen.

בְּחַשׁ mischen, mengen.

בְּחַשׁ suchen, forschen, verlangen.

בְּחַשׁ m. Arm, Ellenbogen.

בְּחַשׁ m. glühende Asche.

בַּחְשָׁא f. Kochlöffel.

בָּט aussprechen (R. בטא)

בַּט umschauen, mit den Blicken auffassen (R. נבט)

בַּט m. Dornroche (gr.)

בָּט verpfändet (arm) (s. פְּרוּזְבֻּל)

בַּט f. Tiefe (gr.)

בְּטַד m. Finger, Klauen (s. בטרי)

בְּטַח m. Schwelle, Rinne.

בְּטַט leuchten, funkeln.

בְּטַט m. (s. בט) Tiefe (gr.)

בְּטַל aufhören, feiern, hindern.

בְּטַם m. Terebinthe (s. אלה)

בְּטַן m. Pistazie.

בְּטַן m. Zither.

בְּטַן f. Geschwulst.

בְּטַן (Name eines Vogels).

בַּטְרִי m. Klauen (Finger).

בְּטַשׁ ausschlagen.

בֻּטִיתָא f. Beere (s. אביונה)

בֵּי אַבָּא רַבָּה Großvaterhaus.

בֵּי אֲבִידָן Haus des Abidon (s. אבידן)

בֵּיבַר הֲבוּ Barhabos Haus.

בֵּיגְזִרְתָּא zwischen Rohrwände.

בֵּי דוּגֵי m. Fischpfanne.

בֵּי דוּדֵי m. (s. כירי) ein Gefäß.

בַּיָאָה f. Geschrey, Wehe!

בִּיוּנְתָא f. Einsicht, Verstand.

בַּיְיכָה f. Plaudertasche.

בַּיִין m. Palmzweig (gr.)

בִּין f. Getreidekörnchen.

בִּין f. Haar.

בֵּין sowohl.

בִּינָא f. Weide.

בִּינָא f. Blut-Igel.

בִּיר f. Graben, Brunnen.
בִּיעָא f. Freude, Fröhlichkeit.
בִּירָה f. Burg.
בַּיְשָׁן schüchtern, bescheiden, blöde.
בַּיִת m. Haus, Zelt, Hütte.
בֵּית אָב m. Stammhaus.
בֵּית אֵל Bethel (E. N.)
בֵּית אִילָן m. Baumschule.
בֵּית אֶצְבַע m. Handschuh.
בֵּית בְּלַע m. Schlund.
בֵּית בַּמְיָא Götzentempel.
בֵּית בַּעַל Thal.
בֵּית בֹּשֶׁת Schamtheil.
בֵּית גְּלַיָא Tempel der Aglaia (Schönheit).
בֵּית גִּלְגּוֹל Wendelstraße.
בֵּית דְּנַח Schlachthaus.
בֵּית חֲלַף Behältniß für die Schlachtmesser.
בֵּית חֵץ Köcher.
בֵּית יַד Handschuh.
בֵּית כִּסֵּא Leibstuhl, Abtritt.
בֵּית כַּפֹּרֶת das Allerheiligste.
בֵּית לָגִין f. Lagena, Flaschenfutter (gr.)
בֵּית מַיִם Urinhaus.
בֵּית נְגַר Schlüssel, Beutel.
בֵּית סְאָה Strichsaat.
בֵּית שְׂאוֹר Backtrog.
בֵּית עֲלִיָּה oberes Stockwerk.
בֵּיתַפְאַגִי ein kleines Dorf bei Jerusalem.
בֵּית פָּךְ der Ort, wo die Oelflasche hingestellt wird.
בֵּית פְּרַס Vorhof des Grabes.
בֵּית צְבַע Handfaß, Henkel.
בֵּית צַוָּאר Halskragen.
בֵּית רוֹבַע Quadrat (Aussaat).
בֵּית שַׁעַר Vorhalle.
בֵּית שְׁקַע Lampenrinne.
בֵּית תְּבַל Gewürzdose.
בֵּיתָא der zweite Buchstabe des griechischen Alphabets (gr.)
בַּיְתוּסִין Bajethäer (E. N.)
בִּיתוֹר Bither (s. בתר) E. N.
בַּיְיתוֹת f. Hausthiere.
בַּךְ bestürzt seyn (weinen).
בְּכָא f. (Strauch), Baum.
בְּכִיאָר m. Weberschiff.
בְּכָךְ f. Mörserkeule.
בְּכֹר m. Erstling.
בְּכְרָא f. Wall, Anhöhe, Vormauer, Brustwehr.
בְּכְרִיָא f. wilde Narde, Haselwurz (gr.)
בְּכוּשְׁרוֹת f. Thränen und Gesang.
בַּל mischen, mengen (R בלל)

בַּלֵּי m. Rathsherr (s. בֻּטֵי) (gr.)
בּוּלֵי m. Rathsherr, Rathsversammlung (gr.)
בָּל m. Tuch, Gewand.
בָּל m. Herz.
בִּלְבֵּל m. Verwirrung.
בִּלְבֵּס m. (s. בלפס) Zwiebel.
בִּלְגָּה Bilga (E. N.) (s. מְרָיָם)
בִּלְדָּר m. Postreiter, Courier.
בִּלְזַם m. Tanz, Ball (gr.)
בִּלְט m. Terebinthe, Kastanien.
בִּלַט hervorragen (von erhabener Arbeit).
בִּלְיוּט m. Rathsherr (gr.)
בְּלִיַּעַל m. Zügelloser, Gemeiner.
בְּלוּלִין m. Fenster.
בְּלַם binden, zuschnüren (von Zaum und Gebiß) (arab.)
בְּלַם Maulkorb, Nasenschloß.
בְּלַם widersetzen, ausschlagen.
בּוּלְמוּס m. Heißhunger (gr.)
בַּלָּן m. Bader (gr.)
בִּלָּן m. Pfeil, Wurfspieß (gr.)
בִּלַן m. Velum, Vorhang.
בִּלָּן m. Siegelring.
בְּלָנֵי m. Dattel, jede eichelförmige Frucht (gr.)
בְּלַנְטְיָא f. Beutel, Sack (gr.)
בַּלְנְרֵי m. Balnearis, zum Bade gehörig, Servietten.
בְּלַס vilis, feil, schlecht, gemein, verächtlich, verworfen.
בֹּלֶס m. (das Geworfene), Senkblei, Pfeil, Wurfspieß (gr.)
בְּלִסְטְרָא f. eine Art grobes Geschütz, Wurfgeschoß (gr.)
בַּלְסַמוֹן m. Balsam (gr.)
בְּלַסְפִימִיסוּן m. Gotteslästerer, Schmäher (von Blasphemie).
בֶּלַע Bela (E. N.)
בֶּלַע m. Schlund.
בִּלְעָם Volkverschlinger (E. N.)
בְּלְפְּסִין Zwiebel, Knoblauch (gr.)
בְּלֹר f. Haarlocke, Flechte.
בְּלַר m. (s. בלנר) Badtuch.
בְּלַר m. Tribut, Ertrag.
בֹּלַר m. kleine Erdscholle (gr.)
בְּלַשׁ suchen, forschen.
בְּלָשָׁן m. Spürholz, Untersuchungsstock.
בַּלְשִׁין m. Untersucher, Beschauer.
בַּלֶּשֶׁת Kohorte, Kundschafter, Legion.
בְּלָתָא f. Fetzen, Lappen.
בָּם in diesem (Inhalt).
בָּמָה f. Altar, Höhe (pers.)
בִּמָה f. Rednerbühne, Richterstuhl.

בְּמֹס f. (s. במה) Altar.

בָּמוֹת f. (s. במה) Altar von Holz.

בִּן einsehen, begreifen, verstehen.

בֵּן sowohl — als.

בֵּן m. Kind, Sprosse, Sohn.

בָּן bauen, erbauen. (R בנה)

בֵּן אַלְמָנָה Wittwenkind, Waise.

בֵּן אֶלְעָשָׂה Alasaides (Eidam, Judas des Heiligen).

בֵּן אַרְזָא Arsaides (ein Virtuose).

בֵּן בּוֹנִיס Bonisides (E. N.)

בֵּן בְּטִיחַ Batiachides (E. N.)

בֵּן בְּרִית m. Bundesgenosse, Religionsverwandter.

בֵּן גֵּג Eingeweide.

בֵּן דָּן Danaides.

בֵּן הַכֵּפֶל Nauplins, Meerschaalthiere.

בֵּן הַנְּפִילִים ein Sohn des Neptun.

בֵּן כּוֹבְדִי Cobeides (E. N.)

בֵּן מְרוֹן Lamm (s. אמר)

בֵּן נֹחַ Noachides.

בֵּן נָצֵר Nazarides.

בֵּן סַטְדָא Sadaides.

בֵּן עוֹף Geflügel.

בֵּן עַזַּאי Sohn des Asai.

בֵּן עָרֵל unbesonnen.

בֵּן פָּנָיו des Mannes Gesicht.

בֵּן פְּקוּעָה Frucht der Geschlachteten.

בֵּן צִיּוֹן Zionides.

בֵּן קַמְצַר Camzarides (ein Kalligraph).

בֵּן תְּמַלְיוֹן Grund-Element, Beiname des Neptun.

בּוֹנְיָא f. (s. כניא) ein Raubvogel.

בַּנְיָה f. Bad, Balneum.

בַּנְכֵי f. Graben.

בֵּינָנִי Mittelding, Mittler.

בְּנַס zürnen, wüthen.

בְּנְפִיקִין m. Gefälligkeit, beneficium.

בְּנְרִי (s. כנר) Handfaß.

בְּנָרְסַאי (s. דרדטיך) Strümpfe.

בְּנוֹת שֶׁבַע f.
בְּנוֹת שׁוּחַ f.
בְּנוֹת שִׁקְמָה f.
} Arten von Feigen.

בּוֹנִיתָא f. Bonetfisch.

בְּנָיָתָא f. Flechtung, Erbauung.

בַּס f. Geschirr (Vase).

בְּס f. Unkraut.

בִּסְטְיָא f. Kleidung, Vestis.

בַּסְיָא f. Passus, Schritt, Gang.

בַּסִלְיאוּס m. König.

בַּסִלְקֵי f. Basilice, königliches Gebäude.

בְּסַם berauscht seyn.

בְּסֶם m. Süßigkeit, Naschwerk.
בֹּסֶם m. Spezereien.
בַּסִּס f. Basis, Fuß, Grund.
בְּסַס (s. פס) niedertreten.
בַּסִּיסְטָאוֹת f. (s. כסיסטאות) eine Klafter.
בֹּסֶר m. unreife Trauben.
בְּסַר m. Fleisch.
בְּסַר verachten, gering schätzen.
בְּסַר verkündigen (Pael).
בְּסָרָא f. Verkündigung.
בִּסְתָּן c. Garten (pers.)
בִּסְתְּקָא f. Bienenkorb.
בִּסְתַּרְקֵי m. Hausgeräthe.
בָּע freuen, frohlocken, jubeln.
בָּע verlangen, fühlen, empfinden.
בָּע suchen, bitten (R בעא)
בָּע f. Geschwulst.
בָּע f. (s. גלל) weisser Marmor, (מַבְעָה dasselbe).
בֵּע m. Ey.
בַּעֲבוּעַ c. Wasserblase.
בֹּעַד m. Signalfeuer.
בְּעַט ausschlagen, stampfen.
בְּעַיָא (E. N.) eines Zöllners.
בַּעַל m. Herr, Gatte, Buhle.
בַּעַלְגֶּבֶר m. Langgliedriger, hinsichtlich der Ruthe.
בַּעַל דִלְדוּלִין m. Warziger.
בַּעַל זְמוֹרָה m. Sänger.
בַּעַל כִּיסִין m. Kapitalist.
בַּעַל נֶפֶשׁ herzlich, gemüthlich, fromm, barmherzig.
בַּעַל הַקּוֹרָה (s. קורה) gestützt.
בע"מד"ם
בָּא עַם דָּם } Kommt die Nation, so schweigen sie (die Engel), (Wortspiel Ez. 1, 25).
בְּעִיץ m. Zinn, Werk, gemischtes Metall.
בְּעַר verbrennen, verzehren.
בִּעֵר m. Wegschaffung.
בְּעַשׁ stinken, schlimm seyn.
בִּפְרִיעַ schnell, unverzüglich.
בַּץ hervorbrechen, fließen.
בֵּץ m. Ey, Masse.
בַּץ befeuchten (R. בצץ)
בִּיצָה f. Sumpf, Teich.
בֻּץ m. Byssus.
בֵּץ acht, **Bes.** (8 Unzen).
בֵּץ forschen, suchen.
בְּצִיץ m. Licht, Flamme.
בְּצִיר m. Angel, Axe.
בְּצִית f. Boot, Kahn.
בָּצָל m. Zwiebel.
בְּצַע vertheilen, vergleichen.
בְּצַע brechen, zerbrechen.
בִּצַּע Sumpf, Teich, Pfütze.

בָּצֵק חֲרֵשׁ m. tauber Teig (d. h. ungesäuerter).
בָּצֵק צִפּוֹרֶן m. Nägelschmutz.
בְּצַר umzogen, umflossen.
בְּצַר abschneiden, lösen.
בְּצַר (s. גזר) umzäunen.
בַּצֹּרֶת f. Dürre, Zurückbleiben des Regens.
בָּק anschließen (ausgießen).
בְּק untersuchen, nachsuchen.
בֹּק m. irdener Pokal (gr.)
בְּקָא f. Mücke, Fliege.
בְּקָא f. Hüftbein.
בְּקִי erfahren.
בִּקְיָא Name eines Ortes.
בִּקְיָא f. Huflattich.
בִּקְיוֹן m. (s. לוליין) Schwätzer.
בְּקִינוֹס m. Trompete (gr.)
בִּקְלַס m. Baculus, Stock.
בִּקְעָ f. Thal, Ebene.
בְּקַע m. Spalt, Riß, Rinne.
בְּקַע spalten, zerreißen.
בְּקַר untersuchen, suchen, besuchen (nur Pael).
בַּקֵּר freigebend, frei.
בְּקַר m. Rind, Heerde, Stall.
בְּקַר züchtigen, strafen.
בַּקָּרוּת f. Leichtsinn, Unbesonnenheit.

בְּקַת f. Nachbarschaft, Nähe, Enge.
אַבְּקְתָא ledig, frei.
בַּר m. Freiheit.
בַּר absondern, wählen, reinigen, läutern (R. ברר)
בַּר aussen, auswärts.
בַּר gesund, frisch, stark.
בָּר schöpfen, forschen, gründen.
בֹּר m. Grube, Zisterne.
בַּר erheitern, fromm seyn (R. ברר)
בַּר אֲדָא Eispflanze.
בַּר אַדָּא Schneefink.
בַּר אוּשְׁפְּרָתֵי Sohn der Asphārata.
בַּר בִּטְנִי m. Leibesfrucht.
בַּר גִּדְּא m. der schwarze Adler.
בַּר הֲדְיָא m. (s. שורינרא) der Würgvogel.
בַּר הַמְדוֹדִי m. Töpfer (s. דוד)
בַּר יוֹכְנִי m. fabelhafter Vogel.
בַּר יוֹמְיָה m. Ephemere, was nur einen Tag währet.
בַּר לוֹעֵא der hart schlingt.
בַּר מַחְוָנִיתָא m. (s. סנטר) Wächter.
בַּר מֵחִים תְּנוּרֵי m. Ofenheitzer.
בַּר נַפְחָא m. Sohn des Schmiedes.

בַּר כַּפְּתָא Blaßhuhn, Rohrhenne.
בַּר נִפְלֵי m. Sohn des Einsturzes.
בַּר נִירָא m. kleines Joch.
בַּר סִיסֵי mit Traurigkeit, Unmuth (s. בנס)
בַּר סִיסִין (Name des Besitzers u. der Besitzung).
בַּר פַּחְתֵּי m. Fürst.
בַּר פִּילֵי Phiolides (E. N.)
בַּר קָשָׁא Kassaides (E. N.)
בַּר שְׁאַן m. Wahnsinniger.
בַּר שְׁטְיָא m. Blödsinniger.
בַּר שְׁנְיָא m. Abschuß, Ablauf.
בַּר שׁוּרָא m. kleines Gemäuer.
בַּר סְפִינָה m. Schiffswasserbehälter.
בַּר קָטֹן m. Kessel.
בַּר הַגּוֹלָה m. Schöpfbrunnen.
בַּר זִינְקָא m. Grube (wasserlos).
בַּרְבֵּל vermischen.
בַּרְבַּרְיָא f. Barbaria, Barbarei.
בֻּרְגָּן m. Burgus, Burg, Kastell, Festung.
בֻּרְגַּר m. Bauer, Landmann.
בֻּרְדֵּל m. Bordell.
בַּרְדְּלָס m. Panther (gr.), (gefleckte Schlange).
בְּרִדַנִיקוֹס m. Britte.
בִּרְדֵּס m. Ruhr, Durchfall.
בַּרְדֵּס m. (s. בדס) Matratze.
בַּרְדֵּק hervorragen.
בּוּרְדְּקָאי m. Bäcker.
בְּרִידְקְיָא f. grüne Gewänder.
בִּרְזָא f. Loch, Oeffnung, Stich, Fuge.
בְּרַז durchbohren.
בִּרְזָא f. Riemen, Zügel.
בְּרֵיז m. Beet.
בַּרְזֵל m. Herrscher, Führer.
בַּרְזַל fortbewegen.
בַּרְזִינָא f. Kelch, kleines Becherchen (ein gewisses Maaß).
בַּרְזִית m. Oelgesalbter.
בַּרְחָא m. Bock, Ziege.
בְּרֵיחַ m. Mühlstein.
בִּרְטְיָא f. Spieß, Lanze.
בְּרִיוֹנֵי m. Freibeuter (gr.)
בְּרַךְ segnen, die Knie beugen.
בְּרַךְ einsetzen (ein Gewächs zur Fortpflanzung).
בֹּרַךְ m. Pflugschar (auch das Holz worin die Pflugschar eingefaßt ist).
בְּרַךְ brüten.
בְּרִיכָה f. Brut.
בְּרַךְ f. Leerheit, Unwissenheit.
בְּרֵךְ f. Fischteich, Wasserbehälter.
בְּרַךְ f. Ueberfluß, Friede.

בְּרְכִייר m. Armschmuck.

בְּרֶכְסִין m. Regen (gr.)

בּוּרְלָא f. Beryll (gr.)

בּוּרְלָא f. (s. בלר) Serviette.

בְּרַם aber, sondern, nur, fürwahr.

בַּרְמָא Parma (s. אספרסיא)

בִּרֵן Pallast, Burg (wie das hebräische בירה)

בְּרַן m. Schiff, Kahn, Nachen.

בְּרַן fremd, verlassen, allein, abgesondert.

בַּרְנָט m. Kochgeschirr (לרטיא)

בַּרְנַק f. weites Frauengewand, Mantel.

בְּרְסֵי m. Gerber, Fellbereiter.

בִּרְסָם m. Schnupfen, Katharr.

בּוֹרְסִיף Borsippa, Stadt in Babylonien.

בְּרַץ anhäufen, aufhäufen.

בִּרֶץ m. Grund, Boden (eines Gefäßes).

בִּרְצוֹץ m. Aufsatz eines Kopfputzes.

בְּרַק f. Staar an den Augen.

בְּרַק leuchten, funkeln, blitzen, blenden.

בְּרַק weiß, glänzend.

בַּרְקָא Schimmel, weißer Esel.

בַּרְקָא f. Haar.

בִּרְקָא f. (s. בדקא) Stockwerk.

בִּרְקִין m. (s. אֲבַרְקִין) Pluderhosen.

בָּרוּר auserwählt.

בְּרֵירִי (s. שבריירי) Strahlenbrechung.

בְּרַת (s. בנות שבע) eine Art Feige.

בְּרָת Tanne, Fichte, Cypresse (hebräisch ברוש)

בְּרִית f. Bund, Gesetz, Bundesbuch.

בְּרִית f. Binde, Kette, Schnur.

בּוֹרִית f. Borith, Seife, Kali, Salzkraut.

בְּרְתִידָא f. Bahre, Tragsessel.

בִּשְׁבִיל wegen.

בָּאשׁ schlecht, übel, böse.

בְּשַׁל kochen, verkochen.

בְּשַׁן (s. שאן) Beule.

בַּשְׁקַר untersuchen, nachsuchen.

בְּשַׂר m. Fleisch (Körper).

בְּשַׁשׁ säumen, zaudern, Zukost, als Butter, Eier &c.

בֹּשֶׁשׁ (s. בית הבשת) Schamtheil.

בְּשׁוּת zornig, entrüstet.

בַּת אֲחוּהוֹ f. Schwestertochter.

בָּת übernachten (R. בות)

בַּת f. Dach.

בַּת schnell, plötzlich.

בַּת endigen (R. בתת)

בַּת אַרְעָא f. Blase, Blatter (am Fußballen).

בַּת בִּרְתָּא f. Zisterndchen.

בַּת חוֹרִין f. die Freie (eine Unholdin).

בַּת מִזְגָא f. viell. Rebhuhn.

בַּת נִירָא f. Weberfaden.

בַּת עֵינָא f. Loch, Oeffnung.

בַּת צִידְעָא f. Vorderhaar, Stirnlocke.

בַּת קִבְרַיָּיא f. Krähe (Tochter des Grabes).

בַּת קוֹל f. Tochter der Stimme, Echo.

בַּת תִּידְהָא f. (s. תידהא) Geruch.

בְּתוּל jungfräulich, unbearbeitet.

בְּתוּלָה צְלַיְיכִית f. Betschwester.

בְּתוּלָה וְורָד f. Rosenknospe.

בְּתוּלוֹת f. Zwillinge.

בָּתַר hernach.

בֵּיתְתוֹר, בִּיתָר, בֵּתַּר Bethor (E. N.); siehe den Anhang Nro. II.

בִּתְרָא f. Traubenstengel (Botrus).

ג

גֵּא f. Stolz, Schmuck.

גֵּא f. Thal.

גְּאוֹבַּאֵי Gobäa (ein Hafen im pers. Meerbusen).

גְּאַל erlösen, retten, befreien, wiederkaufen.

גְּאַל m. Befleckung, Verunreinigung.

גְּאַלְקָא m. Sack.

גֹּב trocken.

גַּב auf, mit, von.

גֹּב m. Erhöhung, Wölbung, Bauch, Rücken, Grube.

גָּב erheben, einfordern (R. גבא)

גַּבָּאי m. Forderer.

גַּב lesen, sammeln, einsammeln.

גִּבְבָא f. Halm, (Aehre.)

גַּב f. Fell, Schur (Bündel).

גַּב hochmüthig, stolz.

גַּב m. Rücken, Oberfläche, Hügel, Höhe.

גֶּב m. Stück, Splitter, Brett, Cisterne.

גַּב m. Kinngrübchen.

גֹּב m. Teich, Sumpf.

גֹּב f. Zugheuschrecke.

גַּב m. Auswuchs, hoher Rücken.

גַּב bei, mit.

גֹּב m. Grube, (Löwengrube).
גַּב (s. כף) decken.
גִּבְּבָא Gibba, Höcker.
גְּבַהּ lang, hoch, eine zu hohe Stirne.
גַּבַּחַת f. Erhöhung, Höcker.
גַּבַּחַת f. Glatze (am Vorderkopfe).
גַּבְיָא m. Auserlesener, Erwählter.
גְּבַל kneten, treten, einweichen (begrenzen).
גְּבֵל c. Grenze, Gebiet.
גְּבָל Gabala, eine Stadt.
גַּבְלִית f. Grube, Kornbehältniß.
גְּבַן gerinnen, käsen.
גְּבִינָה f. Käse.
גְּבֵן m. Augenbraune.
גְּבֵן m. Höcker, Rücken.
גְּבִינֵי כְּרוּז m. Ausrufer.
גְּבִיעַ (s. גְּבֵן) Höcker.
גִּבְעֹל m. Halm, Blüthenkelch.
גְּבַר m. Mann, Ehrenmann, Held.
גְּבַר m. Hahn.
גַּבְשׁוּשׁ f. Hügel.
גַּבַּתָּא Gabata, Speisegeschirr, Schüssel.
גַּג m. Dach, Oberfläche (s. צריף)
גְּגָמִין m. ungenießbare Erbsen.
גָּגִית f. Becken, Wanne, Kessel, Faß.

גָּגִית f. Sieb (Kufe).
גָּד m. Glück, Fortuna.
גָּד anziehen, führen, leiten (R. גוד)
גָּד m. Tragbare, Stab.
גַּד schneiden, brechen, reißen, zerhauen, (nähen), einschneiden, drängen (R. גדד)
גַּד f. Mauer, Wand, Zaun.
גֹּד f. Latte, Brett.
גָּד f. Ufer.
גַּד m. Coriander.
גֹּד m. Absynth (s. אגדנא)
גֹּד f. Schlauch.
גִּד m. Ader, Nerve, Sehne, Fiber, Faden, Band, Fessel (auch für: männliches Glied).
גְּדִי m. Böckchen.
גַּדְיָאן eine Art Heuschrecken.
גְּדָבַר m. (גזבר) Schatz.
גְּדִיגוּד m. Höhle, Käfich.
גַּדְגְּדָנִיּוֹת Coriander, Zottenblume (Kirschen), (s. הינדקוקי)
גְּדִידִין m. Scheerer.
גֻּדָל m. Daumen.
גְּדַל groß, vorzüglich, rühmlich, fest, stark seyn.
גְּדַל schaffen, herstellen, zusammendrehen, binden.

גְּדִיל m. Flechtwerk, gedrehter Faden, Strick, Band.

גְּדִיל m. Tischtuch, Serviette.

גְּדֵם verstümmelt.

גְּדַמָּא f. Stumpf, Stummel.

גְּדִין m. Zauberformel.

גְּדַן bringen, reichen, darreichen.

גְּדַנְפָּא f. Schloß, Riegel.

גְּדַף lästern, höhnen, schimpfen, spotten.

גַּדְפָּא f. Feder, Flügel, Fittig.

גְּדַר sich erheben, groß denken (wie גדל)

גְּדֵר m. Kleinvieh.

גָּדֶר c. Umzäunung, Mauer.

גְּדַר schneiden, brechen, vermauern (arab.)

גַּדְרוֹן m. Esel (gr.)

גְּדָרָא f. Zweig, Ast.

גְּדִשׁ m. Garbe, Haufe.

גְּדַשׁ anschwellen, aufhäufen, anhäufen.

גְּדַשׁ m. Führer.

גָּה hervorstehen, herausrücken, fliehen.

גָּה verbessern, heilen (R. גְּהָה)

גְּהָא klagen, winseln (gr.)

גֹּהָא f. Kanal, Rinne.

בַּר גֹּהָא Rinne.

גְּהִרָא roth.

גְּהוֹט (s. גחיט) ausstreichen.

גְּהַץ bleichen.

גְּהַץ freuen (Pael).

גְּהַק rülpsen.

גְּהַר m. Jaspis.

גְּהַרְק m. Reitwagen (Thron).

גַּו גּוֹ in Mitte, mitten darin, in.

גַּוָּאז m. Eunuch, Verschnittener.

גְּוִיָּה f. Leib, Körper, Leichnam.

גְּוִיָּה f. Schamglied.

גְּוִיל m. Quaderstein.

גְּוַלm. Geflecht, Gewebe (siehe כדל)

גְּוַן färben (Pael).

גְּוָן m. Farbe.

גְּוָן m. Art, Weise.

גַּוְנְבָא f. Aehnlichkeit.

גֵּז m. Eule, Falke.

גֵּז m. Schatz (gr.)

גַּז schneiden, trennen, sondern, scheeren (R. גזז), (auch wie das hebräische גזז)

גָּז durchgehen, vorübergehen (R. גוז)

גַּז ausgleichen, vergleichen.

גָּז m. (s. וַזַר פִּטִּיג) Büttel.

גַּז davon abnehmen.

גָּז m. Käfer, Biene, Wespe.

גְּזָא f. Zweig.

גֻּזָב m. (f. כּוּזִיב) Kostbamünze.
גִּזְבַּר m. Schatzmeister, Rentmeister.
גְּזוֹזְטֵר m. Exostra, Schatzbewahrer (gr.)
גַּזִּיזָא f. Schneide, Messer, Sichel.
גְּזִיזִין m. Stückchen, Splitter.
גְּזִיתָא f. Schneckengang.
גְּזַל rauben, entreißen, wegreißen.
גְּזַמָּא f. Uebertreibung, Hyperbel.
גְּזַם abschneiden, abreißen.
גְּזַם drohen, rächen.
גָּזוֹם m. Rächer, Feind.
גְּזַע m. Stamm, Baumstamm.
גְּזַף m. Zorn.
גִּזְרָה f. Einschnitt.
גִּזְרָה f. Holzscheit, Stück, Hälfte.
גְּזֵרָה f. Entscheidung, Ausspruch, Beschluß, Fatum, das Beschlossene, Verfügte.
גְּזַר klein, unansehnlich, gering.
גְּזַרְפִּיתִין m. Büttel, Häscher.
גָּזִית f. Behauen der Steine.
גַּח streiten, wortwechseln.
גָּח hervorbrechen (R. גוח)
גְּחַט ausstreichen.
גָּח (f. גּה) hervorstehen.
גְּחַךְ lachen, scherzen, spotten.
גִּיחוּךְ m. das Lachen, der Spott,
גַּחְכָן m. Spötter, Höhner.

גְּחִילְנָא f. (f. כחילנא) Schwarzspecht.
גְּחַן sich bücken.
גְּחַר roth.
גֵּט m. Scheidebrief.
גְּטַשׁ m. Unflath.
גֵּיא c. Thal (f. הִנֹּם)
גֵּיב antworten.
גַּיְדָר m. (f. גַּדְרוֹן) Esel.
גַּיִּס Heer, Cohorte (Pl. וֹת)
גַּיֵּיף sich körperlich vermengen (f. גִּיף)
גַּיְפָא m. Ehebrecher.
גַּיַּפְתָּא f. Ehebrecherin.
גַּיֵּית f. Thal.
גִּיל m. Halm.
גִּיל m. Schlägel, Klöpfel.
גִּיל m. Gleichheit.
(בֶּן גִּיל Schicksalsgefährte).
גַּל m. Thor, Pforte.
גַּל m. Welle, Fluth, Woge.
גַּל m. Haufe, Trümmer, Ruine.
גֹּל m. Umwurf, Hülle, Kleid.
גַּל sich herumwälzen, wandern (R. גלל)
גָּל offen, sichtbar (R. גְּלָה)
גְּלָה offenbaren, Aph., ins Exil führen.
גְּלֵל m. Deckel.

גָּלָל m. weißer Marmor.
גָּלָל m. Koth, Excrement.
גְּלָל m. Kügelchen.
גַּלִילָא Galilaea (E. N.)
גַּלְגֵּל rund herum drehen, wirbeln.
גַּלְגַּל m. süße Olive.
גַּלְגַּל walken, rollen.
גַּלְגַּל m. Globe, Rad, Walze, Sphäre.
גַּלְגַּל m. Augapfel, Walze.
גַּלְגַּל m. (s. בית גלגל) Weg.
גֻּלְגֹּלֶת f. Kopfgeld, Schädel, Wirbel.
גַּלְגַּל m. Spindel, Spuhle.
גַּלְגַּל m. (s. גנגל) Gegenkraft.
גַּלְאַקְסִינוֹן m. Zobel, Wiesel.
גַּלַּב den Bart scheeren.
גַּלָּב m. Scheermesser.
גַּלָּב m. Bartscheerer.
גְּלָבָא m. Spelt.
גְּלִבְטוֹן in Metall oder Stein gegraben, gestochen, geschnitten (gr.)
גַּלְבַּק m. Augentrost (s. ארת)
גַּלַג erzählen.
גְּלוּגְדְקָא f. Lectica, Sänfte.
גַּלְגַּס m. Spieß (Helm).
גּוּלְגִּיקוֹן m. Handschuh.
גֶּלֶד m. Rinde, Kruste, Haut, Fell.
גַּלֵּד enthäuten, schälen.

גַּלְדָּאִי lederner Riemen.
גְּלַד m. Gelatio, Gefrierung, Frost, Eis.
גַּלְדָּךְ m. Schwertfisch.
גַּלְדְּקִיָא f. (s. גְּלוּגְדְקָא) Sänfte.
גַּלְהִי Helle, Glanz, Klarheit.
גַּלְחִי (eine Stadt in Sodom).
גַּלְטוּרִי m. (s. אא) Ausrufer.
גַּלְיָא Gallia, Frankreich.
גַּלְיָא f. (s. בית גליא) Göttin Aglaia).
גִּלָּיוֹן m. Rolle, Pergamentrolle (der leere Raum an den Seiten der Schrift).
גַּלְיוֹר m. Galearius, Knappe, Waffenträger.
גָּלְיַת Goliath (E. N.) (unverschämt).
גָּלָל m. Geschäft.
גְּלַף m. Schuppe.
גֹּלֶם m. ungestaltete Masse, Klumpen, Unform, daher auch: ungebildeter roher Mensch.
גְּלַם m. aufgethürmte Masse, Hügel.
גֶּלֶם m. Thal, Ebene.
גְּלָם m. Matte, Decke.
גְּלָם m. Waffe.
גְּלְמוּדָה f. Entwöhnte.

גְלַמְהָרַג m. Kalkmasse.
גְלַמִישׁ m. Ceder.
גָלִינִי m. Meeresstille (gr.)
גְלַסְטָר m. Schloß, Riegel.
גְלַסְקָא Wecken, runder Kuchen (gr.)
גְלֻסְקָם f. Kiste, Kasten, Sarg (gr.)
גְלַע entblößen (nach Jarchi: benetzen).
גִלְעָד Gilead (E. N.)
גַלְעִין m. (s. גַרְעִין) Körner.
גְלָפָא f. Faß.
גְלַף stechen, graben, schnitzen (gr.)
גְלַפְקְרָא m. Kotze, Kutte.
גְלַשׁ sieden, heiß machen.
גָלשׁ kahlköpfig.
גְלָתָא f. (s. גל Toga.
גַם abschneiden, abhauen, trennen, theilen (sinken).
גֻם f. Grube, Furche.
גָמָת Γ (Gamma) (gr.)
גְמָא schlürfen, schlucken, trinken Pael.
גְמִיעָה f. Schluck, Trunk.
גֹמֶא m. Schilf, Papyrusstaude.
גַמְגַם (s. מגמגם) stammeln.
גְמַד zusammenziehen, schrumpfen, einschrumpfen.

גֹמֶד m. (Spanne), Ellenbogen. (s. גרמידא)
גֹמֶד m. Elle (Aschschaufel), Stab, Maaß.
גַמְדָא Gamda (E. N. eines Rabbinen).
גְמַז f. Gemmas, Knospe.
גְמַז Sycomore (s. שקמה)
גְמְזוּ Gammace, Stadt in Persien.
גְמַטְרִיָא f. Geometria, Meßkunde (gr.)
גֻמָל m. Schiffspatron.
גָמָל m. Kameel.
גְמְלָא f. Brücke.
גְמַל m. Joch, Gespann.
גַמְלָךְ groß.
גְמוֹךְ m. Maulkorb (gr.)
גְמוֹךְ m. Faden.
גָמִס f. Hochzeit, hochzeitlich, Ehecontract (gr.)
גְמַע verschlucken, verschlingen.
גְמַר vollenden, beschließen, (Dessert), Rauchwerk.
גְמַר lernen, lehren.
גְמַר m. Ueberlieferung, Tradition.
גְמַר sättigen, (die Begierde), befriedigen, (die Wollust).
גְמַר m. Karfunkel.

גְּמַר vollkommen, überaus prächtig.
גְּמַשׁ bücken, beugen.
גַּן c. Garten, Baumgarten.
גַּנָּאָה m. Gärtner.
גַּן ruhen, ausruhen.
גְּן weil, wegen.
גָּן schänden, verhöhnen (R. גנה)
גַּן c. Abtheilung, Gartenbeet.
גְּנַב stehlen.
גְּנַב m. Schwanz, Schweif.
גִּנְבָא f. Decke.
גִּנְבֶּר m. Juniperus, Wachholder.
גִּנְג m. Jäger((gr.)
גִּנְגִּידְיוֹן m. Gingidium, Drehkraut, Zirmet.
גַּנְגִּילְיוֹן m. Widerkraft, Gegenkraft, Entgegenstrebung.
גַּנְגַּן f. Bettelsack.
גַּנְדָא f. Ganda, rabbinischer Ornat (von schwarzer Farbe).
גִּנְדָא f. Cohorte, Wache.
גִּנְדַל link, krumm, unregelmäßig, ungeschickt.
גַּנְדַר walzen, rollen.
גִּנְדְּרַז m. Zinne, Verzäunung.
גַּנְדְּרְפַּס m. der die Wolfswuth hat, Kynanthropie (gr.)
גִּנְדְּרִיתָא (s. גנדרז) Verzäunung.
גְּנַז verbergen, bewahren, aufhäufen.
גְּנַח dröhnen, schluchzen, keuchen, husten.
גְּנַח wandeln, schreiten, einhergehen.
גְּנַח kastriren.
גְּנַן m. Fleischklumpen.
גִּנְנָא f. Trauzelt (Ehebett).
גְּנַן m. grobe Kleien.
גְּנֹן Genus (s. גנס)
גִּנְנָא f. Harpun.
גִּנֵּס Genus, Stamm, Geschlecht, Herkunft (gr.)
גִּנְסָר m. Geaesar, Fürstengarten.
גְּנַת (s. גרמניא) Germanien.
גְּנָתָא f. (s. גנדא) Cohorte.
גַּס groß.
גַּס stolz, aufgeblasen, empfindlich, vollblütig (sanguinisch).
גַּס הָרוּחַ m. Stolzer, Aufgeblasener.
גַּס sich brüsten, hochmüthig seyn.
גֹּס in Todeszügen liegen (röcheln siehe דלוריא)
גַּס entleeren (durchblasen).
גַּס m. (s. חגסי) Springhahn.

גַס m. Seite.
גִּס m. Schwager.
גִּיסָה f. Schwägerin.
גֵּס (s. גזא) Zweig.
גֶּסֶם m. Gaesum, kleines Geschoß (gr.)
גֹּסֵס m. Sterbender, Röchelnder.
גִּסְסָא f. Seite, Brust.
גִּסְטַר m. bauchiges Gefäß, Stück, Bauch (siehe עציץ), Theil, Bruchstück.
גִּסְטַר m. Form.
גַּסְטְרָא Kriegslager, Castra.
גִּסְטְרוֹן m. Zinn (gr.)
גִּסְפָּך m. Sessel, Stuhl.
גָּע brüllen, schreien (R. געה)
גַּעְגַּע m. Anhänglichkeit.
גַּעֲגַע hinstreben.
גַּעְגְּעָא f. Magnet.
גָּעַל werfen, wegwerfen.
גַּף zusammenstoßen (R. גפף)
גַּף verschließen (גוף)
גּוּף der Körper, das Ich, der (äussere) Mensch.
גּוּף גָּדוֹל m. Nahrung.
גּוּף נָקִי m. physische Reinheit.
גּוּף m. Weltkörper.
גּוּף (s. גייף) körperlich vermengen.
גַּף m. Höhe, Rücken, Körper.
גַּף umarmen.
גַּף m. Flügel, Rand, Seite, Strand (Ohr des Gefäßes).
גְּפָּא Giove, Jovis, Jupiter.
גִּפָּא f. Gartenleiter.
גְּפָף m. Schrift, Buchstaben.
גְּפָנָך m. wilde Weinbeere.
גֶּפֶס m. Gyps (gr.)
גִּפַּת f. Oeltrester, Oeldrüsen (Hefen oder Bodensatz des Oels).
גָּפְתִּית Aegypten, Coptis (gr.)
גֵּץ m. Funke.
גֵּץ Ξ Xi, 14te Buchstabe des griech. Alphabets.
גֵּץ kurz, klein.
גֵּצֵר f. (s. גסטרא) Lager.
גֵּר m. Proselyt.
גּוּר wohnen.
גֵּר m. Gäscht, Schaum, Oberhefen.
גַּר kratzen, reiben, schaben, ziehen, sägen, schneiden, zersägen (R. גרר)
גֵּר (s. גייף) fleischlich vermengen.
גַּר anreitzen, aufregen (R. גרר)
גָּר in der Nachbarschaft wohnen, sich aufhalten (R. גור)
גֵּר m. Pfeil.
גֵּר m. Weinlaub (Leinsamen.)

גַּר jung (bei Thieren, als der Löwe).

גַּר m. Kalk.

גַּר Hügel, Steinhaufen.

גְּרַר ziehen, heranziehen.

גְּרַר brennen, sengen.

גְּרֵר die gekaute Speise.

גְּרַב rauben, an sich reißen.

גְּרֵב m. Fußbekleidung.

גְּרַב m. Krug.

גַּרְבֵּל wälzen, drehen, wenden.

גַּרְבִיתָא f. (s. אִסְתְּנָא) Nordwind.

גְּרִבְתָּן (s. בעל גבר) langgliederig.

גְּרַג erregen, anregen.

גְּרֵגִי m. (s. עקל) Sack.

גְּרְגְבָסִין m. Kleien, (Gypsmasse).

גַּרְגֵל m. (s. גרגר) Körner.

גַּרְגָלד m. Kopfkohl, Hauptkohl (siehe לפת)

גַּרְגַר m. Rauke, weißer Senf.

גַּרְגַר m. Beere (von der Olive).

גַּרְגְרָן m. Schlemmer (Verschlinger).

גַּרְגֹרֶת f. Hals, Gurgel.

גְּרְגֹרֶת f. (Olive) trockene Feigen.

גַּרְגְרוֹת Gargaroth (E. N.)

גַּרְגַשְׁתָּא f. Thon, Töpfererde.

גַּרְגְתָא f. Grube, Cisterne, Born.

גַּרְגְתְנִי m. Fistel, Korb.

גְּרַד zusammenziehen, kratzen, schaben (s. גרד)

גְּרַד trocken, kahl.

גְּרַד f. Wurzelstamm.

גְּרְדָא Zoten (herabhängende Fäden).

גְּרְדָא allein.

גְּרְדִיוֹן Gordianos (Münze dieses Kaisers).

גַּרְדְלְקִי m. Höhle (s. גדיגור)

גְּרְדָם m. Gradus, Stufe.

גַּרְדֵם brechen, theilen.

גִּירְדוּם Theil, Stück.

גְּרְדָם m. Stück (in Form eines Brodes).

גְּרְדֹן m. Weber (gr.)

גְּרְדָן grindig, krätzig.

גְּרְדְקִי Gerdica (E. N.)

גַּרְדִיתָא f. (s. גרד) Wurzel.

גְּרָה f. Gurgel.

גְּרִידָא f. Maaß.

גְּרְזַם m. eine Art wälscher Salat (gr.)

גְּרְזְקִי m. (s. גרדלקי) Höhle.

גְּרַט f. Gerumpel, Trödel (gr.)

גֶּרֶם m. Bein, Knochen.

גְרַם wegen (selbst), meinet=, dei=net=, seinetwegen u. s. w.
גְרַם verursachen, Gelegenheit geben, zuziehen.
גְרַם abirren.
גְרַם überwiegen, übermessen.
גַרְמֵד m. (s. גֹּמֶד Spanne.
גַרְמְטִיוֹן m. Schrift, Beschreibung (gr.)
גְרְמַמְיָא Germania.
גִרְמָן m. Schmied, Scheidekünstler (Schmelzwage).
גִרְמַן (weiß).
גְרָמִס m. Skrupel, der 24ste Theil einer Unze.
גֹּרֶן f. Tenne, Dreschplatz.
גְרַס zerstoßen, zermalmen, zerschlagen.
גְרִיס m. Graupe, zermalmte Hülsenfrucht.
גְרַס lesen, studiren.
גִרְסָן m. Ersparniß.
גְרַע abnehmen, abziehen, fallen (im Werthe), verschlimmern, abschlagen, verringern.
גְרַע kernen, Kerne treiben.
גַרְעִינָא גָּרוּעַ Traubenkorn.
גְרַע Aderlassen, Blut abnehmen.
גְרַע scheeren (das Haar abnehmen).
גְרַף zusammenkehren, scharren, zusammenfassen, arabisch: wegschwemmen.
מַגְרֵיפָה f. die Fege.
גְרַף m. Nachtgeschirr.
גַרְפִּית f. Zweig, Reis.
גְרִיךְ m. Weitzenkuchen (gr.)
גְרַק m. unreife Beere.
גְרְתָּא (Name eines Vogels).
גַרְתִּיקוֹן m. (s. קרס) Polirzeug.
גֶּשׁ m. Scholle, Erdscholle, Staub.
גָּשׁ erreichen (R. גוש)
גַּשׁ stoßen, ringen (R. גשש)
גָּשְׁחָלָב (E. N. einer Gegend).
גַּשֵּׁשׁ spähen, suchen, untersuchen.
גָּשׁוּשׁ m. Spürholz.
גַּשֵּׁשׁ schindeln.
גְשׁוּשִׁין m. Schindeln.
גְשַׁשׁ stoßen, schlagen, werfen.
גֶּשֶׁם m. Leib, Körper.
גַּשָׁם f. Pfoste.
גֶּשֶׁם m. Regen.
גַשְׁמוּת f. das Körperliche.
גְשַׁף (s. כשף) verändert.
גַשְׁפַּנְקָא f. Siegelring (s. חמרתא)
גִשְׁפַּק m. (eine Art dickgewirkter Zeug.

גְשַׁקַר m. Seidenwerg (Kleien).
גְשַׁר m. (s. כשור) Bohle, Balken.
גֶשֶׁר m. Brücke.
גְשׁוּתָא f. Betastung, Berührung.
גְשׁוּתָא f. Heber, Weinheber.
גַּת f. Kelter, Kufe, Wanne.
גַּת f. Gewalt.
גֵּת f. Heerde, Vieh.
גַּת Gath (E. N.)
גַּתִּיּוֹת f. Kelterinnen.

ד

דָא alsdann.
דָּא diese, dieses.
דַאר m. bewohnte Gegend (n. E. Schildkröte).
דְּאַת grünen.
דָּב fließen, rinnen (R. דוב)
דַּב lauern, langsam gehen (R. דבב)
דְּבָא herbeischaffen, zufließen.
דְּבַדְבָּן m. Kirschen, Koriander.
דְּבַב anfeinden.
דְּבַב langsam fließen, schleichen, säuseln.
דְּבָב m. (זבוב) Fliege.
דְּבַב m. (s. רבב) Fett, Pech.
דְּבַח schlachten, opfern.
דְּבְיוֹן m. Taubenmist.
דְּבֵלָה f. runder Feigenkuchen.
דְּבָלָה f. wilde Feige.
דְּבְלַל dünn.
דְּבַק ankleben, anhangen.
דְּבְקָא f. Vogelleim.
דְּבַק m. Achsel, Schulter.
דְּבַר m. Wort, Rede, Sache, Ding, Gegenstand.
דִּבֵּר m. Verheißung, Gesetz, Sprache.
דְּבֹר m. Buch, pers.
דֶּבֶר m. Hürde, Trift.
דְּבַר leiten, herrschen, anführen.
דַּבֵּר reden, plaudern.
דְּבַר lenken, erfinden, führen.
דְּבַרְתָּא f. Beute.
(מַדְבְּרָנוּתָא f. kluger Anschlag).
דְּבַשׁ m. Bienenhonig, süßer Traubensyrup.
דְּבְשָׁק m. Sumpf.
דַּג m. Fisch.
דְּגַל streiten, entgegnen, läugnen, lügen.
דַּגְלָא m. Lügner.
דְּגְלָא f. Gabel.
דְּגְמָא f. Probe (gr.)
דְּגַן m. Getreide.

דְּגַן m. zwei Winkel (gr.)
דְּגַר versammeln, aufhäufen.
דְּגַר herabspringen.
דְּגַת f. Fischerkahn.
דָּד langsam führen, gehen (R. דדה)
דַּד rinnen, fließen.
דַּד m. Topf, Kessel.
דְּדְב m. Fliege.
דְּדוֹרִין m. Butte, Tragkorb.
דְּדְבָאוֹת f. Telegraph, Wachthaus.
דְּדָנִים Dodanim (E. N.)
דְּדַנִּין m. Kienholz, Kienfackel.
דְּהָא dunkel.
דְּהָא weil.
דְּהַב m. Gold.
דְּהַךְ verlachen, spotten.
דְּהַן fett, feist werden.
(דּוֹהֶן, דּוֹהֲנָא f. Oel).
דְּוָא sehen, schauen.
דָּוִד David (E. N.)
דְּוָה trauern, schmerzen.
(דִּיוָנָא, דְּוָן, דַּוְיָא Schmerz, Trauer.
דְּוָה f. Fluß (von Weibern).
(מַדְוֶה Blutgang.)
דּוֹל schöpfen.
דַּוְלָא f. Eimer, Schöpfkrug.
דְּוָקָא nur allein.
דַּוָּור m. Briefsammler, Briefpost.
דַּוְשׁוּ m. Gewohnheit.
דוּת f. Zisterne.
דָּח abwaschen, reinigen (R. דוח)
דָּח treiben, stoßen (R. דוח)
דְּחַד ermuntern, ergötzen, erfreuen.
דַּחְוָה f. Beischläferin.
דְּחַךְ spotten.
דְּחַל fürchten.
(דַּחְלִיל m. Popanz, Vogelscheuche).
דֹּחַן m. Moorhirse.
דְּחַס stoßen, drängen, pressen.
דְּחַף antreiben.
דְּחַק drängen, drücken.
דַּטַגְמָאא f. Verordnung, Befehl.
דְּטוֹלְמוֹס verwegen, kühn, dreist. (gr.)
דַּי genug, hinreichend, hinlänglich.
דִּי welcher.
דִּיאוּ f. Dies, Tag.
דִּיבָא m. Wolf.
דִּיגְרַת Tigerstrom (E. N.)
דְּיוֹ m. Tinte (schwarze Farbe).
דַּיוֹ f. der Weihe.
דְּיוֹזְגִי zweifach, doppelt.
דְּיוֹטַר m. Doppelhöhle.
דְּיוֹמַד m. Doppelsäule.
דְּיוֹסְטַר doppelseitig.
דְּיוֹסַקְיָא f. Doppelsack.

דיופי mit zwei Löchern.

דיופוטא f. Fußteppich.

דיופלי m. **Duumviri**, Zweiherren, Zweirichter in Rom.

דיופלוסטון m. Doppelgallerie.

דיופרא zwei mal tragend (von der Frucht).

דיו פרצוף m. mit doppeltem Gesichte.

דייקא statt.

דיוקן m. Ebenbild, Bild.

דיותק Familie (s. זקף)

דייט Haus, Stube, Aufenthalt, Gutachten, Schiedsrichteramt.

דייטרוט gedrechselt, gedrehet, gestochene Figuren enthaltend (gr.)

דייל m. Diener, Staatsdiener.

דיומן m. Ziel, Zweck.

דימורון m. Maulbeerabguß (gr.)

דיין m. Richter, rechten, streiten.

דייסא f. Zukost.

דייספק m. Sänfte.

דייציפי f. (eine Art Turteltaube).

דייקטסא m. Wegweiser.

דייקלריא f. Kette, Gehänge.

דייר m. Fremder, Eingewanderter.

דית schwitzen.

דיית m. niederbeugen, sich bücken (**Pael**).

דייתקא f. Vertrag, Testament (gr.), (auch דיתקי)

דינר m. Denar.

דך zermalmen, zerstoßen (**R.** דוך)

דך rein (wie זך)

דך f. Stelle, Stand.

דך m. (s. דכוס) Herzog.

דך dieser.

דכמה f. Prüfung, Probe (gr.)

דכן m. Anhöhe, Bühne, Stufe.

דכן m. Behälter (gr.)

דכוס m. Herzog, Heerführer, **Dux**.

דכסמן m. Cisterne (gr.)

דכסן doppelt (gr.)

דכסן m. Ehre, Ruhm (gr.)

דכססטוס zweiseitig, geschabt, geglättet (gr.)

דכסיא Staffette (Klepper).

דכיפת f. Wiedehopf, Berghahn.

דכר m. Widder.

דכר männlich.

דכר denken, sich erinnern.

רודכו m. Wahrsager, **Ariolus**.

דכריך wurmig.

דלא schöpfen, heben, ausbreiten, tragen.

דלית f. zweigenreiche Rebe (die sich zu einer Weinlaube ausbildet).

דִּל knotig, zotig.
דַּל mager, ohnmächtig, schwach, arm.
דִּל Trumm, Faden.
דְּלַב m. Kastanienbaum.
דִּלְהָכֵי obgleich, darum.
דִּלְהוֹן (s. די) sofort.
דְּלַח fürchten.
דְּלוּחָה Furcht.
דְּלָטוֹר Delator, Angeber, Beschuldigung.
דִּלְכוֹן der Eurige.
דְּלָכֵן wo nicht, wenn nicht, wenn nur nicht.
דִּלְמָא vielleicht, etwa.
דַּלְמַטִיקוֹן Dalmatica, eine dalmatische Kleidung (gr.)
דְּלִנְיָה f. Schmuck.
דּוֹלָס f. Dolus, Betrug (gr.)
דְּלֻסְקוֹם (s. גלסקום) Kiste.
דְּלַע f. Kürbiß (s. קיקיון)
דְּלַף träufeln, thränen.
דִּלְפָה f. Dachtraufe.
דִּלְפִן m. Delphin (gr.)
דִּלְפִּק delphischer Tisch von weissem Marmor und dreifüßig (gr.)
דְּלַק brennen.
דְּלַרְיָא f. Melancholie, Irrsinn.
דְּלַת f. Thür, Thor, Pforte.

דַּם Verdacht erregen.
דָּם m. Werth, Geld.
דַּם m. Blut.
דָּם gleichen, ähneln (R. דמה)
דְּמָא m. Dämon (gr.)
דְּמָאי Pöbel (gr.) (dem Volke gehörig).
דַּמְדוּם röthlich.
דְּמַדְמְנִיּוֹת f. rothe Weinbeeren, Rebensaft (von rother Farbe).
דְּמָה Dämon (gr.)
דְּמַךְ ruhen, schlafen.
דְּמָנֵי m. Domine, Herr.
דְּמֻנְקֵי m. (s. רמוכלי) Kohlentopf.
דְּמוֹס m. Erbauung, Bau, Gebäude (gr.)
דְּמוֹס m. Schrecken, Furcht (gr.)
דְּמוֹס m. Gebäude (gr.)
דְּמוֹס f. Staatsangelegenheit, Volkseigenthum (gr.)
דְּמוֹס f. Staatseinkünfte, Revenüen (gr.)
דְּמוֹס m. Volk, Pöbel (gr.)
דְּמוֹס m. Vergebung, Nachsicht, Amnestie.
דְּמַס schweigen (Pael).
דְּמוֹס m. Geflecht von Stricken (gr.)
דְּמוֹסֵן m. Generalpächter (gr.)

דְּמַע vermischen, vermengen (die Hebe).

דָּן rechten, richten, schließen, walten (R. דון)

דֵּן dieses.

דְּנָבָא m. Schwanz, Schweif.

דְּנַג Dinaga (Tochter des Rabbi Nachman).

דַּנְדְּנָה f. Krausemünze.

דְּנַח scheinen, aufgehen (von der Sonne).

דּנְטִיב m. Geschenk, Donativa.

דְּנָמֵיס m. Vermögen, Macht (gr.)

דָּנִסְטָס m. Danista, Darleiher, Wucherer (gr.)

דְּנַק (der sechste Theil der Drachme) (s. מעה)

דְּנַק seufzen.

דִּנַר m. Denarius, eine Silbermünze.

דִּסְטוֹרִיךְ m. Gärtnerantheil.

דִּסְקָא f. Brief, Edikt, Vorladung.

דִּסְקָס m. Schüssel, Teller, flache Scheibe (gr.)

דִּסְקוֹפְּלִן m. Unterricht, Zuchtlehre, Disciplin.

דִּסְקַר m. (s. דסקס) Schüssel.

דִּסְקַרְתָּא Discarta, ein Ort in Persien.

דִּסְתּוּדָר m. (s. סודר) Tuch.

דִּסְתָּן (s. רסתנא) Knöchlein.

דִּסְתָּק m. Heft, Griff.

דִּסְתּוֹרִיךְ m. (s. דִּסְטוֹרִיךְ) Gärtnerantheil.

דַּע wissen, erfahren, einsehen, kennen (R. ידע)

דַּעֲדַק zermalmen, zerstoßen.

דַּעֲדַק dünn.

דְּעַךְ verlöschen.

דְּעַץ einstecken.

דַּף m. Brett, Fach, Latte.

דַּף m. Blatt.

דִּפְטָא (s. טפיט) Teppich.

דִּפְלִימְטָר m. Behältniß (gr.)

דִּפְלֵן doppelt, zweifach.

דֹּפֶן m. Rippe, Seite, Seitenbrett.

דְּפַן schlagen, hauen, stoßen, anstoßen.

דְּפַן m. Lorbeer, Lorbeerbaum (gr.)

דַּפְנֵי Daphne, eine Vorstadt von Antiochia.

דְּפֻס m. (s. טפס) Bild, Druck.

דֹּפֶק m. Bahre.

דֵּפֶק m. Ader, Senne, Nerve, Puls.

דפרן m. Doppelgabe (gr.)
דפתר m. Fell, Pergament.
דץ einstecken (s. דעץ)
דץ m. (s. תריס) Schild.
דץ springen, hüpfen, tanzen (R. דוץ)
דץ m. Gemse.
דק dünn, klein.
דק zermalmen, schlagen, beim Weben (R. דקק)
דק beobachten, schauen (R. דוק)
דקדוק m. (Beobachtung), Feinheit, Genauigkeit.
דק m. Flor, Mahl, Schleier (als feines Häutchen über die Augenlieder).
דקא weil, denn.
דקא f. Balken (gr)
דקא f. enger Eingang.
דקיון m. Gerechtigkeit (gr.)
דקיתא f. fetter Rindsdarm.
דקלא f. Krug, Körbchen.
דיקולאי m. Korbflechter.
דקל f. Grütze.
דקל Palme (s. דקר)
דקל aufwallen, blasen, werfen.
דקליקוס m. Advocat.
דקומנא f. Decumanus, die 10te Legion.

דקן c. Bart.
דקינר m. Decenarius, der über 200 Mann commandirt.
דקר Palme (s. דקל)
דקר m. Grabscheit, Spieß, Spaten.
דקר f. Decuria, eine Anzahl von 10 Dingen.
דקר Decara (ein Fluß).
דקר m. Korb.
דקרטיס zweifüßig, gerade, aufrecht.
דקרן m. Strahl.
דקרן m. zweispitzige Gabel.
דקרן m. Bälkchen.
דר düngen.
דיר m. Dünger.
דר wohnen (R. דור)
דר tragen, führen, kreisen (R. דור)
(מדרא f. Knute, Peitsche.
דר werfen, zerstreuen.
דר m. Reihe, Kreis, Schmerz.
דר m. Gürtel.
דר m. Abtheilung.
דר m. Zeitgenosse.
דר m. Geschlecht, Zeitalter.
דר f. Wurm.
דר m. Kreis, Krone.

דַרְבָן m. Stachel (Pl. וֹת)
דַרְבָן m. Wächter.
דְרַג f. Stufe, Leiter.
דְרֵג f. Schlucht, Höhle.
דַרְגוֹן m. Lanzenträger, Leibwache (gr.)
דַרְגַשׁ m. Lager, Sopha.
דֹרֶד m. Hefen.
דַרְדֵג gießen.
דַרְדוּגָא f. Guß.
דַרְדְסִין m. Strümpfe.
דַרְדַע m. Perle.
דַרְדַק m. Knabe, Bube.
דַרְדַר m. Dorn, Unkraut.
דַרְדָר m. Faß.
דֹרְיָה f. Geschenk (gr.)
דֶרֶךְ m. Weg, Ort, Weise, Sitte.
דָרַךְ treten (die Kelter) spannen.
דַרְכוֹן Dareikos, eine persische Goldmünze (gr.)
דְרַכוֹן m. Drachenwurz.
דַרְלְמוֹס Pest (s. אנדרלימוס)
דָרוֹם m. Süd, Mittag.
דְרֹמְלִיס m. Laufbahn, Wettrennen (gr.)
דַרְמָשֶׂק Damascus.
דַרְמַסְקֵן m. damascener Pflaumen.
דְרַן m. Wurm.

דֹרֹן m. Geschenk (gr.)
דְרִיכוֹן m. (von Eichen) Baumwolle (gr.)
דַרְנִיקוֹס m. Riese (gr.)
דְרַס drücken, treten (s. גרמה)
דְרַס zertreten.
דְרִסָה f. Zertretung, Stampfe.
דְרַע f. der Arm, Saame.
דְרִפְּתֵק f. Zaun, Schranken, Hecke.
דַרְצִין m. Zimmt.
דְרַק sprengen, streuen.
דְרוֹקָא f. Heer, Haufe.
דַרְקוֹן m. Drache, Schlange (gr.)
דֹרְקַט saftlos, trocken.
דְרָרָא f. Grund, Hauptsache.
דַרְרְיָא f. Bauchfluß, Durchfall, Diarrhoe (gr.)
דְרוֹר (ein ägyptischer Zugvogel), Duuri.
דְרַשׁ forschen, untersuchen, prüfen, lehren, fordern, befragen.
דְרַת f. Gehöft, Vorhof, Villa.
דָשׁ schweigen.
דָשׁ gewohnt werden, sich gewöhnen.
דָשׁ dreschen, stampfen.
דָשׁ niedertreten, mit Füßen treten (R. דוש)

דָשָׁא m. Thüre, Pforte.
דֶשֶׁן m. Asche.
דָשָׁן m. Geschenk.
דְשִׁנָא m. Kammerheuschrecke.
דִשְׁרָא f. Spelt, Rocken.
דִשְׁתְּנָא schwer, lästig, schmerzhaft, schmerzvoll (gr.)
דִתְאָה f. das junge Grün der Pflanze.
דְתָבְרָיָא m. Richter (pers.), **Datouber** soviel wie תפתיא)
דֶתֶן m. Fettigkeit.

ה

הָא hier ist, siehe, also.
הֵא dieser, die, so wie, gleich wie.
הָאִידָנָא nun, jetzt.
הֵאיךְ wie?
הָאן wo?
הֲבַאי m. Hyperbel, Uebertreibung.
הַב geben (**R.** יהב)
הַבְהֵב sengen, brennen.
הַבְהֵב schütteln, rütteln.
הִבַאי m. Dorn.
הַבְטַח sicher (s. בטח)
הֲבַל rauchen, dampfen (Hauch).
הַבַל schnell, geschwind.
הַבְלִילָא f. Speiseröhre, Magenmund.
הֲבַר f. Ton, Schall, Wiederhall, Echo.
הֲבַר m. Dunkel, Nebel, Finsterniß.
הֲגָה denken, aussprechen, ersinnen.
הֲגָה f. Dornstrauch.
הֲגַדוֹם (Namen eines Sängers) **Agathon.**
הֶגְמוֹן m. Oberhaupt, Anführer, Regent, Oberherrschaft (gr.)
הִגֵן m. junges Kameel.
הֵגֵן m. (s. אגן) Becken.
הֵגֵן edel, von edler Abkunft (gr.)
הֵגֵן m. Anker.
הָגִין bequem, schicklich, passend, anständig.
הָגָר Hager (E. N.)
הֲבַרְנִי zusammenziehen (s. חגר)
הַגְשִׁישׁ (s. גשש) suchen.
הֲדָא zusammen, mit, bei.
הֲדָא dießmal.
הָדָה dieser, diese, dieses.
הֹדוּ Indien.
הֲדָיָא allein, abgesondert (gr.)
הַדְיָב **Hadiava**, eine assyrische Landschaft.

הֶדְיוֹט m. gemeiner Mensch, Unwissender (gr.)

הֶדְיוֹן m. Lust, Vergnügen (gr.)

הַדֵּם in Stücken, zerschneiden.

הַדְּסְטָא f. (eine Art Fußbekleidung).

הַדַּסְטָבִּ Hadastabi, eine Art Zeichenspiele (kab.)

הֲדָפֵה f. (s. הדף) Schönheit.

הַדֵּק zusammenschlagen, fügen.

הַדֵּר ehren, schmücken.

הָדוֹר rund.

הַדֵּר wiederholen, aufwärmen, wandern.

הָדָר darauf, nachher.

מַהֲדוּדָא f. Wiederholung.

מַהֲדוּרֵי das Hausiren (s. סחר)

הֲדוּרֵי, דְּכַנְתָּא Gekröse, Gedärme.

הִדוֹר m. Wasser (gr.)

הַדְרִיָּנָא (der römische Kaiser (Hadrian).

הַדְרֵייָנָא m. (Wasser und Wein) (gr.)

הַדְרַנִיקוֹס m. (s. דרניקוס) Riese.

הַדְרֵס m. (eine kleine Münze).

הַדְרוֹקוֹן m. Wassersucht (gr.)

הֶה m. Motte.

הַוֹ (Er), Gott.

הֲוָא sein.

הוֹאִיל weil, nachdem.

הַוְיָא f. Wesen, Substanz.

הַוֹכְרָיָא f. Bereitwilligkeit.

הַוּנָא f. Verstand, Einsicht.

הוּךְ gehen, Fut. יְהָךְ

הַזִּיוָלָךְ (ein Wort wie הדסטב) kab. Wortabkürzung.

הִזְמֵי m. Dornstrauch, Distel.

הַזְמַת f. Bund, Bündel.

הַזֵּר (s. חזר) Dornen.

הָט (s. מחט) fehlgebären.

הֶטֶב m. Filz.

הֶטְלִיס frei, unbesorgt (gr.)

הִטְנִי m. Filzschuh.

הַטְרִיוֹת f. Spelt- od. Waizengraupen.

הַיָּא das ist.

הֲיָא he! siehe da!

הֵידָא wie da?

הֵידֵי damals, darauf.

הֵיְדֵי siehe da!

הֵידֵין dann, wo dann.

הֵיךְ wie? wie denn?

הֵיכַל m. Pallast, Tempel.

הֵיכְדֵין wie so? also.

הֵיכִי wohin.

הֵיכְנָא so wie.

הֵיכַן wo, woher, wohin.

הֵילְכָךְ daher.

הֵיכְמָא so wie.
הֵיכְנָא eben so.
הַיְינוּ das ist.
הֵךְ der, die, das.
הָכָא hier.
הֵכְדֵין also.
הָכִי also.
הַכְלוֹס m. (s. אכלסון) nicht Kicher, sondern eine Baumfrucht, die kühlend und gesund ist.
הָכֵן so, also.
הֶכֶר (s. אבקתא) Loch.
הָלָא bemühen, ermuntern.
הַלְבְּשׁוּשׁ m. Wunde, Geschwür. (gr.)
הָלָה (s. מהולתא) Sieb.
הָלָה ein Anverer.
הַלְוַאי wenn doch, daß doch.
הֵלֶז m. Behältniß.
הַלְטָתָא f. (s. לְטָאָה) Eidexe.
הַלְיוּנֵי halloh, hurrah.
הַלְיְסְטוֹן (s. אֱלִיְסְטוֹן) durch die Sonne gereift.
הֲלָךְ f. Gang, Art, Vortheil, Ordnung, Recht.
הֲלָךְ m. Steuer, Zins, Weggeld, Zoll.
הָלְכָא hier, da.
הִלְּלָא m. Lobgesang, Trauzelt.

הֹלֶם (s. חלם) passend.
הַלְמָה f. (s. קינדס) Strauch.
הַלְמֵי m. Salzlak, Salzbrühe (gr.)
הַלְמָן m. (s. חלמן) Dotter.
הַלָּךְ diese.
הִלְנֵי Helena (E. N.)
הָלְקָט f. Scheidewand.
הָלְקָט m. Tasche.
הֵמַם verwirren, ängstigen.
הָמִיָּה f. Gebrause, Geächze.
הֶמְיָין m. Gürtel.
הַמְיוֹנוֹס m. Maulesel (gr.)
הַמַלְטָא f. Maltha, Kitt, Mörtel.
הַמְלְתָא f. Ingwer.
הֵמִינָא f. Hemine, Hälfte (gr.)
הַמְנִיָא E. N. einer Stadt.
הַמְנִיָּא f. Eintracht, Harmonie. (gr.)
הַמְנִיכָא f. Halsschmuck.
הִמְנוֹן Hymne, Hochgesang (gr.)
הַמְנַק m. Gabel, gabelförmig.
הֵמְסוֹ halb (gr.)
הַמְסִיוֹן m. Blutstein.
הֵמְצָא (s. חמצא) Unterleibsfett.
הַמְצָתָא glatt.
הֶמֵר m. Fleischsurrogat.
הֶמֵר m. Tausch (Werk) (s. חמר)

המרוד (s. מרוד) widerspenstig.
הן sanft, langsam, leise.
הן leicht seyn, zuwege bringen.
הן ja, ja wohl, also.
הן eins (gr.)
הן der, dieser.
הנון sie (plur.)
הנאה f. Nutzen, Vortheil, Gewinn.
הנדא f. Wicke.
הנדבי f. Endivie, Wegwarte.
הנדז m. arab. Geometrie.
הנדוי (siehe הדו) Indien.
הנדוין m. indische Zeuge.
הנדיוסין m. Widersacher.
הנדק f. (s. טריתא) Kuchen.
הנדיקי (s. הדו) Indien.
הנדקוקי f. Dreiblatt, Biberklee. (s. גדגדניות)
הנה siehe!
הני Hunia, ein Ort.
הנכיה unterworfen, schuldig (gr.)
הנמא gesetzmäßig (gr.)
הנפק m. Bestätigung.
הנץ m. (s. הדרס) kleine Münze.
הנקי (s. נקי) frei.
הנתובין m. Balken.
הסם (s. חסם) verschließen.
הסת (s. שבועת היסת) erschweren.

הפג lustwandlen.
הפיא f. Büschel, Bündel.
הפיא f. das Sieden, Schäumen.
הפיטרוס m. Statue.
הפך im Gegentheil.
הפך umwenden, umkehren.
הפצי m. Kicher, Hülsenfrucht.
הפרכוס m. Befehlshaber, Gouverneur, **Hyparchus** (gr.)
הפרש m. Unterschied.
הפתק m. (s. אפתק) Apotheke.
הץ m. Blatt, Zweig (Palme).
הר m. Berg.
הרג tödten, morden.
הרגז m. Hode (gr.)
הרגינין **Origanum**, Dosten, ein Pflanzengeschlecht (gr.)
הרדי m. Latten.
הרדולים m. (s. ארדבלים) Wasserorgel.
הרודוס **Herodes** (E.N.)
הרדפה f. (s. רדף) Verfolgung.
הרדפני f. Lorbeer, Unholdkraut, Rose (gr.)
הרה schwanger werden, empfangen.
הרהן pfänden.
הרהן m. Uringeschirr (gr.)
הרהר denken.
הרהר Gedanke.

הַרְזְפָא f. Meerrettig, (Bertram).
הַרְזֵק verschließen.
הַרְזְקָא f. Pforte, Thüre.
הֵרֵי m. Schaden, Verlust (gr.)
הֲרֵי siehe da! sie.
הֶרֶךְ m. (s. חרך) Gitterfenster.
הֶרְמִיז Hermes, Merkur (gr.)
הַרְמַךְ (s. בר שניא) Abschuß.
הַרְמֹן Harmonia, Uebereinstimmung (Erlaubniß).
הַרְמֹן Harmon (Berg).
הַרְנוֹגָא f. Arnica, Schmeerblume, Wolverlei.
הַרְנוֹגָא f. (s. חרנא) Name eines Vogels.
הַרְנֵי (s. אדני) Sonnenwende (eine Pflanze).
הַרְסְנָא f. Backfisch.
הַרְפַּתְקֵי m. Geschick, Beschluß.
הֵרֵק (s. חרק) Vertreter.
הֵרַת f. (s. רת) Bärmutter.
הִשְׁתֵּי m. Bündel.
הוֹשַׁעְנָא f. Hosiana, Heil (Weide).
הַשְׁתָּא jetzt, gegenwärtig.
הַתְלִיטִיס (s. אתליטין) Athlet.
הָתָם dort.

ו

וָאלֵי Valeo, gelten, wirken.
וָאבִי Van, der größte See in Großarmenien.
וְגוֹמֵר und so weiter.
וָדָה bekennen.
וָדָה Vah, juchhe, he.
וַדַּי gewiß, bestimmt.
וָיֵי Via, ach (gr.)
וָו m. Vau, Haken (in Form dieses Buchstabens).
וַוי (s. וה) ach!
וְטִיב m. Schamglied.
וַיְדָא und dieses.
וִילוֹן f. Velum, Vorhang, Hülle.
וִיתּוּר überflüssig.
וְזַר tragen, daher Vezir, Geschäftsträger.
וְכִי wie nun.
וְכוּלֵי und so weiter (s. וגומר)
וְלַאו etwa nicht?
וֶלֶס Velus (E. N. eines berühmten Rabbi).
וַוס beflecken, besudeln.
וֶסֶת f. Gewohnheit, Regel (Weiberregel).
וָעַד bestimmen, den Ort, die Zeit.
וַעֲדוּת f. Gewicht (als Zuwage, Zugabe).

וְרָד m. Rose.

וְרִידִין m. Adern, Nerven, Sehnen.

וַרְדוֹנָא Vordonia (eine Stadt im lacedämonischen Gebiete).

וַורְדִינֵי m. Rosen.

בְנֵי וַורְדִינֵי m. Dornen.

וַרְשְׁכָא f. Stirnbinde.

וֶשֶׁט m. Speiseröhre, Kehle, Schlund.

וָתָא f. Weihe.

וָותָן m. Nerve, Puls.

וְתַס sogleich, auf der Stelle.

וַתִּק berühmt, geehrt seyn, im guten Rufe stehen (gr.)

וְתִק schwindsüchtig (gr.)

וַתִּקָא f. Zukost.

וִיתּוּר m. Verlust, Ueberfluß.

וַתְּרוֹן m. Verschwender, Freigebiger.

וְתָשׁ (s. ארתיאוס) sogleich, auf der Stelle.

ז

זָאזָא f. Zweig, Moos.

זָאר vorübergehen.

זָב (Samenfluß), fließen (R. זוב)

זִבְזָגָא f. Schildkröte.

זִבְזְגָא f. Trauer, Klage.

זֶבַח m. Schlachtopfer.

זְבַל m. Mist, Dünger.

זְבִיל m. Behältniß.

זִבְלְגָן m. Triefäugiger.

זֹבֶן m. (זכב) Schamglied.

זְבַן kaufen, erwerben.

זִבּוּרָא f. Biene, Wespe.

זְבוּרִית f. (gering), Trift, Weide.

זְבוֹרִית f. Handhabe, Griff.

זַג m. (Weinbeere), Kern.

זָג m. Glied, Schale.

זֵג f. Paar, Joch, Gespann.

זֹג m. Scheere.

זַג m. Schritt.

זְגָא liegen, legen, stützen.

זוֹגָא f. Bett, Sessel, Stuhl.

זְגָא f. Toga.

זְגַג (זכך) rein, lauter.

זַגָּג m. Glasarbeiter.

זְגוּכִיתָא f. Glas.

זַגְדּוּס ungleiches Paar.

זַגְתָּא f. Gluckhenne.

זָד ein Gericht bereiten (R. זוד)

זד"הז zusammengesetztes kabbalistisches Wort, welches nach dem summarischen Inhalt der Buchstaben Länge und Breite der Schaubrotlage beträgt.

זִדְנַז (s. מזדנדיך) stottern.
זְהָא f. Schweiß.
זְהָה f. Schimmer, Helle.
זְהָה hochmüthig seyn.
זְהַב vergoldet, roth werden.
זְהָבִי m. Goldschmied.
זְהָיִין m. lockere Gesellen, Wüstlinge.
זְהַם besudeln, beflecken, schmutzig eckelhaft seyn, Unflath, Schweiß.
זוֹהֲמָא f. Schweiß.
זְהוֹר(ית) f. Scharlach, Karmosin.
זְהוֹר f. Schimmer, Glanz.
זוֹהַר f. Mond.
זְהִיר f. Geistesgegenwart, Vorsicht.
זַהֲרָא m. Grundsteuereinnehmer.
זוֹהֲרָא f. Gift.
זוּגָא f. (s. זרוא) Scheere.
זַוָּא f. Scheere, Doppelmesser.
זַוָּא Sava (E. N.)
זַוָּג m. Joch, Gespann.
זְוַדָּא f. Lebensreisevorrath, daher Sterbekleider.
זְוַדָּא Sack, Vorrathsbeutel, Speise.
זוז m. Zeus, eine Münze mit Zeus Bilde.
זוּזָא m. Ligurienstein (Opal).
זְוִי f. Erker, Warte.
זְוִיק angeschwollen, aufgeblasen, voll.
זַוְקָן m. Angeschwollener.
זְוִיר m. Schielender.
זָוִית f. Winkel.
זָז zünden, glänzen, strahlen (s. אזא) (R. זרז)
זָז (s. תזז) böse, dämonisch.
זָח verrücken (R. זרח)
זְחַל fließen.
זָחִל m. Heuschrecke.
זָחַל glänzen.
זוֹט Grund.
זָט lebe! (gr.)
זִיטָא sieben.
זְטוּרִיטוּס lebendig todt, d. h. moralisch todt.
זְטוֹטִי Erwählte, Auserlesene (s. זעטוט)
זְטִימָא f. Untersuchung, Frage.
זְטַר klein, jung, gering.
זַיְידָן m. Jäger.
זִיו m. Glanz, Heiterkeit, gesunde Gesichtsfarbe.
זִיוּן m. Buchstabenzeichen.
זִיז m. Brett, Balken, Anhang, Dach (s. גזוזטר)
זִיז m. Motte, Wurm.
זִיז m. Simurgh, ein sehr großer Vogel.

זָיָין m. Schaden, Kerker.
זַיִן m. Waffe, Wappen.
זִין (s. זוד) Zeus.
זִיָּיף m. Heuchler.
זָיָיקְנִי zeankische Goldmünze.
זִירָא f. Presse, Kneipe (von זור)
זַךְ rein, lauter, schuldlos seyn (R. זכך, זכה)
זַךְ jäten (R זכך)
זַכַּי schuldlos.
זָכוּ f. Gerechtigkeit, Recht, Unschuld, Reinheit.
זְכוּכִית f. Glas.
זְכַר gedenken, in Andenken bringen.
זְכַר männlich.
זַכַּר m. (s. דכירו) Wahrsager.
זַל gehen (R. כזל)
זִל niedrig, schlecht, gering.
זְלַג fließen.
זַלְדְּקַן dünnbartig.
זְלַח fließen, sprühen.
זִלְטָא f. (s. זלתא) Handkorb.
זְלַע m. Kürbisflasche.
זְלַף träufeln, tröpfeln.
זְלִיקָא f. Funke.
זִלְקְפָא f. der Kropf des Vogels.
זִלְשָׁפָט (s. לרלשפט) E. N. eines Ortes.
זִלְתָּא f. Handkorb, Korb.

זָם m. Anschlag, List.
זְמַם sich vornehmen zum Nachtheil eines andern, nachstellen.
זְמַם zäumen.
זְמַבְלִיגָא f. Zeder (s. אדר)
זִמָּה f. Unzucht, Laster, Schandthat.
זַמְזְמִי m. Pfeife, Flöte.
זְמִיָה Nasenloch.
זְמִיוֹן c. Strafe, Geldstrafe (gr.)
זְמַלְסְטַר f. Suppenlöffel, Brühe, Schaufel (gr.)
זִמְנִין zuweilen.
זֹמִן m. Brühe (gr.)
זְמַן bestimmen, anordnen, Pael. bereiten, bestellen, Ithpa. bereiten, zusammenkommen.
זְמָן m. bestimmte Zeit, Mal.
זִמִּין bereit, fertig.
זְמָר m. Gesang, Saitenspiel.
זַמָּר m. Sänger.
זְמַר den Weinstock beschneiden.
זְמוֹר f. Weinranke.
זְמוֹר f. Reis.
זְמִיר faul, verfault.
זְמַרְגְּדִין m. Smaragd.
זְמַרְגַּד ein Berg (E. N.)
זֹמִית f. Brühe (gr.)
זֹן f. Gürtel (gr.)

זן nähren, weiden, speisen (R. זון)

זֹן Waffe (Hure).

זנא huren, Abgötterei treiben.

זנא m. Hurer.

זנו f. Hurerei.

זנב abstumpfen, beschneiden **Pael.**

זנב m. Schweif, Ende, Ecke.

זנב m. Spitze, Anhang.

זנגביל m. Ingwer.

זנדוקא m. Wächter, Hüter.

זנוח **Sonicha** (eine Stadt).

זנם m. Vergehen (Staatsverbrechen).

זונך m. **Zizania**, Lolch, abgearteter Waizen.

זונס f. Gürtel (wie זן)

זנק hervorspringen, hervorrieseln.

זונר Gürtel (s. זונס)

זוסטא f. Gürtel (gr.)

זע zittern, erschrecken, bewegt werden (Donnergeroll) (R. זוע)

זע **Hiph.** הזיע schwitzen (R. זוע)

זעה f. Schweiß, (jede tröpfelnde Flüssigkeit).

זעטוט m. Erwähler, Magnat.

זעף m. Zorn (der Elemente).

זעפרנא Safran (s. כרכם)

זער klein, wenig, gering.

זעורא f. Kindheit, Minderjährigkeit.

זף borgen, leihen (R. זוף)

זף verfälschen.

זף m. (Form) Griffel.

זף m. Augenlid.

זפלא **Safle** (eine Münze).

זפק m. Kropf.

זפת f. Pech (gr.)

זק m. (Komet), Brandfunke, brennende Fackel.

זק verbinden, vereinigen, verknüpfen, fesseln (R. זקק)

זק m. Schlauch, Pfeil.

זק m. Wind, Geist, Wetter.

זק Schaden leiden, verursachen.

זק m. Fessel, Fußeisen.

זקן alt werden, bejahrt seyn; Greis, Bart, Kinn.

זקן ehrwürdig, weise.

זקף aufrichten, aufhängen.

זקף bürsten, striegeln.

(מזקפתא f. Striegel).

זקוק m. Funke.

זקר springen, hüpfen.

זקתא **Sikata** (ein Thier).

זקתא f. Stab, Stock, Ochsenstachel.

זַר m. Ast, Zweig (Strohbündel).
זַר schwingen, umherstreuen (R. זרה)
זַר verscheuchen (R. זרה)
זַר aufhalten, abhalten, zurückhalten (R. זור)
זֵר m. Krone, Kranz.
זַר (s. זיירא) auspressen.
זַרְבוּב f. Schnabel am Gefäße, Gosse, Rinne.
זְרַב eingeengt seyn (fließen).
זַרְגּוֹן m. Weinranke.
זְרַד Zweige behauen, Bäume ausschneiden.
זֵירוּד Behauung.
זָרָד m. Reis, Zweig.
זְרִד m. zerstoßener Waizen.
זְרַד m. Hanf.
זְרַד (s. זויר) schielen.
זַרְדָא f. Panzer, Harnisch (von kleinen eisernen Ringelchen).
זַרְדְּתָא f. Sperberbaum.
זְרַז ermuthigen, aufmuntern.
זְרִיז m. Schurz.
זְרָז m. Gurt, Gürtel, Bund, Bündel.
זַרְזִיף m. Platzregen.
זְרִיז m. (s. זריד) Waizen.
זַרְזִיר m. Staar, Krähe.
זַרְזִיר m. Ringer, Kämpfer.
זְרַח zeitigen, aufgehen (von der Sonne).
זַרְנִיךְ (eine Art Arsenik) Auripigmentum.
זַרְנְק m. Schlauch.
זְרַע m. (s. דבר) Trift.
זְרַע f. Arm, Hand.
זְרַף m. Geschwulst, Warze.
זְרַף entzünden.
זְרַף fassen, ergreifen.
זְרַק werfen, schleudern.
זַרְקְתָא f. Wurfwaffe, Schleuder.
זֶרֶת f. Spanne (der kleine Finger).
זֵתָא f. Olivenöl.
זֵתוֹס m. Gerstensaft, Bier (gr.)
זֵתִים m. (plur. Oliven).

ח

חוֹבָא m. Busen, Schooß.
חַבַב lieben (Pa.)
חָב verbergen, verhehlen (R. חבה)
חֲבִיב lieb, theuer, verwandt.
חוֹבָה Hoba, Name eines Vogels.
חֲבָה Haba (Gattin des Rabbi Huna).
חֲבוּלָה f. Verbrechen.

חֲבַט schütteln, schlagen, klopfen, rütteln, ausklopfen.
חֶבֶט m. Schlag, Stoß.
חָבָט m. Riemenschleife, Strippe.
חוּבְטָא f. Bauch, Unterleib.
חֲבִית f. Faß.
חֲבַל verderben, verletzen, weh! vernichten, zerstören. Ithpa untergehen, zu Grunde gehen.
חֲבַל m. Hauch.
חֲבִל f. Haufe, Menge, Masse, Bündel.
חֲבֵל m. Strick, Seil.
חֲבַל pfänden, auspfänden.
חַבָּלָא m. Verderben.
חֲבֹל m. Pfand, Unterpfand.
חֲבוֹלָה f. dasselbe.
חֲבַל m. Verletzung.
חֲבָל m. Schaden.
חִבֻּל m. Wucherzins.
חֲבַל weh, ach.
חֲבַס zerbrechen, zertreten, zerstoßen.
חֲבַץ pressen, ausdrücken.
חוּבְצָא f. Butter.
חָבִץ m. Mehlbrei, Brei.
חֲבִצָא f. Masse, Haufe.
חַבָק m. Gurt.
חֲבַר vereinigen, zusammenrotten, verbinden (Pael).
חַבַּר m. Gesellschafter, Gefährte, Genosse.
חֶבֶר m. Gemeinde, Gesellschaft, Versammlung.
חֲבֹר Name einer Gegend.
חֲבַר Geister bannen, beschwören.
חַבְרָה f. Gefährte.
חֲבֻרָה f. Beule, Strieme.
חֲבַרְבַּר m. buntfarbige Schlange.
חֲבַרְבַּר verblenden.
חַבֻּשׁ m. Quitte.
חֲבַשׁ binden, fesseln.
חָבִת f. Pfanne.
חַג sich im Kreise herumdrehen, fangen, feiern (R. חגג)
חֲגָב m. Heuschrecke.
חַגְלַת (E. N.) Chaglath.
חַגְתִּי m. (s. טפזא) Springhahn.
חָגָר Stadt und Wüste, Hagar, im steinigten Arabien.
חֲגַר schwanken, wanken.
חֲגָרָה f. Verzäunung.
חַד, חֲדָה, חֲדָא einer, e, es.
חַד scharf, fem. חַדָּא
חֲדָה sich freuen.
חֶדְוָה f. Freude.
חֲדִי m. Brust, plur. חֲדִין
חֲדַיְיב (חֲדַיְיב) eine assyrische Landschaft.

חֲדַל aufhören, ablassen, abstehen, aufgeben.
חֲדַס treten.
חַדְסַר elf.
חֲדַק (s. הֲדַק) zusammenschlagen.
חֲדֶק m. Stückchen, Theilchen.
חֵדֶק m. Dorn, Dornstrauch.
חֶדֶר (Gebärmutter) inneres Gemach.
חֲדַךְ (streng und milde).
חַדְרוֹנָא f. Schlange (s. חרדין)
חֹדֶשׁ m. Neumond.
חָדָשׁ neu, frisch.
חֲדַת neu seyn.
חֲוָא anzeigen, melden, verkündigen (Pael).
חֵוְתָא, חֵוָא f. Thier.
חוד Räthsel aufgeben.
חוּדִיתָ Räthsel.
חֲוָא Pael leben.
חוֹטֶף Choteph (E. N.)
חִוְיָא Schlange.
חוּלְיָא Süßigkeit.
חֲוָק m. Stufe, Staffel.
חִוָר weiß, rein.
חִוַּרְתָּא f. die Weiße.
חוּרְתָּא weißes Mehl.
חֲוַרְוַר m. der weiße Staar.
חִיוְרָא f. Krätze.
חוּר hundert.
חוּרְרָא f. (s. חֻרְרָא) Kleien.
חֲזַרְזִלִּין m. Lattich.
חֲוַרִיתָא f. Storch (s. דיר)
חַז greifen.
חֲזָא sehen, schauen.
חֲזָא auserseheu.
חֶזְוָא m. Gesicht, Erscheinung, Gestalt.
חֲזוֹת f. Anblick.
חָזָז f. Grind, Flechte.
חֲזִיז m. Wetterleuchten.
חַזִיזָ Hasisa (ein Dorf).
חֲזִיז m. Sprosse (s. חזין) Gras.
חֲזַם ausscheiden (einen Büschel binden).
חֲזוֹר herum.
חֲזִן m. Sprosse, Gras.
חֲזָן m. Wächter, Aufseher, Vorbeter, Vorleser.
חַזְכָא f. Axt (s. חצינא) Beil.
חֲזַק befestigen, sich bemächtigen, stärken.
חֲזַר umkehren, zurückgehen.
חָזָר m. Dorn, Distel, Nessel.
חֲזָרָא f. Kleien.
חָזוּר m. Apfel (kugelförmig).
חִזְרָר m. Holzapfel.
חֲזָרָת f. Lattich (s. חורוליך)

חָח m. Dornstrauch.

חָח m. Kette, Fessel.

חָט zusammennähen, ausbessern (R. חוט)

חַט (s. מחט) putzen.

חֲטָא zart, sanft, fein, schwach, sich verzärteln, erholen, lustwandeln.

חֲטָא fehlen, sündigen.

חֲטֵב auszeichnen, preisen.

חִטָּה f. Drüse, Waizenkorn.

חֲטָה f. Zahn.

חִטּוּי entsündigen.

חֲטֵט zusammennähen (s. חָט)

חֲטַט eingraben, ausgraben, einhauen, aushauen.

חֲטָי m. Sünde.

חֲטִיטָה f. Ausgrabung, Stich.

חֲטָטִין m. Schäbigkeiten.

חֲטִיטוּם m. Brustschild.

חֲטָלִים Hatulim, Name einer Weingegend.

חֹטֶם m. Nasenring (zur Bändigung der Thiere).

חֲטַף wegschaffen.

חֲטָפָא f. Abschabung, Glättung.

חֲטַפִיתָא f. Schwalbe.

חֲטַר verzäunen.

חַטְרָא f. Kartendistel (s. חמטריא)

חֻטְרָא f. Stab, Stock.

חַטְרָנָא bunt, fleckig.

חֲטֶרֶת f. Höcker.

חַי roh, ungekocht.

חַי leben, lebendig, Nahrung, gesund (R. חַיָא) Aph. am Leben erhaltend, begnadigend.

חַיֶּיךָ bei deinem Leben.

חַיָּה zahmes und wildes Thier.

חֵיוָא dasselbe.

חַיִּין m. das Leben.

חֵיל m. Graben, Befestigung, Vormauer.

חֵיל m. Kraft, Stärke, Heer.

חַיְתָא f. Hebamme, Wehmutter.

חַיִס m. Mitleid, Schonung.

חַיְסָא f. Barmherzigkeit, Verheerung.

חַךְ angeln.

חַכָּה f. Angel.

חָךְ spotten.

חֵךְ m. Gaumen.

חָךְ geizen, hoffen (R. חכה)

חַךְ schmecken, kosten (R. חנך)

חַךְ kratzen, schaben (R. ככך)

חִיכוּךְ m. Krätze.

חַכִּים Weiser, Magier.

חֲכַם weise, verständig seyn, unterscheiden, rechten, kundig, geschickt seyn.

חֲכַךְ faul.
חֲכַךְ m. Meerigel (gr.)
חֲכִנָא f. Otter, Viper (gr.)
חָכַר m. Pächter, Miether (gegen Erdertrāgniß).
חָכִיר dunkel, finster.
חַכְשְׁרַת f. Wolkensammlung, Wasserfluth.
חֹל profan, ungeweiht, gemein, (R. חלל) Gegensatz von heilig.
חַלֵּל lösen, entweihen.
חֹל m. Sand, Staub.
חֹל m. Phönix (s. ורחכי)
חֵל m. Held (R. חיל)
חָל drehen, (R. חול) überfallen, fallen, bleiben.
חַל m. Essig.
חַלּוּף m. Messer, Opfermesser.
חֲלִי süß, saftig.
חֳלִי m. Krankheit, Uebel.
חָלִיל m. Schalmei, Pfeife, Flöte.
חַלֵּיל waschen (Pael).
חֲלִילָא f. Axt, Beil.
חַלֵּל eröffnen, anfangen, anheben.
חַלֵּל erlösen, befreien.
חֲלִילָה wechselseitig (gr.)
חֲלָלָה f. Höhlung, Tiefe, Raum.
חַלְחוֹלֶת f. Mastdarm.
מְחוֹלְחַל beweglich, los.

חַלְחֵל bewegen.
חַלְחוֹלֶת f. Bewegung, Regung.
חַלֵּל durchbohren (mit dem Schwerte).
חַלָּה f. Kuchen, Opfer, Fladen.
חָלָב m. Milch.
חֵלֶב m. Fett, Unschlitt.
חֶלְבּוֹן m. Eierweis.
חֶלְבְּנָה f. Galbanum.
חַלְבֵּץ m. Hühnermilch, Vogelmilch, Milchstern.
חַלַגְלוֹגוֹת f. Portulak.
חֹלֶד m. Marder, Wiesel, Maulwurf.
חָלַד verstecken.
חֲלֻדָה f. Rost.
חֲלַז ausziehen (wie חלץ)
חָלַז m. Kiste, Schrank (gr.)
חִלָּזוֹן m. Hagel am Auge, Gerstenkorn.
חִלָּזוֹן m. Schnecke.
חִלָּזוֹן m. Erdschnecke.
חִלָּזוֹן m. Buccinum, Purpurschnecke.
חֲלַט erproben, bestimmen, behaupten, zueignen.
שְׁטַר חֲלָטָא Vindicationsspruch, Zueignungsrecht.
חֲלַט erklären.

חֲלַט mischen.
חֲלָט m. Kuchen.
חֲלָטָא f. Schmuck.
חֲלִיטִין m. (s. אליטין) Bretzel.
חֲלִיטָר m. Küchenmeister.
חָלִי f. Sand, Erde.
חֻלְיָ f. Gelenk, Wirbelbein des Rückgrats.
חֻלְיָי f. Glied, Theil.
חֹלִי f. Abtheilung.
חֵלִי ein Ei.
חֲלִיקוֹפְרִי Chalicepari (E. N.)
חֲלָם m. zäher Leim.
חֲלַם m. Malve, Pappelrose.
חֲלֵם stark, kräftig, unverletzt, fest, passend.
חֵלֶם m. Traum.
חֶלְמוֹן m. Eierweiß, Dotter.
חַלֹּן c. Fenster.
חַלְּנַי m. Fremder.
חַלְס m. Feldsteine, Kalksteine, ungebrannter Kalk.
חֲלַף vorübergehen (von der Zeit).
חֲלַף verwechseln, tauschen, vertreten.
חֲלוּף m. Vertreter, Nachfolger.
חֲלִיפִין m. neue Sprößlinge.
חֲלַף m. Binse, Schilf.
חֲלֵף f. Pappelweide.

חֲלַף f. Blatt, Zweig.
חִלְפֵי דִימָא Lavendel (Rosmarin).
חֲלְפַסְדְרָא f. Wasseruhr.
חֲלַץ ausziehen, herausreißen, sich rüsten, gerettet werden.
חֲלָץ die Wüste Schur.
חָלַק glatt seyn, glätten, gleiten.
חֲלַק schälen, bearbeiten, theilen, loosen, streiten.
חוּלְקָא Loos, Theil.
חֲלִקָא f. Speltgraupe.
חֲלִיקַת נֶפֶשׁ f. Nüchternheit.
חֲלֵק Tunika, Oberkleid, Unterkleid, Hemd.
חֲלָק m. Loos, Theil.
חֲלָק m. Verband.
חֲלֵק m. Häring.
חִלֹּק (E. N.) Chilok.
חֶלְקָה f. verlooster Acker, Erbtheil.
חֲלִיקוֹסְתָא f. (s. סליקוסתא) Narzißbüschel.
חֲלַשׁ loosen, würfeln.
חֲלַשׁ schwach, hinfällig seyn, werden.
חַלָּשׁ, חֲלִישׁ schwach, gering, klein.
חֲלַשׁ m. Archiv.

חלט ausziehen.

חלשתא f. (s. חשלתא) Brei.

חלת f. sandiger Boden.

חלת חריע f. wilder Safran.

חלת f. Thal.

חלתא f. Bienenstock oder Korb.

חלתית f. Laserkraut, Dotterblume, Asand.

חם m. Wärme, warm.

חם m. Hitze, Eifer.

חם f. Zorn, Geschick, Verhängniß.

חם sehen, schauen (R. חמא)

חם begeistern (R. חמם)

חם Ham. (E. N.)

חם Rettig.

חמא f. Jugendfeuer, Gluth, Zorn.

חמי verbergen.

חמד erwärmen, entbrennen.

חמד begehren, wünschen, streben.

חמידא f. Wunsch, Verlangen.

חמה f. Sonne.

חמט sich beugen, krümmen, winden.

חמטא f. Staub, Nebel.

חמטה f. Schale, Schüssel.

חמיטה f. Fladen.

חמטון m. Sand, Staub (gr.)

חמטריא f. Kartendistel (חטרא)

חמילה f. Hülle, Umwurf.

חמם m. Amome (gr.)

חמס m. Gewaltthäter.

חמסר fünfzehn.

חמץ m. Herling, Sauerессig.

חמץ gähren lassen, versauern. **Pael** erbittern, erzürnen, Schmerz verursachen.

חמץ wie חמס gewaltsam behandeln.

חמץ m. Kichererbse.

חמצא f. das Fett des Unterleibs.

חמצתא f. Tunika (römisches Unterkleid).

חמק umgehen, verstecken, bergen.

חמר m. Esel, Lastthier.

חמרת f. Heerde von Lastthieren.

חמר führen, treiben (das Thier).

חמר anhäufen, sammeln.

חמר m. Anhöhe, Stufe.

חמר m. (Asphalt), Lehm, Thon.

חמר m. Wein.

חמר ein Maaß (flüssiger und trockner Dinge).

חמר zerrütteln, stürzen.

חמר schwierig.

(דורשי חמורות Erklärer schwieriger Stellen).

חמר m. Knoten.

חמר Schluß, Schloß, Knopf.

חמרא f. Sitz (s. אנקטמין) hölzerner Esel.

חמרי פתכייתא Glaskorallen, Bleikügelchen.

חמרתא דקטפתא f. Gewürzbüchschen.

חומרת דפילון f. Bisambüchschen (gr.)

חמרתא f. (s. מדושא) Siegelring, Knoten, Schleife.

חמרתא f. Sand, Stein (Schluß, Ende).

חמרתא f. Sand, Stein (im Menschen).

חמש fünf.

חמת f. Schlauch.

חמת חלילין f. Sackpfeife.

חמת wegen.

חמתי Bertram, Feuerkraut.

חן m. Schooß.

חן begünstigen, gnädig seyn, sich erbarmen, Aph. flehen (R. חנן)

חן m. Gnade, Mitleid, Lieblichkeit, Erbarmen.

חנא f. Gunst, Ansehen, Annehmlichkeit, Gnade, Erbarmen.

חנא Hanus (E. N.)

חנגא f. Fest, Markt.

חנגא m. Gesang und Spiel.

חנט m. Waizen.

חניוך Chanof (E. N.)

חנך c. Beiname, Spitzname.

חנך m. Gaumen, Schaum.

חנכנסיא f. Schleier.

חנף m. Heuchler (Ketzer).

חנופתא f. Schmeichelei, Heuchelei

חנק würgen, erwürgen.

חנות f. Laden, Gewölbe.

חנוני m. Wirth, Kaufmann.

חס das sey fern von mir.

חס f. Lattich.

חסד m. Gnade, Liebe, Frömmigkeit, Demuth, Heiligkeit.

חסדה f. Aderlaßseite, Medianader.

חסודא Hohn, Spott, Schmach.

חסחוס m. (s. סחוס) Knorpel.

חסיין hager.

חסית f. Zwiebelgewächse.

חסך zurückhalten, sparen, mager, gering werden.

חסל vollendet seyn, aufzehren.

חסם verschließen, verbinden, verstopfen.

חסום m. Maulkorb.

חסן m. Werg, ungehechelter Flachs.

חסן m. Kufe, Tonne, Faß.

חַסַן stark seyn, besitzen.
חָסִין stark, mächtig.
חִסְנַיָּא Scheuer, Vorrathshaus, Magazin.
חֲסַן aufbewahren, erben, in Besitz nehmen.
חֲסָס m. Kleien.
חֲסַף schäbig werden, abblättern.
חֲסַף m. Töpferwerk, Scherben.
חֲסַר entbehren, Mangel haben.
חָסֵיר mangelhaft.
חוֹף m. Trauer.
חֲף (arab.) reiben, waschen, abkratzen, abspülen, reinigen (R. חפף)
חֲפָפִית f. Krätze.
חַף m. Zahn, Bock, Nabe.
חַף m. Scheide, Ueberzug, Hülle.
חֲפָא f. Ueberschwemmung.
חֻפָּה f. Brautbett, Trauhimmel.
חֲפָא bedecken, schützen, beschüzzen.
חִפָּה f. Fell, Haut.
חִפָּה f. Weberkamm.
הֲפָאטִיקוֹן m. Konsul (gr.)
חֲפַן m. Faust, eine Hand voll nehmen.
חֲפַס f. Schlauch.
חֲפַס suchen, erforschen.
חֲפֵץ m. Gefallen, Wunsch, Wille, Kleinod.
חֲפַץ m. Kichererbse.
חֲפַר f. Wurzelknolle (Kartoffel).
חֲפַר graben, durchgraben.
מַחְפּוֹרֶת f. Bergwerk.
חָפְרַע Ephra, König in Egypten (E. N.)
חֲפַשׁ entledigen.
חֹפֶשׁ m. Pracht, Herrlichkeit.
חֲפַשׁ frei (Freiheit).
חִפּוּשִׁית f. Käfer.
חִפּוּשִׁית f. eine Fischart ohne Flossen und Schuppen.
הֲפַשׁוּשִׁית f. Fux (Schaum).
חֲפַת f. Saum, Aermel.
חוּץ draußen, ausserhalb.
חַיִץ, מְחִיצָה f. Wand, Scheidewand.
חַץ theilen (R. חצץ)
חוּץ aussen.
חֵץ halb.
חַץ m. Graben.
חֲצַב aushauen.
חֲצוּבָה f. Dreifuß.
חֲצַב m. Krug, Wasserkrug.
חֲצַב Epheu (s. יבלא)
חֲצָב m. Steinmetz.
חָצָב m. Zuckerrohr.

חֲצַד erndten, einerndten.
חֲצַד m. Erndte.
חֲצַדְד Chazadad (ein Fluß).
חֲצַל f. Matte.
חֲצַן m. Strang.
חוֹצֵן m. der Lauernde.
חִצּוֹן m. Freigeist.
חֲצִבָא f. Axt, Beil (gr.)
חֲצִיף hart, streng, frech.
חֲצִיצָא f. Axt (s. חצבא) Beil.
חָצִיר m. Lauch, Porre.
חָצֵר c. Hausflur, Vorhof.
חֲצַר מָוֶת Kirchhof.
חֲצַר כָּבֵד Netz (im Leibe der Säugethiere).
חֲצֹצְרֹת f. Trompete, Horn.
חֲצַצְתָּא f. Vermittlung, Theilung.
חֹק m. Bestimmung, Bedürfniß.
חֹק m. Art, Weise, Gebrauch, Gesetz.
חַק eingraben, zeichnen (R. חקק)
חֵק m. Grundlage, Basis.
חֲקַל m. Acker, Feld.
חַקְלָאָה m. Bauer.
חֲקַר forschen, spähen.
חַקְרָה f. Burg (s. אקרא) (gr.)
חֹר m. Loch.
חַר durchlöchert.

חֲרָרָה f. Kuchen, Tropfen, Eisenblech.
חַר schüren (Feuer), auskehren (R. חרר)
חַר m. Dreck, Koth, Mist, Dünger.
חָר Choräer (ein Volk) Höhlenbewohner.
חָר entbrennen (R. חרה)
חִוַּר weiß, frei, gelöchert.
חֹר m. Unflath, Dreck.
חֹר frei.
חֲרוּב m. Johannisbrod, Johannisbrodbaum.
חֶרֶב f. Schwert, Messer.
חֹרֶב m. Ruin, Trümmer.
חֹרֶב m. Hitze, Dürre, Trockniß (trockener Ausschlag).
חַרְבַּרִין m. (s. חֲוַרְוַר) weißer Staar.
חוֹרֵג stief.
בְּנִי חוֹרְגִי mein Stiefsohn.
בִּתִּי חוֹרְגְתִּי meine Stieftochter.
חֶרְגָּא f. Atom, Stäubchen.
חַרְגָא f. Schrecken, Zittern.
חַרְגּוֹל m. (s. דשנא) Heuschrecke.
חֲרַד m. Schrecken.
חַרְדַּל m. Senf.
חַרְדְּלִית f. Wassergraben (zum Abzuge) (gr.)

חַרְדוֹן m. (s. חברבר) Schlange.
חֲרַז (arab.) durchbohren, stechen, durchgraben.
חֲרַז durchbohren (etwas um es anzureihen), anreihen.
חַרְחָבִן m. Nessel.
חַרְחָלִין m. Brachdistel.
חַרְחוֹר m. Hacke, Haue.
חַרְחוֹר m. Anbrennung.
חַרְחַר rauchen (brennen).
חַרְחַר versinken.
חֲרַט bereuen.
חַרְטוֹם m. Flügel, Schnabel.
חַרְטֻמִין m. Bilderschriftkenner.
חֲרִית f. Fichte (siehe אלטין) Palme.
חֲרַךְ versengen, verbrennen.
חֲרַךְ m. Gitter, Fenster, Ritz, Oeffnung.
חֵרֶם m. (Verbannung), Krieg, Streit.
חָרֵם m. Räuber.
חֲרַם m. Netz (des Fischers, Vogelstellers).
חֲרַם m. der Graben.
חֲרַם weihen, heiligen.
חֹרֶם plattnasig, stumpfnasig (eingedrücktes Nasenbein).
חַרְמָן m. Schlange, Cerast.

חֲרַס(ית) f. Kalk, Ziegelerde, Scherbe, Thon.
חֶרֶס m. Sonne.
חַרְסְפִּתִין m. Schuppen.
חֲרֹסֶת f. Mandelbrei.
חֲרִיַע m. Safran (s. חלת חריע)
חֲרַף m. Lästerung.
חֹרֶף m. frühreif (Herbst).
חֲרִף m. Scharfsinn, scharf, spitzig.
חֲרַף (s. ערב) verwirrt.
חוֹרֶף m. Lamm.
חַרְפִזְתָּא f. Bertram.
חַרְפַּתָּא f. Fledermaus.
חָרִיץ m. Spalte, Graben.
חֲרִיץ m. Augenlid.
חֲרַץ m. Wassergraben.
חֲרַץ mächtig werden.
חֲרַץ m. Lende, Hüfte.
חַרְצַב f. Schmerz, Qual.
חַרְצָן m. Traubenkern.
חֲרַק knirschen, einbeißen.
חֲרַק m. geflissentliche Verderbung des Wortes חרם (s. חרף) Lästerung.
חֲרִק m. Vertreter.
חֲרֵר Chorreus (E. N. einer Stadt).
חוֹר m. Oehr, Loch.
חֲרַר entbrennen.

חָרַשׁ zaubern.

חָרַשׁ pflügen, ackern, sich verflechten.

חֻרְשָׁא Wald, Dickicht.

חָרֵשׁ still, schwül.

חֲרִישׁוּתָא f. Dickicht.

חָרָשׁ m. Meister, Künstler (Steinschneider).

חֶרֶשׂ m. (Scherbe) irdenes Gefäß.

חֲרַת f. Tinte, Schwärze.

חָרַת einschneiden, eingraben.

חָרֵת f. Palmzweige.

חָרוּתָא f. Verhärtung (der Lunge).

חַרְתָּא Charta, ein Ort in Mesopotamien.

חָשׁ still, leise, sachte, schweigen (R. חשה)

חָשׁ leiden, sorgen (R. חוש)

חוֹשׁ m. Gesträuch.

חַשָׁאי Saturei.

חָשַׁב denken, vorhaben.

חָשֵׁב rechnen, achten.

חוּשְׁבָּן f. Rechnung, Resultat.

חָשַׁד verdächtig seyn.

חָשַׁח nöthig haben.

חָשַׁךְ finster werden.

חָשַׂךְ (wie כחש) abnehmen, abzehren, entziehen.

חָשׁוֹךְ Finsterniß.

חָשִׁיךְ dünn, mager.

חָשַׁל dünn, weich machen, zermalmen, quetschen.

חָשׁל dünn, zusammengedrückt.

חַשֵּׁל denken, brüten.

חַשִׁילְתָּא f. Brei.

חַשְׁמַל m. Chaschmal, feuersprühende Wesen.

חָשַׁק verbinden, hängen an etwas, Lust haben.

חָשַׁר durchsieben.

חָת nehmen, angreifen (Feuer, Kohlen), fassen (R. חתה)

חַת m. Schrecken, Furcht.

חֵיתָא (חֵת) f. Beutel, Schlauch.

חָתַךְ schneiden, entscheiden.

חָתָלָה f. Korb aus Palmenblättern (Windel).

חָתוּל m. Katze, Meerkatze.

חָתַם versiegeln, vollenden.

חוֹתָם m. Stiel, Verstopfung, Schluß, Petschaft.

חָתָן m. (Bräutigam), Regentropfen.

חָתַר durchbrechen.

חָתַת zerbrechen, schrecken.

ט

טָא auskehren, ausfegen, wegfegen (R. טוא)

טְאטֵא m. Besen.

טְאֵב fröhlich seyn.

טְאַטְרוֹן Theater (s. תאטרון)

טָארְגָא f. Schild.

טָב gut, wohlthun.

טִב Verläumdung.

טִיב m. Art, Sitte, Brauch, Eigenschaft.

טבב Gerüchte ausbringen.

טִיב Pfand (das Beste).

טַבְאַג m. Topas (ein Edelstein).

טבְאַי versinken.

טַבְהָק m. Braten (pers.)

טְבַח schlachten, niedermetzeln.

טַבָּח m. Scharfrichter, Leibwächter.

טְבִי m. (Hirsch), Gazelle.

טְבַל eintauchen, genießen.

טַבְלָא f. Schalmei (Tuba).

טַבְלָא f. Tabula, Tafel, Brett.

טְבָל unverzehrt, ungenießbar.

טַבְלָרָא Tabellarius, Bote.

טְבוּסָה f. Schmuck (s. כבול) Halskette.

טְבַע einsinken, versinken, eintuchen, untertauchen.

טְבַע m. Münze (prägen).

טְבַע prägen, bilden (Natur).

טַבַּעַת f. (Siegel), Ring.

פִּי טַבַּעַת Afteröffnung.

טַבּוּר m. Nabel.

טְבֵרְיָה Tiberias (E. N.)

טַבְרִירֵי m. Jagdzuschauer.

טֵבֵת Name des 10ten Monats.

טָג f. Toga.

טְגַן in der Pfanne backen, braten (gr.)

טגרוֹס Tiger (gr.)

טָדִי Tadi, Name eines Thores auf dem Tempelberg.

טְהַר rein.

מַטְהֲרוֹת f. Wasserrinne.

טְהַר lauter, hell.

טִיהֲרָה f. Mittag.

טָוָה spinnen, umdrehen, zusammendrehen, fassen.

טְוִי m. Braten.

טַרְזָג m. Gasterei, Schmaus.

טַוְסָא f. Pfau (gr.)

טָוֹס m. Fest.

טוּמְטוּם m. (s. טמם) Geschlechtsloser.

טְוָת Adv. fastend, das Fasten (R. טוה)

טָח verkleben, überziehen, überstreichen (R. טוח)

טָח werfen, schleudern, zielen (R. טחה)
טְחַב feucht, kalt.
טְחַל m. Milz.
טְחַן beschlafen, mahlen.
טְחֹף schwarz (s. שחף)
טְחַר sich zwingen, drängen.
טָט (s. נטה) beugen, strecken.
טָט (s. פת) Angelmutter.
טֹט m. Horn (von dem Tone des Horns).
טִט m. Schlamm, Lehm, Thon.
טֹטְלָא f. (Traubenkamm) Nachlese.
טֹטְפְרָאוֹת f. (Weinlaube), Vierblätter, Pallast, Burg, Vierstadt (gr.)
טֹטֶפֶת f. Amulet, Denkzettel, Stirn- und Armbänder, Gebetriemen (R. טוף)
טֹטְרַאמוֹלִין m. Viergespann.
טֶטְרְגוֹן m. (s. דְּגוֹן) zwei Winkel.
טַטְרֵג schlagen, hauen.
טֶטַרְטוֹן m. das Viertel (gr.)
טֹטְרוֹנָא durchlöchert.
טַטְרֹס m. Sprengkelch.
טֹטְרַפְּלִיוֹת f. Pallast (s. טטפראות) viereckige Dächer.

טָיְזַן beschneiden.
טַיֵּיט übertünchen.
טִימוֹנְיָא f. Preis (s. טמר) Werth.
טַיֵּיל wandeln, sich ergehen.
טַיֵּיל ruhen (im Schatten).
טַיְיכוֹן m. hyacinthenfarbig (gr.)
טַיָּיע m. Araber, Türke.
טִין m. Thon.
טַיֵּיר m. (arab.) Vogel.
טַכְסָךְ m. Sessel.
טֶכְנִי m. Kunst, List, Betrug (gr.)
טַכְסָא f. Mauer, Burg (gr.)
טְכַס m. Ordnung, Reihe, Schlachtordnung, Amt, Pflicht (gr.)
טָל werfen, hinstürzen (R. טול)
טָל flicken (R. טלא)
טְלָאֵי m. Lappen, Lumpen.
טֵל m. Schatten, Obdach, Schutz, Zuflucht.
טָל zielen (auf etwas).
טַל erheben, aufheben (R. נטל)
טֻל geworfen werden.
טְלָאִי Thalier (ein asiatisches Volk).
טִלָא schlechter Wein.
טְלִי f. Unterbett (gr.)
טְלִי m. Knabe (gr.)
טַלְיָא f. mannbares Mädchen.
טַלֵּל spotten, spielen, scherzen.

טַלַל beschatten, zudecken Aph. im Schatten liegen, ruhen).
טַלָם m. Laib.
טַלָם m. Dreistigkeit, Verwegenheit (gr.)
טַלַן m. Gespenst, Schatten (Satan).
טַלַסַר Talasar (eine Stadt in Assyrien).
טַלַע hinken, ausrenken, ausziehen.
טַלַף einschneiden, einspalten (die Klaue).
טַלְפְּחָא f. Linse, linsenförmig.
טַלַק m. Beutel, Sack, Schlauch (gr.)
טַלַק werfen.
טַלָר f. Talaria, Knöchelschuhe.
טַלָשׁ m. Speierling.
טַלַת f. Bedeckung, Hülle.
טַם m. Leidtrager.
טַמַם verstopfen.
טוּמְטוּם m. Geschlechtsloser.
טִמִי f. Werth, Preis (gr.)
טָמֵא unrein seyn, verunreinigen.
טַמְיָא f. Todtenbein.
טַמְיוֹן m. Magazin, Schatzkammer (gr.)
טַמַן aufbewahren, verbergen.
טוֹמַס m. Theil, Band (gr.)
טַמַע versinken, untergehen.
טִמִיקוֹן ehrenvoll (gr.)
טַמַר verscharren, vergraben, bewahren, behüten, verbergen.
טַמַשׁ eintauchen.
טָן feucht, schleimig machen (R. טין)
טִן m. Lehm, Koth, Scherben, Thon.
טַן beneiden, nacheifern (R. טנך)
טָן m. Eifersucht, Schelsucht, Neid, Nachtheil.
טֹן m. Last, Bürde, Sack.
טֹן m. Beweisgrund, Entgegenstellung.
טֵן m. Korb.
טַנְדוּ zwei zusammen, gepaart (gr.)
טַנְדֵּס m. Tentorium, Zelt.
טִנָּס m. Thunfisch (s. אטונס)
טָנֵס Tanis (eine Stadt in Unterägypten).
טַנַס m. Papierschilf.
טְנַף besudeln, beschmutzen (Koth, Dünger) (Pael).
טִנָּר m. Stein, Festigkeit, Verhärtung.
טַס m. Dehnung (Blech).
טַיִיס m. Geflügel, Raubvögel.

טְסָבָר m. Thesaurus, Schatz (gr.)
טְסָךְ m. gestampftes Getreide (gr.)
טַסְקָא f. (Tasaca, Tasche), Sack, Beutel.
טַסְקָא f. Grundsteuer.
טָע irren, verführen (R טעה)
טַעֲוָא f. Götzenbild.
טְעַם kosten, schmecken, empfinden, zu essen geben.
טְעֵם m. Geschmack, Sinn, Verstand, Wille, Befehl, königl. Edikt, Rechenschaft, Rücksicht.
טְעַן bedürfen, damit beladen seyn.
טְעַן m. Bündel.
טְעֵן bewegen, begründen, entgegenstellen.
טְעַן durchbohren.
טְעַק enge (s. עק) bange.
טַף tropfen, triefen (von Regenwasser) (R. נטף)
טַף m. Tropfen, Insektenauge.
טָף schauen, spähen (R. טפה)
טָף schwimmen (R. טוף)
טַף viel, mehr, besser.
טָף glimmen, qualmen.
טָף um etwas herumgehen (R. טוף)

טְפַז hüpfen, springen.
טַפְזָא m. Springhahn.
טְפַח m. Breite (Durchmesser).
טְפַח feucht, befeuchten, Feuchtigkeit.
טְפַח zusammenstreichen (mit dem Finger).
טְפַח schlagen, schlagen in die Hände.
טֹפַח m. Quecke (eine Hülsenfrucht).
טְפִיחַ m. Vogelreuse, Krug, linsenförmiges Gefäß.
טַלְפַח m. schwarzes Geschirr.
טְפֵי mehr, besser.
טְפִי m. Krug (wie טפיח)
טָפֵיט m. Teppiche, Decke, Tapete, Saumsattel (gr.)
טְפַל verschmieren, beschmieren, salben.
טְפַל verbinden, anfügen, flicken, anflicken.
טְפָל Mühe.
טְפַל m. Gesinde, Kinder.
טֹפֶס m. Tipus, Bild, Abdruck, Modell, Gepräge, Form (gr.) (דפוס Druckerei).
טְפַס übereinstimmen.
טְפָס m. Uebereinstimmung.

טְפַס m. Fetzen, Lappen.
טְפָס (wie oben) (gr.)
טְפַס hüpfen (s. טפז) springen.
טְפַף ebnen, gleich machen.
טַפְקָא f. Ziegelkuchen.
טְפַר m. Nagel (am Finger), Seenagel.
טוּפְרָא Onyx, לְבוּשׁ טוּפְרָא das Kleid, welches von Gott den ersten Menschen gegeben wurde.
טְפַר m. Klaue, Kralle.
טְפַשׁ fett seyn, gerinnen.
טַפְתָּא f. Ringmauer.
טַצְדְקָא f. List.
טְצְהַר zweijährig.
טְקָס m. Ordnung (gr.)
טְקַס m. Wand.
טְקָס m. Panier.
טַקְסִיוֹטֵי m. Bogenschütze (gr.)
טַר harren, warten.
טָר geben (R. טרא)
שְׁקִיל וּטְרֵי nehmen und geben.
טַר m. Berg, Gebirge, Fels (hebr. צוּר)
טָר bewegen, wanken.
טוֹר m. Thurm, Schloß, Gehöfte.
טָרָא f. Tora, eine Pflanze.

טַרְבָּל Tribulum, Dreschmaschine (gr.)
טַרְבּוּנוּס m. Tribunus, Tribun.
טַרְגִּיס m. eine Graupenart von Waizen oder Spelt (gr.)
טַרְגִּימָא f. Nachtisch, Naschwerk (gr.)
טְרִגוֹן m. (s. דִּיגוֹן) zwei Winkel.
טְרַד fortstoßen, durchrütteln, herauswerfen.
טְרוֹז m. Kürbis.
טְרוֹז m. Hemdkragen, Umschlag.
טְרָזְיָא Garderobe (n. E. eine Art persische Kleidung).
טְרָזִין m. Aufseher des Zeughauses.
טְרַח (s. תרח) säumen, weilen, ruhen.
טְרַח bemühen.
טַרְטֵימָר ein Drittel des Mana, n. E. ½ Mana.
טַרְטַן m. Oberkleid.
טַרְטַן m. Trutina, Waage (gr.)
טְרִיטוֹן m. das Drittel (gr.)
טַרְטַקְל m. schwarze Kohle.
טַרְטַת länglichrund.
טַרְיָא f. Beere (Frucht.)
טְרִיָאקוֹנְטָא dreißig (gr.)
טַרְיָה drei (gr.)

טַרְיוֹן himmelblau.
טְרִיינָא f. Korb.
טְרִינָא Trajana, Münze des Kaisers Trajan.
טַרְכָן f. Unordnung, Schrecken (gr.)
טַרְכוֹנָא f. rauhe, harte Gegend (gr.)
טַרְכְּסִיד m. feiner Kalk.
טַרְכַּסְמוֹן m. roh zum essen, eßbare Früchte (Endivie) (gr.)
טְרֹם m. Thermae, warme Bäder (gr.)
טְרִימָא f. das Geriebene (gr.)
טְרֹמִיטָא f. weichgesottenes Ei (s. רֹפִיטוֹן) (gr.)
טוּרְמִיוֹת f. Turma, Haufe, Truppe.
טֹרְמֶנְטִן m. Tormenta, Geschoß, Geschütz.
טְרַמַס kühn (s. דטלמס) dreist.
טְרִימִיס m. (eine kleine Münze).
טְרַן m. Tyrann (gr.)
טִרֹן m. Tiro, Jünger, Anfänger, Lehrling.
טַרְסִי m. Kupferschmied.
טַרְסִיס Tarsus (eine Stadt in Sicilien).
טְרַס aufsuchen, suchen.
טְרֵסִית f. Tressis, eine römische Münze.
טוֹרִיסְקִי Name eines persischen Festes.
טְרַסְקַל dreifüßig.
טַרְסוּס (s. טרסי) Tarsus.
טְרַף verwirren, mischen.
טְרַף schlagen, stoßen, ritzen.
טְרַף aufreiben, zerreißen, zerfleischen.
טְרַף erbeuten, erraffen.
טְרֹף gefleckt, glatt, gezeichnet seyn.
טְרַף m. Blatt.
טְרַף nähren, pflegen, erziehen.
טְרַפֵּיז m. Tisch, Wechslertisch.
טַרְפַּחַת f. Gebärmutter.
טְרַפְּסִיטִיס m. Geldwechsler.
טַרְפְּעִיק (s. אסתרא) Stater.
טַרְפִּירָא f. Fledermaus.
טַרְפַשׁ m. Netz.
טַרְפִּיתָא f. Habicht, Raubvogel.
טְרַק vermischen, vermengen.
טְרַק beißen, stechen.
טְרַק verschließen, sperren, gefangen halten.
טְרַק schlagen.
טַרְקְאִין m. Theriak (giftwiderstrebende Arznei).

טַרְקְטָא f. Näschereien.
טַרְקִי Thrazien.
טַרְקְיָא f. Türkis.
טְרַקְלִין m. Triclinium, Tafelzimmer (gr.)
טְרוֹקְסִימוֹן m. Endivie.
טְרַקְלִיל m. Beinschiene.
טְרַקְלְרִין m. Gefäß.
טְרוֹקְנִין m. Aschkuchen.
טְרַקְסִין m. Zwischenwand.
טְרַשׁ glatt machen.
טְרַשׁ verstärken, befestigen.
טְרִישׁ m. Kiesel.
טְרַשׁ taub werden.
טְרַשׁ m. Uebereinkunft, Festsetzung.
טְרַת f. Vorgemäuer.
טָרְתָא f. Kuchen.
טָרִית f. Triton (ein Thunfisch).
טָשׁ verbergen, verstecken.
טָשׁ verschmieren (R. טוש)
טַשְׁטַק m. irdenes Geschirr.
טַשְׁטוּשׁ m. Befleckung, Verwischung, Unordnung, Besudelung.

י

יָאָר Jaav (eine Gegend).
יָאֵי schön, anständig, geziemend, gebührend.

יְאוֹר m. Kanal, Fluß, Strom (ägypt.)
יְאוּשׁ von etwas abstehen.
יֵאוּשׁ dahin, verloren.
יֵאוֹת schicklich, geziemend.
יָאוּת f. Schönheit.
יֵאלִי m. (s. יילי) Vampyr.
יְאַת benützen, genießen.
יְבַב jubeln, schmettern, (Pael) rufen.
יְבָדָה (s. אבד) verloren.
יַבְחוּשׁ m. Fliege, Käfer.
יְבַל bringen Aph.
יַבְלָא f. Epheu.
יַבֶּלֶת f. Warze, Geschwür, Blatter.
יַבֵּם Pflichtehe vollziehen (Pael).
יַברוּחַ m. Levkoje.
יַבְרוּחִין m. (s. מייש) Lotosblume.
יַבֶּשְׁתָּא f. das trockene Land.
יגל (s. תבמש) Zeichenspiel.
יְגַר m. Hügel, Steinhaufe.
יַד c. Hand, Henkel.
יְדָא loben, preisen Aph.
יְדִיד m. Geliebter, Freund.
יְדַע wissen, erfahren, einsehen, Aph. anzeigen.
יִדְּעוֹנִי m. (s. דכורו) Wahrsager.

יְדִפַת Jedofeth (eine Stadt).
יִדְּקִי m. Iudex, Richter.
יוּד Juda (E. N.)
יוּדְקָרְת Judcartha (eine Stadt) als Sprichwort: Aus einer Mücke einen Elephanten machen.
יְיָ Gott.
יֵה he, ha!
יְהַב geben, übergeben, legen, setzen.
יְהָב m. Last, Bürde.
יְהַט m. Zweig, Reis.
יְהַר m. Koralle.
יָהִיר stolz, übermüthig.
יוֹן f. Taube.
יָוָן griechisch.
יוֹחָנִי וּמַמְרֵא (zwei E. N.)
יוֹחָנָא Jochna (eine Heuschrekkenart).
יוֹרָה f. Kessel.
יָחִיד einzig, allein, einsam.
יָחָה eilen Aph.
יְחַט m. Verführer.
יְחַל hoffen, erwarten, harren.
יחֹכִיף (s. בעמֹדם) eine Wortabkürzung.
יַחַס m. Geschlecht, Stammbaum, Familie.
יָחֵף barfuß.
יְתוּר m. Reis, Zweig.
יְטוּר m. Wolkensäule, Rauchsäule.
יְטַב jemanden wohlgefällig seyn.
יַי (s. יה) auf!
יִיכָא f. Kopfbinde.
יִילֵי m. Blutsauger, Vampyr.
יִימִים m. die Furchtbaren.
יַיִן m. Wein, Wein-Rausch.
יִינְמִילִין m. Wein mit Honig vermengt (gr.)
יִיכִּיס m. Ceder.
יִיס m. Gesundheit (gr.)
יָכוֹל vielleicht, möglich.
יַלְדָה f. junge Pflanze.
יְרָלִין m. (s. חוורלין) Lattich.
יַלְתָּא Julietta (E. N.)
יָם m. Meer.
יָם m. Linse (s. טלפחא) linsenförmig.
יָם m. Mehl (s. חמר) Behältniß in der Mühle.
יְמֵי (s. טגן) in der Pfanne backen.
יוֹם m. Tag, Zeit, heute, jetzt.
יְמֵי schwören, betheuern.
יוֹמְחָרָא f. Morgen, der folgende Tag.
יָמִין m. die Rechte, rechte Seite.

יְנִיבָא f. Nisse (s. אנבא)
יַנוּבַרִיס m. Januarius (der Monat).
יְסְכָּה Jusca (E. N.)
יַסְמִין m. Jasmin.
יְסַף hinzuthun.
יְעָא blühen.
יַעְבֵּץ Jabetz (E. N.)
יְעִידָה f. Bestimmung.
יְעַט rathen, berathen, beschließen.
יַעַט Rath, Minister des Königs.
יעלקגם wie (s. הדסטב) Wortabkürzung.
יָעֵל m. Steinbock.
יְעַף schnell laufen.
יְעַק ekeln.
יַעֲרֶשְׁיָה (E. N.)
יָף schön.
יְפַגְעַנּוּ (R. פגע) jemanden begegnen.
יְפַנָּה (E. N.) Japhne.
יִצְהָר m. Oel (E. N.)
יְצִיב festbestehend, heimisch.
יַצִּיב wahr, gewiß, zuverläßig.
יָצוּל m. Pflugstürze, der gekrümmte hintere Theil des Pflugs bei den Alten.
יְצָא ausgenommen.
יְצָא eine Sache beendigen Schaphel.
יָצִיעַ Spalte (s. אפתא), Stockwerk.
יְצַף besorgt seyn.
יֵצֶר m. Leidenschaft, Trieb (Gebilde).
יֶקֶב m. Stufe, Kelter.
יְקֵד brennen, anzünden.
יְקֵדָה f. der Brand.
יָקְטָן (E. N.)
יְקָמִין m. Badmantel.
יְקוּמְנֵי m. die bewohnte Erde (gr.)
יָקִנְטִין (s. טיינרן) hyazinthenförmig.
יְקָר m. Werth, Würde, Ansehen, Pracht, Preis.
יַקִּר schwer, werth, mächtig, geehrt.
ירוּאָר m. Olive.
יַרְבּוּז m. Spargel (Fenchel).
יָרוּד m. Geschwulst.
יָרוּג m. Drache.
יַרְדֵּן Jordan (E. N.)
יַרְדִּינוּן Lorbeer (s. הרדפני)
יֶרַח m. Mond, Monat.
יְרִיד m. Markt.
יֶרֶךְ m. Seite (s. תך) in Mitte.

יַרְכָת f. Lende.

יִרְמְיָהוּ Jeremia (s. ארימון)

יְרִיכוֹן m. Irissalbe (gr.)

יָרֵק grün.

יֵרָקוֹן m. Gelbsucht, Blässe des Angesichts.

יָרוֹק f. Kürbis.

יָרַק Topas, Chrysolith.

יַרְקוֹמֵי Name eines Schutzgeistes.

יַרְקְרִיקָא f. Grünspecht.

יְרוּשְׁלֵם Jerusalem.

יְרַת erben, in Besitz nehmen.

יְשַׁב sitzen, bleiben, wohnen.

יְשַׁט ausbreiten, ausstrecken.

יֵשַׁע m. Heil, Erlösung, Glück, Hilfe, Rettung.

יָשַׁר grade, recht.

יַת Zeichen des Accusativ.

יְתֵב sitzen, sichsetzen, Aph. wohnen.

יָתֵד f. Nagel, Pflock.

יְתִיכִים m. Löffel (Zange).

יְתוֹם m. Waise.

יִתַר m. Zwerchfell.

יְתַר m. Ueberfluß, Ueberrest.

יַתִּיר sehr groß, ausserordentlich.

יְתוּר überflüssig.

יַתִּיר besser, deutlich.

יִתְרָא Jethra (E. N.)

יַתּוּשׁ m. Mücke.

כ

כָּא da, hier, dort.

כְּאָה verzagt machen.

כְּאִילּוּ fast, also, beinahe.

כָּאוֹר dem Scheine nach.

כַּאֲמֵי auf der Erde (gr.)

כָּאָר m. Esel.

כָּאוּר schändlich, abscheulich.

כְּבֵא m. Kufe (Cuva).

כְּבָא m. Dorn.

כְּבֵא m. Schmerz, Brand.

כְּבֵא m. Braten.

כָּבוֹד m. Ruf, Ehre, Ruhm.

כְּבַד reinigen, auskehren.

כָּבֵד schwer, groß, reich.

כֹּבֵד m. Weberbaum.

כֹּבֶד m. Schwere.

כְּבוּרֵי thierische Exkremente, Mist.

כְּבִכְבַּב m. Stürze.

כֶּבֶל m. Fußeisen, Knöchel, Kette.

כּוֹבֶלֶת f. (s. כוכלת) Bisambüchschen.

כְּבַךְ verbinden, binden, zusammenbinden.

כְּבִינַת f. (s. רדיד) Schleier.

כְּבַס m. Palmzweig.

כֹּבַס m. Tasche, Schnappsack (gr.)

כְּבַס waschen, walken.

כֹּבַע m. Kappe, Helm.

כָּבַר sieben (flechten).

כְּבָרָה f. Sieb.

כַּבַּר räuchern mit Schwefel.

כְּבָר längst schon, zuvor.

כְּבַשׂ Schaaflamm.

כְּבַשׁ beizen, einmachen.

כְּבַשׁ treten, unterwerfen.

כִּבְשָׁה f. gebahnter Weg.

כְּבַשׁ walken, waschen, bedecken, aufhören, aufhalten.

כִּבְשׁ m. Schemel, Stufe.

כְּבַשׁ aushauen, behauen.

כֶּבֶשׂ m. Bock.

כִּבְשָׁן m. Brennofen, Schmelzofen.

כֹּבְשָׁן m. Turteltaube.

כַּגְנֵי m. zerbrochene Gefäße.

כְּגוֹן wie, wie so.

כַּד f. Eimer, Krug (gr.)

כַּד wie, wann?

כְּדַב lügen (wie כזב)

כְּדַב lügenhaft, unwahr.

כֹּדָה f. Erkühlung.

כְּדַי umsonst, vergebens, leeres Gewäsch.

כְּדוּ wenn, also nur.

כְּדֵי genug, hinlänglich.

כְּדַיי hinlänglich, genügend.

כְּדֵי damit.

כְּדִי vergebens, umsonst.

כְּדֵין sodann, nachher, darauf.

כַּדְכֹּד m. Chalzedon (vielleicht Rubin) (gr.)

כְּדֶם wurmig, unreif.

כְּדִם m. Stampfeisen (zu den Oliven).

כְּדוּם m. Haken (hakiges Werkzeug).

כְּדַן dienen, schwere Arbeit verrichten.

כִּדוֹן m. Speer, kleiner Spieß, Wurfspieß.

כִּידוֹן m. Dreschplatz (eine Gegend).

כְּדוּן nun, jetzt.

כְּדַן f. Maulthier.

כַּדּוּר m. Ball, Globen, Zirkel.

כְּדִקָא wie.

כָּה also, so, hier, jetzt.

כְּהַדָא also, auf die Weise.

כְּהַדִי gleich wie.

כְּהָה dunkel werden, abnehmen (die Farbe).

כְּהָה (siehe קהה) verzagt werden.

כְּהָה f. Kraft, Gemüth.

כְּהַחֲלוֹנוֹת f. (s. חלון) Fenster.

כְּהֵיל können, ertragen, aushalten, vermögen.

כַּהֵן m. Priester.

כְּהוּנְתָא f. Priesterthum.

כָּהוּתָא f. Zank, Hader.
כְּוָה brennen.
כַּוָּא Fenster, Loch in der Mauer.
כְּוָאנְגַר m. Marschall (s. אטורנגא)
כְּוִי m. Bockhirsch, Brandhirsch.
כְּוַן bereiten, feststellen, begründen.
כֵּיוָן nachdem.
כְּוַון wenden, kehren (Pael).
כְּוָון schnell.
כְּוַוץ einschrumpfen.
כְּוָור m. Fisch.
כְּוַרְדָק m. Bäcker (s. ברדקאי)
כְּוַורְנֵק Laube (s. אברנקי)
כְּוֶורֶת f. Sieb, Bienenkorb.
כּוֹז f. (wie כּוֹס) Gefäß.
כּוּךְ m. Grube, Grab.
כּוּל messen.
כְּוֶנֶת f. Spelt.
כְּוָות wie, eben so.
כָּז (siehe בוז) schamhaft.
כְּזַב trügen, täuschen.
כְּזִב m. Cosibamünze (s. בתר)
כֹּזִית Choseth (E. N.)
כֹּחַ Kraft, Stärke, Vermögen.
כִּחַ schleimen, rotzen.
כַּח zurechtweisen (R. יכח)
כָּחַל Augenschminke (arab.)
כְּחַל m. Brust (eines Thieres).
כְּחַל m. (s. אזביון) Jsop.
כֹּחַל m. schwarzer Marmor.
כּוֹחִילְנָא f. Schwarzspecht.
כַּחֵשׁ der Lüge zeihen (Pael).
כְּחַשׁ abnehmen, zehren.
כִּי der 22ste Buchstabe des griechischen Alphabets Xi.
כִּי denn ꝛc. (s. אי)
כִּי הֵיכִי damit.
כַּיי wie jener.
כֵּיצַד wie so.
כַּיֵּיר malen, zeichnen (Pael).
כִּיס m. (s. כשׁ) Beutel.
כַּד also.
כֹּכָא f. Grube, Graben.
כַּכָּא f. Backenzahn.
כֹּכָא f. Höhle, Hütte.
כֹּכָב m. Komet (s. זק)
כְּכַב m. Kochtopf (gr.) Cacabus.
כַּכְדִיתָא f. Honigseim.
כִּכַּיי m. Mark (vom Rohr).
כִּכְיָא f. Weberschiffchen.
כִּכְלָא f. Staatskleid (gr.)
כִּכְלֵי m. Drossel, Krametsvogel.
כַּכְלְיָאר schneckenförmig (gr.)
כִּכְלַת f. Bisambüchschen.
כִּכָּר f. Talent (ein Gewicht).
כּוֹכִיתָא f. Dunst, Nebel.
כָּל alle, alles, ganz, das Ganze.
כְּלַל allgemein, überhaupt.

כַל Scheuche, Netz, Schleier.
כָל schreien, rufen.
כַלָּה f. Zierde, Braut, Festtag.
כָלאֲתַר überall.
כָל הֲכִי überall.
כָל כְּדֵין nichts desto weniger.
כָל כַּךְ darum.
כָל כְּמָה so lange als.
כָל שְׁהוּ so klein, wie es ist.
כָל שֶׁכֵּן um wie viel mehr.
כִלַּת Himmelbett (Brautbett).
כְלָא messen.
כְּלִי m. Gefäß.
כִּלְאַב Chilab, ganz der Vater (E.N.)
כִּלְאַיִם zweierlei, heterogen.
כֶּלֶב m. Hund (arab.)
כְּלָב m. Korb, Käfich.
כְּלַב m. Zange.
כּוּלְבָא dumm (s. קולבא)
כַּלְבוּס m. Calvus, Nagel.
כְּלְבוּס m. Opferschale (gr.)
כְּלְבוּס (s. כפרא) Becken mit drei Füßen.
כַּלִיד m. Becher, Calix.
כַּלְדָאֵי m. Sterndeuter, Chaldäer.
כְּלִידוּן m. Schmutz, Gemülle (gr.)
כְּלְדָר m. Handschuh.
כּוּלְטִיתָא faul.

כִּילִי m. Schildkröte (gr.)
כְּלְיָא f. Bauch (gr.)
כְּלִיל m. Krone, Kranz.
כְּלִיל m. (s. חשאי) Lorbeer.
כְּלִיוֹן m. geiler Mensch, Hurer (gr.)
כִּילִיְרְכִין m. Anführer (von 1000 Soldaten) (gr.)
כְּלַךְ m. Flockseide, Floretseide.
כְּלַךְ m. (s. אכלבא) Getreidekammer.
כְּלֵךְ m. Axt.
כְּלֻבָה f. Schrank.
כְּלְכִית f. Ichneumon.
כְּלְכֵל befördern, den Wachsthum.
כְּלְכֵל Korb, Gefäß.
כְּלַל vollenden Schaph. vollkommen machen.
כְּלַם m. Geländer.
כְּלוּם etwa, vielleicht.
כַּלְמֵי m. (s. קלמי) Ungeziefer.
כְּלִימָד m. Klima.
כַּלְמוּס m. Oberkleid (der Soldaten) (gr.)
כְּלָן wollener Mantel, Toga (gr.)
כִּילוֹן m. Cilo, Spitzkopf.
כַּלְנֵס m. Zaum (gr.)
כְּלִנָס f. Holz, Stock (gr.)
כּוֹלִיקוֹס gallsüchtig (gr.)
כְּלִינְרִיךְ m. Zaum.

כְּלִבְיָאת f. (s. שׁצניתא) Schwindelhafer.

כְּלַס m. (s. אכלסון) Speierling (wie es auch dort heißen muß).

כְּלַפֵּי wider, gegen.

כְּלַפֵּי לַיָּיא wohin denn.

כְּלַת f. Ehegespons.

כֹלֶת f. Galle, Zorn (gr.)

כְּמָא, כמות so wie.

כִּמָה f. (Sternhäuflein) Plejaden.

כַּמְהִין m. Schwämme.

כּוּמָז m. Venusgürtel.

כְּמוֹךָ gleich dir.

כִּמַּךְ f. Tunke, Brühe.

כַּמֹּן m. Kümmel (gr.)

כְּמַן lauern, sich verstecken, verbergen, verborgen seyn.

כְּמֵן m. Frauenreitzeug.

כּוּמָס m. Helm (s. כבע) Garbenbündel.

כְּמַס aufhäufen, anhäufen.

כְּמִסַּת f. Zahl, nach Maaßgabe.

כְּמָץ m. Grube, Graben.

כְּמַר verstecken, warm machen.

כֹּמֶר m. Priester, und zwar nur Götzenpriester.

כַּמְרוּסָא f. Gewölbe, Zimmer.

כְּמַשׁ einschrumpfen, zusammendrücken.

כְּמִתָּא f. Mütze.

כַּן m. Gestelle, Grund, Ursache, Ursprung, Basis.

כַּן m. Lineal.

כַּנָּא f. Linienbrett.

כֹּן eine Hand voll.

כַּן benennen (sowohl ehrend als schmähend) (R. כנה)

כֵּן also.

כְּנַן umbinden, umgeben.

כַּנְכָן m. (Kanne), Korb, Schüssel (gr.)

כַּנְגַּר (s. פקועות) Koloquinthe, wilde Gurke.

כַּנְדָּא f. Geschwulst.

כַּנְדָּא Gewand.

כַּנְדָּא f. Kanne, Vase, Krug.

כַּנְדֵּי m. (s. כנרי) Artischocke.

כַּנְדוּקָא m. Vasenhändler.

כָּנָה f. Mehlwurm.

כִּנָּה f. Laus.

כְּנוֹן, כְּנָוֺת u. כְּנָת Beiname, meton. Mitbürger, Mitunterthan (s. כנות)

כַּנְיָא ein Raubvogel.

כִּנְמָא f. Wurm, Mücke.

כְּנֵמָא so, auf diese Weise.

כְּנַס versammeln.

כּוֹנֵס m. Mündung.

כּוֹנָס m. Schaufel.

כְּנַעָה f. Waare.

כְּנַף f. Schamlippe, Flügel, Seite, Saum, Schutz.

כְּנַף sammeln, versammeln.

כְּנוּפְיָא f. Versammlung, Fest.

כְּנָרִי m. Cinara, Artischocke (s. גנסר)

כִּנּוֹר m. Zither (gr.)

כְּנָר m. Badmantel.

כְּנַשׁ sammeln (wie כנס)

כְּנִישָׁא f. Versammlung.

כְּנָשָׁר m. Spinnrocken.

כְּנָשָׁר m. Nabel.

כַּנְתָּא f. Korb, Schüssel (gr.)

כְּנָתָא f. Spelt (s. כונת)

כַּנְתָּא f. Gekröse (siehe in den Artikel הדר הדורי דכנתא)

כְּנָת m. Mitarbeiter, Kollege, Gesellschafter, Mitbürger, Mitunterthan.

כֵּס m. Sessel, Sitz.

כָּס verdecken, bedecken (R. כסא)

כֶּסֶא m. Zeit des Vollmonds.

כַּס zurechtweisen, beschuldigen, schelten (R. כסס)

כֹּס f. Becher.

כֹּס f. Haargrübchen.

כִּס m. Beutel.

כַּס kauen.

כַּס zählen (R. כסס)

כָּס schlachten.

כַּס m. wilder Hopfen.

כְּסְבָר m. Koriander.

כְּסוּי f. Bedeckung, Decke.

כַּסְדַי Chaldäer.

כְּסַח abschneiden.

כָּסָךְ m. Schnur, Bindfaden.

כַּסְכָּס auswinden.

כֶּסֶל m. Lende, Thorheit, Feistigkeit (das Innere).

כִּסְלָא f. Hügel.

כְּסִיל m. Orion.

כְּסִילְתָּא f. Lanzette.

כְּסַן m. Mandelkuchen, Biscuit.

כְּסַן rösten.

כְּסְסְטְאוֹת ein gewisses griechisches Maaß.

כְּסְסְטָר m. (גזוזטר) Schatzbewahrer.

כְּסַף bleich werden.

כְּסַף erbleichen, sich schämen.

כְּסַף verderben, schlecht werden.

כְּסַף m. Silber, Geld.

כִּסְפָּא f. Behältniß.

כִּסֻּפָא Schimpf, Schande.

כִּסְפַּן f. Trester.

כַּסְפְּתִיַאס Name eines Fisches.

כְּסוּרְיָא f. Exil, Verweisung (aus dem Lande).

כָּסֶת f. Polster, Kissen, Pfühl.

כְּסַת großfersig.
כְּסִיתָא f. Koralle.
כִּסְתָּא m. Futter.
כַּעַךְ m. Kuchen.
כַּעְכַּע sich räuspern.
כְּעַן nun, jetzt, bisher.
כָּעֵר häßlich, scheußlich.
כַּף f. Löffel, Pfanne, Schale, überhaupt etwas Gekrümmtes oder Gehöhltes.
כֵּף m. Ufer.
כַּף m. Ast, Zweig, Büschel.
כַּף Seite (s. כתף) Schulter.
כָּף zwingen, drücken, bändigen (R. כפה)
(נִכְפֶּה m. Epileptiker).
כָּף decken, stürzen.
כַּף f. Koth, Mist, Dünger.
כַּף (s. אכף) Sattel.
כִּף, כִּיפָה f. Stamm, Pfahl, Säule.
כֵּף m. Stein, Fels.
כַּפָּה ϰ, 10te Buchstabe im griech. Alphabet.
כַּפָּה f. Kappe.
כֻּפָּח m. kleiner Backofen.
כְּפָח (s. גבם) lang, hoch.
כְּפֵי f. Kleinode.
כְּפִיָּה f. Undankbarkeit.
כְּפֵי Büschel, Bündel.

כְּפַל uneben, holpericht.
כָּפֶל doppelt.
כֶּפֶל m. Darm.
כְּפַן hungern und dursten (Hunger).
כַּפְנַת f. Dattel.
כְּפִס m. Pflock, Balken, Sparren, Querbalken.
כְּפַע (s. פרע) brechen.
כְּפִיפָה f. Korb, Behälter.
כְּפָר m. Dorf, Flecken.
כֹּפָר m. unreife Dattel.
כֹּפָר m. Zweig.
כֹּפֶר m. Neike, Cyperblume (Pech).
כְּפֹר m. Reif.
כִּפֵּר entsühnen, versöhnen, genugthun.
כְּפַר Lügen strafen, überführen, nicht zugestehen.
כֹּפֶר m. Asphalt (ein Erdharz).
כְּפַר abwischen, verwischen, Becken, Becher.
כְּפַר bedecken, überziehen.
כְּפַשׁ eindrücken, einzwängen, einpfropfen.
כַּפְשָׁה f. Capsa, Behältniß.
כִּפְשָׁנִי Turteltaube (s. כבשך)
כִּפַּת f. Korb.
כִּפַּת הַיַּרְדֵּן f. Jordans-Schaum, Ambra.
כְּפַת knüpfen, binden.

כְּפַת Brodkügelchen.

כֹּפֶת Balken, Pfeiler (s. כפיס)

כְּפַת f. Cipus, Pfahl.

כְּפַת (knospen), reifen.

כַּפְתּוֹר Caphtor (E. N.) (s. פתרוס)

כַּפְתּוֹר m. Knauf, Kapitäl (in Gestalt einer Granate).

כֵּיצַד wie so.

כְּצוֹצֵירָה Schatzbewahrer (s. גזוזטר)

כַּר m. Polster, Sattel.

כֹּר m. Pfanne.

כֻּר m. Schmelztiegel.

כַּר kurz, eng.

כֹּר m. Curus, Maaß für trockene und flüssige Sachen.

כֵּר m. Herr, Gewalthaber.

כִּר m. Joch (s. נִירָא)

כָּר graben, kaufen (R. כרה)

כִּר Freude (gr.)

כְּרָיָא Aglaja (s. בית גליא)

כֵּר f. Graben, Grube, Cisterne.

כֹּר m. (Maaß), Haufen.

כִּר m. Schutthaufen.

כְּרָא Ithpe. Schmerz empfinden.

כִּירֵי (eine Begrüßung) (gr.)

כְּרֵב m. Kohl (gr.)

כְּרָב Acker, Größe, Länge, Weite.

כַּרְבִּיז E. N. eines Ortes (s. עיזא דכרביז)

כַּרְבַּל bedecken (Hahnkamm, Kopfschmuck).

כַּרְבְּלָא f. Mantel.

כַּרְבַּל sieben (Verb.)

כַּרְבְּלִין m. Flötenblaser (gr.)

כַּרְבֵּק pfeifen.

כַּרְבֶּת f. Glocke.

כְּרַג m. Kopfsteuer.

כַּרְדוּ Cardia (ein Ort in Bythinien).

כַּרְדֶּט m. Opferkuchen.

כַּרְדֶּט m. ein Kleid mit Aermeln versehen (gr.)

כְּרָה krank seyn, ermüden.

כַּרְוְיָא (s. כמון) Kümmel.

כְּרַז ausrufen.

כַּרְזִי m. Amphibien.

כָּרוֹז m. Napf.

כָּרוֹז m. Herold.

כַּרְזוּב m. Hagel.

כַּרְזִים Carsita, ein Ortsname.

כַּרְזָל m. Oberhirt.

כַּרְטִיס m. Charta, Karte, Blatt (gr.)

כְּרַךְ umhüllen, umwickeln, umwinden.

כְּרַךְ binden, decken.

כְּרַךְ mit Pallisaden umgeben (Burg, Festung).

כְּרַךְ essen.

כַּרְכֹּב m. Einfassung, Rand.

כַּרְכֹּד m. Weberlade (gr.)

כַּרְכְּדוֹן Chalzedon (s. כדכר)

כְּרוּכָה f. Darm.

כְּרוּכָה f. Heuschrecke.

כּוּרְכְּיָא f. Rabe (gr.)

כַּרְכֹּם m. Safran, Gelbwurz.

כַּרְכּוֹם (s. כרקום) Lager.

כַּרְכּוֹם kupfern (gr.)

כַּרְכְּמִישׁ f. Blei.

כַּרְכָּס drohen, den Kopf schütteln.

כַּרְכַּר springen.

כַּרְכֵּשׁ bewegen, schütteln.

כַּרְכַּשׁ m. Mastdarm.

כַּרְכַּשְׁתָּא f. Feldmaus (gr.)

כַּרְכַּשְׁתָּא m. Lockhammel.

כַּרְכָּשְׁתָּא f Faden, Wollflocke.

כְּרַם sammeln, zusammenbringen.

כֶּרֶם m. Weingarten.

כֶּרֶם Carma (Stadt in Medien).

כִּרֶם Farbe (gr.)

כְּרַם gelb werden, sich entfärben.

כְּרוּם יַמָּא Aquamarin (s. תרשיש)

כּוּרְמִיזָא f. Schleuder, Wurfgeschoß.

כַּרְמֶל kernvoll.

כַּרְמְלִית f. Freiplatz.

כְּרוֹמְנְקְיָא f. Handeisen.

כַּרְמַשָּׁא m. Wolf.

כְּרָךְ m. Zeit, selbst (Laute, Harfe).

כַּרְנְבִי (s. עליתא) ein Thiername.

כְּרַנְבָּאוֹת f. Schöpfkelle (Meerfenchel, Igelklette).

כְּרֵס m. Bauch.

כְּרַס inmitten.

כְּרַס m. Sessel.

כְּרִס m. Gold (gr.)

כְּרִיסוֹ wann.

כַּרְסִט m. Waage.

כָּרְסֵי m. Thron.

כְּרְסְפָּד m. Saum, Rand (gr.)

כְּרוּסְפְּלָא f. Spange.

כְּרַע beugen, (Tritt), Fuß.

כְּרַע überwiegen, entscheiden.

כְּרְףְ m. Gewürzhändler.

כְּרַףְ aufschwellen (erschlaffen).

כַּרְפַּס Steineppich, Petersilie (Baumwolle).

כֶּרֶץ m. Spulwurm.

כַּרְקוֹם m. das Lager mit Pallisaden befestigt (gr.)

כּוּרְקוֹם Safran (s. כרכם)

כַּרְקוֹם m. Weinpfahl (gr.)

כְּרַשׁ m. Porree, Lauch.

כְּרִשׁ (ein Fisch).

כַּרְשַׁן m. Wicke.
כַּרְשֵׁן Scholle (s. פייס) Steinchen.
כְּרוּשְׁיָיתָא f. Brödchen.
כְּרַשְׁתִּיכָא Fledermaus.
כְּרַת Kresse, Porree, daher: grün.
כְּרַת schneiden, abschneiden.
כַּרְתִּי m. Kreter, Philister.
כָּרֵתִי m. Scharfrichter.
כְּרִתִית f. Sack.
כִּשׁ f. Bündel.
כּוּשׁ schwarz, äthiopisch.
כִּשׁ m. Spindel.
כַּשׁ wedeln, bewegen.
כִּשׁ (s. קשקש) der Laut Kis.
כָּשׁ anschlagen, schlagen (R. כשוח)
כִּשׁ m. Gurt, Beutel (כיס)
כְּשַׁט einsehen.
כָּשַׁל schwach, arm.
כַּשִּׁיל m. Axt, Beil.
כְּשַׁף m. Kiste, Schrank.
כָּשָׁף m. Pflaumenbaum.
כְּשַׁר recht, schicklich seyn.
כָּשׁוּר f. Balken.
כִּשּׁוּר m. Stückchen.
כַּשְׁרְתָא Costus, ein wohlriechendes Kraut.
כְּשׁוּת f. Haarbüschel.
כְּשַׁת f. Cistos, Teufelsklaue (s. שחלת)

כַּת f. Coctus, Vereinigung, Versammlung.
כַּת m. Nachwuchs (ohne Aussaat).
כְּתָא babylonische Brühe (s. כתח)
כְּתָב m. Schrift, Schreibekunst, Buch, Vorschrift.
כְּתוּבָה f. Verschreibung.
כְּתֹבֶת f. Schrift (s. קעקע tattowiren).
כתָבָת f. Dattel.
כַּתַח babylonische Brühe: aus Brod, sauerer Milch und Salz bestehend.
כּוּתִי Chutäer (s. Anhang II).
כְּתַל m. Wand.
כְּתַם m. Fleck, Mackel, Schmutz.
כִּתָּן m. Lein, Flachs.
כִּתּוּן f. Unterkleid (gr.)
כָּתֵף f. Schulter, Seite, tragen (eine Last).
כָּתֶר m. persischer Turban, Diadem.
כְּתַר warten.
כְּתַשׁ stoßen, hämmern, zerschlagen.
כְּתַשׁ aufstoßen, streiten.
כְּתָשׁ m. Stoß, Plage.
כָּתִית m. Quetschung, Blase (gestoßenes Oel).
כָּתִית Fetzen.
כָּתוּת kastrirt, entmannt.

ל

לָא nicht, nichts.

לְאָה müde, ermüden.

לַאו nein, nicht.

לַאו דַוְקָא nicht nur, nicht allein.

לְאַט leise, langsam.

לָאִיי nein, mein Sohn.

לְאַלְתַּר gleich, bald.

לֵב m. Herz, Gemüth, Muth.

לָבוּב vereinigt.

לַבֵּב vereinigen (R. לבב)

לַבֵּב ermuthigen.

לוּב Lybien.

לִבְאָ f. Butter, Fett.

לְבָא E. N. eines Ortes.

לְבַד verbinden.

לְבַד m. Filz.

לְבָד f. Band.

לֹבְדְקָס Waldesel (s. אבהורנוס)

לְבַךְ fassen, greifen.

לַבְלַב m. Blume, Sprosse.

לַבְלַר m. Libellarius, Schreiber, Notar.

לְבַן weiß seyn.

לָבָן weiß, rein.

לִבֵּן glühend machen (Pael).

לְבֵן f. Brandstein, Backstein, Ziegel.

לְבֹן f. Weihrauch (gr.)

לְבָן m. Storaxstaude (Weißpappel).

לִיבוֹנָאָה Libiana, Lapidar- oder Steinschrift.

לֶבֶס m. Kessel (s. לפס) Tiegel.

לְבַרְנְיָא Liburnae, liburnische Schiffe (gr.)

לְבַשׁ anziehen, ankleiden (beschlafen).

לְבוּשׁ m. Gemahl, f. Gemahlin.

לֹג m. Becken, Schüssel, auch ein kleines Maaß für flüssige Dinge.

לְגָא f. Hase, Hasenfell (gr.)

לְגָז m. s. מַלְגָז) Gabel.

לְגָטוֹן m. Legatum, Legat (ein bestimmtes Vermächtniß).

לְגְיוֹן Legion, Schaar, Regiment (gr.)

לְגִין m. Lagena, Beet, Krug (s. לג) (gr.)

לְגִיךְ m. Toga.

לְגַלַג höhnen, spotten.

לְגַלוֹג m. Blume.

לגלוגות (s. חלגלוגות) Portulak.

לְגַם (Schluck, ein Mundvoll).

לְגוֹמְיָא f. Tadel, Gebrechen.

לְגְנִין m. Beet.

לְגַס stottern, stammeln.

לְגֶשׁ m. eine Strauchart, wie unsere Weiden.

לַד was einen Tag alt ist (R. ילד)

לְדִי lydisch (wie in Lydien gebräuchlich).

לְדִי Lydier.

לִדִּי was mich betrifft.

לְדָנָא f. Ledanum, ein Gummi (gr.)

לִדְנָה f. Scheide.

לְדִיק Leodicea, Stadt in Syrien (gr.)

לְדַר m. Lotterbube, Schmäher (gr.)

לָהּ (hebr.) ihr.

לָהּ ermüden, ermatten.

לָהּ erschöpft seyn (R. להה)

לַהַב m. Flamme, das Flammende.

לַהַג predigen, studiren.

לַהֲדִי gegen, bei.

לַהַט m. Zauberkunst.

לָהַט brennen, flammen.

לְהַם gierig verschlingen.

לָהֵן deßhalb, deßwegen, ausser, aber, sondern.

לְהַק versammeln.

לַהֲקָה f. die Versammlung.

לְוָה leihen, borgen.

לְוָה begleiten, sich an jemanden anschließen.

לְוִי bezeichnen (eine Sache durch Namen).

לְוַי wenn doch!

לְוָאר f. Butter (s. לבא)

לְוִיתָא f. Trauer.

לוּז m. Mandelbaum (s. בית אל)

לוּז m. Wirbelbein.

לְוָטִין m. Antheil, Geschenk.

לְוָטִס m. (s. לסטים) Räuber.

לוּל m. Steige, Wendeltreppe.

לוּל Name eines Nachtgespenstes.

לַוֵּל verwirren, Jemanden durch Geräusch.

לוּלָב Zweig, Blatt, Mark.

לוּלָב m. Kelterbesen (wahrscheinlich aus Palmzweigen).

לוּלִיוֹן geschwätzig (gr.)

לוּלְיָנִית f. schneckenförmige Scheere.

לוּלִיתָא f. Meteorstein.

לוּלְשָׁפַט E. N. eines Ortes.

לוֹעַ m. Kehle, Schlund.

לוּף egyptischer Arak, Kalokasia.

לָוְקָן weiß (gr.)

לְוָת f. bei, zu, Verbindung.

לוּז Wolle und Linne (s. שעטנז)

לוּז nachreden, verleumden (R. לוז)

לְזֵבְז m. Henkel, Handhabe, Schnalle.

לַח m. Eiter, Feistigkeit, Saft und Kraft, frisch.

לַח m. Tafel, Fläche, Latte.

לְחַד gewaltig, kräftig, sehr.

לְחוּד allein, sondern.

לְחִי f. Buckel, Kinnkette. Nach Maimon: Brustharnisch, Bett, Pfoste.

לְחַיי wohlan, Glückauf!

לְחִית E. N. eines Orts.

לְחַךְ abweiden, auflecken.

לְחֶם c. Brod, (Schaubrod), Speise.

לְחֶם Fleisch (arab.), Kost.

לְחֶם lehemitisch (aus Bethlehem).

לַחְמָנִיּוֹת f. Oblate.

לְחֵנְתָּא f. Konkubine (Kebsweib).

לְחַץ schwächen (ein Frauenzimmer).

לְחוּשׁ schwarz, gebrannt.

לְחַשׁ glühen, brennen.

לְחַשׁ flüstern, ins Ohr raunen.

לְחִישָׁה f. das Zischen.

לְחַת krumm, die Füße auswärts gebogen.

לחת Bundestafeln.

לְחַת niederbeugen.

לָט Ladanum (s. לטס u. לדן)

לָט schelten, fluchen (R. לוט)

לַט m. Flamme (s. להט) Zauberkunst.

לְטָאָה f. Eidechse.

לְטַס m. Ladanum, Lotus.

לְטַר m. Litra, Pfund, Gewicht (von 12 Unzen).

לְטוּר m. Leser, Vorleser.

לְטְרִיָא f. Badefaß (gr.)

לְטְרִים m. Trabant.

לְטַשׁ bespritzen.

לְטַשׁ schärfen, poliren.

לַיְיא wo, wohin, wozu?

לַיְידָא wozu, weßwegen.

לִיל Lilith (s. לילית) Nachtgespenst.

לִילַת Lilith, dasselbe.

לֵינָא nicht ich.

לֵית nicht.

לַיִת f. Löwin.

לֵךְ gehen (s. הלך)

לַךְ mischen, vermengen.

לְכַךְ darum.

לָכָא f. Laca, Lack, Siegellack.

לְכְלוּךְ verunreinigen, beflecken, beschmutzen.

לַכְלוּךְ m. Schmutz.

לֶכְיוֹן Legion (s. אספר)

לְכִיס weiß (gr.)

לוֹכְסָן schief, schräge (gr.)

לְכְתָּא f. Saumsattel.

לם Denar (eine kleine Münze).

לְמַד lernen, urtheilen.

לְמַד m. Brett.

לְמַד nachdenken.

לָמָּה warum?

לָמָּה wozu?
לָמֵן m. Hafen (gr.)
לַמֵּס m. Hund (gr.)
לְמַעַן wegen, weil.
לַמְפָּדֵס m. Lampas, Leuchter.
לָן übernachten.
לֻבְנִית f. Leintuch.
לֹנַךְ f. Lanze (gr.)
לְסוּטָה f. Schleier.
לִסְטִים m. Räuber (gr.)
לִיסְטָנוּס m. Raub, Strassenraub.
לֶסֶת f. Kinnlade (R. לסס)
לָע sich ermüden (wie לאה)
לֹעַ m. Kinnbacken.
לַעַב verspotten.
לָעַז f. fremde Sprache sprechen.
לַעַג verspotten, höhnen.
לַעַט fressen.
לִיעוּת f. Arbeit.
לע״ט (s. הדסטב) Wortabkürzung.
לְעִיךְ m. Melde.
לַעַס essen, kauen (s. אליס)
לָף einwickeln, zusammenrollen, vereinigen.
לָף lehren, lernen (R. אלף)
לַפְדָּא f. Kochgeschirr, Tiegel, die Speise in demselben.
לַפַּד m. Fackel, Lampe, Flamme.
לַפִּיד m. Vorleuchter, Aufklärer.
לְפִי darum, weil.
לְפֵי hinzuthun.
לְפִיכָךְ deßwegen, daher.
לְפְלוּף m. Augenschmutz.
לֹפֶן triefäugig.
לַפְסָן m. Lapsana, wilder Kohl.
לֶפֶס m. Kessel, Tiegel (s. לפדא)
לָפָס m. Tribut, Steuer.
לַפְפִּי m. Klammern.
לַפֵּר m. Amtsbote, Gerichtsdiener (Laufer).
לֶפֶת f. Rübe.
לְפֵתוּת f. Zusammenfügung, Fuge.
לְפְתָּן (s. בשש) Zukost.
לָץ spotten (R. לוץ)
לֵץ Parabel, Lehrspruch.
לַצְוַיי (s. טטפראות) Weinlaube.
לַק weich, dünn.
לַק lecken (R. לקק)
לְקָא Schläge bekommen.
לְקָבֵיל wegen, gegen.
לָקַט sammeln, auflesen.
לֶקֶט f. Feder.
לְקָטָא klein (s. קטלפטא) gering.
לְקְטִירוּא f. (s. אלקטירות) Sommerwohnung.
לְקוּטְנַבְּטִיס m. Statthalter, Stellvertreter.

לֶקְטִיקָא f. Lectica, Sänfte.
לֶקֶן m. Schüssel, Schale (gr.)
לַקֵן eine kleine Münze.
לַקְנֵי (ſ. בטן) Piſtazie.
לְקוּס m. Wolf.
לְקַשׁ ſpät.
לְקִישׁ Spätregen.
לְרְטְיָא (ſ. לטריא) Wanne.
לְרַחְצָן ſicher, gewiß.
לְרָע unten.
לַשׁ m. Knabe.
לִשְׁכַּת f. Nebenzimmer, Zelle.
לְשַׁלֶשֶׁת f. Koth.
לֶשֶׁם Stadt in Syrien.
לְשׁוֹן c. Zunge, Sprache.
לְשׁוֹן f. Bündel.
לְתָא f. Schickſal, Glück.
לֶתֶךְ (ein gewiſſes Maaß).
לְתַת beizen, einweichen laſſen, befeuchten, benetzen.

מ

מָא was, etwas, wie?
מָאי הָאי was ſoll das heißen?
מָאי לַאו iſt es etwa nicht?
מָאי הַוֵי עֲלָה wie hat es zu verbleiben?
מָא קָא מַשְׁמַע לָן wie iſt es zu verſtehen?

מָאִים vielleicht.
מְאֹד m. Vermögen, Wohl, Kraft, Stärke.
מַאֲדִים der Planet Mars (der Röthliche).
מְאָה hundert.
מֹאזְנַיִן m. Wage.
מְאַךְ gering, niedrig ſeyn.
מַאֲכֶלֶת f. Eßinſtrument (Meſſer).
מַאֲכוֹלֶת f. Blutſauger.
מְאוּם m. Flecken, Makel.
מָאִים vielleicht, wenn etwa.
מָאן m. Gefäß, Geräth.
מְאַס verachten, verwerfen, verabſcheuen, als Substant. Verabſcheuung.
מֵאמַר m. Wort, Befehl.
מְאֹרֹת f. Leuchter.
מַאֲרוּפוֹת f. Spaten.
מְבַגְּאֵי m. Bauer, Ackermann.
מַבְגַּאי (E. N.) Mabagai.
מְבוֹי m. Portale, Eingang.
מְבָל m. Verſtümmelter, der geführt werden muß.
מֻבָּל f. Laſt, Bürde.
מְבֵן m. Beſen, Kehrbeſen.
מְבְסָסִין m. (ſ. מכססין) Speierling.
מַבְרַכְתָּא Mabrachtha (ein Ort) (E. N.)

מְבַת genau, streng.
מָג auflösen, zerfließen, zergehen, zerrinnen, zagen (R. מוג)
מָג m. Magier, persisch. Priester.
מְגֹב m. (Handschuh), Getreidschwinge.
מִגְבַיָא Alaun.
מַגְבִיתָא f. Umsturz, Zerrüttung.
מָגָג m. Schilf, Binsen.
מְגֹג f. Maschine.
מֶגֶד m. Frucht, köstliche Gabe.
מְגַד Brett, Nagel, Wandhaken, Pflöckchen.
מִגְדָנוֹת f. Kostbarkeiten, Pretiosen.
מִגְדֹל Thurm.
מִגְדַלעֵדֶר eine Stadt.
מַגְזֵיִן ein Saiteninstrument (gr.)
מְגוּפָה f. Deckel.
מַגָל m. Sichel.
מְגַל f. Eiter.
מִגְלַב m. Zaum.
מְגִלָּה f. Rolle, Buchrolle.
מַגְלוֹן groß (gr.)
מְגַלַס m. Thürangel.
מְגַמְגֵם stammeln.
מַגְמַר m. Rauchwerk (s. גמר)
מַגָן umsonst, vergebens.
מַגָנָא dasselbe.

מַגֵּן (siehe מגגי) Maschine.
מַגְבִיָא ein Feld.
מַגְנוֹן f. Betrügerei (gr.)
מָגֹס m. Schüssel (gr.)
מָגֹס eine von geknetetem Teige gemachte Form (gr.)
מְגִסְטְרוֹן m. Magister, Meister, Herr.
מַגֶסֶת (E. N.)
מְגִסְתָא die Großen, Magnaten (gr.)
מְגַפַּיִם m. Beinschiene, Beinharnisch.
מָגוֹר f. Behältniß, Magazin.
מְגַר stürzen, fallen (Pael).
מָגִרֹס m. Koch (gr.)
מָגְרִיוֹן m. Küche (gr.)
מַגְרֵף m. Schaufel, Spate.
מִגְרָשׁ m. Trift, Weideplatz, freier Platz.
מָגוּשׁ m. Zauberer, Magier (s. אמגושא)
מַד m. Maaß, messen (R. מדד)
מֹד m. Schwimmer, Taucher.
מַד m. Priesterkleid.
מַדְבַח m. Altar.
מִדָּה (s. מִנְדָה) Steuer, Tribut, Abgabe.
מְדַבְלַל dünn, (s. דבלל) verwirrt.
מִדְבָר m. Feldthier (welches auf Triften lebt).

מַדְבֹּר m. Fackel.
מָדַי medisch (aus Medien).
מְדִנָא f. Provinz, Land.
מְדֵם irgend, etwas.
מְדַךְ f. (s. דך) Mörserkeil.
מַדֵין warum, weswegen.
מְדַל ausbrechen, ausreißen, aus= hauen (dünner machen) **Pael.**
מְדַל m. Schatz, Vermögen.
מְדַן m. Bündel, Bund.
מֹדֵן m. Wage.
מַדוּעַ warum, aus welchem Grunde?
מֹדְעָא f. Bekenntniß, Beichte.
מִדַּעַם irgend, etwas.
מֹדְעִים **Modiim**, ein Flecken in Palästina.
מַדַּף m. Bienenscheuche, Vogelfalle.
מִדְקָה weil, denn.
מְדַר f. Scheiterhaufen.
מָדָר m. Abhang.
מְדָר m. Wohnung.
מְדַר m. Erdscholle.
מַדְרֵגָה f. Stufe (s. דרג) Leiter, Felsenhöhle.
מַדְרָא f. Knute, Peitsche.
מַדְרוֹכִיתָא f. Anhöhe.
מֶדְרָס m. Tretung (s. דרס)
מְדְרְקָא abgestorbenes Fleisch.
מִדְשָׁא f. Dreschung, das Gedro= schene.

(חֲמַרְתָּא דְמַדוּשָׁא f. Dreschflegel).
מַהֲדוּרָא f. Wiederholung } הדר .ו
מַהֲדוּרֵי das Hausiren }
מָה was, wie, warum?
מְהָה veraltern, verfaulen, verwesen.
מְהָה abwaschen, abwischen.
מַהוֹ wie ist es?
מְהַט putzen, schnäuzen.
מְהַל beschneiden.
מְהַלְתָּא f. Beschneidung.
מְהֹלְתָּא f. Sieb, Schwinge.
מְהַם sich tummeln, heftig bewegen.
מְהַם verbergen (s. חמי)
מַהְסֵם (s. חסם) verschließen.
מְהַר (s. פגר) matt.
מֹהַרְקָא Möbel, Hausgeräthe.
מוּבָאת, מוּבַת gerade, eben.
מְוָעִי sich heftig äussern.
מַוּרוֹךְ m. (eine Art Meeraal.)
מוֹאַל gegenüber.
מַז m. Haar.
מַז zerfließen, wackeln, zittern, Con= vulsionen haben, **Ithp.** erzittern, verzagen (**R.** מזז)
מֹז m. Spreu.
מֹזָא m. Kopf (Faust).
מִזְבֵּחַ m. Altar.
מִזְבְּלִי m. Strohmatte.
מְזַג mischen, verdünnen.

מֶזֶג m. gemischter Wein.
מְזֹד (s. מזור) Wurfschaufel.
מְזַדְנְדִּין stottern.
מָזוֹן m. Speise.
מַזְחֵלָה f. Kanal.
מַזָּל f. Einfluß der Gestirne, Planet, Glücksstern, Schicksal, Fatum.
מַזָּלַיָּא Bilder des Thierkreises.
מַזְלֵג m. Fleischgabel.
מַזְמוֹט m. Freudenfest, Gesang.
מְזוֹפִּית f. Schelten, Drohen.
מַזְקֵף Striegel (s. זקף Bürste.
מְזַקַת f. Kanal, Graben.
מְזַר m. Klopfholz.
מְזַר m. Wurfschaufel.
מְזוֹר m. Ranzen, Schnappsack.
מְזַר spinnen, ausbreiten.
מָזוֹר m. Lüge, Falschheit, List, Nachstellung, Netz.
מְזַר faul, ausgeronnen (s. מזרות)
מַזְרִיוֹן Mazeriun, ein persisches Kraut.
מִזְרָן m. Tapete.
מִזְרָק m. Nerve, Fiber, Ader.
מִזְרָק m. Gazelle.
מְזָרוֹת f. Sterne, Bilder des Thierkreises.
מֹחַ m. Mark, Fett.
מָחַ erweichen (R. מחה)

מָח schlagen, an etwas stoßen (R. מחא) Aph. leben lassend, begnadigend, Pael auf die Hand schlagen, hindern, zurückhalten, Ithpel. angeschlagen.
מָח abwischen, abwaschen (R. מחה)
מָח setzen, legen.
מָח weben (R. מחא)
מֶחַ m. Mehl.
מֹחַ m. Gehirn.
מָח vertilgen, ausrotten (R. מחה)
מַחֲבַת m. Pfanne.
מְחַג nicken, winken.
מָחְגֹר m. Halskette.
מָחוֹז m. Küste, Gegend, Rand, Seite.
מְחַט fehlgebären.
מְחָיָה f. Zeichen, Mahl.
מָחוֹךְ m. Mieder.
מְחַל m. Saft.
מְחַל nachgeben, vergeben, verzeihen.
מְחִל f. Höhle, Grube, Graben.
מְחֹל m. Kreis, Tanz, Reigen.
מְחֵל f. Bündel.
מַחְלֵץ m. Maurerkelle.
מַחְלְקָה f. Abtheilung, Klasse; Glätte, dah. entwischen.
מֵחָם m. Warmkessel.
מְחֹס m. Zank, Streit.
מְחַסְפֵּס (s. חפס) suchen.

מחפז (ſ. הדסטב) Wortabkürzung.
מְחַץ m. Gefäß, Kufe.
מַחְצַל m. (ſ. מחלץ) Kelle.
מַחְצֶלֶת f. Matte, Decke.
מְחַק radiren, ſtreichen.
מְחַקֵּק m. Geſetz.
מְחִיר m. Kaufpreis, Lohn.
מְחָר morgen, einſt.
מַחֲרָאוֹת (ſ. דביון) Taubenmiſt.
מַחְרַשׁ f. Striegel, Kamm.
מְחַת f. Untergang, Noth, Kummer.
מַחְתָּה f. Feuerbecken, Kohlenpfanne.
מֹט Nagel, Haken, Stange.
מָט wanken, bewegen (R. מוט)
מָט ankommen, erreichen, gelangen, über jemand kommen (R. מטא)
מָט erſuchen, bitten.
מַטְבֵּעַ Gepräge, Ruf, Münze.
מְטָה ſtützen, unterſtützen.
מְטַח f. Hüfte, Hüftbein.
מְטוֹטֶלֶת f. Decke, Bleiwage.
מְטָטֹר m. Metatore, Abſtecher, Feſtſetzer, Abtheiler (der Grenzen), Abmeſſer (des Lagers).
מְטַטְרוֹן (wie oben).
מְטַכֵּס m. Seide.
מְטַכְּסָא zwiſchen, mitten, der Zwiſchenraum.
מְטַלְיָא f. eine Hülſenfrucht.

מְטוּל wegen, weil.
מְטְלִין m. Hut (ſ. מנוול)
מַטְלָךְ m. Hebel, Riegel, Stange.
מַטְלוֹן m. Metalium, Bergwerk.
מַטְלָנִיוֹת f. Lumpen.
מְטַמְטָם ſich überladen (durch Genuß).
מַטְמַע (ſ. טמע) Verſenkung.
מִטְפַּחַת f. Handtuch, Serviette.
מְטַר f. Gebärmutter.
מַטְרְדֵי (ſ. מסרדי) ein perſ. Götze.
מַטְרוֹנָא f. Matrone.
מֵטְרֹפּלִין Metropolis, Mutter-Hauptſtadt (gr.)
מֵטְרְפַּס m. Vergeltung, Loos.
מַטְרְקָא m. Geißel, Peitſche.
מַטַּרְתָּא m. Faß, Tonne.
מֵי m. Waſſer, Saft.
מִיד von da.
מִיאוֹמַס m. Mimus, Harlekin.
מִידֵי etwas, irgend.
מִיהָא von da.
מִיהוּ wenigſtens.
מִיל m. Meile (1000 Schritte).
מִילַת Malta (ſ. מל) feine Wolle.
מְיָימִיס m. Entbindungskunſt.
מַיירֵי reden, ſprechen.
מֵימְרָא m. Wort, Rede.
מַיְישׁ Maisch, Lotosbaum (arab.)

מַיֵּית (ſ. אתא) ſchwingen.
מָךְ hinbreiten (R. מוך)
מָךְ zerdrücken, zerquetſchen.
מֹךְ niedrig.
מֶךְ m. Wolle (überhaupt was weich und mooſig iſt).
מַךְ ſinken, unterdrücken (R. מכך)
מָךְ überſchlagen.
מִכָּאן daher.
מִכָּאן וְאֵילָךְ nachher, ferner.
מַכְבֵּד f. Beſen, Zweig.
מַכְבַּנְתָּא f. Spange, Spannkette, Spannkleid, Nadel.
מַכְבַּד Machaerus, Feſtung in Judäa.
מַכְבִּר m. Erbitterung.
מַכְבֵּשׁ m. Preſſe, Zwinge, Mangel.
מַכְוור (ſ. מכבר) Feſtung in Judäa.
מַכְחֹל m. Ohrlöffel, Augenſchminker.
מַכְחוּל m. Stiel, Griffel.
מְכִילְתָּא, מִכְלָא f. Ritus, Lehrſatz, talmudiſche Dogmatik.
מִכְל vollkommen, ganz.
מִכְלְתָּא Opferſchale.
מִכְמַנִּים m. pl. Schätze, eigentlich verborgene Dinge (ſ. כמן)
מִכְמָס m. Ort im Stamme Benjamin (Schatz).
מִכְמָר m. Netz, Jägergarn.

מְכָךְ m. Maſchine, Rolle, Walze (gr.)
מְכֹךְ f. ein Lager von wilden Thieren.
מֶכֶס m. Zoll, Zöllner.
מִכְּס f. Zahl, Betrag.
מִכַּסְסִין (ſ. אכלסון) Speierling.
מִכְסַר (ſ. אכסר) Schaden.
מְכַר verkaufen.
מֹכֵר m. Verkäufer.
מְכִר m. Säbel, gebogener Degen.
מַכֵּשׁ m. Hammer, Schlegel.
מִכְתָּא f. Schiff, Maſt.
מִכְתָּב m. Schrift, Schreiben.
מִכְתָּם m. Zerknirſchung, Hingebung.
מַכְתֵּשׁ m. Mörſer.
מַל reiben, ſchneiden (R. מלל) (die Aehren).
מָל durchmehlen, Mehl in die Speiſen werfen.
מָל zuſammenfalten (R. מלא)
מָל m. Franſe.
מֹל niedrig, gemein.
מַל beſchneiden (R. נמל)
מַל ſchneiden, Pael reden (R. מלל)
מִל f. von מִלָּה Wort, Sage, Rede.
מַל m. Kohle.
מַל, מללא Gold.
מֹל hoch, ſtark.
מָל voll ſeyn oder werden.

מוּלְיָיתָא f. Pastete.
מֵל m. Esche, Eiche (gr.)
מִילַת, מֵל f. Wolle aus Malta, Pelz.
מְלַאי m. Waare, Ertrag.
מְלָאכָה f. Arbeit.
מְלִיאוֹת Mula, Maulesel.
מִלְבַד ausser, ausgenommen.
מַלְבָּנִיקֵי ein gewisses Kraut.
מִלְבַז (E. N.)
מַלְבֵּן m. viereckiger Ziegelstein, Ziegelform, viereckiges Bett.
מְלַג abbrühen, nutznießen.
מְלָגָא f. Ledersack.
מִלְגֵז m. Gabel.
מְלִיגְלָה f. Honigmilch, Kuchen (gr.)
מְלַגְמָה f. Pflaster.
מְלַזְמָה f. Gewicht.
מַלַּח m. Salzkraut, Melde.
מְלַח rudern.
מְלַח zusammenfügen, binden.
מַלְטַמַיָּא f. Leichnam, Zergliederung.
מְלִטְמְיָא f. Honigkuchen (gr.)
מַלְטֵס m. Kitt (s. המלטא)
מַלְטִיתָא f. Wurm, Knochenfraß.
מוּלְיָאתָא f. Wall.
מְלָיוֹן m. Mauleseltreiber.
מְלִייָר m. Miliarium (gr.), kupfernes Gefäß Wasser zu wärmen, hoch u. oben spitzig.
מֶלֶךְ m. König.
מַלְכָּה f. Königin.
מַלְכוּ f. Königreich, königl. Herrschaft.
מַלְכַּיָא f. Krankheit (gr.)
מַלְבָּנִיקִי m. Malve (gr.)
מַלְמַד m. Art, Keule, Knüttel, Ochsenstecken.
מַלְמַל murmeln.
מְלִימְלָה f. Honigapfel, Quittenapfel (gr.)
מְלַמְלִין m. Schmutzkörner.
מְלָן m. Schwärze, Tinte (gr.)
מְלֹס m. Raum.
מְלֹס m. Topf.
מְלַסְפְּנוֹן m. (s. מלפפון) Melone.
מִלְעֵל oben.
מִלְרַע unten.
מַלְעַן m. Bart, Büschel.
מַלְפָּן m. Lehrer, Weiser.
מְלַפְפוֹן m. Melone (gr.)
מֶלְצַר m. Kellermeister.
מְלַק abkneipen, einknicken (ohne abzubrechen).
מְלַק lecken, ablecken.
מַלְקָט m. Haarzange.
מַלְקֹט m. lederner Sack, Fell.
מַלְקוֹת f. Schläge.

מַלּוּשׁ m. Topf.
מַלְתָּא f. Aderlaß.
מַלְתָּא f. Wall.
מֶלְתָּח f. Garderobe, Kleiderhaus.
מוֹמְתָא, מוֹמְתָא, מוֹמֵי f. Schwur, Eid (ימא)
מַמְזֵר m. Ausländer, Bastard.
מְמַחֶה (erprobt) gelehrter Künstler.
מְמַחֶה ebene Bahn, Kaiserstraße (nach Jarchi: Meßkünstler).
מְמַל (s. מפרכתא) Olivenstampfe.
מְמַלָא Mamala, ein Dorf im glücklichen Arabien.
מָמוֹן m. Mamon, Reichthum (gr.)
מִמֵּנוּ von ihm.
מִמֹּס m. Mimus (s. מיאימס)
מִמֵּק Mimiker (s. ממס) Spötter.
מוּמָר m. Apostat.
מַמְרוּ m. Balsamapfel.
מַמָּשׁ m. Festigkeit, Dauer.
מְמַשַּׁח m. Ausdehnung, Maaß (s. משח)
מָן m. Manna.
מַן zählen, Pael bestellen in ein Amt, einsetzen (R. מנא)
מִן m. Art, Gattung, Geschlecht.
מִן von, davon, aus.
מִן Mani (E. N.), davon
מִינִים Manichäer (eine Sekte).

מָן m. Gefäß, Werkzeug.
מָן m. Mina (ein Gewicht von 100 Seckel).
מָן m. Mina (eine Münze).
מָן (s. מעה) Münze.
מָן wer, was.
מַלְבִּית f. Haushälterin.
מַנְגְּנוֹן m. List, Scharfsinn, Kunst (gr.)
מְנַד m. Erschütterung.
מִנְדָּה f. Tribut, Abgabe.
מַנְדַּעַם etwas.
מִנְהֲרוֹתָא f. Dienst.
מַנְדִּיל m. Hut, Mütze.
מִנְחָה f. Opfergabe, Geschenk.
מְנִיט zittern.
מָנִיט m. Moneta, Münze.
מַנְטֵר m. Schutzgewand (gr.)
מַנְטְרוֹמִין furchtbar.
מִנְיָן m. Zahl.
מִנַּיִן woher?
מוֹנְיָיק m. Halsband (gr.)
מִנֵּךְ m. Binde, Kette.
מִנָּלָן woher?
מוֹנָמָכוֹס m. Zweikämpfer, Alleinstreiter (gr.)
מְנַמְנְמֵי m. Vorsteher.
מְנוּמָר fleckig, gesprenkelt.
מְנוּן (s. אטבח) Wortabkürzung.

מְנָן woher?
מְנוּנֵי Fischbrühe, Fischchen.
מַנְעַל פִּינוּן f. Wollsocke.
מַנְעַלזֶרֶד f. Filzschuh (s. זרד)
מַנְעַל m. Riegel.
מְנַפָּא f. Blasebalg, Fächer.
מַנְפוֹל m. Monopol, Alleinhandel (gr.)
מְנִיקָא f. Säugamme.
מְנִיקַת f. Heber (s. סלאפים)
מַנְקְטָא Schmuck (s. קטלא) Kette.
מְנַשֶּׁה Manasse (E. N.)
מְנַשְׁתְּפָא verweht werden.
מְנַת (s. ארנונא) Beitrag.
מְנַת deßwegen.
מְנָתָא Münze (s. אמיתא)
מַס heilen.
מְסָא sich auflösen, verfaulen, vermodern, weich werden.
מְסָא f. Schaufel (des Bäckers).
מְסָא Gericht (Missus).
מְסַאְסָא Ochsenstachel, Knüttel, Stecken.
מְסֹבְלִין m. Verbindung.
מְסוּבִין m. Sitz (s. סוב)
מְסָר Magen (s. מסס)
מַסְוִי schauen, blicken.
מְסְחַף m. Wurfspieß.
מְסַחְתָּא f. Schlachtbank.
מַסְטִיכֵי Mastix (s. לטס)
מַסְטֵר m. Geheimniß, Heimlichkeit, Geheimlehre, Mysterium (gr.)
מַסְטוֹר m. (wie oben) Eingeweihter.
מַסְטְרָנֵי m. Meister (s. מגסטרן)
מְסִיָא Mysia (ein Theil Kleinasiens).
מְסַךְ m. die Fäden des Eintrags.
מְסָךְ (s. מסכתא) Ueberlieferung.
מְסַךְ mischen.
מַסְכֵּן Gefahr (s. סכן)
מִסְכֵּנוּת f. Armuth, Mangel.
מַסְכֵּן kundig, gelehrt.
מְסְכִּין Moschus (s. מסקין)
מְסַכְסְכֹת sägartig.
מָסֵכְתָּא f. Tradition, Ueberlieferung.
מַכְמָא f. Legestein.
מַסְמֵס Semisis, halbes Aß.
מְסַמֵס (s. אכסלגס) Baumwollenstoff.
מַסְמֵס stärken, trösten.
מַסְמֹכ zusammendrücken.
מַסְמַסְתָּא f. Vorhof (Terasse.)
מַסְמֵר m. Nagel.
מְסוֹן Mitte (s. מס) weich werden.
מְסָנָא f. Sandale.
מְסַנ m. Omasum, Rindsdarm.
מַסַּע Aufbruch, Zug (R. נסע)

מְסוּסְטְלָא f. Halbsäule (gr.)
מְסִיפַּס hohl, durchbrochen.
מְסְפּוֹטָמְיָא Mesopotamien.
מְסַק ablösen (Olive), abstreifen, abreißen.
מְסַק m. Räuber.
מֹסַק Bisam (s. משק) (gr.)
מַסְקֵיד zurechtweisen, ermahnen.
מְסָר m. Säge.
מְסַר übergeben, verrathen, überliefern.
מֹסַר f. Halfter.
מַסְרְדֵּי Mithras (eine Hauptgottheit der Perser).
מַסְרַק m. Hechel, Striegel, Kamm, Kerbe.
מְסֹרֶת f. Tradition, Ueberlieferung.
מַסְרֵת m. Tiegel, Pfanne.
מִסַּת genug, hinreichend.
מִסַּת Beitrag, Tribut.
מְסַת (s. משפר) gewiß.
מַסְתָּא f. Bad.
מִסְתִּק m. Harz, Mastix.
מַסְתּוֹרִיךְ (s. מסטוריך) Geheimniß.
מָעָ f. Münze, Sandkorn.
מְעֵ(י) m. das Innere (Eingeweide), Durchfall.
מָעָ f. Faden.
מַעְבָּר m. Kahn, Brücke (Schlinge), Fuhrt, enger Paß.

מַעְבַּרְתָּא getheilter Bart.
מַעְגַּל f. Walze (von עגל)
מוֹעֵד m. Fest, Feiertag, bestimmte Zeit.
מַעְדָּן Band (s. מדן) Bündel.
מַעְדֵּר m. Gäthacke, gäten (R. עדר)
מַעְוֵי athmen.
מַעְזִיב f. Estrich (mit Kalk überzogener Fußboden).
מְעַט wenig, gering.
מַעְטָן m. Kufe.
מְעִיךְ der äussere Leib.
מַעְיָן m. Quelle, Quellort.
מְעַךְ zerdrücken, drücken, unzüchtig betasten.
מְעוּכָא (s. מחוך) Mieder.
מְעַל versündigen, verletzen, vergreifen.
מַעַל m. (wie oben): Versündigung, Vergehen.
מֵעָל m. Untergang (der Sonne).
מְעַל beitragen, verursachen.
מְעַל (s. אנקלי) Spange.
מַעַל f. Vortheil.
מַעְלָל m. Blöße.
מְעוֹן m. Heiligthum.
מַעֲמַד m. Ort zum Stehen, Grund.
מַעְנָה f. Furche.
מָעֵס (s. חלט) Kuchen.
מַעֲפֶרֶת f. Kopftuch, Turban.

מַצְבִּיתָא Wand (s. קר)
מְצֹג m. Weinranke.
מְצָה f. Haut, Leder.
מַצָּה f. ungesäuertes Brod.
מְצָה f. Haarbüschel einer Pflanze.
מִצְוָה f. Befehl, Gebot, Wohlthat, Frömmigkeit.
מְצוּי zu finden seyn.
מְצַטְרָא m. Löffel (gr.)
מִצְטָרוֹךְ zerbrechen, zerspringen.
מְצַל f. Dreizack.
מְצוּלָה f. Tiefe (besonders des Meeres).
מַצְלִיף aufheben (die Hand zum Schlagen).
מַצָּע m. Lager, Polster.
מְצַע mitten.
מְצִיעוּת f. die Mitte.
מְצַף ausgießen.
מֵצִיק m. Bedränger, Tyrann.
מְצַר m. Brückchen.
מְצַר messen, ausstrecken.
מְצַר pressen, drücken.
מְצַר m. Geflecht (aus Reisern).
מְצַר m. Steg, enger Weg.
מְצוֹרָע m. Aussätziger.
מַק zerschmelzen, verschmachten, zerfließen, hinschwinden (von Fäulniß (R. מקק)

מַעְצָד m. Beil, Axt.
מַעְצַרְתָּא f. Kelter.
מַעֲקֶה m. Einfassung um das platte Dach der Morgenländer.
מַעֲרוֹךְ m. Walkerholz.
מַעַשׂ m. That, Handlung.
מַעֲשֵׂר m. der Zehnte.
מַפָּה f. Mappa, Tuch, Serviette.
מִפְּאַת zum Theil.
מַפְגִּיַע Ueberraschung.
מַפּוּחָא f. Schlauch.
מַפְלִיָא spotten.
מְפֻלָּם stark, feucht.
מַפְלֶצֶת spotten (s. מפליא)
מְפוּלָשׁ offen (s. פלש)
מֵפִיס überreden (s. פס)
מֵפִיס loosen, unterscheiden.
מֵפִיס Memphis.
מֻפְלַג abgetheilt, abgesondert, ausgezeichnet.
מְפַץ m. Matte, Decke.
מִפְרַכְתָּא f. Olivenstampfe.
מַפְרִיס getheilt, zerfallen (s. פרך)
מַפְרֶקֶת f. Genick.
מֹפֵת m. Wunder, Auszeichnung, Zeichen (eine Sache beweisen, darthun).
מִפְתַּח Knie (s. ארכובה)
מָץ aussaugen, ausdrücken, ausschlürfen (R. מָצָה)

מַק nießen.

מק m. Pantoffel.

מק m. Scheitel.

מָק Pael nachäffen, verspotten (R. מוק)

מַקַב f. Spitzhammer.

מְקֹד m. Scheitel.

מַקְדוֹן Macedonia, Macedonien.

מַקְטוֹר m. Kappe, Kopfbekleidung.

מוּקֵי (s. קאי) sich fußen.

מַקְיוֹן m. Spaßmacher (gr.)

מַקֵל Stab, Stock.

מָקֹלִין m. Macellum, Fleischbank.

מְקַלֵס Helm (s. קלס)

מָקוֹם c. Ort, Stelle, Raum.

מַקְמֵק sich auflösen, dahinschwinden.

מְקִמְתָּא f. Arbeit.

מֹקֵס m. Turban.

מַקְפָה f. Brei, Muß.

מִקְצָה f. Hinterhof (Absonderung).

מְקֻצָה abgesondert, ausgebreitet.

מְקֻצָה zusammengehäuft, besonders gelegt.

מִקְצָה f. Feigenmesser.

מַקְצוּעַ f. Messer, schneidendes Werkzeug, Hobel.

מִקְצוֹעַ m. Winkel, Ecke.

מֹקֶר m. Mark.

מָקֹר m. Quelle.

מְקֹר m. Spitzhammer (der Mühle).

מְקוֹרְזָלוֹת zerrieben (s. קרזל)

מָקְרֹלְפְרוֹס schlank u. schnell (gr.)

מַקְרְצוֹת Locken (s. קרץ)

מַקְשָׁה f. Borste.

מַר preisen, erheben, rühmen (R. ימר)

מַר m. Herr, Gebieter.

מֹר m. Myrrhe (s. צרי)

מָר abrichten (R. מרה)

מָר anstopfen, füttern (R. מרא)

מַר m. Gift, Galle, bitter.

מַר m. Marru, Hacke.

מֹר dumm, einfältig (gr.)

מַר Merus, unvermischt, rein.

מָר austauschen, verwechseln (R. מור)

מָרֵא m. Herr.

מַרְאָה f. Metallspiegel.

מֻרְאָה f. Kropf eines Vogels.

מְרָאנָה f. Made, Wurm, Wurmkrankheit (unter der Eichel, aus welchem Grunde die Orientalen sich beschneiden mußten).

מַרְבֵּג (s. רבג) aufschichten der Steine.

מְרִיבָג m. Smaragd.

מַרְבִּיוֹת f. (die) Lagen, Haufe.

מַרְבֵּז m. Mittelpunkt.
מֹרְבִיּוֹת f. Zweige.
מַרְבְּיָנִית f. Säugamme.
מְרַג m. Gaumen.
מֹרַג (s. טרבל) Dreschmaschine.
מַרְגַּל f. Gemme, Edelstein.
מַרְגַּל gewöhnen, üben (רגל)
מַרְגַּן m. Peitsche, Geisel (gr.)
מְרַד entzünden, entzündet sein, triefen, verfolgt werden, abfallen, abtrünnig sein.
מְרַד widerspenstig, ungehorsam.
מְרַד (s. רדד) ausdehnen.
מָרָד aufrührerisch.
מַרְדָּה (s. צרדא) Hänfling.
מַרְדָּה f. Getreidschwinge.
מֹרְדְיָא f. Ruder.
מַרְדְּכִיתָה Stab, Stütze.
מַרְדַּע m. Stachel, Knüttel.
מַרְדַּעַת f. Saumsattel.
מָרָה Mara, Ort in der arab. Wüste.
מָרְוָא Marum, eine Pflanze.
מַרְזֵב m. Kanal, Rinne.
מַרְזֹב c. Hammer (s. מרזף)
מַרְזְבַן m. Fürst.
מְרַז schwärend machen.
מַרְזַח m. Ausbruch (der Freude oder von Schmerz).
מַרְזְמָא lang und roth (Name eines Vogels.

מַרְזֹף Hammer (s. מרזב)
מְרַח beschmieren, bestreichen, einreiben.
מְרַח stolz, keck, frech.
מַרְחֶשְׁוָן der Monat der im November od. December fällt.
מְרַט ausrupfen, rupfen, glatt machen, raufen, ausraufen.
מַרְטוּטָא (s. סמרטוט) Kleid.
מַרְטְסָא f. Heuschrecke (eingesalzen).
מוֹרְטֵירוֹ m. Mortarium, Mörser, Mörtel.
מַרְטְקָא (s. מַטְרְקָא) Peitsche, Geisel.
מְרִיא m. Mastkalb.
מְרִיא m. Kobold, Unhold.
מֹרְיָא belehren, anzeigen, unterrichten.
מֹרִיָּה Moria (der Berg).
מַרְיוֹלָא (s. עסוס) Wegwart.
מְרִיס m. Muries, Salzbrühe, Pökel.
מְרַךְ weich werden.
מַרְכְּוָתָא f. Tränkrinne.
מַרְכַּז m. Mittelpunkt.
מַרְכְּנָתָא (s. הדורי דכנתא) Gekröse.
מַרְכּוֹף m. hölzernes Pferd, (n. A.) ein musik. Instrument oder der Steg desselben.
מַרְמְהוֹן m. Mahagonibaum.

מַרְמְטָא f. Marmotta, Murmelthier.

מֶרֶן m. Lusthaus.

מָרֹן Maronia, eine Stadt in Syrien.

מֶרַן f. Spieß.

מֹרַן Myrthe (gr.)

מְרוֹן (s. אמרנא in אִמַּר) Schaf.

מַרְנִין m. eine Art von Platane.

מְרוֹס Homer, der griechische Dichter (blind).

מְרַס erweichen, einsalben, einreiben, mischen.

מוּרְסָא f. Blatter.

מוּרְסָן m. grobe Kleie.

מוּרְסִינְטוֹן heilig (s. אריוסטור) Eisenkraut.

מְרַע krank seyn.

מַרְעַל m. Korb.

מַרְצֵט zerschnitten, zersprungen.

מַרְפֶּסֶת f. Säulengang, Gallerie.

מַרְפַק m. Achsel (hebr. אציל Axilla) Schulter, (n. A.) Ellenbogen.

מַרְצֻף m. Marsupium, Sack, Beutel (gr.)

מְרַק vollenden.

מְרֹק erhitzen, entflammen, poliren.

מְרַר m. Kitt (Brühe).

מְרָקָא unvermischt, unvermengt, rein.

מֶרְקָא f. Dattelkern.

מֹרְקָא f. Safran.

מַרְקוֹלִיס m. Mercurius.

מַרְקְפָּא anklopfen (R. רקף)

מְרֹשׁ f. Balken, Bauholz.

מַרְשְׁנְיָא Marazana (Stadt).

מַרְשׁוֹתָא f. Brettermühle (Sägmühle).

מְרַת Most (hebr. עסיס)

מַרְתְּכָא f. Almartaga (arab.) Silberglätte.

מַרְתַּף Vorrathskammer, Magazin.

מַרְתֹּק m. Faust.

מָשׁ sich anschicken.

מָשׁ waschen (R. משה)

מְשָׁא reinigen (s. בר)

מַשְׁבְּזַג m. lederner Sessel.

מַשְׁבֵּר m. Gebärstuhl.

מְשַׁבְּשְׁתָּא Fehler, verderbte Lesart.

מַשְׁגַּשׁ (s. שגש) toben.

מֹשֶׁה Moses (der Herausgezogene).

מַשְׁוַרְתָּא Tanz, Tanzsaal, Steigbügel.

מְשַׁח salben; Oel.

מְשַׁח ausdehnen.

מְשׁחַ m. Meßkünstler.

מְשׁחַ f. Faden, Strick.

מִשְׁחָז m. Schleifstein.

מִשְׁחַן warm werden (s. שחן)

מְשְׁחָתָא (ſ. שיחתא) Futter.
מָשׁוֹט m. Ruder.
מַשְׁטָה ſpaßen, ſcherzen, Jemanden zum Beſten haben.
מַשְׁטַח m. (ſ. שטח) ein breites Gefäß die Trauben auszubreiten.
מְשִׁי m. Seide.
מְשַׁךְ ergreifen, nehmen, ziehen.
מִשְׁכַּב m. Lager, Bett.
מַשְׁכּוֹכִית Lockhammel (ſ. כרכשתא)
מִשְׁכָּל m. Becken.
מַשְׁכֵּן f. Pfand, Unterpfand.
מְשַׁל herrſchen, regieren.
מָשָׁל m. Gleichniß, Parabel, Beiſpiel, Spruch.
מַשְׁלֵיתָּה Gabel.
מַשְׁמְהִיג Hafen (ſ. פרוותא)
מַשְׁמוֹט m. Dieb.
מִשּׁוּם wegen.
משום הָכִי deßwegen.
מַשְׁמַע (von שמע) der (einfache) Sinn, die ſchlichte Bedeutung.
מִשְׁמֶרֶת f. Seiger, Seigetuch.
מְשַׁמֵּשׁ bedienen (ſ. שמש)
מִשְׁנָה die Miſchna (ſ. Anhang I).
מַשְׁנִיתָא (ſ. שוכית) Erhöhung.
מַשְׁפּוֹ (ſ. שפה) gewiß.
מַשְׁפֵּךְ m. Trichter.
מִשְׁפָּחָה f. Familie.
מַשְׁפֵּל f. Miſtkorb.
מֶשֶׁק m. Biſam, Moschus.
מִשְׁקֹלֶת f. Perpendikel, Setzwage.
מַשְׁקַר geſpalten.
מָשָׁר f. Beet.
מַשְׁרוֹעִין m. ſchlüpfrige Dinge (Wege).
מַשְׁרוֹקִיתָא m. Pfeife, Rohrpfeife.
מַשְׁרִית f. Lager, Heer.
מִשְׁתֶּה m. Trank, Gelag.
מַשְׁתִּיתָא erſte Ehe (ſ. פרטגם)
מַשֵׁשׁ taſten, tappen.
מָת f. Stadt.
מוֹת m. der Tod.
מָת ſterben (R. מות)
מְתִיבְאתָא f. Lehrhaus, Kanzel.
מִתְבָתָא f. Wohnung.
מֶתֶג m. Zaum.
מְתָה f. Gewebe.
מִתּוֹךְ dadurch, deßwegen.
מְתַח ausdehnen, ſpannen.
מְתַחַל m. Schale, Rinde.
מָתַי wann?
מְתִיל ähnlich.
מַתְכָא gegoſſen, geſchmolzen.
מְתַכְלָתָא f. Opferſchale (ſ. מכלתא) Zukoſt.
מְתַל m. Gleichniß, Parabel, Aehnlichkeit.

מַתְמְהָא Essig (s. חל)
מְתַךְ feuchten, anfeuchten.
מְתַךְ abwarten (mit Geduld).
מְתַךְ m. Hüfte.
מְתַךְ m. kleiner Strick.
מַתָּךְ m. Geschenk, Gabe.
מַתְכּוּנָה hinschwinden nach u. nach.
מַתְנִיתָא Mischna (s. משנה)
מַתְקִי reif sein, zeitig werden.
מַתְקַל m. Gewicht.
מַתְקְהָא eilen, Eile haben.
מְתָרָא f. Brand.
מְתָרָא f. Brett.
מְתְרִיךְ die Grenze (machend) (gr.)

נ

נָא halbgar s. אברנים) (R.ניא)
נאב m. Napf, Topf.
נַאְלָא f. Narrheit, Wahnsinn.
נַאְלָא f. Joch.
נַאְמַן m. Jünger, Schüler, Lehrling.
נַאְתָא halbgar (s. נעתא)
נְב m. Spreu.
נְב m. Nerve, Senne, Ader.
נְב Blüthe (sprossen נרב)
נְב (s. גם) abschneiden.
נְב m. Zahn, Hundszahn, Schneidezahn.

נְבָא prophezeien.
נְבִיא m. Prophet.
נְבוּאָה f. Prophezeiung.
נְבָא f. Nisse (s. אנבא)
נבוב hohl, Deriv. נְבָבָה Augapfel.
נְבַג m. Pokal, Becher.
נְבַג herausgehen (s. נפק)
נְבַג m. Zweig, Ruthe.
נְבוּל Schande, Scham.
נְבַז m. Gabe, Geschenk.
נְבִזְבָה dasselbe.
נְבַח bellen.
נִבְחָז m. Hund (ein Idol) (s. תרתק)
נָבָט Nabatha, das steinige Arabien.
נְבַט hervorsprossen, hervorschauen.
נְבַט schauen, hinblicken.
נְבוּכַדְנֶצַּר Nebuchadnezar (E.N.)
נֶבֶל m. ein musik. Instrument.
נַבֵל abgefallen, unreif (von Früchten).
נְבֵל f. Aas, Leichnam.
נְבַר wühlen, durchwühlen.
נְבַר m. Moos.
נַבְרָא (s. ברדלס) Panther.
נַבְרַשׁ leuchten.
נֶבְרַשְׁתָּא f. Leuchter, Lampe.
נְגָאן f. Graben, Grube, Loch.

נָגַב trocknen, trocken seyn.
נֶגֶד vor, gegen (verhauchen, verscheiden).
נְגַד ziehen, führen, fließen.
נְגַד geiseln.
נָגִיד m. Fürst, Richter.
נְגַד m. Ausfluß, Strom.
נְגִד mager, abgezehrt.
נַגֵּד ausbreiten, verbreiten (Pael)
נְגַהּ leuchten, erleuchten.
נֹגַהּ f. Licht.
נְגָה säumen, weilen.
נַגְהֲקִיהוּ mitgebracht.
נַגְוָות f. Insel.
נְגֹט f. Becher.
נְגַס kauen, lecken.
נְגָסְטָר m. ein Messer.
נַגְפַּס (s. כבש) festgetreten.
נְגַר m. Riegel.
נְגַר m. Gang, Schritt.
נַגָּר m. Künstler, Meister.
נְגִר m. Leichnam.
נְגַר ziehen, fließen.
נְגַר m. Fluß, Strom.
נְגַר טוּרָא Auerhahn.
נָד wanken, bewegen, herumirren, weit fliehen (R. נוד)
נְדָא wegtreiben, entfernen.
נָדָא spritzen, sprengen.

נְדַב willig sein zu etwas, freiwillig geben.
נְדַד fliehen, entfliehen.
נִדְבָּךְ m. Reihe, Schicht, Wand, Ringmauer.
נִדָּה weiblicher Blutfluß, Aussonderung, Unreinigkeit.
נִדּוּי Ausschließung von der Synagoge.
נְדָיָיךְ (Geflügelte) Heuschrecke.
נְדַל m. Tausendfuß (Insekt).
נְדָנֶה m. Scheide, steht auch für den Körper, als Scheide oder Hülle der Seele.
נְדוּנְיָא f. Mitgift.
נְדַף duften, sich verbreiten.
נֶדֶר m. Gelübde.
נְהֶג gebräuchlich, sittlich seyn.
נְהַג führen, leiten.
נְהַל sieben, sichten.
נָהַם Brod.
נְהַם toben, lärmen.
נוֹהֵם Angst und Jammergeschrei.
נְהַק Geschrei des armen Hungrigen.
נְהַר erleuchten, hell, heiter sein, sich freuen.
נְהַר m. Fluß, Strom.
נְהוֹר m. Licht, Glück.
נְהִר mit gutem Gedächtnisse versehen.

נְהִירוּ Erleuchtung, Weisheit.

נְהַר בְּלַאי Name einer Stadt.

נְהַרְדְּעָא wie oben (s. den Anhang II).

נָוִי schön, hübsch.

נְוָוט (s. נבט) Nabat in dem steinigen Arabien.

נְוָוטִי Schiffer, Nauta.

נָוָל schmutzig, unrein.

נְוַל weben (Pael).

נְוַל beschmutzen, verunreinigen.

נַוְלָא er, sie selbst.

נְוָלוּ f. Morast, Schutthaufen.

נוּן m. Fisch.

נְוָסִין m. Schifffahrt.

נוּר m. Feuer.

נְוַרְתֵּק (s. ברנט) Kochgeschirr.

נְוָות (s. נווט) Nabat in dem steinigen Arabien.

נָז verbunden, genäht, verwebt.

נְזָה brüllen, schreien.

נְזִיז m. Splitter.

נְזַיר m. Kerne.

נְזִיָּתָא f. Deckel.

נְזַף hart anfahren.

נָזוּף strafbar, schuldig seyn.

נְזַק Schaden leiden, Aph. Schaden bringen.

נָח gelassen, gefällig (R. נוח)

נֹחַ Noa (E. N.)

נַחְבִּי Nachbi (E. N.).

נַחַל m. Bach.

נְחִיל m. Schwarm.

נַחֵם trösten.

נַחֲמָנִי (E. N.)

נְחַר durchbohren.

נְחַר fließen.

נְחַר sich räuspern, schnauben.

נְחִיר m. Nasenloch.

נְחַשׁ m. Schlangenknoblauch.

נְחָשׁ m. Kupfer.

נָחָשׁ m. Schlange, Gift.

נַחְשׁוֹל m. Gewitter, Sturm.

נַחְשְׁרְכָן (s. שרך) ruhig.

נְחֶשֶׁת f. Grund, Boden.

נְחַשָׁא (s. קלניתא) polirt.

נְחַת befestigen.

נְחַת herabsteigen, Aph. hinabbringen, niederlegen (zur Aufbewahrung), Hoph. herabgestürzt werden.

נְחוּתָה, Spahn, Latte.

נַחְתּוֹם m. Becker.

נְטַל aufheben, erheben, wegnehmen, entsagen.

נְטַל sich waschen.

נְטַע pflanzen, bepflanzen.

נָטָף m. (s. צרי) Balsam.

נְטוֹפָה Stadt bei Bethlehem.

נֶטֶף m. Beere.
נְטַר aufbewahren.
נַטְרוֹן (s. נתר) Natrum.
נֹטְרִין m. Notari, Schreiber.
נַטְרִיקוֹן m. Geschwindschreiber.
נְטַשׁ entblößen (verlassen).
נְטַשׁ die Haut abziehen.
נִיב Hundszahn, Schneidezahn.
נִיהֲלֵית bei, nächst.
נָיוֹת f. Wohnung, Gebäude, Knoten.
נֵיהָא selbst.
נִיהֶם m. Gebrüll.
נְיָח m. Ruhe, Friede.
נְיָקָא (s. אינקא) eine kleine Münze.
נְיָיר m. Karte, Papier, Pergament.
נַיָּר (eine Stadt).
נָךְ abschlagen, niederschlagen.
נָךְ schlagen (R. נכה)
נְכָאת f. Wachs.
נְכַל arglistig handeln.
נְכַס m. Schatz, Reichthum, Vermögen.
נְכַס schlachten.
נְכַס Geldbuße.
נֵכָר m. Heide, Barbar.
נְכַשׁ gäten.
נְכַת beißen.
נִכְתָּם m. Deckel.

נִילוֹס Nil (E. N.)
נָם sprechen, aussprechen (im Hebr. נאם)
נָם entschlummern, schlummern (R. נום)
נִם m. Saite, Faden (gr.)
נֹם fressendes Geschwür (gr.)
נִם Blutigel.
נַמֵי auch, ebenso.
נְמִיָּה f. Marder.
נָמֵךְ niedrig.
נְמָל m. Hafen.
נִמֻּס m. Zeichen.
נִמֻּס m. Gebrauch, Form, Gesetz (gr.)
נִמְפֵּה f. Braut (gr.)
נִמְפִּיוֹן m. Fluß, Wasser (gr.)
נִמִּק rechtskundig (gr.)
נִמְרָ Nimra, Stadt im Stamme Gad.
נַמֵּר (fleckig), mannichfaltig.
נְמַר m. Parder.
נְמַר m. (s. אבטלירות) Provinz.
נוֹמְרְקִין m. Decke.
נְמַשׁ nachlesen (zum zweiten Mal).
נָן sprossen, grünen (R. נון)
נָן wir.
נְנַג m. Anzeige, Denkbuch.
נְנִיָא (arab.) Münze, Balsammünze (s. מנתא)

נְנִיָא (ſ. נם) Saite, Faden (gr.)

נָנִי m. Hund.

נָנָס m. Nanus, Zwerg (gr.)

נֵס (ſ. אדר) Zedernmaſt.

נָס m. Inſel (gr.)

נַס bedrücken, bevortheilen.

נְסַב nehmen, annehmen, erlangen, wegnehmen.

נְסַח ausreißen, niederreißen, fortſchaffen, entſchlagen.

נְסִיב m. Abgabe.

נְסִיוֹבִי m. Molken.

נְסַךְ f. Goldplatte, Silberplatte, Faden.

נְסַךְ ausgießen, ſpender (in Bezug auf Opfergabe).

נְסַךְ m. Trankopfer.

נְסַן m. Dattel (ſ. כפנת)

נְסִיס traurig, betrübt (ſ. בנס)

נְסִיס m. Warze, Geſchwür (vom Viehe).

נְסַק auffſteigen, erſteigen, Aph. hinaufführen, bringen.

נְסַר f. Abſchnitzel, Spahn.

נְסַר m. Brett, hölzerne Platte.

נְסַר ſägen.

נַסְתִּיה nehmen (ſ. נסב)

נַע Rotz, Schleim.

נָע bewegen (hin und her), ſchweben, herumſchweifen (R. נוע)

נָע blühen (R. נעא)

נְעָא f. Bruſt.

נַעֲרָא m. Kelter, Keltertrog.

נַעַל Schuh (ſ. מנעל)

נְעָלָא Heuſchrecke (ſ. דשנא)

נַעֲמָה f. Strauß.

נַעֲנָע Balſammünze (ſ. מנתא)

נַעַץ hineinſtecken, ſtechen, ſtacheln.

נְעִיץ m. Loch, Oeffnung.

נְעַר ausſchütteln, ausgießen, abſchütteln.

נְעַר durchrütteln, mengen, miſchen, vermengen.

נְעַר Beinbrecher, (ſ. ער) Meeradler.

נְעַר treiben, leiten, führen (das Vertriebene, Verirrte).

נְעַר brüllen (der jungen Löwen) (ſyr.)

נְעַר erweckt, gerüttelt werden (Pass.)

נַעַר m. Knabe, Säugling, Jüngling.

נַעֲרָה f. Mädchen, Dirne, Jungfrau, aber höchſt ſelten für junge Frau.

נַעֲתָא halbroh.

נָף ſchwingen, bewegen (Schwinge, Sieb), hoch, erhaben ſein, erheben, beſprengen (R. נוף)

נֹף Zweig (Frucht).

נְפַח ſchwellen, anblaſen, hauchen,

wegblasen, verhauchen (das Leben).

נַפָּח m. Schmied.

נֶפְט m. Naphta, übelriechendes Bergöl.

נְפוֹרָא m. Regent.

נֹפֶך (Onix), ein Edelstein.

נֶפֶל (s. דשנא) Heuschrecke.

נְפַל fallen, niederfallen, vorfallen.

נְפָל m. Wolke, Nebel, Nebelstern, Orion (hebr. כסיל) (gr.)

נִיפוֹל getrennt, als Körper für sich betrachtet.

נִיפוֹל m. Täubchen, welches noch nicht fliegen kann.

נְפִילָה f. (מפלות) Abfall.

נָפָס m. Steckrübe, Napus.

נְפַס schütten, mit der Hand trennen.

נְפַץ ausschütteln, theilen, ausgießen.

נְפַק ausgehen, herausgehen, bes. von einem Edikte.

נְפַק m. Exkrement.

נְפֵק m. Wohlthat, Gefälligkeit, eigentl. בִּנְפִיקִין d. h. Beneficium.

נִפְקָא f. Kosten, Aufwand.

נְפַר Stadt in Afrika: Nopheris, in der Provinz Zeugitania.

נְפַר m. Freiherr, Herrscher.

נַפְרְזָא Panther (s. נגרא) (eine gefleckte Schlange).

נַפְשׁ f. Hauch, Athem, Leben, Seele, Geist, Gemüth, Empfindung, Lebenskraft, Körper.

נְפִשׁ geräumt, leer.

נְפַשׁ f. Denkmal, Monument.

נְפַשׁ wachsen, zunehmen.

נְפִישׁ viel, genug, mehr.

נֹפֶת f. Honigseim.

נַפְתְּחָאָה Naphtuchäer, ein egyptisches Volk.

נַץ blühen, hervorbrechen, Aufgang (der Sonne), schimmern, glänzen (R. נצץ)

נֵץ m. Blume.

נֵץ f. Feder, Schwungfeder.

נֵץ m. Habicht.

נֵץ metaph. für Sonne, daher נֵץ הַחַמָּה

נְצָא hadern, streiten, kämpfen.

בַּר נֵץ Habichtsohn.

נְצִיב m. Vorgesetzter.

נִצְבָּה f. Festigkeit, Härte.

נְצָב m. Pflanze, Pflanzung.

נְצִיב Nazib, Stadt im Stamme Juda.

נַצַּח bezwingen, siegen Ilhpa.

נִצְחָן m. Sieg, Triumph.

נְצִיָּא Grube.

נְצַל gerinnen, (Feuchtigkeit) absondern.

נְצַל schwächen, entkräften, Aph. befreien, entreißen, retten.

נְצַל Tiefe (s. מצל)

נַצְנֵץ funkeln.

נְצַף zwitschern, girren.

נִצְפָּה Kaper (s. קפריס)

נִצוֹץ m. Funke, Brand.

נִצָּצָא Falkengeschlecht, Habicht (s. נץ)

נֵצֶר m. Ruthe, Zweig, Sprößling, Wurzelgeschoß.

נַצָּר m. Zirkel.

נְקָא rein seyn, Pael für unschuldig halten, erklären.

נַק saugen (R. ינק)

נְקֵבָה weiblich, Weib.

נֹקֵד m. Hirt, Viehbesitzer.

נָקוֹד rein, reinigen, Reinlichkeit.

נְקֻד(ה) f. Punkt (interpunktirt).

נִקֻּד m. dürres Brod (verschimmelt).

נָקָה f. weibliches Kameel.

נְקַט sich versammeln.

נְקַט siegen (gr.)

נְקַט betrüben, niederschlagen, schmerzen.

נִקְטְמוֹן m. Stelzen (s. אנקטמין)

נָקִי leer, rein, frei, unschuldig.

נִקְלוֹגוֹס m. Sieger im Reden, Advokat, Redner.

נִקְלוֹס Nicolaus (E. N.)

נַקְלֶט m. eine Art Bettstelle, eine Art Zelt ohne Decke.

נִיקְלֵי (s. אנקלי) Kleidung.

נְקַם m. Blutrache.

נִקְמָז (R. קמז) einpflanzen.

נִקָּק m. ein Kriegsgeräth bei Belagerungen die Mauern und Thore einzurennen.

נוֹקְנִיקָא Fleischwurst, Knackwurst.

נִיקָנוֹר Nicanor (E. N.)

נְקַע m. Graben, Grube.

נְקַף schlagen, hauen; bangen.

נֶקֶף m. Wunde (abschlagen).

נִקְצָא Stück, (s. בזק) Theil.

נְקַר bohren, stechen, graben, durchbohren.

נָקָר m. Wurm, Fetzen.

נִקְרָאִין sie sind verlesen (R. קרא Niph.)

נְקַשׁ schlagen, stoßen.

נְקַשׁ versäuern (s. קש) schmacklos werden.

נֵר m. Licht, Leuchter, Lampe.

נוּר f. Feuer.

נִר m. Acker, urbar gemachtes Feld.

נָרָא violett, hyacinthenfarbig.

נְרָא m. das Trumm, Weberfaden, Aufzug, Zettel beim Weber.

נִירָא f. Joch.

נוֹרָא f. Wunder.

נַרְגָא f. Knüttel, Haue, Hacke.

נֵרְגַל ein Götze der Chuthaer (Nergal).

נַרְדְּכוֹן von Nardus gemacht (gr.)

נַרְדְּשִׁיר Brettspiel, Schach (das Spiel selbst heißt im Arabischen אלנרד)

נַרְוַד Bahre (s. נדבך)

נַרְוַד Narvad, Name eines Orts.

נַרְמַק m. Socke, weiche Fußbekleidung.

נֵרוֹן Nero, der Kaiser.

נַרְקָס m. Narcissus, Narcisse.

נַרְתֵּק m. Behältniß, Schachtel, Futteral.

נְרִיתָא f. Ader, Senne, Geäder.

נַשָּׁא Salamanderöl (eine Salbe die Haare zu vertreiben).

נְשָׁא vergessen.

נְשָׂא wegnehmen, nehmen, wegraffen, Ithpa. sich erheben.

נָשׁ m. Mensch.

נָשָׁא m. Schwiegervater.

נְשָׁב Netz, Garn.

נְשַׁב wehen, blasen.

נשׂ״ג Wortabkürzung (s. הדסטב)

נְשְׁדוּר m. Ammoniak.

נְשׁוּרוּר Brodkrume.

נְשַׁט abziehen (die Haut).

נְשַׁךְ beißen (s. שך) zusammenhängen, Zins nehmen.

נְשַׁם athmen (Athemzug).

נִשְׁמָא Lebenshauch, Leben.

נְשִׁין Weiber, (Pl. v. אִשָּׁה)

נֶשֶׁף m. Dämmerung, für Morgen- und Abenddämmerung.

נְשַׁף verblasen, zerstreuen, verwehen, hauchen, blasen, anblasen.

נְשַׁק bewaffnen, fügen, ordnen.

נַשֵּׁק küssen.

נְשַׁר abfallen (s. שר)

נְשַׁר m. Adler, Geyer.

נְשַׁר m. ein Gefäß.

נְשַׁר abreißen, abhauen, abfallen, zerrupfen, verwunden.

נִשְׁתְּוָן m. Brief.

נַשְׁתֵּק m. Futteral.

נְתַב wehen.

נִתְבְּרָא (ein Götze).

נְתַז zerfließen, zerstreuen.

נְתָזָה Nasthasius (E. N.)

נְתַח entrücken, wegnehmen, zerlegen, zerschneiden.

נָתַךְ schmelzen, gießen, sich ergießen.
נָתָן Nathan (E.N.)
נְתַן geben.
נְתִין m. Diener, Knecht des Tempels.
נְתַס aufreißen.
נְתַק abreißen, zerreißen, abschneiden.
נֶתֶק m. Grind, ein Grindiger.
נֶתֶר m. Natrum, Alkali, ein mineralisches Laugensalz.
נְתַר ausfallen, abfallen, abschütteln (der Früchte).
נְתֶרֶת f. Ausschluß.
נְתַשׁ ausrotten von Pflanzen u. dgl., auch auf Völker übergetragen, dann versiegen, vertrocknen.

ס

סָא verrücken, abwenden, wegrücken.
סָא m. Last, Bürde (hebr. מַשָּׂא)
סָא tragen (R. נְסָא)
סָא f. (ein Getreidmaaß).
סְאַב verunreinigen, beschmutzen.
סְאַב Ueberdruß haben.
סְאָה mäßig, genug.
סְאֵה Saturei (s. צתרי)
סָאמָא Schatz (s. סימא) Silber.
סְאוֹר m. Sauerteig.
סְאוֹר Abgeschmacktheit.
סָאן (סְיָן) Schmutz, Koth.
סְאַן Lärm, Geräusch.
סְאַר häufen, zusammenstellen (s. סוור)
סַב nimm! (R. נסב)
סוּבִּין m. Kleien (s. מורסין)
סֹב m. Rad.
סְב m. Moos.
סֹב m. (feucht) Weinwirth.
סַב sitzen, anlehnen (R. יסב)
סָב m. Greis, Aeltester.
סַבְהֲלוֹם m. Jaspis.
סִבְטָא f. Nagel.
סַמְבַּטְיוֹן oder סַבַּטְיוֹן, Sabbathfluß, (?גוֹזָן) der sechs Tage hindurch geräuschvoll fließen und am siebenten ruhig sein soll. Nach Einigen ist er in Indien, nach Andern in Assyrien oder in Mesopotamien.
סְבַךְ verwickeln, verflechten, verschlingen.
סֹבֶךְ m. Wade.
סַבְּכָא f. ein dreieckiges harfenartiges Instrument.
סְבָכָה f. netzförmige Haube.
סְבַל tragen, aufheben, aufrichten.
סֹבֶל m. abonnirte Gesellschaft (s. סִנְבֹּל)
סִבְלוֹנוֹת f. Geschenk, Gabe.

סָבָן Art feiner Linnen, nach Andern ein Kleid.
סְבִיס Lotosblume (s. מייש)
סְבַסְטֵי Samaria (s. סוסטי)
סְבַע sättigen, satt werden.
סְבָקִין m. Talglichter.
סְבַר m. Hoffnung, Meinung.
סְבַר aufrecht erhalten, helfen, unterstützen.
סְבַר tragen (heitzen), ertragen.
סְבַר Aderlassen.
סְבַר (s. סכר) verstopfen, verspunden.
סְבַר glauben, meinen, hoffen, erwarten, denken, sinnen, erklären, daher der Name der dritten Klasse der Rabbinen סְבוּרָאִים Ausleger, Erklärer (s. Anh. **II**).
סְבַר ansehen.
סָג m. Zaum (**R.** סִיג)
סִג m. Schmutz, Staub, Schlakken, Abgang.
סֶג m. Kufe.
סֶג Gang, Art, Styl, Natur der Sache, Leseart.
סַג möglich.
סָג sich vermehren, wachsen, zahlreich seyn (**R.** סגא)
סְגָא spazieren gehen.
סְגִד niederfallen, um anzubeten.
סַגִּי genug.
סְגָיֵינֵי m. Weidenblätter.
סְגַל m. Narcisse (gr.)
סְגָל f. Schatz, Vermögen.
סְגָל f. Traube (der Kamm, woran die Trauben wachsen).
סְגַל erwerben.
סְגוּלָה f. Eigenthum.
סְגַלְגַל rund.
סִגְלְרוֹן (s. בקירן) Schwätzer, Spötter.
סַגְמְטִין m. Decke, Sattel (gr.)
סַגְמוֹס m. Tafel (gr.)
סְגַן m. Vorsteher, Vorgesetzter, Stellvertreter, **Vicarius.**
סִגְנֹם m. **Signum,** Zeichen, Merkmal, Fahne, Siegel.
סִיגְנוֹן wie oben.
סִיגְנִיּוֹת f. Körbchen.
סָגוֹס m. **Sagum,** dichter grober Mantel (gr.)
סְגַע viel.
סְגַף kasteien, **Pael** bedrücken.
סִגּוּף m. Bedrückung, Noth.
סְגַר verschließen, zuschließen (Aussatz).
סֹגֶר m. Halfter.
סַגְרוֹן (sich heiligst verbinden) Soldateneid.
סַגְרִיר m. Regen.

סָד (R. סוד) mit etwas überziehen.
סוֹד m Geheimniß.
סִד m. Schminke, Salbe.
סַד m. Polster (s. אסד)
סֹדָה Floß (s. אסד)
סְדוֹם Sodom.
סַדְיָא m. Block.
סְדֵן m. Stamm, Wurzel.
סְדַן m. Ambos.
סְדֵן m. Rad, Axe, Pol.
סְדַן Mühle, Bräuhaus.
סדן Weiser (Bierbräuer).
סְדִין m. feine indische Leinwand (gr.)
סְדַק spalten.
סֶדֶק f. Splitter von Glas (s. סתק) Tandes.
סְדַקְי m. Getreidboden, Getreidmarkt.
סְדַר m. Schleier.
סֻדַר Sudarium, Schweißtuch.
סֵדֶר m. Ordnung, Abtheilung, Schlachtordnung.
סְדַר ordnen, stellen, einrichten, reihen Pael.
סְהַד Aph. zeugen, bezeugen.
סְהַר m. Zaun.
סְהַר Mond (von סהר rund).
סַהֲרוֹן m. Schmuck (in Form eines Mondes).
סוּגֵי, סוּגְאָה Menge.

סְוַח schwimmen.
סְוָחִי ein Schwimmer.
סְוָן Schmutz (s. סן)
סְוָסְטִי Samaria, Sebaste.
סְוַר zusammenstellen, häufen, aufhäufen.
סְוַרְקִין Handschuh (s. ספרק)
סוּרְחָן m. Sünde, Verkehrtheit, Schlechtigkeit.
סְוֵי sehen, ahnden.
סָח reden, kosen (R. סיח)
סִח f. Unflath, Koth.
סָח waschen (R. סחה)
סַח verbannt, abwesend seyn.
סְחַט auspressen, ausdrücken.
סְחִיתָא f. Koth, Mist.
סְחֵס m. Knorpel.
סִחָן m. Gewächs, Baum.
סְחַף anfügen, überstürzen, verdoppeln.
סְחַף abscheeren, verloren werden, abreißen, zerstören, niederwerfen.
סְחַף m. Schlag, zu Boden stürzen.
סְחַף m. Spieß.
סְחַק ausdehnen, (s. שחק) ausbreiten.
סחר m. Handelsmann, Kaufmann.
סְחוּר umher.
סְחֹר rundherum.

סְחַר als Bettler herumziehen.
סָטַט rütteln, bewegen.
סַט m. Spanne.
סְטָיו Gallerie, Halle (gr.)
סְטָטִיָאה f. (s. אסטטיבה) Standquartier.
סְטָטִיוֹנַר m. Stationarii, sind Soldaten auf Posten ausgestellt.
סְטַכְטוֹן m. Haarsalbe, Lauge (gr.)
סְטַכְתֵּי Myrrhenöl (s. אסטכטון)
סְטְלָא f. Wassereimer.
סְטְמְתָּא f. Chiffer, verabredetes Zeichen (gr.)
סְטַן m. Getreideverkäufer (gr.)
סִיטוּן m. Panzer, Brustharnisch.
סְטִינֵי (s. קר) Gebälk.
סְטוֹסִימָה gemästet (gr.)
סְטַף auffspringen (von Reifen).
סְטִיפָה f. Blutfluß.
סְטַר schlagen, mißhandeln.
סְטַר m. Saum.
סְטַר m. Seite.
סְטַר m. Lohn.
סְטַרְטִיוֹטִין (s. אסטרטיא) Kriegsheer.
סְטְרוֹמְסִין m. Lager, Bett (gr.)
סָטַרְנַלְיָא Saturnalien.
סִיב beschließen (Pael).

סְיָבָא schwarz (s. סיינא)
סִיַח Maulesel.
סִיִּיט m. Schreck, Graus.
סַיֵּיט m. Raubvogel.
סַיֵּים ergänzen, vollenden, endigen.
סַיֵּים blenden.
סַיֵּים anlegen, bekleiden.
סַיֵּים bezeichnen, bestimmen.
סַיֵּים anlegen (Feuer).
סְיָיך m. Helm.
סְיָינָא schwarz.
סִיַּנַק (eine Münze).
סַיָּיע helfen, unterstützen.
סַיֵּיף m. Schwert, Degen.
סָך schmieren, salben (R. סוך)
סַך Nothdurft verrichten (R סכך)
סֹך m. Zweig, Dickicht.
סֹך m. Hütte, Zelt, Wohnung.
סָך (Aussicht) schauen (R. סכא) betrachten.
סַך blödsichtig.
סַך anzetteln (beim Weber), weben (R. סכך)
סַך (R. סכך) summiren.
סַך m. Summe, Zahl.
סִך f. Nagel, Haken, Pflock, Klammer.
סִך f. Spitze (des Bartes).
סַך setzen (wie שכך) legen (vom Zorne).

סִךְ f. Stempel.
סֹךְ f. Feige.
סֶכְוִי m. Hahn (Bild).
סְכַל schauen, erblicken.
סְכַל m. Narr, närrisch.
סְכֹּם m. Anzahl.
סְכַם übereinstimmen.
סַכִּין m. Messer.
סְכִין m. Dorn, Stachel.
סְכַן gefährlich seyn.
סְכִיס spöttisch, thöricht, närrisch.
סוּכְלְתָן klug, einsichtsvoll.
סוּכְלְתָנוּת f. Einsicht, Verstand.
סְכוּס (s. סגוס) dichter Mantel.
סַכְסֵךְ anzünden, anreizen, anstecken.
סְכַף kasteien (s. סגף)
סְכַף verderben.
סְכַר Graben, Fischreuse.
סְכַר verstopfen, verschließen.
סִכְרָא Sichra, Name einer Stadt.
סָל erheben, aufheben, wiegen (R. סלא)
סַל m. Korb, Korbflechter.
סְלָא Sella, Stuhl, Sessel (s. אַסְלָא)
סִלְוָא f. Dorn.
סַלְאָן m. Schlacken.
סְלַל kitzeln, reiben.
סְלִיל m. Spuhl.
סַלְסֵל kräuseln (die Haare).
סַלְסֵל m. Erhebung.
סַלְסְלָה (s. סבך) eine Art feiner Linnen.
סַלְבוֹן gewirkt.
סְלַג Brodkorb, (s. סג) Kufe.
סְלַד zurückziehen, zusammenziehen.
סְלַד brennen.
סִלְיוֹן (s. לוּף) Kalokasia, Lupina.
סַנְדָּלִיס m. Pantoffel.
סוּלָם m. Leiter, Steige.
סַלַמַנְדְרָא Salamandra.
סַלְמַנְטוֹן m. Kornwurm.
סִלּוֹן m. Kanal, Rinne (gr.)
סִלּוֹן Sessel (s. סלא)
סֶלַע m. Fels, Stein.
סֶלַע m. Schilling (Münze).
סָלְעָם m. geflügelte Heuschrecke, welche vierfüßig und eßbar ist.
סַלְעַם verschlingen, verzehren, verderben; ausleeren, ausschlürfen.
סְלִיף verkehrt.
סַלְפִּידָם m. Trompete (gr.)
סְלַק wegräumen, wegbegeben, herauffsteigen, auffsteigen.
סִלְק Mangold, Kohl mit dicken rübenartigen Wurzeln.

סְלַק sieden (s. שלק)
סְלַק Waldesel (s. אבהרנוס)
סְלִיק Seleucia.
סַלְקַנְדִּית f. gewürztes Salz, Sal conditum.
סִלְקוּסְתָּא f. Narcißbüschel.
סִלְקוּסְתָּא f. Datteltrester (Ueberbleibsel ausgepreßter Datteln).
סַלָּרִין m. Salarium, Besoldung, Geschenk, Lebensunterhalt.
סְלַת schneiden, spalten, sägen.
סַלֵּת Mehl reinigen, sieben.
סְלִית f. Gesalzenes.
סִלְתָּא f. Korb.
סִלְתָּא f. Nachgeburt.
סלְתָּנִית f. kleine Fische.
סַם m. Arsenik (gr. Wohlgeruch), Samius, weiße Erde aus der Insel Samos.
סַם f. Schatz.
סַם blind.
סְמִד m. Mehl.
סְמָדַר m. Weinblüthe, von סמם duften und הדר schmücken, auch unreif.
סַמְדַּרְקוֹס m. Possenreißer (gr.)
סִמְדָּתָא f. Cistosblüthe.
סִמְטָא f. Grind, Ausschlag.
סִמְטָא f. Semita, schmaler Weg, Fußsteig, Winkel.
סָמוּךְ nahe, bei, neben.
סְמַךְ Ring am Joch (promoviren, sich stützen, unterstützen).
סְמַךְ m. Schwelle.
סֹמֶךְ m. Dicke.
סְמַךְ verbunden, benachbart seyn.
סְמַךְ m. Mahl, Gastmahl.
סַמָּאֵל Todesengel.
סְמַלְיוֹן Semeleon (E. N.)
סִמְלָךְ m. Jochriemen.
סְמִלַּק m. Taxusbaum (gr.)
סְמָם m. Schminke.
סְמָמִית f. Eidechse.
סַמֵּן bezeichnen (**Pael**).
סִמָּן m. Zeichen, Fahne (gr.)
סִמַּנְטֵר m. Stempel Siegel (gr.)
סִמְנְיָא f. Stechpalme, Ried, Meergras.
סְנִירִים Amana (s. אמנה), ein Theil des Libanon.
סְמִי־סֵרִיקוֹן ganz seiden (s. אלוסרקון)
סִמְפּוֹן m. Uebereinstimmung, Contract (gr.)
סִמְפּוֹן m. Fehler, Makel.
סִמְפּוֹן m. Röhre (gr.)
סִמְפּוֹנְיָא f. Symphonie, Doppelflöte (gr.)

סַמְפֵר m. Scheere, Schneide.
סַמְפִּירִינוֹן m. Saphir.
סָמָק roth.
סַמּוֹקְרִי roth.
סְמַר bewahren, in Acht nehmen.
סַמַרְטוּט m. Hader, Fetzen, altes Kleid, Lumpen.
סַמְרָטִין das Land der Sarmaten (Polen).
סִמְרוֹן heute (gr.)
סַמְתַּר m. Salbe, Pflaster.
סָן böse, verhaßt (R. סנא)
סִן m. Koth.
סִן Sinai (E. N.)
סַן m. Estrich (s. מעזב)
סִן m. Holznagel.
סָן m. Schuh.
סְנֵא hassen.
סָנָא f. Haß, Feindschaft.
סָנֵא m. Feind, Hasser.
סְנִיאָה f. Haß, Feindschaft.
סַנְוַארְתָּא eiserner Helm.
סַנְבּוּטִין m. Halsband, Schmuck.
סִינְבוֹל m. abonnirte Gesellschaft (s. סבלת)
סַנִיגוֹר m. Vertheidiger, Wortführer (gr.)
סְנוּדְיָא f. Reisegesellschaft (gr.)
סַנְדָּל m. Sandale (eine Art Schuhe), Holzsohle (gr.)

סַנְדַּלְכִּין m. ein Stein, Gemme.
סַנְדִּיקוּס m. Syndikus, Beistand, Advokat (gr.)
סַנְהֶדְרִין m. Sitzung, Versammlung, Räthe, Richter.
סַנְוֵר blenden.
סַנְחֵרִיב Sanherib (E. N.)
סְנַט auslachen, reizen.
סִנְטְמָא f. Vertrag (gr.)
סִנְטוֹמוֹס kurz, Hauptinhalt (gr.)
סַנְטֵר m. Wächter.
סַנְטֵר m. Kinn.
סְנָטוֹר m. Senator, Rathsherr.
סְנַן reinigen, durchsieben, kehren, fegen.
סְנוּנִית f. Schwalbe.
סְנַף verbunden, vereinigt, zusammenhängend (gr.)
סְנַפִּיר m. Floßfeder.
סְנַק versammeln, vereinigen (gr.)
סַנְקְלִט m. Senat, Rathsherr (gr.)
סְנוֹקֶרֶת f. Faustschlag.
סִנְקָתֶדְרוֹן m. Staatsrath.
סְנָר m. Gürtel.
סְנַר f. Kresse.
סְנִתָּא f. Gewohnheit.
סָס m. Motte.
סָסָא (s. זאזא) Zweig.
סִסְבַּל m. Heuschrecke.
סַסְגּוֹן m. (Farbenlust) Karmoisin.

סִיסְמָא f. Zeichen.
סַסְמָגוֹר m. Zeder.
סָסִין m. ein medicin. Kraut (gr.)
סְסָנִי m. Gefäße.
סִסַרְנוֹן m. Pelz (auch סִיסַרְטוֹן)
סָע bedingen, übersetzen.
סַע aufbrechen (R. נסע)
סִעַ f. Bund, Sekte.
סְעַד unterstützen, stärken, helfen.
סַעֵד befestigen, erquicken.
סַעַד m. Erhaltung, Unterstützung.
סְעוּדָה f. Speise, Mahlzeit.
סֵעִיר (wie שֵׂעִיר) Se-ir.
סְעַר verwehren, toben, stürmen, heftig bewegt, unruhig seyn.
סַעֵר (s. שער) Hülse, eingeschrumpft.
סְעַר nachsuchen, nachforschen.
סְעוֹרָן m. Heimsuchung, Bestrafung.
סַעוֹתָא f. (s. סח) Kehricht.
סָף speisen, zu essen geben (R. ספא)
סָף verbrauchen, aufhören, ein Ende machen, verzehren (R. סוף)
סוֹף f. Rand, Ende.
סָף (s. נִדבך) Reihe.
סוֹף f. Rest, Ueberbleibsel.
סָף fürchten.

סַף m. Schwelle, Becken.
סְפָא Lippe.
סְפֹג m. Schwamm, daher einsaugen, anziehen, abtrocknen, abwischen, erschöpfen.
סְפַג schlagen, klopfen.
סְפֹג schwammig.
סְפַד klagen, eine Trauerrede halten.
סְפִחַ m. Nachwuchs, was im 2ten Jahre ohne Aussaat von den abgefallenen Körnern des vorigen Jahres nachwächst.
סִפְט m. Schrank, Archiv.
סֵפֶל m. Schaale, Becken.
סְפָלִי m. Körner.
סְפְלֵינִי (s. אספלנית) Pflaster.
סַפָּן m. Schiffer.
סְפַן wühlen, durchwühlen.
סְפַן schätzen, ehren.
סְפוֹן m. Seife, Sapore.
סוֹפַן m. Wurfspieß.
סְפַן (s. חלזון) Schnecke, Thunfisch.
סֹפִסְטָה m. Sophista, Weiser, Redner.
סַפְסַל m. Stuhl, Schemel, Sessel.
סַפְסַף ausreißen.
סִפְסְקָא f. Kommißbrod.
סַפְסַר m. Schwert.
סַפְסַר m. Sensal, Unterhändler, Spekulant.

סַקָא Heuschrecke.
סְקַב m. Rauhigkeit, Räude, Krätze.
סְקַבְטַר m. Schreiber.
סְקָבַס m. Geschoß.
סְקַד (s. מַסְקִיד) ermahnen, zurechtweisen.
סַקַוְסַתַן (Sacasina), E. N. einer Küste.
סְקַל m. Schlag (Unfall).
סַקַל entsteinen, d. h. von Steinen befreien **Pael.**
סְקַל (s. סלק) aufsteigen.
סְקָלָא f. Scala, Leiter.
סַקְלַט m. Pallast.
סְקְמִיוֹן (s. צמק) eintrocknen.
סְקוֹנְדְרֵי (s. אסקונדריך) Brettspiel.
סְקֹס m. Maaß, Waage, Gewicht, Feige, Feigwarze, feigenartiges Gewächs.
סְקֹף m. Schwelle.
סְקַף veranlassen, verursachen.
סְקַף m. Ursache, Vorwurf.
סַקְפַט m. Kleid, Hülle (Sänfte).
סְקְפָטַס bedeckt, verhüllt.
סְקַר f. Schminke.
סְקַר winken, gaffen.
סְקַר springen, hüpfen.
סְקָר m. Sicarius, Bandit.
סַקְרְדִין m. geheime Archive.

סְפֹף m. Schatten.
סְפַק Zusammenschlagen der Hände.
סָפֵק m. Zweifel.
סְפַק binden, knüpfen.
סַפַק überflüssig seyn.
סְפַקְטֹר m. Präfekt, Inspektor.
סְפִקְל m. Spitze, Stachel.
סְפִקוּלָא f. Specula, Anhöhe.
סְפִקְלָטוֹר m. Lanzenträger, Leibgarde.
סְפֵקְלַר durchsichtig (n. A. Spiegel).
סְפִיקְרְיָא f. Höhle.
סְפַר scheeren **Pael.**
סְפַר m. Buch, Rolle, Brief, Schrift.
סְפַר schreiben, zählen.
סְפַר m. Hafen, Ufer, Gestade.
סָפִיר m. Hülsenfrucht.
סָפֵר m. Schreiber, Schriftgelehrter.
סְפַרְגֹס m. Siegel.
סְפַרְכִיתָא (s. פרך) verkehrte schmutzige Reden.
סַפְרִינוֹן (wie ספיר) Saphir.
סַפְרַק m. Handschuh.
סְפַת abschneiden, eintauchen.
סְפְתָק verfault, ausgegährt (gr.)
סַק anzünden (**R.** נסק)
סַק Sack, Nadelstift.
סָק aufhetzen, aufbringen.

סַקְרְדָק m. Schuhriemen.

סְקוֹרְטְיָא f. Scortea, Pelz, Kleid aus Fell oder Leder.

סְקוֹרִיָא f. Securis, Beil, Axt.

סַקְרִיפְטוֹר m. Schreiber.

סִקְרִיקְוָן m. Tyrann.

סִיקְרִיקִין m Zuckerwerk.

סַר f. Abschnitzel (Sägspäne).

סָר nachsehen, untersuchen, erforschen.

סִר f. Höhe, Aufwallung (Iris im Auge).

סֹר m. (Sauerteig), Leidenschaft.

סַר m. Patron, Herr.

סַר schwach, kränklich.

סָר m. Sünder.

סִר f. Schranken, Riegel, Gefängniß.

סָר verfaulen, stinkend werden.

סְרַב sich weigern, widerspenstig seyn.

סַרְבִיטִין m. Flügelhaube.

סַרְבֵל bedecken.

סַרְבָל m. Pluderhosen, weites Kleid (gr.)

סַרְבֵק blinzeln, winken mit den Augen.

סְרַג pausiren.

סְרַג verknüpfen, verweben, verbinden.

סְרַג flechten, Schabrake.

סְרַג m. Mauer (netzförmig).

סִרְגֵל m. Lineal, liniren.

סִרְגְלָא f. Säule, Pfeiler.

סְרִד(ה) f. Backtrog.

סְרִד m. Schild.

סְרַד fürchten.

סְרָד m. Sieb, Netz.

סְרָד m. Teppich, Vorhang, gewirktes oder gestricktes Zeug.

סַרְדְיוֹט Krieger (s. אסטרטיא) Gerichtsdiener.

סְרָה f. Pupille im Auge.

סְרָה f. Panzer.

סֶרָה f. Serra, Säge.

סַרְהֵב eilfertig machen, beschleunigen.

סְרַח einschneiden.

סְרַח sündigen, sich vergehen.

סִרַט m. Flechte.

סְרַט Risse oder Einschnitte machen (am Körper).

סְרַט Strasse (s. אסטרט)

סַרְטְנָא f. Stab.

סוּרְיָא Syrien.

סְרִיקוּת f. das Eitele, Erfolglose.

סְרַךְ m. Brustriemen.

סְרַךְ umdrehen, verdrehen, wenden.

סְרַךְ Büttel, auch Vorgesetzter (s. ארכון)

סַרְבָא f. eine Feigenart.

סַרְמַט Lappen (s. סמרטוט) Lumpen.
סַרְמִיסִין m. ein Fünftheil.
סוֹרִין ziehen, schleppen (gr.)
סְרֹנְג Sirongia, Name eines Ortes.
סִרֵנִי Syrene (s. דלפן) (gr.)
סְרֹנֵך Bräune.
סָרִס m. Verschnittener, Eunuch.
סֻרְס syrisch.
סְרַס m. Diener, Knecht.
סַרְסוּר m. Mäkler.
סְרַף m. Saft (s. שרף)
סְרַף verbrennen.
סְרָאפִּיס Serapis (Vater des Apis, ägyptischer Beiname Josephs).
סְרִיק nichtig, leer.
סְרַק leer, ausgeleert.
סְרַק kämmen, hecheln, striegeln.
סְרַק modeln, zeichnen, sticken.
סְרִק seiden, von Seide (gr.)
סָרִק m. Syricum, eine feine Rötherde (gr.)
סְרַק m. Sarazene, Türke.
סְרִיקוּת f. das Eitle, das Erfolglose.
סְרַר m. Staar, Blindheit.
סָת reizen, verführen (R. סות)
סְתָו m. Winter, überwintern.
סְתַם vollständig, absolut (anonym).
סְתַק Landes, Splitter.
סְתַר verheimlichen, Geheimniß, geheim, verbergen.
סְתַר entgegen seyn, widerstreben, zerstören.
סְתֹר m. Winde, Spindel.
סַתָּת m. Steinmetz.

ע

עָאן Schaf, Ziegenvieh.
עָב c. Wolke, Nebel, Dickicht, Dunkel.
עָב Dicke, Dichtheit.
עֹב dickes Holz am Pflug, welches in das Joch hineingeht.
עָב umwölken, verdichten, verfinstern (R. עוב)
עֻבָּא Busen, Schooß.
עֲבַד bearbeiten, anbauen, dienen.
עֲבַד m. Knecht, Sklave.
עֲבַד wirken, machen, thun, geschehen.
עֲבַד gerben.
עֲבַדְקָן m. Dickbart (s. ולדקן)
עֲבַט m. Pfand.
עֲבַט m. Kufe, Sattel.
עֲבַט m. Nachtgeschirr.
עֲבִידָא f. Geschäft, Werk, Handwerk.
עֲבוּף grün, belaubt.
עֲבַךְ verdüstern, beschämt werden.

עֶגֶל (Gestirn), der Wagen, der Bär.
עַגָּל m. Wagner.
עֲגַל bald, schnell.
עֲגַם traurig, bekümmert seyn.
עֲגַן verschließen, verschlossen halten, sich einschließen.
עוֹגִין m. Anker.
עֲגַעֲג eintauchen.
עֲגַשׁ stoßen.
עֵד m. Zeuge, Beweis, Tuch zur Reinigung (vor und nach dem Coitus).
עַד m. Raub, Aas, Beute.
עֵד זוֹמֵם m. überwiesener, falscher Zeuge.
עַד f. Jungfrauschaft (eigentl עֲדְרָה)
עֲדִ(י) dieses, dieser, diese.
עַד bis, zu, auf, während.
עַד הָכִי bisher, bis jetzt.
עָד empfangen, schwanger werden, schmücken (R. עֲדָה)
עָד vorübergehen, wandern, zurückweichen, wegnehmen (R. עֲדָא)
עָד binden, anlegen (R. עוּד)
עוּדָה f. Bündel.
עֲדָאָה f. Raub, Beute.
עֲדַב m. Loos.
עִדּוּי Empfängniß.
עֲדִי Ade (E. N.)
עַדְיָא f. Geschwulst.

עֲבַר f. Riegel (עֲבְרָא)
עֲבַר überfahren, übergehen, riegeln, übertreten, vernichten, durchgehen, einhergehen, vorübergehen.
עֵבֶר m. Jenseits, Ebräer.
עֲבַר zuvorkommen, sich fördern, beeilen.
עֲבַר verführen, verleiten (zum Uebertritt), sich vergehen, empfangen (Pael).
עֲבַר m. Preßstein (s. עכר) Preßbrett.
עֲבָר f. Zweig, Wipfel.
עִבּוּר Schaltjahr.
עֲבַר Rache schnauben.
עָג einen Kreis machen (R. עוּג)
עוּגָה f. Kreis.
עוּגִית f. Beet.
עָג f. Kuchen.
עֲגָבוֹת f. der Hintere.
עַגָּה (s. אגא) Aga.
עָגֹל rund, gerundet (was eine runde Form hat).
עִגּוּל m. Reif.
עִגּוּל zirkelförmig.
עֲגַל m. Schnürbrust.
עֲגַל m. Schild, Ohrring.
עֲגַל m. Becken.
עֲגָל f. der Wagen.

עֲדָל Zwiebelysop, Saturei.
עֲדָלָר m. Socken, Fußbekleidung.
עֲדַן zart, fein.
עִדָּן m. Zeit, bestimmte Zeit, Jahr.
עֲדַף überflüssig, übrig seyn.
עֲדַר m. Heerde.
עֲדַק m. Wolle, Schwamm.
עֲדַר gäten, reinigen.
עֲרַר m. Pflug (syr.)
עֲרַר Wolle (s. עמר)
עֲדַשׁ Wage (s. ערסא)
עֲדַשׁ Linse (s. טלפח)
עֲדַשׁ Schale, Warmflasche (von linsenförmiger Gestalt).
עַשְׁתָּרוֹת f. Heerden, auch Astarte eine phön. Göttin.
עֲדִית f. Wohnung, Tempel.
עֲוָה sündigen, verdrehen, krümmen, beugen, verkehren, sich vergehen.
עֲוָה (s. מעוי) athmen.
עַוְיָא f. Verkehrtheit, Sünde.
עֲוִיל m. das Junge.
עַוִּים die Avåer (ein altes Volk).
עוֹנָה f. Beiwohnung.
עֲוִית f. Convulsion, Krampf.
עוֹף m. Geflügel.
עֲוִיק drehen, krümmen, lenken, sich beugen.
עוֹלֵם m. Kind, Knabe.
עוֹלֵמְתָּא f. Mädchen.
עֻרְלְלָן Traubenkämme.
עוּשַׁן m. Kraft, Stärke.
עִוֵּר blind.
עוּר m. Spreu.
עֲוַת beugen, krümmen.
עַוָּתָה f. Unterdrückung.
עֵז Ziege.
עָז Meeradler (s. אזא)
עַז stark, hart, frech.
עֲזָא Asa (ein böser Geist), ebenso Asael.
עֲזַב vernachlässigen, unkeusch seyn.
עִזְגַד m. Bote.
עֲזַל Garn (s. אזל) Netz.
עֲזַם einknicken, abkneipen.
עֲזַק umgraben, umzäumen.
עִזְקָא f. Ring, Fessel, Kette, Siegelring.
עֲזָק Wolle (s. עדק) Schwamm.
עֲזַר helfen, beistehen.
עֻזְרַד m. Speierling, Speierapfel.
עֲזָרָה f. Vorhof des Tempels, Absatz, Terrasse.
עֵט m. Feder, Griffel.
עֲטָה ergreifen, sich vergreifen; bedecken, verhüllen.
עֵטָה f. Rath, Verstand.
עֲטַל faul, träge.
עִטְלֹז Markt (s. אטלס)
עֲטַם Seite (s. אטמא), Flanke.

עֲטַף setzen, legen.

עֲטַף m. Busen, Schoos (eigentl. Falte).

עֲטַף (s. טף hebr. צוף) schwimmen.

עֲטַף bedecken, bekleiden.

עֲטַף säumen, aufhalten, verschmachten, verzagen, vergehen.

עֲטַר f. Krone, Rand, Diadem, Kranz.

עֲטַר abweichen, wegräumen (umgeben).

עֲטַר rauchen.

עִטְרָא f. Kontrakt, Instrument.

עִטְרָן m. Pech, Harz.

עִטּוּשׁ das Niesen.

עֵיל oben, oberhalb.

עִיּוּל m. Staub.

עַיֵּן Pael schauen (s. איין) beschauen, trachten (Auge), Fenster, Ring.

עַיְנָן m. ein Großaugiger.

(מֵעֵין so wie, gleichwie).

עַיִן Dorn, wie in Aglaia (s. בית גליא)

עֵין עֶגְלָא (Kalbsauge) Amethyst.

עֲכַב verzögern, aufhalten, hindern, verschieben, verweilen.

עַכְבִיּוֹת f. Tamarisken.

עַכְבָּר m. Dorf, Flecken.

עַכְבָּר m. Maus, Feldmaus.

עַכּוּבִיתָא f. Spinne (hebr. עַכָּבִישׁ m.)

עֲכוּזוֹ Hode (s. הרגז)

עֹכֶל f. ein gewisses Maaß.

עֲכַל verzehren.

עִכּוּל m. Ueberrest.

עֲכַן m. Viper, Otter, Echinus, Igel.

עֲכַס m. Schlange, Viper, Otter (sich ringeln, winden, schlingen).

עֶכֶס (s. קרדוקיים) Bracelette.

עֲכַס zürnen, wüthen, sich ereifern über etwas.

עֲכַר trübe seyn, einschrumpfen, betrübt machen.

עֲכַר m. Preßbrett, Preßstein.

עֲכַר zerrütten, ins Unglück bringen.

עַכְשָׁיו jetzt, gegenwärtig, nun erst.

עָל erheben, loben, schätzen, vergleichen (R. עלה)

עִלּוּי Schätzung.

עִלָּי erhaben.

עֲלִיָּה f. das Beste, das Vorzüglichste.

בְּנֵי עֲלִיָּה m. die Himmlischen, Erhabenen (würdig in den Himmel zu kommen).

עַל m. Blatt.

עַלְבָן m. Vergehen, Beleidigung, Verachtung.

עִלָּה f. (על) Ursache, Vorwand, Ausrede.

עֹל m. Joch, ein Feldmaaß.

עַל גַּב bei.

עַל שׁוּם מָה weswegen.

עֱלִי m. Mörserkeule.

עַל m. Füllen (vom Esel).

עֲלִיל öffentlich, offenbar.

עַל auf, über.

עֲלַל hineingehen, eindringen, Aph. hineinführen.

עֵלָּא oben, oberhalb.

עָלוּל gemacht, geeignet.

עַלְלָא f. Frucht.

עֹלֵלוֹת f. Träublein.

עַלְעֵל durchstürmen, umhertreiben, umherwehen, brechen.

עַלְעוּל m. Sturmwind, Ungewitter.

עֲלַב kühn, verwegen, vermessen; schmähen, plagen, spotten.

עֶלְבּוֹן m. Plage, Spott, Noth, Unverschämtheit.

עֲלוּבָה, עָלוּב bedauerungswerth.

עָלַם m. Welt, Zukunft, Ewigkeit, Weltsinn.

עֲלַם stark.

עֲלַס sich sanft aufschwingen.

עֲלַע Rippe, großer Hauzahn.

עֲלַף verschmachten, ohnmächtig sein.

עֲלַץ sich freuen.

עֹלֶשׁ m. Endivie, Meerkohl.

עֲלָת Endivie (s. עלשׁ)

עֲלַת 1/4 Maaß (s. אנטל) Flasche.

עֲלִיתָא (s. אליתא) ein Thiername.

עֲלִית f. Obergemach.

עִם mit, bei.

עָם verfinstern, verdunkeln (R. עמם)

עַם m. Volk.

עֲמַד stehen, feststehen, bleiben, aufstehen.

עֲמָדָה f. Wohlstand.

עֲמִידָה f. Nachtgeschirr.

עֲמָה (s. איום) verfinstert, fürchterlich.

עֲמַל sich ermüden, sich in Schweiß bringen.

עֲמִילָה f. Kraftmehl, ohne Mühle gemahlen (gr.)

עֲמַל m. Auslage, Unkosten.

עֲמְלַךְ Mehlteig, vom Topfe den Schaum abzunehmen (Garbe)

עַמְלָא f. Zins, Steuer.

עֲמָלֵק Amalek (E. N.)

עַמְמֵי m. Heiden, Völker (von עם)

עַמּוֹן Amon (E. N.)

עָמוֹס Amos (stottern).

עֲמְעֵם darüber wegsehen, dunkel, finster seyn.

עֲמַץ zuschließen, verschließen, versperren.

עֵמֶק m. Thal, tiefliegende Ebene (Thalbewohner).

עֹמֶק m. Tiefe.

עוֹרֵב הָעֱמֶק m. weiße Rabenkrähe.

עֱמֶק Thal (als Ortsname).

עֲמִק tief, hohl, unerforschlich.

עַמֵּק sich hinstrecken, dehnen, ausdehnen.

עֲמַר m. Wolle (hebr. צֶמֶר dass.)

עֲמַר m. Heu, Garbe, Getreidehaufen, Mandel.

עַמֵּר sklavisch behandeln, zur Arbeit gebrauchen Pael.

עַמֵּר (hebr. ערמר) zusammenbinden.

עָן antworten, entgegnen, erwiedern, Zeugniß ablegen (R. ענה)

עָן strafen, züchtigen, niederbeugen, bedrücken, betrüben, kasteien (d. h. fasten) (R. ענה)

עָן sich auslassen über etwas, erhören, anheben zu reden (R ענה)

עָן Wechselklage, Klageschrei.

עָן singen, besingen (R. ענה)

עָן Mangel an Einsicht haben (R. ענה)

עֹן f. Zeit, Periode, Epoche.

עֹן Schaf, kleines Vieh (s. עאן)

עֲנַב m. Beere.

(עֲנַב(ה f. Korn, Gerste.

עֱנָב m. Blatter, Blase.

עַנֵּב fügen, flechten, binden.

עִנְבָּל m. Klöpfel, Nagel, Schlägel in der Glocke (s. אִנְבָּל)

עֹנֶג m. Wonne, Lust, Wollust, Vergnügen.

עַנֵּג säumen, sich verspäten (sich ergötzen).

עֲנָה leiden.

עֲנִין m. die Leidenden.

עֲנָה Ana (E. N.)

עֲנֵו demüthig, unterdrückt, bescheiden seyn.

עֲנָוָה (s. ענב) Korn.

עֲנוֹ f. Lage.

עֲנְטַב Entab (Ortsname).

עֲנִי m. der Arme.

עֲנַמֶּלֶךְ Götze der Sipparener (s. אדרמלך)

עַנֵּן aus dem Zuge der Wolken weissagen.

עֲנַן m. Wolke.

עִנְוְתָן leidend, hülflos.

עִנְיָן Sache, Ding.

עִנְבִּיתָא f. Lungenhäutchen.

עֲנַף zornig.

עֲנַף Büschel (s. אניצי) Reisten.

עֲנַק (arab.) Hals.

עִנְקְלִין m. Haken (s. אנקל)

עַנְקְמוֹן gesund und stark (E. N.)

עַנְקוֹקְלוֹת unreife Trauben (bevor sie den dritten Theil ihrer

ausgewachsenen Größe erreichen.

עֲנָשׁ m. Strafe, Geldstrafe.

עִנְתָּא f. Zeit.

עִסְבָא f. Kraut.

עִסָּה f. מַעֲסָה Mus (von Graupen, Gries und Mehl).

עִסָּה f. Teig, Masse.

עָסָה knirschen.

עָסוּר m. Wegwart.

עֲסִיסוֹת f. Gemüse (von Hülsenfrucht).

עֵסֶק m. Streit, Geschäft, Sache.

עָסַק sich beschäftigen, etwas betreiben, streiten.

עָשַׂר zehn, verzehnten.

עָף wehen, fliegen (R. עוף)

עָף ermatten, ermüden (R. יעף)

עָף verdoppeln (R. עפה)

עַף aufblasen (R. עפף)

עַף schmieden, abstumpfen (R. עפף)

עָף bewipfelt, belaubt seyn (R. עפה)

עֳפִי m. Zweig, Laube.

עֵיפָא f. Schleier.

עֲפִייָן (s. אפיין) kleine Häringe.

עֹפֶל m. Aftergeschwulst.

עֲפַץ (s. אפץ) Galläpfel.

עָפָר m. Staub, Erde, Schutt.

עֹפֶר m. (das Junge), Jüngling.

עֶפְרוֹן Ephron (E. N.)

עֲפַרְךְ m. ein Edelstein.

עָפַשׁ vermodern, verfaulen, verdummen, vertrocknen.

עֵץ m. Holz, Baum.

עָצַב gleich machen, einrichten (die Glieder).

עָצַב betrüben, Schmerz leiden.

עָצַב schaffen, bilden.

עִצְבָּא f. Decke.

עִצְבָן Dorn, Distel.

עֶצָה f. Stroh, Heu.

עָצָה bedrücken, hart, trop. widerspenstig.

עֲצִירָה f. Teig (Grütze).

עָצַל vernachlässigen, faul, müssig seyn.

עֶצֶם selbst.

עָצַם Ithpa. disputiren.

עֲצִיץ Becken (s. אציץ)

עָצַר ausdrücken, pressen, auspressen.

עָק f. Druck, Schmerz, Bedrückung (R. עוק)

עָקָא f. Noth, Unglück.

עָקֵב m. Ferse, Sohle, Huf.

עָקַב trügerisch, hinterlistig seyn, hemmen, einsaugen, aufhalten, zurückhalten, von hinten kommen.

עֲקוֹב m. Schwamm.

עֲקוּבָה f. Klaue.

עֲקִיבָה Akiba (der berühmte Rabbi).

עֲקִיבָה f. Uterus.

עָקַד binden (s. רגל)
עָקַד sich neigen.
עֻקָּה f. Grube.
עֲקָל netzförmiger Sack (worin die Oliven gepreßt werden), Wendholz.
עֹקֶל m. unterster Raum des Schiffes (n. A. Schiffsseil).
עִקֵּל m. Krümmung, Windung.
עָקָל m. Ring, Armschloß.
עָקַם verdrehen, den Mund verziehen, verkehrt, schlecht seyn.
עֹקֶס Schweif, Spitze.
עֹקֶס m. Winkel, Behältniß.
עָקַס Biß (einer Schlange).
עָקַף betrügen, hintergehen.
עֲקִיף m. Betrug, List, Arglist.
עָקַץ m. Stiel, Spitze.
עָקַץ ausreißen.
עֲקִיק m. Topas.
עָקָר unfruchtbar (s. נכל)
עָקַר ausreißen, ausrotten.
עַקְרָב m. Stachelgebiß (Scorpion).
עַקְרָב gekrümmtes mit Widerhaken versehenes Eisen (in der Form eines Scorpions).
עַקְרַבּוֹת (ein Ortsname).
עָר erwachen, erwecken, aufregen, erregen (R. עור)
עָר ausleeren, ausgießen (R ערה)

עָר sich entblößen, sich anschließen (der erste Versuch des Beischlafs) (R. עור)
עַר blos, einsam, verlassen, kinderlos (R. ערר)
עַר m. Erdschollenbrecher (beim Pflug)
עַר brechen, reiben, zerstören (R. ערר)
עַר m. Lorbeer.
עִר f. Stadt.
עַר streiten (R. ע־ר)
עָר m. Feind.
עָר m. Wolle (gr.)
עֹר c. Haut, Fell.
עִר m. Wächter (Engel).
עָר m. Beinbrecher, Meeradler.
עַר zufällig.
עֲרַאי bisweilen, selten.
עָרַב vermischen, mischen, mengen, verwirren, **Pilp.** bestürzt sein.
עָרַב bürgen.
עֹרֵב m. Rabe, Rabengeschlecht.
עֲרָבִי m. Araber.
עֶרֶב c. Abend, Abenddämmerung.
עֲרֵבָה, עֲרֵב f. Multe, Trog.
עֲרָבָה f. Brachweide.
עַרְבֵּל verwirrt, bestürzt, in Angst, Noth.
עַרְבְּלָא (s. ארבלא) Sieb.
עֲרֻגָה f. Gartenbeet, Lungenlappe (n. E. Geländer, Leiter).

עַרְגֵּל wälzen.
עֲרוֹד m. Schlange, wilder Esel (ausstoßen, vertilgen).
עַרְדַּבְלִין (s. הרדולים) Wasserorgel.
עַרְדִּילִין (s. עדלר) Socken.
עַרְדִּסְיָא Name eines babylonischen Ortes.
עַרְדְּסַק f. Rauchfaß.
עוּרְדְּעָן m. Frosch.
עֲרָוָה f. Ausleerung, Schaden.
עֶרְוָה f. Blöße, Schaam.
עֲרַט entblößt sein.
עַרְטִל nackt, entblößt.
עַרְטֵל leicht, schnell.
עֲרַךְ schätzen, achten, hochachten.
עֲרַךְ zurechtstellen, anordnen, reihen, richten, gleichstellen.
עַרְכָּאוֹת f. Tribunale, Gerichtsstelle (s. ארכי)
עֵרֶךְ Eintheilung, Anordnung, Rüstung, Schätzung.
עָרִיךְ m. dünner Kuchen.
עַרְכַּל verbrühet (s. ערסל) entzündet, verletzt.
עָרֵל unbeschnitten.
עָרַם ersinnen (mit List), listig sein.
עֵרֹם nackt, entblößt sein.
עַרְמוֹן m. die Platane, der morgenländische Ahorn.
עַרְמוֹן m. die gehörnte Schlange, der Cerast.
עָרָן m. Städter.
עֲרַס f. Lager, Bett, Wiege.
עֲרַס sich vermischen, ineinander wachsen.
עֲרִיס m. Spalier aus zusammengeflochtenen Reben.
עֲרַס vermischen, zerstoßen, zerreiben.
עַרְסָן Gerstenmehl, Gerstengrütze, Graupe.
עֲרִס Wächter (s. אריס)
עַרְסָא f. Zeile (von Häusern), Reihe.
עַרְסָא f. Wage.
עַרְסַל m. Lager, Hütte.
עַרְסַל verbrühen, versengen, entzünden
עֲרַע begegnen (zufällig), sich zutragen, **Pael** zusammen-herbeirufen.
עַרְעִיתָא f. Hornisse.
עֹרֶף m. Genick, Nacken (träufeln).
(מַעֲרַף ein guter Kund).
עַרְפַּד der Vampyr, die Fledermaus.
עָרְפָּה Arpa (E. N.)
עוּרְפִּילָא f. Nebelregen.
עַרְצְבְיָא geschwänzte Heuschrecke.
עֲרָק m. kleine Kufe.
עֲרַק m. Stange, Blech (von Eisen).
עָרִיק Flüchtling.
עֲרַק entfliehen, fliehen.
עֲרַק drehen, (s. עריק) krümmen.
עַרְקָא f. Blutegel.

עֲרָקָא f. Riemen, Schnur, Flechte.
עֲרָקָא f. Riedgras.
עַרְקֹב m. Knie, Kniebeuge, Kniekehle.
עַרְקְבַל m. Scorpionkraut.
עַרְקֵל hurtig, schnell.
עַרְקְמָא f. Sumpf, Schlußbein.
עֲרִירִי einsam, allein.
עֶרֶשׂ f. Bette, Lager.
עָשׁ (s. עגלה) der Wagen (Gestirn).
עֲשָׂה machen, schaffen, umwandeln (R. עָשָׂה)
עֲשַׂב m. Kraut, Kräuter, Futterkräuter, Saat, Gemüse.
עֲשַׁן räuchern (dampfen, rauchen).
עֲשַׁן stark, fest.
עֹשֶׁף m. Beil, Grabscheit, Hacke, Pflugschaar.
עֲשַׁק m. Gewalt, Erpressung, Raub, Bedrückung.
עֲשִׁק theuer, übersetzt, übervortheilt.
עֲשַׁר bereichern, reich machen.
עֲשַׂר zehn.
עֲשָׁשִׁית f. Glas, Leuchte.
עֲשַׁת Platte (s. ערק)
עֲשַׁת denken, sinnen.
עַשְׁתְּרוֹת Anwachs (von Heerden).
עַשְׁתֹּרֶת Ortsname (Astarte).
עֵת Zeit, Mal, Periode.
עֲתָא f. Noth, Härte, Verkehrtheit, Tadel.

עֲתַד bereit sein, stehen, **Pael** stellen, zurecht machen.
עָתְנִיאֵל Athniel (E. N.)
עֲתִיר m. Reichthum.
עַתִּיק alt.
עֲתַר m. Schaufel (Duft, Dampf, Anbeter).
עֲתַר bereit halten, sein (s. עתד)
עֲתַר **Pael** bereichern, reich machen.

פ

פֵּאָה f. Ecke, Kante, Gegend, Seite.
פֵּאָה f. Färberröthe, Krapp.
פֵּאָה נָכְרִית f. falsches Haar.
פָּאפֵּי m. Väter.
פְּאֵר m. Schönheit, Glanz, Schmuck der Felder (die Kante der Felder).
פְּאֵר m. Kopfschmuck, Turban.
פְּאַר f. Saite.
פָּארִי m. Kleie.
פַּאֲרֵי (s. קטלא) Schmuck.
פָּג erschlaffen, ausdünsten, verrauchen, matt werden (R. פרג)
פֵּג m. Quelle (gr.)
פַּג lustwandeln, sich unterhalten, umhergehen, spazieren gehen.
פַּג m. unreife Feige.
פַּג m. Kinn, Gebiß, Zaum (gr.)
פַּגִּי E. N. (s. בית פאגי)

פִּגָה Piga (ein Fluß in der Nähe von Palästina).

פָּגָז m. Mauerbrecher.

פִּגְיוֹן m. kurzer Degen, Dolch, Pugio.

פְּגַל faul, stinkend machen.

פִּגּוּל m. Greuel, Unreines, Abscheuliches.

פִּגְלָא m. Rettig.

פְּגַם Raute (eine Gewürzpflanze).

פָּגָם m. Schlinge, Falle, Schlagbauer für Vogelsteller (gr.)

פְּגַם schwächen, entkräften, ermatten.

פְּגַן schreien, jammern, wehklagen.

פָּגָן m. Paganus, Bauer, Landmann, Dorfbewohner.

פַּגָּן m. Schale.

פִּגָּן Raute (s. פגם)

פְּגַע m. Pflaume.

פְּגַר zerstören, auflösen Pael.

פֶּגֶר m. Leichnam.

פְּגַר müde, ermattet, faul, träge, müssig seyn.

פָּגָשׁ Mauerbrecher (s. פגז)

פְּגַשׁ kämpfen, ringen, auf Jemanden losgehen.

פְּגַשׁ ausarten.

פָּד loskaufen, lösen.

פִּיד m. Schnabel.

פִּדְרָא f. Griff, Handhabe.

פְּדָאמֵי f. Schleier, Larve, Maske, Hülle.

פַּדְגּוֹג m. Erzieher, Führer, Lehrer, Paedagog (gr.)

פֹּדַגְרָא Podagra, Fußgicht.

פַּדַּחַת f. Stirne.

פְּדְיָא Kinder (gr.)

פַּדַּן m. Paar, Joch, Ochsen.

פַּדַּן Hacke, Karst.

פְּדָס Faß (s. פטס)

פְּדַע m. Wunde.

פְּדִיעָא f. Hammer.

פַּדַּר m. Fett, Schmeer.

פִּדְרָא f. Marmor.

פַּדְרַת spotten, schimpfen.

פֶּה m. Mund, Oeffnung, Schärfe, Rand, Mündung.

פַּה m. Made (in den Feigen).

פְּהֵי sich trennen, sich bemeistern.

פְּהַק den Mund aufsperren, gähnen.

פּוֹל m. Bohne.

פּוּלְחָן m. Dienst, Verehrung.

פּוּם bei, nach, vermöge, laut.

פּוֹן gewiß.

פְּרוּסְדוֹס m. Schneckengang.

פּוּרְתָּא wenig, klein.

פְּרוּת trippeln.

פַּז m. Platina, gereinigtes Gold.

פַּז eilen, gelenk seyn (R. פזז)

פְּזַז voreilig, behend seyn, sich schnell bewegen.

פַּזְרָא f. Ausstreuung, Verschwendung (gr.)

פִּיזְמְרִיק dasselbe.

פַּזְמַק m. Socke.

פֹּזֵ״ר קֹשֶׁ״ב (zufrieden stellen), eigentlich eine Abbreviatur, nemlich פִּיּוּס, זְמַן, רֶגֶל, קָרְבָּן, שִׁיר, בִּרְכַּת הַמָּזוֹן

פִּזְרָא f. Stock, Stab, Ruthe, Gabel.

פָּח blasen, aufblasen, wegblasen (R. פוח)

פָּח brüten, zum ausbrüten geeignet.

פָּח einen Wind lassen (פִּיחַ)

פַּח ausmalen, ausspalieren (R. פחח)

פַּח bedecken, verkleben.

פַּח nackt, entblößt.

פֶּחָה m. Statthalter, Verwalter.

פְּחַז übereilen, überrumpeln, überkochen.

פַּחַז m. Gang, Weite.

פַּ״לֵץ m. Mistkorb, netzförmige Decke (für Kameele).

פְּחַם schwarz färben, kohlschwarz sein.

פֶּחָם m. Kohle.

פֶּחָמִי m. Köhler.

פְּחַם vergleichen.

פְּחַס zusammendrücken.

פְּחַס überfüllt sein, überströmen, überlaufen.

פֶּחָר m. Töpfer.

פְּחַשׁ zusammendrücken.

פְּחַת vermindern (graben, ausgraben).

פָּחוֹת weniger.

פַּחַת m. Graben, Grube.

פָּט ausdauern, hinlänglich sein.

פט Licht, Leuchte (gr.)

פַּט schwatzen, plaudern (R. פטט)

פַּטִּיט m. Schwätzer.

פִּטְטָא, פִּטְטְיָא f. Geschwätz.

פַּטְטָנִית f. Schwätzerin.

פִּטְפְּטָנִית f. Plaudertasche.

פְּטַפֵּט entgegen, widerstreben.

פּוֹטְאָלוֹס Pozzuolo (eine Stadt in Kampanien).

פַּטְגְּרְטוּס m. Podagrist.

פִּטְפּוּט m. Dreifuß, Tiegel.

פִּטְמָר f. Stiel am Obste.

פִּטְמַרְכָה f. Mastdarm.

פְּטִילְיָא f. Weidenkorb (für Feigen).

פִּטְלָךְ m. Goldplatte (gr.)

פִּטִילִיקִין m. Schüsselchen (gr.)

פַּטֵּם fett machen, mästen, würzen Pael.

פַּטִּים fett, gemästet.

פִּטְּם m. Nerve, Ader.

פְּטֹם Krone, Spitze, Warze.

פִּטְמָא f. Gewürztes (Gewächs).

פִּטְנַג ein Farrenkraut (s. פליטריכון)

פִּטִּיכוֹן Eunuch, (reich an Viehheerden) letztere Bedeutung nach Jarchi.

פִּטָס m. Faß (gr.)

פִּטְקָא (s. פתקא) Schritt, Ausspruch.

פְּטַר entlassen, aufbrechen, loslassen.

פַּטִּירְתָּא f. פֶּטֶר m. Erstgeburt.

פטר f. Erdschwamm, Pilz, Morchel, Trüfel.

פַּטֵּר m. Vater, Patronus, Schutzherr, Rathsvorsteher, Vorgesetzter (gr.)

פַּטִּיר ungesäuert.

פַּטִּיר rauh, nicht mit Stroh gemengt.

פִּטְרָא f. Petra, Stein, Fels (gr.)

פַּטְרוֹזָא f. Lämmchen.

פִּטְרִיוֹן m. Becher (gr.)

פַּטְרִיקוֹן erblich von den Vorfahren her.

פַּטְרוֹשְׂלִינוֹן m. Steineppich, Wassereppich, Petersilie.

פּוֹטִיפַר Potiphar (Pfleger des Stiers Apis).

פַּטִּישׁ m. Hammer (hebr.)

בַּר פַּטִּישׁ m. Hämmerlein.

פַּטְשִׁין m. lange Hosen.

פִּטְתָּא (ein gewisser Fisch).

פִּי constr. von פֶּה m. Mund.

פִּי טַבַּעַת After.

פִּי טוּרֵי Seil, Strick.

פִּי כְרִיסָה Nabel.

פִּיכוּר Loch des Schmelztiegels, wo der Blasbalg hineingeht.

פִּי כוּשׁ Spindelspitze.

פִּי רֶשַׁע (s. אשכרוע) Buxbaum.

פִּי תִקְרָה Schärfe des Balkens.

פַּיְטָן m. Poet, Dichter (gr.)

פַּיָּיל m. Becher, Schale, Phiole (s. פטריון)

פִּיָּס m. Scholle, Steinchen (gr.)

פִּיל m. Elephant.

פִּיף m. Gürtel, Rand, Kante.

פִּיקָס m. Meertang, Seetang (gr.)

פַּךְ m. Oelflasche, Flasche.

פַּךְ umkehren, umwenden, wenden (R. אפך)

פֻּךְ m. Augenschminke (s. כחל)

פְּכַח vermindern, schwächen, weniger machen.

פַּכְחוּתָא f. Ueberlauf der Dinte.

פַּכְסְמִין m. Zwieback (gr.)

פְּכַר zusammenfalten **Pael.**

פְּכַר zerstören, entwurzeln, niederreißen **Pael.**

פַּל richten, rechten, bitten, beten, entscheiden (R. פלל)

פַּל untersuchen, erforschen.

פֵּל m. Ritz, Spalte, Grube, erweichte Erde.

פֵּל m. Thor, Thür, Pforte.

פַּל fallen, abfallen, zufallen, niederfallen (R. כפל)

פֵּל m. Wurfspieß.

פַּל m. Gesandter, Bote.

פָּל mischen, mengen.

פְּלָא absondern, auszeichnen, aussondern, entfernen (groß).

(מְפְלָא berühmt, ausgezeichnet).

פְּלָא spotten.

פְּלָאָה alt, veraltet(gr.)

פַּלְאָתָא f. Parabel.

פְּלִיבְרוֹכְסִין m. viel Regen (gr.)

פְּלַג theilen, streiten.

פְּלַג, פַּלְגָא Hälfte.

פְּלַגָּאָה Streiter, Zänker.

פְּלוּג Brosame.

פְּלַג Abtheilung.

פֶּלֶג m. Antheil, Flagge, Hälfte.

פַּלְגַס m. (Mittelalter), Jüngling, Mädchen.

פַּלְגּוֹג m. Liebkosung, Lust, Wonne.

פַּלְגוּת f. Trennung, Spaltung, trop. Bedenklichkeit.

פַּלְגַס m. Ziel, Beobachtung (gr.)

פְּלָגוֹס das hohe Meer, **Pelagus** (gr.)

פַּלְגַס m. Hammel.

פַּלְבַס m. Bast, Flachs (gr.)

פַּלְדָּם m. Bastkleid, Bastzeug, leinenes Unterkleid.

פַּלְז Messing, goldfarbig (falso, falsch, unecht.

פְּלַח m. Schnitt, Stück, von Feigenkuchen.

פְּלָח m. Wächter, Beschützer (gr.)

פְּלַח m. Spindel.

פְּלַח m. Schluck (Maaß).

פַּלָּח m. Ackersmann, Feldbauer.

פְּלַח dienen.

פָּלְחָן Gottesdienst.

פְּלַט auswerfen, speien, spucken, (hervorragen).

פְּלַט sich flüchten, retten, entwischen, entkommen.

פַּלְט m. **Palatium**, Pallast, Palatin, Fürst, Hofleute des Kaisers.

פְּלַטְיָא (breite) Strasse, Gasse, Platz.

פַּלְטִיָא f. Dienst.

פְּלַטְיָא Pozzuolo (s. פוטאלוס)

פִילוֹטוֹמִיָא f. Freigebigkeit, Ehre, Größe, Großmuth.

פוֹלִיטוֹמְכוֹן m. Landesfürst (gr.)

פְּלַטָנוּס der Berg Garisim (im Medrasch), wahrscheinlich wegen der dortigen Platanen oder Ahornbäume so genannt.

פוֹלְטִק m. Staatsmann (gr.)

פַּלְטֵר m. Verkäufer (gr.)

פַּלְטֹר m. Stadtvorsteher (gr.)

פּוֹלִיטִיר m. Markt (gr.)

פּוֹלִיטְרִיכוּן m. Vielhaar (ein Farrenkraut (gr.)

פַּלְיָא abgesondert (s. פלא) ausgezeichnet.

פַּלְיָה בְּאָרֵי f. Weinvogel (ein Schmetterling).

פַּלְיִיתָא f. eine Eidexenart.

פַּלְיִיטוֹן m. Blättersalbe, von einem dornigen Strauch mit Rosenblüthe.

פְּלִיוֹס m. Hut, Pallium, Mantel, Oberkleid (gr.)

פְּלַךְ spinnen Pael.

פִּלְכָה f. Spindel (s. פלח)

פֶּלֶךְ m. Bezirk, Kreis.

פֶּלֶךְ m. Krücke, Stab (s. אגד)

פֶּלְכִין m. Axt, Beil (gr.)

פְּלַלְגָלָה f. Rettig, Meerrettig.

פְּלוּלְיָא f. eine gewisse Pflanze.

פְּלוּלִינָא Brosamen.

פְּלֶם Schlamm, Morast, die Fluth (gr.)

פְּלַם stark, (s. מפלם) feucht.

פַּלְמוּד m. Thunfisch (gr.)

פְּלוּמָה f. Pluma, Pflaume, Feder, Pfühl.

פַּלְמְטוֹס m. Krieger, Streiter, Kämpfer, Soldat.

פַּלְמַנְטָר m. Kriegsschreiber (gr.)

פּוֹלְמוֹס Krieg, Kriegsheer (gr.)

פַּלְמַרְכוֹס m. General, Kriegsminister (gr.)

פְּלָן m. ein Gewisser, Ungenannter.

פִּלֹן Bisam (s. חמרתא)

פִּלֹן m. Vorsaal (gr.)

פִּלֹן m. Thor, Pforte (gr.)

פִּלֹן m. Blatt, Laub (gr.)

פַּלְנַיָא Beinkleid, Unterkleid.

פְּלֵנִין m. kleine Tunika (gr.)

פְּלָנִיס m. (irrend) die Planeten (gr.)

פְּלֹנְק f. Streitsucht, Zanksucht, Rechthaberei (gr.)

פְּלַס abwägen, ebnen Pael.

פְּלָס m. Wage, Schnellwage.

פְּלַס Follis, eigentlich ein Geldbeutel und später der griechische Name einer Münze.

פְּלַס zerbrechen.

פְּלַס Stoß, Schlag, Hieb.

פִּלֻּס pelusisch.

פִּלֻּס Pelusium (ein Gewand).

פִּלֹס m. Wächter (gr.)

פָּלֶסְטִינֵי Palästina.

פְּלַסְלוֹס Lupine (s. תרמוס)

פִּלוֹסוֹפָה m. Liebhaber der Weisheit, Philosoph.

פְּלַסְטֵר falsch, unecht, erdichtet, erlogen.

פַּלְסְמוֹן Balsam (s. בלסמון)

פִּלְפֵּל m. Pfeffer.

פַּלְפֵּל mit Scharfsinn behaupten, streiten.

פַּלְפֵּל streuen, zerstreuen.

פְּלִיפּוּס m. Polypus, ein Nasen- oder Herzauswuchs (gr.)

פַּלְצוֹר m. Netz, Garn.

פְּלַק Gefängniß, Wache (gr.)

פְּלַק m. Axt, Beil (gr.)

פַּלְקָט geflochten (gr.)

פַּלַקְתָּא f. Konkubine, Kebsweib (gr.)

פֹּלַר eine gewisse Münze (s. פלס)

פְּלַט offen, öffentlich.

פְּלַשׁ sich bekümmern Pael.

פַּלְתָּה f. Schuppe (gr.)

פֵּם m. Mund, Oeffnung, Mündung.

פֹּמְבִּי m. Pomp, öffentliche Schau (gr.)

פָּמוֹט f. Leuchter.

פְּמָלִי f. Filzhut (gr.)

פָּמַלְיָא f. Familie, Verein.

פְּמַלְנַיָּא Unterhosen (s. פלניא)

פִּמְסְקָא Wache (s. פרמסקא)

פַּמְפִּיָא f. Reibeisen.

פַּמְרַיָּה Larve (s. פדאמי)

פַּן ausräumen, wegschaffen, vertilgen (R. פנה)

פָּן sich wenden, kehren (R. פנא)

פָּן Angesicht, Schaam.

פִּן (Pinna, Spitze), gezähnter Riegel, Klinkhaken.

פּוּן eine Partikel (s. קא)

פַּנַג süßes Backwerk.

פֻּנְדָּה f. Funda, Bauchgurt, Hohlgürtel, Geldkatze.

פֻּנְדְּיוֹן Pfund (eine gewisse Münze).

פּוּנְדַּק m. Gastwirth, Gasthaus (gr.)

פּוּנְדָּק m. Haselnuß.

פַּנְדּוּרָא Pandura, Hirtenflöte, überhaupt ein Blasinstrument.

פְּנַח verwahren.

פַּנְטֵי entgegen (gr.)

פֶּנְטִיגוֹן fünfwinklicht (gr.)

פַּנְטוֹן ganz und gar (gr.)

פּוֹנְטוֹס eine Landschaft in Kleinasien: Pontus.

פַּנְטוּס überhaupt, allerdings, auf alle Weise (gr.)

פַּנְטַסְיָא f. Phantasie, Einbildungskraft (gr.)

פַּנְטִיקָקְיָא durchaus schlecht (gr.)

פַּנְיָא f. Abend.

פָּנְיָיס Paneas (E. N.) (s. לשם)

פִּנָךְ f. Teller, Schüssel, Schale (gr.)
פְּנַךְ jagen, eilen.
פִּנְכָם m. Gegenwart, Vorstellung, Auseinandersetzung.
פַּנּוּן m. Panus, grobes Tuch.
פִּנָס m. Tuch, Kleid (gr.)
פִּינוּס m. Zinsen, Wucher.
פְּנַס Laterne, Lampe.
פְּנַע zerschmettern, zerstreuen.
פְּנַק Pael verzärteln, verweichlichen, ergötzen, schmeicheln, pass. verzärtelt, kostbar, delikat leben.
פִּנְּק m. Saum, Zipfel.
פַּנְקֵט m. Pallast.
פֵּנְקִיָה Phönizien (gr.)
פִּנְקַס f. Rechentafel, Schreibtafel (gr.)
פִּנְקְרָס Kaper (s. קפרס)
פְּנַר Bosheit, schlechter Charakter (gr.)
פְּנַר f. Pforte, Thüre.
פַּנְתָא f. Obertheil (der Schuhe).
פִּנְתָק ein Farrenkraut (s. פטנג)
פַּנְתֵר Pantherstein.
פַּנְתֵּירִין m. Panther (gr.)
פַּס m. Pfahl, Stange, Latte, Pallisade.
פָּס losen (R. פוס)
פַּס m. Tribut, Lösegeld.
פָּס ausgleichen, versöhnen, bereden (R. פיס)
פָּס m. Schaufel, Gabel.
פָּס entweichen, verwerfen.
פָּס sich ausbreiten, um sich greifen (R. פסא)
פָּס einhergehen, schreiten (R. פסע)
פָּס hohl.
פַּס Stück.
פַּס mit ידָא Hand.
פַּס graben.
פְּסַג durchschneiden, zerschneiden, zerlegen, zertheilen.
פִּסְגָא f. Theil, Stück.
פְּסִיגָה f. Schnitt, Stück.
פְּסַד verlieren, zu Schaden kommen, um etwas kommen.
פַּסְדִיוֹת f. Polster, Kissen.
פִּסְטֵל Brief (s. אפסטלי)
פִּסְטוֹלִי Hauptbalken (s. אפסטליות)
פַּסְטִילוֹס m. Kügelchen, Brödchen, Pastillus.
פַּסְטַם m. Versicherung, Zuversicht, Hoffnung (gr.)
פַּסְטָן m. Infanterie.
פַּסְטִיס m. Glaube, Treue, Zeugniß (gr.)
פְּסִיוֹן m. Rebhuhn (Fasan).
פְּסַךְ abschneiden Pael.

פסכתר Kühlfaß (s. פסקטר)
פסל m. Haue, Hacke, Meisel.
פסל m. Steinhauer.
פסל m. Pflock (gr.)
פסל entweihen, entstellen, verwerfen.
פסיל verwerflich, profan.
פסלוס m. Stotterer (gr.)
פסיליא eine Hülsenfrucht (s. שעיתא)
פסיליא verworfen (s. מאס)
פסן m. Maurer.
פסינטון Wermuth (s. אפסינטין)
פסנטר m. Einkäufer für die Küche.
פסנתרין m. ein der Zither ähnliches Saiteninstrument.
פסנתר m. Psalter (gr.)
פסים Scheincontract (s. פסטים)
פסע eintreten, festtreten.
פסע schreiten, gehen.
פסע ausstrecken, vorstrecken.
פסיע Jemand der irgend ein zu langes Glied hat.
פסע stampfen.
פסיפון m. Stein, Urtheil, nemlich der Stein zum Votiren sowohl, als zum Rechnen (gr.)
פספס zermalmen, erweichen, zertrümmern.
פספס m. Stein im Brettspiel, Würfel (gr.)
פספס m. Mosaik (kleine Steine zum Pflastern).
פספס m. Quaderstein, behauener Stein.
פסק abschneiden, pausiren, aufhören, entscheiden, beschließen.
פסק f. Fischteich.
פסקטר f. ein großes Gefäß, Trinkgeschirr (gr.)
פסיקיא f. Binde, Gurt, Windel.
פסקוליה f. Schubsack, Tasche.
פסתא f. Brod.
פסתא f. Blatt.
פסתיין Matratze.
פסרקא m. Pistazie, Pimpernuß.
פע flüstern, stöhnen, schreien, zischen, blasen (R. פעה)
פע schwellen, erweichen, zerfließen (R. פרע)
פעא rufen, hervorrufen.
פעפע glänzen.
פעוט unmündig.
פעל thun, machen, wirken, bereiten.
פעל Schutz (s. מדל)
פעם klopfen, schlagen.
פעם schellen, klingeln.
פעפועין Klettenwurzel (s. קקל)
פער entblößen.
פופי bei den Göttern! (bei den Griechen ein Schwur).
פפייר f. Papierschilf (gr.)
פפייתא (ein Fluß) Papa.

פַּפִּילְיוֹן m. Pavillon.

פַּפּוֹלְסְמוֹן (s. אפרפלסמון) Gummi des Balsambaumes.

פִּיפַּנְיָא Epiphania, eine Stadt in Syrien.

פִּיפְסוּדוֹס Doppelweg.

פִּיפְקוֹן Vorhang,

פַּץ werfen, schütteln (s. כפס und כפץ)

פָּץ eröffnen, leiten, führen, aufreißen (R. פצא)

פָּץ befreien, erretten, herausreißen (R. פצא)

פַּצַּד m. Rinne, Bach, Sumpf, Grube.

פַּצְּחַ m. Platz, Flecken.

פְּצַח klar, rein.

פְּצַח glänzend, schillernd.

פְּצְטְלִין Brödchen (s. פסטלין)

פְּצַל schneiden, schälen, trennen, theilen, zackig seyn, Zinken haben **Pael**.

פְּצוּלְיָא Zwiebel (s. בצל)

פְּצַם spalten, brechen **Pael**.

פַּצִּים Seite, Blatt, Pfoste.

פְּצַע schlagen, spalten, zerquetschen, zerschneiden, verwunden.

פְּצַע schwanken, sich hin und her bewegen.

פַּצְעַל unzeitig, unreif.

פְּצְתָּא f. Loos, Schicksal.

פַּק verstopfen, verschließen (R. פקק)

פַּק graben, forschen (R. פקק)

פַּקְפַּק aufmachen, auflösen, öffnen.

פָּק hervorbringen, herausgeben, herausgehen (R. פוק)

פָּק entblößen.

פָּק vernachlässigen, sich entschlagen, auflösen, gering schätzen.

פַּקָּא Halszäpfchen, Kehlkopf; Spinnwirtel, eine hölzerne oder bleierne Rinne an der Spindel, damit sie desto besser sich umdrehe.

פְּקַד untersuchen, beiwohnen, übergeben an Jemanden, empfehlen.

פְּקְדוֹן heraus damit (פוק דון)

פּוּקְדָן m. Gebot, Vorschrift, Lehre.

פְּקַח öffnen, wegschaffen, befreien, sehend machen.

פְּקַט Tresteröl.

פַּקְטֵז werfen, auswerfen.

פְּקַל schälen, abschälen.

פְּקָל m. Bündel, Baumwolle (gr.)

פִּקְל die Decke von Fett, das Astwerk.

פִּיקְיָלָה f. Hut, Kopfdecke, Turban (gr.)

פּוּקְלְמוֹן gestickt (s. פלקט)

פְּקַם zäumen, Gebiß anlegen.

פְּקַס schminken, **Fucus**, Schminke, kämmen, scheeren (gr.)

פְּקַס den Mund aufsperren, öffnen.

פְּקַס Abfallen (der Blüthe, Haare, Wolle).

פִּקָּס m. Auswuchs.

פִּקֵּס (Name eines Thurmes).

פַּקְסֵן m. Torf (irdene Gefäße).

פַּקְסֵן Buxbaum (s. אשכרוע)

פְּקִעַ f. Spalte, Pfütze.

פְּקִבַע m. Bündel.

פְּקַע geißeln, peitschen.

פְּקִיַע f. Geißel, Knute.

פְּקַע zerreißen, spalten, schlagen, Dochte flechten.

פְּקַע einwickeln, umwickeln.

פְּקוּעָה f. Knäuel, Ball.

פְּקַע brechen, drücken, platzen, erschweren, ausgehen (von einer Sache).

פִּקְעָא f. Bruch.

(בֵּן פְּקוּעָה Frucht der Geschlachteten).

פְּקַע eindringen.

פַּקּוּעוֹת f. Koloquinthen.

פְּקַקַל f. Nervenast.

פְּקַר m. Unterredung.

פְּקַר sich auslassen, losbrechen, sich Preis geben, ausgelassen seyn.

פְּקַר m. Spalte, Loch.

פְּקְרִין m. geschorne Wolle, kleiner Pelz (gr.)

פַּקְרֵס m. Hemd.

פַּקְרֵס Brustlatz, gesticktes Kleid.

פַּקְרֵס m. Fruchthändler.

פַּקְרְסִין m. theuere u. seltene Früchte.

פִּקְתָּא f. Thal.

פַּר schneiden, theilen, brechen (Theil Stück) (R. פרר)

פִּירוּר m. Brocken.

פָּר sich ausbreiten, fruchtbar seyn (R. פרא)

פּוּרְיָא f. Ehebett.

פֵּירָא f. Frucht.

פַּר m. Stier.

פָּר laufen, davon laufen (R. פרא)

פְּרָא Thunfisch (s. פלמוד)

פִּרָא Graben, Grube, Behälter.

פְּרָא mehr, darüber, wenig (gr.)

פְּרָאדֹרַן m. Herumschleicher (gr.)

פְּרֹב m. Halfter (gr.)

פְּרֹבְגְּרוֹן m. Steuer, Abgabe, Zoll,

פְּרֹבִטָא f. Schafvieh (gr.)

פְּרִבְטָאוֹת (span. Privada), geheimes Gemach, Sekret.

פַּרְבָר m. Vorstadt, Vorwerk.

פְּרַג sich unterhalten.

פְּרַג wechseln, tauschen.

פַּרְגֹד m. Vorhang, Vorhalle.

פְּרָגֹד m. Praganda, gewirktes Kleid.

פַּרְגְזִיּוֹת f. Schellenschmuck.

פַּרְגִּיּוֹת f. kleine Vögel.

פַּרְגִּין m. Mohn.
פְּרַגִּיתָא (E. N. eines Ortes).
פַּרְגָּל m. Zirkel.
פְּרַגֹּל Geißel (gr.)
פְּרַגְמַטְיָא f. Geschäft, Handel, Waare (gr.)
פְּרַד trennen, losreißen, ausbreiten.
פְּרוּדָה, פֶּרֶד Kern.
פְּרַד ausgelassen, ungebunden, frech.
פְּרִדָא m. Scholle, Steinchen.
פְּרִדָא Brustbeere, Kreuzdorn (s. שזף)
פְּרִדָה f. Täubchen.
פַּרְדְּכָסוֹס (s. אפרדכסוס) wunderbar.
פַּרְדְּכַשׁ m. Oberster, Verweser, Vorsteher.
פַּרְדְּלַס Panther (s. ברדלס)
פַּרְדְּכַת m. Fauler, Einsiedler.
פְּרוֹדוֹמוֹס m. Vorhof (gr.)
פַּרְדֵּס m. Paradies, Garten, Park (gr.)
פַּרְדִּיסְקִי (s. פרסדיקי) leere Gefäße.
פַּרְדִּסְקָן m. Gitterfenster.
פַּרְדְּשָׁן f. Vorausbezahlung, Geschenk (gr.)
פַּרְהֲבָא weiß, fein, zart.
פַּרְהֲגָבַן m. Hauptmann (gr.)
פַּרְהֲדִיָא f. Mühle.

פַּרְהֶדְרִין m. Beisitzer im Amte (gr.)
פַּרְהֵד ermuntern, erfrischen, aufmuntern.
פַּרְהֲגָג (s. אפרהגג) Vorgesetzter aus einer andern Nation.
פַּרְהֶסְיָא freimüthig, offen, öffentlich (gr.)
פַּרְוָה Parva (Name eines Zauberers).
פַּרְוָיִים ergiebig.
פַּרְוָן m. Schulter.
פַּרְוַנְקָא m. Bote, Laufer, Träger (gr.)
פַּרְוָר m. Vorstadt, Vorwerk, Bezirk, Weideplatz, freier Platz um eine Stadt.
פַּרְוָתָא f. Port, Hafen.
פְּרַז überschreiten, übermäßig, schneiden, scheiden, entscheiden.
פְּרֶזְבֵט Gesandter (Ehrenbezeigung, Gesandtschaft), Geschäftsträger (gr.)
פְּרוֹזְבּוֹל Schutzwehr, Bollwerk, Grenze, Vorsicht, Schadenverhütung, zur Sicherheit. Eine von Hillel festgesetzte Verordnung zur Sicherheit des Gläubigers.
פְּרֶזְבִין m. Gesandter, Botschafter.
פְּרֹזָג Chrysolith.
פְּרַזְדָאוֹת f. Praesidium, Schutz,

Bedeckung, Truppenbesetzung.

פְּרוֹזְדְגְמָא f. Anordnung, Befehl (gr.)

פְּרוֹזְדוֹר Vorhof, Vorplatz (gr.)

פַּרְזֶל m. Eisen.

פְּרַזֵּם zusammenziehen, drücken, pressen.

פְּרַזוֹמָא f. Schurz, Schürze (gr.)

פְּרַזוֹמָא f. Gerstensaft, Bier.

פַּרְזֵק Rufili (s. רפילא), so hießen diejenigen, welche der General zu Officieren machte.

פֶּרַח m. Blüthe (als Verzierung).

פְּרַח Flügelhaube (s. כל)

כַּלְיָא פָּרוֹחַי Vogelscheuche.

פְּרַח m. Blüthe, Jugend, Herumstreicher.

פִּרְחַ m. Jüngling.

פְּרֹחַ m. Vogel, junge Brut.

פְּרַח ausstreuen, hervorbrechen.

פְּרַח ohnmächtig werden.

פַּרְחָא f. **Bruchus**, Samenkäfer.

פְּרָחָא f. Kaper.

פְּרַט einzeln, Eines nach dem Andern.

פְּרַט brechen, theilen, zerstreuen.

פְּרַט einzeln, allein.

פְּרַט umsetzen, wechseln, vereinzeln.

פְּרוּטָה f. Heller, kleine Münze.

פְּרַט f. Tropfen.

פְּרַט f. Heller.

פְּרַט Testament, letzter Wille.

פְּרַט scherzen, lachen.

פְּרַט f. Schale, Rinde.

פְּרַט m. der Erste, der Vorzüglichste.

פְּרַטוֹמַי m. die Stärksten, Tapfersten.

פְּרַט m. Maulesel, Maulthier.

פְּרַטִיגָם erste Ehe.

פְּרוּטְטוֹת f. Heller.

פְּרוֹטוֹמִי m. Brustbild.

פִּירָטוֹן (s. אפרטין) Pirat, Korsar.

פְּרוֹטֵיקְטוֹר m. **Protector**, Beschützer.

פְּרוֹטֵר der Platz vor der Thüre, Schwelle.

פְּרוֹטִירָא m. Portier, Thürsteher.

פְּרַטוֹרְיָינֵי m. Leibwache.

פּוּרְיָא übermäßig.

פְּרוֹיְמָא f. Tragsessel, Sänfte (dünnes leichtes Oberkleid).

פּוּרְיוֹן m. Tragsessel, Sänfte (s. אפריון)

פּוּרְיוֹן Frucht.

פְּרִיפְּרִיךְ m. Blashorn.

פְּרִיַּת f. Deckel.

פְּרַךְ knacken, zerbrechen, zertrennen, zerdrücken, verkehren.

דַּהֲבָא פְּרִיכָא Bruchgold.

פְּרַךְ reiben, brechen.

פְּרַךְ binden, knüpfen.

פַּרְכִיטָא m. Bader.

פַּרְכַּל m. Traubenkamm.

פְּרוֹכִימָטוֹס m. Anführer, der erste im Kampfe, Advokat (gr.)

פַּרְכִּין m. Stückchen.

פַּרְכִּין m. Spüllappen, Kesselhaken.

פַּרְכִּיּוֹת f. Vorhänge, Tapeten.

פִּרְכֵּס Schminke (Runzel) (s. כחל)

פִּרְכֵּס zappeln (umtanzen), sich bewegen, zucken.

פְּרַכְּסִין m. Praxis, Geschäft (gr.)

פְּרַכְרַגְמָא verschlagenes Geld (gr.)

פַּרְכּוֹרִין benachbart, um die Gegend gelegen (gr.)

פַּרְכַּשָׁא Oberster, Verweser (s. פרדכשא)

פֵּירוּלִין Beryll (s. כרלא)

פְּרַם spalten, theilen, trennen, reißen.

פִּרְמָא Gerstensaft (s. פרזמא)

פִּרְמָא f. das Gemischte (gr.)

פָּרָמָא Forma, Larve (s. פדאמי) Maske.

פַּרְמָא f. Schild, Parma (s. אספרס)

פּוֹרְמָא f. Tragsessel (gr.)

פְּרַמְבְּיָא f. Halfter, Zaum, Gebiß (gr.)

פַּרְמוּסְקָא Wache (s. פמסקא)

פַּרְמָקוֹס m. Zauberer (gr.)

פַּרְמַשְׁתָּק m. das männliche Glied, **Penis.**

פֻּרַן f. **Furnus**, Ofen.

פְּרַן gezahnter Riegel (s. פין)

פְּרַן m. Leuchtthurm, **Pharus.**

פְּרַן f. Gewinn.

פְּרַן Mitgift, Ausstattung (gr.)

פּוֹרַן f. Hure, Hurerei (gr.)

פְּרַן aussteuern, ausstatten (gr.)

פַּרְנְדָא syrische Seide (s. שד)

פְּרַנְדְסִין **Brundusium**, eine alte Seestadt in Apulien, jetzt **Brindisi.**

פַּרְנֵס unterhalten, nähren, herrschen.

פַּרְנֵק verzärteln, verweichlichen.

פַּרְנְקִיתָא verzärtelt, verweichlicht.

פְּרַנְקָא f. Spundfetzen, Spundlappen.

פַּרְנְתָא f. Kern.

פָּרַס theilen, brechen, ausspannen, ausbreiten, **Pars**, Theil, Stück (gr.)

פַּרְסָה f. Huf, Klaue, Fußsohle, gespaltene Klaue.

פַּרְסָנִית f. Herumläuferin.

פְּרַס persisch.

פַּרְסָאוֹת f. pers. Dattelfrüchte.

פְּרַס m. Lohn, Belohnung.

פְּרַס m. Aufseher (gr.)

פְּרוֹס m. Ueberfluß (Ende, Grenze).

פְּרוֹס m. Fetzen, Lappen, Bedeckung, Hülle (gr.)

פְּרַס den Segen ertheilen.
פָּרַס Persien.
פְּרַס schätzen, taxiren.
פַּרְסָא f. ein Meilenmaaß.
פְּרַסְבּוֹטִיס Gesandter (s. פרזבט)
פְּרוֹסְדָאוֹת Bedeckung, Schutz (s. פרזדאות)
פְּרִסְדִיקֵי leere Gefäße.
פְּרָסְדוֹר Vorhof (s. פרזדור)
פְּרִסְדָא f. Eingang zum Tempel (gr.)
פְּרַסְטִגִי Gebot (s. פרסטגמא)
פְּרוֹסְטַגְמָא Befehl (s. פרזדגמא)
פְּרוֹסְטַיָה f. Aufsicht, Herrschaft (gr.)
פְּרוֹסְטְקוֹסְרִין m. Kassier.
פְּרוֹסְטְקְלִין m. Hauptschmuck.
פַּרְסוֹף m. Trabant, Wache.
פְּרוֹסְפַיָא f. Gesicht, Antlitz.
פִּרְסוּם m. Kundmachung.
פְּרוֹסְפָא f. Marmor.
פַּרְסֵק m. Persica, Pfirsich (Königsnuß?)
פַּרְסֵק Netz.
פְּרְסֵישְׁמַנַג m. Oberrichter.
פְּרוֹסְתַק m. Vorgesetzter, Befehlshaber (gr.)
פְּרוֹסְתָּן m. Herr.
פְּרוֹסְתִיקִין Läufer (s. פרצטק)
פְּרוֹסְתִיוֹתָאה f. Vorsteherin (gr.)
פְּרַע entblößen, aufreißen, lösen, loslassen.
פְּרַע bezahlen, belohnen, vergelten, rächen.
פְּרַע schnell, eilig.
פְּרַף anheften, befestigen; Spange, Haken, Schnalle (gr.)
פְּרִף unschicklich, unanständig, niedrig, schändlich (gr.)
פַּרְפְּחִין m. Portulak (s. חלגלג)
פִּלְפֵּל m. Pfeffer.
פַּרְפֵּס m. Gärtnertopf.
פְּרִפּוֹסִט m. Vorgesetzter, Praepositus.
פְּרוֹפְּסָלָה f. Armband.
פַּרְפֵּר wälzen.
פַּרְפַּר zerbrechen.
פְּרְפִּירָא f. Purpur (gr.)
פְּרוֹפְרִייָא f. Protokoll, Schrift.
פְּרִפְּרִיוֹת f. Umfang, Rundung (gr.)
פַּרְפְּרָנִין Mitgift (s. פרן)
פַּרְפֶּרֶת das Herumtragen einzelner Gerichte bei Tische, die Gerichte selbst.
פְּרַץ sich ausbreiten, durchbrechen.
פְּרַץ einreißen, reißen, brechen.
פָּרַץ untauglich, unbrauchbar.
פַּרְצָד m. Kern.
פַּרְצַד Rinne, Bach, (s. פצד Sumpf).
פְּרִצְטָק m. Läufer.
פִּרְצַם m. matter verdünnter Wein.

פְּרַצַּן (s. פרצד u. תמד) Kern.
פַּרְצוּף (s. פרספיא) Angesicht.
פֶּרֶק m. Zeit, Periode, Abschnitt, Gelenk, Glied, Genick.
פְּרַק auseinandersetzen, befreien, loskaufen, erklären, losreißen, trennen, ab- heraus- zerreißen.
פְּרַק m. Jugendzeit.
פַּרְקֵד rücklings.
(אַפַּרְקֵד auf dem Rücken).
פַּרְקֵד sich umkehren, umwenden, umdrehen.
פָּרִיק m. Erretter, Befreier.
פְּרַקְדָּל Nackenstoß, Hieb von rücklings.
פְּרַקְדָּן Bohne (s. פול)
פַּרְקְדַס seltene Frucht (s. פקרס)
פַּרְקוֹן f. Lösegeld.
פּוּרְקָן m. Hülfe, Errettung, Befreiung.
פְּרוֹקְטוֹ Wendekreis, Tropicus.
פְּרַקְטַן m. Teich.
פְּרוֹקְלָא Perikles (E. N.)
פַּרְקְלָה f. Lösegeld.
פְּרַקְלִט m. Beistand beim Gericht (gr.)
פְּרַקְלִמַן m. Stirnbinde.
פְּרַקְלִן m. lederner Handschuh.
פְּרִקְלוּס Perikles (E. N.)

פְּרַקְמַטְיָא Handel (s. פרגמטיא)
פְּרוֹקְסְטוֹרִין m. Steuereinnehmer.
פְּרַקְסִין gestickte Kleider (פקרס)
פְּרוֹקוֹפִי f. Fortgang, Zunahme (an Ehre und Würde) (gr.)
פֵּרוּר m. Kloß.
פְּרוּרָא f. Leim, Kleister.
פְּרִישׁ m. Birn, Pirus.
פָּרָשׁ m. Reiter, Ritter, Held.
פְּרַשׁ sich absondern, trennen.
פָּרוּשׁ m. Sonderling, Pharisäer (s. im Anhange II die verschiedenen Sekten der Juden).
פֶּרֶשׁ m. Mist, Excrement, Unflath, Unrath.
פַּרְשָׁה f. Abschnitt, Abtheilung, Paragraph.
פְּרִישׁ ausgezeichnet, ausserordentlich, wunderbar.
פְּרַשׁ ewig (s. אפרש)
פְּרַשׁ absondern, verbannen, theilen, zerstreuen.
פִּרְשָׁא f. Knüttel, Flegel.
פַּרְשֶׁגֶן m. Abschrift, Inhaltsverzeichniß, Exemplar.
פַּרְשְׁדוֹן m. Mist.
פְּרַשְׁתְּבִינָא Vorsteher (s. פשתיכנא)
פְּרָת Euphrath.

פְּרַת Mist, Koth (s. פרש)

פְּרַת Nabel.

פְּרֶת wenig.

פְּרֹתִיזְמִיָּאָה f. bestimmter Tag, eine bestimmte Zeit (gr.)

פַּרְתּוּכָאֵי m. die Vornehmen.

פַּשׁ sich ausschnaufen, ausruhen, erholen (hebr. כפש)

פָּשׁ zunehmen, sich häufen (R. פשה)

פָּשׁ zerstreuen, verbreiten (R. פרש)

פְּשַׁג entfliehen.

פְּשַׁח zerreißen, spalten, zerfleischen.

פְּשַׁט ausstrecken, ausbreiten, entkleiden, entscheiden.

פָּשׁוּט flach, einfach, schlicht.

פְּשִׁטָא f. kleine Münze.

פַּשְׁטִינָא Epheu (s. פשישכא)

פְּשַׁךְ eine Handbreite, vier Querfinger.

פְּשַׁל aufhängen, anhängen, einhängen.

פִּשׁוֹן Pison, Nil, n. A. der Indus.

פִּשׁוֹן m. Pisum, Erbse (gr.)

פְּשַׁע treulos handeln, unbarmherzig schlagen.

פַּשְׁפֵּשׁ untersuchen, nachforschen.

פִּשְׁפֵּשׁ m. Wanze.

פִּשְׁפֵּשׁ m. Thür, kleines Thor, Pförtchen.

פַּשְׁפַּשׁ (s. פספס) Quaderstein.

פְּשַׁק Sumpf (s. דבשק)

פִּשְׁקַנְצָא f. weiblicher Rabe.

פְּשַׁר auslegen, deuten.

פְּשַׁר m. Auslegung, Deutung.

פְּשַׁר mäßigen, vergleichen, laulich machen, ins Gleichgewicht bringen.

פְּשַׁר zerschmelzen, zerfließen.

פְּשַׁר wiederkäuen.

פִּשּׁוֹשׁ m. Vogel.

כָּשׁוּשׁ m. Socke, Sandale.

פְּשִׁישְׁנָא f. Epheu.

פַּשְׁתִּיכָנָא m. Vorsteher.

פַּת f. Brod.

פַּת כִּפְלִין sprödes Brod.

פַּת zwei.

פֹּת das Loch worin sich die Thürangel bewegt, Zwischenraum, weibliche Schaam, Thürangel.

פַּת f. Platz.

פַּתְבַּג Leckerbissen, Backwerk.

פְּתָגָה f. Leinwand, Kittel.

פָּתָגוּתָא Paticos (eine Stadt).

פִּתְגָם m. Wort, Ausspruch, Brief, Sache, Befehl, Edikt.

פְּתָרוּר stürzen, herunterwerfen.

פְּתַח öffnen, aufthun, eröffnen.

פִּתְּחַ m. Verzierung (über der Thüre).

פְּתִיחָה f. Eingang, Einleitung.

פְּתֶחֶת f. Schloß.

פַּתְיָא f. Eimer, Kürbis, Urne.

פְּתָי m. Weite, Breite.

פְּתְיָא Kind, Säugling.

פְּתִי m. Breitkopf.

פְּתַךְ mischen, mengen.

פַּתְכָא f. Bündel, Büschel.

פַּתְכָה (s. חמרי פתכייתא) Korallen.

פַּתְכְּמַר m. (Priesterschleier), Oberkleid, Kopftuch.

פַּתְכַר Moloch.

פְּתַל drehen, spinnen.

פְּתִילָה f. Faden, Schnur, Docht, Seil.

פְּתַל sich entspinnen, ereignen.

פִּתּוֹם Pithon (eine Schlange), die Priesterin Pythia.

פִּתֹם Pithan (eine Stadt, vielleicht Pelusium).

פְּתִיךְ (s. ראש) Hauptbalken.

פְּתַק m. Schrift, Ausspruch, Buch, Urtheilsspruch, Reskript.

פְּתַק werfen, ablassen, aussprechen.

פְּתַק m. Pokal.

פָּתֹר m. Tisch.

פָּתוֹרָא m. Wechsler.

פְּתַר m. schwarzer Mantel.

פְּתַר auslegen, deuten (von Träumen).

פַּתְרָךְ m. Magerkeit, Schwindsucht.

פַּתְשֶׁגֶן (s. פרשגן) Abschrift.

פַּתְשֶׁגֶר m. der Zweite nach dem Könige.

פְּתַת brechen, theilen.

צ

צָא (R. יָצָא) ausgehen, herausgehen.

צאן בַּרְזֶל f. eisernes Schaf, eiserne Kuh.

צָאֲרֵי sich winden, sich hin und her bewegen.

צָאֲרֵי binden, knüpfen.

צָב wollen, wünschen, geneigt sein, verlangen, vorhaben (R. צבא)

צְבִיוֹן m. Wille, Gestalt, Zierde, Herrlichkeit.

צְב m. Fett, Geifer.

צַב m. Wagen, Sänfte.

צְב m. Faden, Bindfaden.

צְב Cibus, Gewürz, Kraut, Holz, Stroh.

צִבְחַר m. ein Wenig, ein Bißchen.

צִבְעַ (s. אפא u. ברדלים) Otter.

צְבַע den Finger aufheben, loosen.

צְבַע färben, benetzen, heucheln, eintauchen.

צְבַע Henkel (s. ביתצבע)

צְבוֹעִים (Name eines Thales) Zeboim

צבר aufhäufen, aufschütten.

צבור m. Haufe, Versammlung.

צבת bereiten, anschaffen.

צבת m. Garbe, Bund.

צבת Zange, Beißzange.

צבת binden, vereinigen, sich verbinden.

צבתא f. Halm, Stroh.

צד m. Seite.

צדד zur Seite sein, beseitigen, zurecht legen.

צד fangen, nachstellen, nach dem Leben trachten (**R.** צוד)

צדנייתא f. Trauermahl.

צד sich mengen, zerstören, zertrümmern, verheert werden (R. צדא)

צדא f. Vorsatz.

צדו f. Verwüstung, Zerstörung.

צדדא f. Augenschminke.

צדיא f. Nachteule.

צדון Sidon (berühmte Handelsstadt).

צדע f. Schläfe.

צדק tugendhaft, fromm, unsträflich, gerecht.

(מוצדק unfähig).

צדוק Zadok (s. Anh. II).

צדקה f. Wohlthätigkeit, Almosen.

צדר m. Trödler.

צדרא Panzer (s. זרדא)

צדרייא f. kleines Schiff.

צהב glänzen wie Gold, goldfarbig.

צהב Gefühl erregen **Pael.**

צהב zürnen, feindselig seyn **Pael.**

צהה Durst haben.

צהל wiehern.

צהר Licht, Glanz, rein, lauter, hell.

צוה f. Gebot, Befehl.

צוה vertrocknen, ausdörren.

צוח schreien, vor Freude rufen, nennen.

צוי schmutzig.

צואר m. Hals, Kehle.

צורן Haufe, Heer.

צורת binden (s. צבת)

צח ausdrücken.

צח reinigen, putzen.

צחא dürsten.

צחן f. Gestank, Moder.

צחן f. Fischlake, marinirte Fische.

צחור weiß, schimmernd.

צחות f. Durst.

צטם (s. אסטמה) Stahl.

צטר Seite (s. סטר)

ציון m. Zeichen, Denkmal als aufgerichteter Stein.

צייץ jauchzen **Pael.**

צייתור Unform (s. צותרא)

צִיךְ m. niedrige Palme.

צַל rein, lauter.

צָל braten (R. צלה)

צֵל m. Schatten.

צָל sich neigen, beugen (R. צלא)

צָל beten Pael (R. צלא)

צָל versinken, versenken (R. צול)

צַל m. eine Feigenart.

צְלָא f. Haut, Fell.

צְלַב hängen.

צְלְבְחָא f. Aal.

צַלְהַב glänzen, leuchten.

צְלַח gelingen, beglücken, sich in Ehre und Glück befinden, gerathen Aph.

צְלַח spalten, theilen Pael.

צַלְחְתָּא f. Kopfschmerz, Hemicranie.

צְלֹחִית f. Flasche.

צְלְלִיבָא (ein gewisser Baum).

צֶלֶם m. Bild, Götzenbild.

צַלְמָוֶת f. Todesschatten, Todesnacht.

צַלְמוֹן Salmon (Ortsname).

צַלְמוֹנִית einsam, allein.

צֵלָע f. Seite, Rippe.

צְלַע Fell (s. צלא)

צְלַף erheben (s. מצליף)

צְלַף m. Kaperstrauch.

צְלְפְחָא (s. צלבחא) Aal.

צִלְצָל Schellen, Becken, Kastagnetten, Zimbeln.

צִלְצוּל m. Schattendach.

צִלְצֵל Gürtel.

צְלַק spalten.

צַלֶּקֶת f. Narbe.

צָם wachsen lassen.

צָם fasten, sich versammeln (R. צום)

צְמַד binden, verbinden, anheften.

צְמַח m. Blase, Schuppe.

צְמַח wachsen, sprossen, hervorsprossen

צְמַח kleinohrig.

צְמַיָא (eine gewisse Frucht).

צְמַל überreif (בחל)

צְמֵם Hängohren haben (s. צמח)

צַמְצֵם zusammendrücken.

צַמְצֵם zusammenziehen, vereinen.

צַמְצֵם verschleiern, sich bedecken, verhüllen.

צְמַע Hängohren haben.

צְמַק eintrocknen, vertrocknet seyn.

צֶמֶר m. Baumwolle.

צַמָּר m. Wollhändler.

צְמָרָא f. Hitze, Fieber.

צְמִרְתָּא f. Blasenstein.

צְמָרָא f. Fieber, Schmerz, Schreck.

צְמַרְמַר m. Schrecken.

צְמַת zusammenziehen, vertrocknen, vereinen (vernichten, wegraffen).

צִן kalt, kühl.

צֶנָא m. Korb (hebr. טנא)

צְנִי kleine, niedrige Palme.

צְנָם m. Stein, Fels.

צְנֶם trocken, hart.

צְנוֹן f. Rettig.

צְנִן m. Zinne, Spitze, mager, dürr.

צְנֶעַ fromm, geheim, demüthig, bescheiden, niedrig.

צְנַע verbergen, verhehlen.

צְנַף f. Zipfel, Wipfel, Gipfel.

צְנַף wiehern.

צִנֹּר Wirtel, Gabel.

צִנֹּר das Loch, worin sich die Thürangel bewegt.

צִנֹּר m. Kanal, Graben, Wasserleitung.

צִנֹּר Speichel.

צָנִית f. Blatter (ſ. בת ארעא)

צַע betten, ordnen, ergründen, erläutern (R. יצע)

צְעָא f. Schale, Schüssel.

צַעֲצָע m. Sprößling, Kind.

צְעַק um Hilfe flehen (ſ. עזר)

צָעִר klein, jung (Sopran).

צַעַר f. Schmerz, Leiden.

צָף lauern, beobachten, schauen (R. צפה)

צָף überlaufen, schwimmen (R. צוף)

צַף m. pipen, zwitschern (R. צפף)

צָף sorgen, leiden.

צַף gedrängt seyn.

צָף überziehen (R. צפה)

צִפּוּי m. Ueberzug.

מְצוּפָה, מְצוּפִית f. Mündung, Mundstück.

צִפְּתָא, צִפָּא f. Divan, Matte.

צִפָּא f. Knäuel, Perücke.

צִפָּא Ueberzug, Fleisch der Dattel.

צְפָא f. Reihe.

צַפְדִּינָא Mundfäule.

צֶפַח m. Freude, Fröhlichkeit.

צַפַּחַת f. Flasche, Krug.

צַפִּחִת f. Honigkuchen.

צְפִיתָא f. Leuchter.

צְפַן verbergen, aufbewahren.

צִפּוֹן Seife (ſ. ספן)

צָפוֹן m. Norden.

צַפְצָף f. Pappelweide.

צְפַר umgeben.

צְפִירָה f. ein Reif.

צְפִיר m. Bock.

צְפִירָה, צְפִירְתָּא f. Ziege.

צִפַּר c. Vogel, Geflügel.

צִפּוֹר m. Zwerchfell, Schlüsselbein am Halse.

צִפֹּרֶת כְּרָמִים (ſ. פליא ביארי) Weinvogel.

צְפַר morgens, früh.
צְפַר rufen.
צְפוֹרֵי Seil (s. פיטורי)
צְפַרְדֵעַ m. Frosch.
צִפּוֹרֶן m. Nagel, Kralle (s. שחלת)
צִפּוֹרֶן m. Grabstichel, Meißel, Onyx.
צִפּוֹרִין Hülsenfrucht (s. ספיר)
צָץ schauen, blinken (R. ציץ)
צָץ blühen (R. ציץ)
צִץ m. Schuppe, Zipfel, Quaste.
צַץ funkeln, glänzen (R. כצץ)
צִצָא Schwalbe (s. חטפיתא)
צִצְלָא Turteltaube (s. דייציפי)
צַק (R. יצק) gießen.
צִק m. Einguß, Zuthat, Würze.
צִק m. Gipfel, Spitzberg.
צִקְלַג (Stadt im Stamme Simeon).
צִקַן m. (צַיְקָן) Geizhals.
צַר m. Stein, Fels.
צְרוֹר m. Knoten, Steinchen.
צָר brechen, reißen, spalten, ritzen (R. צרה)
צְרוֹר m. Bündel, Säckchen.
צַר (R. צרר) binden, einbinden.
צָר formen, zeichnen, mahlen, stikken, spalten (R. צור)
צָר sich drehen, winden.
צִיר m. Schmerz, Thürangel.

צִר m. Fischlake.
צֹר Tyrus.
צַר m. Reis, Ruthe.
צְרִב hart, stark, fest.
צְרַב entzünden, entbrennen.
צָרְבָא Stärke, Kraft (gelehrt).
צָרֶבֶה f. Narbe, Entzündung.
צְרִד trocken, dürr.
צָרוֹד heiser, rauh.
צִרְדָא f. Hanf.
צִרְדָא f. Hänfling, Flachsfink.
צִרְדָה f. Zeigefinger, Daumen.
צִרְדָה f. Katalepsie, Starrsucht.
צִרְחָא f. Ohnmacht.
צְרִי m. Harz (der Balsamstaude).
צְרַךְ benöthigen, bedürfen, arm sein.
צְרַם abschneiden, abreißen.
צִרָן rundaugig, triefäugig.
צְרַע niederschlagen.
צִרְעָה f. Wespe, Hornisse.
צְרִף m. Binsen.
צְרִיף m. Binsenhütte.
צְרַף läutern, prüfen.
צְרַף anfügen, vereinigen, verbinden.
צְרַף dünn schlagen (s. חשל)
צָרִף m. Alaun.
צְרַף blendendweiß.
צִרְצוּר m. Flasche, Pokal.
צִרְצוּר m. die Kammheuschrecke.

צרצרא (ſ. בת קבריא) Krähe.

צת (R. יצת) anzünden, entzünden, verbrennen.

צת vernehmen, hören, aufmerken (R. צות)

צת f. Zinne, Höhe, Spitze.

צותרא hinfällig, zerbrechlich (gr.)

צתרי Saturei (ſ. חשאי)

ק

קא weil, da, doch.

קאי ſich fußen, ſich beziehen.

קאלוחסין ſehr gut, ſehr brav.

קאקגריסין Böſewicht (ſ. קקגריסין)

קאת f. Krähe (Pelikan).

קב Cabus (ein Maaß) geſtrichen voll.

קב (הקיטע) Stelze, Stelzfuß.

קב Pael wölben, ein Gewölbe erbauen (R. קבב)

קב (R. נקב) bohren, durchlöchern, durchbohren.

קביל gegen, wider.

קבה f. Alkoven, Schlafzimmer, Gemach, Zelt.

קבה f. Born, Waſſerbehälter.

קבטיות f. Kräuterwaſſer.

קבטין Polſterſitz (ſ. אקבטן)

קבטרא f. Stirnbinde, Vorderhauptbinde.

קביא f. Kubik, Würfel, Würfelſpiel.

קבייסטס m. Würfelſpieler, Schwelger.

קבל empfangen, einnehmen, annehmen Pael.

קבל finſter, dunkel, beſcheiden, zurückhaltend.

קבל gegen, gegenüber, gegenſeitig, vor, wegen, weil, eben deßhalb.

קבל ſchreien, jammern, klagen, ſich beklagen.

קבלה f. Ueberlieferung, erprobte, empfangene Lehre.

קבלנא m. Aufbewahrer, Empfänger.

קבנאה f. Säule, Zinne, Mauerſpitze.

קבס beleidigen, Ekel erregen.

קבע feſtſetzen, beſtimmen, anſchlagen.

קבע rauben, betrüben, hintergehen.

קבץ verſammeln, ſammeln.

קבר m. Mutterſcheide.

קבר m. Grab (Tiefe).

קבר anhäufen, hinzufügen, winden.

קיבורא f. Ballen, Knäul.

קבור f. Zweig, Beſen, Aſt.

קבר ciburius, ſchlecht, gering.

קבר begraben.

קבר כוכא Gründling, welcher Floſſen und Schuppen hat.

קַבַּרְנִט m. Steuermann, Lootsen.
קַבַּרְנִט m. Gruft, Grab.
קִבּוֹרֶת f. das Fleisch oberhalb des Armbugs.
קְבֶת Kiste, Faß, Krug.
קַד (R. יקד) brennen, anzünden.
קַד, קוֹד, מְקִידָה Schüssel.
קְדַד durchbohren, durchlöchern, spalten.
קִדָּה f. Cassia (s. כשרתא)
קְדָה löchern, bohren.
(מַקְדָה f. Bohrer).
קְדַח anbrennen, entzünden.
קְדַח schöpfen, heben.
קְדַח hervorschießen, wachsen.
קַדִּישׁ heilig.
קַדְיָא f. Nachteule.
קְדַל m. Nacken, Genick.
קְדָם vor, vorn, ehe, früher, gegen, gegenüber.
קֶדֶם m. Ostwind, Orient.
קַדְמָה vor, zuvor.
קַדְמַי der Erste.
קָדְקֹד m. Scheitel, Ecke, Ende.
קְדַר m. Unrath, Schwärze, Schmutz.
קְדַר irdener Topf (gr.)
קְדַר durchbohren (s. קדד)
קַדְרוֹן von Zedernholz (s. אדר)
קוֹדַרְנְטִיס m. ein viertel Aß.

קְדַשׁ heiligen, weihen, geheiligt sein, trauen, verloben Pael.
קְדַשׁ verbrennen Pael.
קְדֵשׁ m. männliche Hure, öffentlicher Buhler.
קְדַשׁ Ohrring, Ohrenschmuck.
קְדַשְׁנוּנָא der heilige Fisch, der Meerpfau.
קְהָא sich versammeln.
קְהָה sauer werden.
קִיוְהָא f. Säure.
קְהָה betrachten, untersuchen, bedenklich sein, kleinmüthig, verzagt werden.
קְהָלָא f. Gemeinde, Versammlung.
קַהַרְמְנָא m. Verwalter, Machthaber.
קְהַת verrenken, von Gliedern.
קְהַת f. Schleife, Band.
קַו Linie, Gürtel, Schnur (arab.)
קְוָה hoffen, warten, harren (binden, winden).
קַוָּאי m. Weber.
קַוְסָר kränklich, schwächlich.
קְוַעַר ruhen, wohnen.
קְוַץ einschrumpfen (s. כוץ)
קַוָּץ lockig, haarig.
קְוַץ säubern, reinigen von Dornen, gäten Pael.
קַוָּק m. Feuerung, Rauchfaß, Feuerstürze, Feuernapf.

קְדָק m. Herde.
קַוְתָא f. Nagel.
קָז Aderlassen.
קְזָא Wunderbaum (s. קק)
קְזְדוֹר Vogt, Kastellan (s. קסדר)
קוֹזָז f. Rothstein, Bolus, Siegelerde, Erdkloß, Klumpen.
קוֹזָם m. Zierrath, Schmuck (gr.)
קוֹזְמִיקוֹן die Welt betreffend, durch die Welt verbreitet (gr.)
קוֹזמוֹקְרָטוֹר m. Weltbeherrscher (gr.)
קוֹזְמַרְיָא kleiner Schmuck (gr.)
קוֹזְפִיתָא hervorbrechen, strahlen.
קוֹזְפִירָא f. Zusammenfügung.
קְחַח röthlich.
קָט erzürnen (R. קוט)
קַט Pfebe, der gemeine Kürbis.
קַט arm, dürftig.
קְטֵב m. Sturm, Pestwind, Seuche, Verderben.
קְטַב hauen, spalten, schneiden, verderben, vernichten.
קְטַב m. Presse, Olivenpresse.
קְטָבָא f. das Heruntersteigen.
קַטְבַל f. Polster, Kapuze, Mantel, Lager, Strohmatte.
קְטַבְלִיטוֹן m. Schuldigkeit, Bezahlung (gr.)
קְטֵיגוֹר m. Ankläger, Anklage (gr.)
קְטָדִיקֵי m. Verdammung, Verurtheilung, Strafe.

קְטָדִיקוֹס m. Vollzieher des Urtheils (gr.)
קְטָה f. Vorhang.
קָטוֹ m. Stab, Stock, Stecken.
קָטִיזְמָא das Erschaffene, Erbaute (gr.)
קְטַל tödten.
קְטַל schneiden, spalten.
קַטְלָא f. Schmuckkette, Ringe, Spangen.
קַטְלִיזָה Markt (s. אטלס)
קָטְלְפְטָא wenig, klein, gering, winzig (gr.)
קַטְלִת f. Höhlung des Knochens (gr.)
קְטַם brechen, abbrechen, pflücken, abpflücken.
קִטְמָא m. Asche (Ruß).
קָטֹן m. Knabe, Jüngling.
קִטָן Linse, Hülsenfrucht.
קְטָן m. Schwanz, Schweif.
קִטְנָא kleines Ackerfeld.
קִטֹנָה f. Schlafgemach, Zimmer (gr.)
קַטְנְטִין m. Mörder (gr.)
קְטַסְפוֹן Ctesphon, Stadt in Assyrien.
קְטַע schneiden, hacken, reißen, brechen, verstümmeln.
קְטַף Harz, Balsam.
קְטַף abreißen, abbrechen, abpflücken.
קָטֹף m. Winzer.
קְטַף zusammenkleben.

קְטֹף Beere, Traube, Traubenkamm.

קַטְפּוֹרָא f. Schlag, Druck, Last, Krug.

קַטְפֵּרֵס m. Abhang, abschüssig (gr.)

קַטְפֵּרַס m. Schlag, Hieb, körperliche Züchtigung.

קַטְפְּרַקְטוֹס bepanzert, geharnischt (gr.)

קְטַקְטוֹן engbrüstig, kurzathmig.

קְטַר m. Knoten, Knopf, Wolke.

קְטַר binden, knüpfen.

קְטַר m. Gelenk, schwierige Aufgabe.

קְטַר duften, räuchern Pael.

קְטַר unbebälkt, unbedeckt.

קְטַר, קְטִיר m. Linie, Zug, Strich.

קַטֹּרֶב m. Joch, Gabelstange.

קַטְרֵג anklagen (gr.)

קְטָרְטוֹן Katarrh, Schnupfen (s. קטקטון)

קַטַּרְטוֹן den Durchfall befördernd (gr.)

קַטַּרַקְטִין Zug-Fallthor, Fallgitter (gr.)

קַיִט m. Sommer.

קְיָם m. Gebot, Edikt.

קַיָּם bleibend, beständig.

קַיָּים Eid, Bundeszeichen.

קִינָן m. Gewebe.

קַיָּיך m. Hodenauswuchs.

קִיסָא m. Holz.

קְיִסְטוֹר m. Quaestionarius, Untersuchungskommissär.

קַיִּיף Kaipha (E. N.)

קַל leicht, gering, leichtsinnig, schnell.

קַל, קְלִיל kurz, klein, wenig, gering.

קַל verbrennen, rösten (R. קלה)

קַל (קלקל) verderben, verdrehen, zu Grunde richten, vernichten.

קָל m. Stimme.

(קוֹלְנִית f. Schreyerin, Schnauferin).

קוֹלָן, Gequacke, daher Frosch.

קֹל Holz, Gebälke (s. קר)

קֹל, קֵלֵל m. Schlauch, Krug, Eimer.

קִלָּא m. Zelle, Behältniß, Speisekammer.

קָלָא f. Stein.

קַלָּא Gefängniß, Kette, Schlinge, Netz, Fallstrick.

קָלָא אִילָן kornblau, azurblau (Indigo).

קַלָּב m. ein mit eisernen Haken versehenes Holz das Fleisch darauf zu hängen, n. A. ein Halsschmuck für Kameele.

קֹלָב m. Kamisol, Unterkleid ohne Aermel.

קְלָב Zange, Beißzange.

קַלְבָא f. Butter, Pech, Harz.

קְלִבְאִי einfältig, albern, dumm.

קְלְבּוֹן ein kleines Geldstück, Agio (gr.)
קְלְבָן verstümmelt, verkürzt (gr.)
קְלִיבְּנְטִירִין m. Ruhestuhl (gr.)
קַלְבַס Befehl (s. קלווס)
קְלִיבוֹסְתָּא f. Hüftbein.
קְלְבְקָר Kutte (s. גלפקרא)
קַלְגְסִין m. Geschrei, Getöse (der lärmenden Streiter) (gr.)
קְלְגְרְפוֹן m. Schaufel, Scharre, Fege.
קְלִד verschließen, Schlüssel (gr.)
קַלְדָהִי Chaldäa (s. כלדאי)
קַל וְחוֹמֶר um wie viel mehr.
קְלְוָון (Dattelbaum).
קַלְוָוס m. Befehl, Gebot (gr.)
קְלַח m. Stengel, Strunk.
קְלַח fließen, strömen, brennen, rösten.
קֶלַח, קִלּוּחַ m. Fluß, Strom.
קַלַּחַת f. Topf, Kessel.
קְלַט annehmen, einziehen, aufnehmen, fassen.
קְלַט zusammenziehen, einschrumpfen.
קְלוּט dicht, fest, ganzhufig (zwergartige Statur).
קְלִיטָה f. Aufnahme, Versammlung.
קְלִיטִין m. Abhang, Abschüssigkeit (gr.)
קְלִיטוֹר m. Gerichtsdiener, Gerichtsbote (gr.)
קוֹלְיָה Zuckerbrod.

קַלְיָא Kali (s. כתר)
קַלְיָא f. Wachs (feurige Schlange).
קְלִיַּאס m. Dohle, Schwalbe, Kranich (überhaupt ein nicht genau bestimmter Zugvogel, im Hebr. סוס עגור Jerem. 8, 7. Jes. 38, 14.)
קְלִיל wenig, gering, leicht.
קְלִינוֹן m. Zelt, Baldachin.
קוֹלְיס Colias, ein Fisch der marinirt wird.
קוּלִיס Mercur (s. מרקולוס)
קְלִית f. Oberschenkelbein.
קוּלְמוֹס m. Feder, Rohr (gr.)
קְלְמְזְמַס Haarkamm, Haarnadel, Haarschmuck (gr.), auch קַלְמַסְמְסְיָא)
קַלְמָר m. Calamarium, Pennal, Federbüchse (gr.)
קָלְמִין edel, ehrbar (gr.)
קַלְמִין Ungeziefer (s. כלמין)
קֹלֶן m. Leim, Pappe, Kleister (gr.)
קְלָן m. Haufe, Menge.
קֹלֶן Frosch (s. קולך)
קָלוֹן m. Schmach, Blöße, Schande, Schaam, Verächtlichkeit.
קְלוֹן m. Brunnenschwengel, eine lange an einem Eimer befestigte Stange, um aus tiefen Cisternen das Wasser zu schöpfen.

קְלִין m. Schlinge (s. קְלָא)

קְלַן verbrennen.

קָלֶנְדָא jeder erste Monatstag, lat. Calendae, nach dem jerusalem. Talmud bedeutet es: guter Tag, d.h. Festtag.

קְלוֹנְטְרִין Ruhestuhl (s. קלבנרין)

קְלַנְיָא f. Colonie, Pflanzstadt.

קַלְנִיתָא f. ein unbekannter sehr magerer Vogel.

קְלָנִיתָא polirt, glänzend.

קָלָס m. Stiel, Stengel, Kohl (gr.)

קְלַס stampfen.

קְלַס Stock (s. בקלס)

קְלוֹס schön, lieblich, anziehend (gr.)

קְלַס loben, preisen, erheben,

קְלָס m. Schönheit, Anmuth, Lob, Ruhm.

קְלַס bepanzern, bewaffnen Pael.

קְלַס m. Helm (auch eine Art Kleidung).

קלוֹס Kolik.

קְלַסְטְרָא m. Folterer, Scharfrichter (gr.)

קְלַסְטֹר m. Futterkorb.

קְלַסְטַר Antlitz, Gesicht.

קְלִסְטְרָא f. Schloß, Riegel, eiserne Riegelstange.

קְלוֹסַנְתַּר m. Vorsteher.

קְלָסָק Weck, kleines rundes Brod.

קְלַסְקָא m. weichlich, ausgereift.

קְלוֹסְקוֹס Kiste (s. גלסקום)

קְלַסְרְקִין m. edle Reisende, edle Richter.

קְלַע schleudern, flechten, einschneiden.

קְלַע sich begegnen, finden, antreffen.

קְלָעָא m. Vorhang, Zelt.

קַלְעִילוֹן (eine Hülsenfrucht).

קְלַף c. Hülse, Schale, Schuppe, Rinde (gr.)

קְלַף schälen, abschälen.

קְלַף Pergament, Balg, Haut.

קַלְפָא f. Schorf, Grind.

קְלָפָא f. Knüttel, Faustschlag (gr.)

קְלָפָה f. Kassiarinde.

קְלָפֵי f. Becher, Urne (gr.)

קְלַפַּנְדַר m. Seelenverkäufer, Menschenräuber.

קְלַפַּס m. große Olive.

קְלַק werfen.

קְלָקֵי m. grobes Tuch, Decke von Ziegenhaaren.

קְלַקְלוֹן m. Vorhang.

קַלְקַנְתּוֹס m. Kupfervitriolwasser.

קְלַקַס m. Aronpflanze (s. לוף)

קִלֹר m. Salbe, besonders Augensalbe (gr.)

קְלָר Behältniß, Vorrathskammer (gr.)

קְלָר Kuchen, Brod, nemlich wekkenförmiges (gr.)

קָלָר m. Collare, eiserne Halskette, Halseisen.
קְלָר m. Gesellschaft, Verein.
קַלֵשׁ dünn machen, schwächer machen.
קֶלֶת f. Obstkörbchen, Spinnkörbchen, Blumenkörbchen (gr.)
קָלַת f. Gestelle, Postament.
קֹם m. Molken, Käsewasser, Molkenwasser.
קָם erhalten, bestehen, aufstehen, stehen, aufrichten (R. קוּם), Pael. קַיֵּם ein Gebot geben, ausgehen lassen, Aph. errichten, erheben, einsetzen, stehen.
קַמָּא ehe, früher, vor (s. קדם)
קָמָא m. Gummi (gr.)
קָמָא f. Statue.
קוֹמָא Minister (s. קמס)
קְמַח m. Mehl, Kahm, Schimmel, (figürl. Gesetz).
קְמַט zusammenschrumpfen, zusammenziehen.
קֶמֶט m. Runzel, Falte.
קְמַט fesseln, binden, festpacken, ergreifen.
קוֹמִיטְטוֹן m. Hofstaat.
קִמְטַר f. hölzerne Kiste (gr.)
קוֹמֵי f. Coma, Haupthaar (gr.)
קִמְלְיָא f. eine weiße Thon- oder Boluserde von der Insel Cimolus.
קְמֵלְיָא f. Kostbarkeiten (gr.)
קָמִין m. Kamin, Rauchfang.
קַמְבְּטֵרִים m. Verzeichniß, Erklärung.
קוֹמְנִיתָא f. Brodkügelchen.
קוֹמוֹס Gummi (s. קמא)
קַמוֹס Vampyr (s. ערפד)
קֹמֵיס m. Comes, Minister, Vorsteher, Vorgesetzter.
קְמַע binden, knüpfen.
קָמֵיעַ f. Amulet.
קְמַע wenig, gering.
קַמְפּוֹן m. Campus, Ebene, Fläche, Feld.
קוֹמְפְרוֹמִסִין m. gegenseitiges Versprechen, Compromiß, Uebereinkunft.
קְמַץ nehmen (mit voller Hand), zusammendrücken.
קְמַץ einsammeln, sammeln.
קֵמֶץ m. Graben, Grube.
קֵמֶץ m. Heuschrecke.
קְמַץ verschließen Pael.
קֻמְקוּם m. Kessel (gr.)
קַמְקְמָא Ringelnatter.
קְמַר verschließen, bedecken.
קְמַר m. Gewölbe (gr.)
קַמְרוּטוֹן gewölbt (gr.)
קִמְרָא Gürtel, Schurz.
קַמְרִין Federbüchse (s. קלמר)
קַמְתִּין binden (s. קמט)

קַן m. Ton, Schnitt, Zubereitung.

קָנֶה (קְנֵי) m. Rohr, Vogelrohr, Arm des Leuchters, Schaft, Röhre, Stengel.

קֵן m. Nest, metonymisch: Turteltaube.

קְנָא beneiden, eifern, eifersüchtig seyn **Pael**.

קוּנְיוֹן m. Eiferer.

קַנָּאָה Goldarbeiter.

קָן besitzen, erwerben, kaufen (**R.** קנא)

קוֹנְאוֹת f. Helmspitze (gr.)

קְנַב abschneiden, schneiden.

קַנְבָּס m. Hanf (gr.)

קַנְבַק f. Mostkuchen, Lorbeerkuchen, Pfefferkuchen.

קִנְגְיָא f. Jagd (gr.)

קְנִיגִי m. Jäger (gr.)

קְנִיגַיָא m. Werkmeister, Maschinist, Artist.

קוֹנְדָא kurz, spitzig, scharf.

קַנְדֵי (ein Wort das magische Heilkraft haben sollte).

קַנְדִיטוֹן gewürzt, eingemacht, **conditum**.

קוֹנְדִיל m. Siegelring.

קַנְדֵּלָא f. Licht, Leuchter.

קוֹנְדֵס Stange (s. קנטס)

קוֹנְדְרִיקוֹן Pantoffel, Schuh.

קְנַז **Kenas** (E. N.)

קְנַח abwischen, abtrocknen.

קְנַח versagen (s. קנם)

קְנַט erzürnen, ereifern.

קִינְטוּרִין Centaur (s. קנאר)

קוֹנְטֹס m. **Contus**, Stange, spizziger Stab (gr.)

קַנְטֵר m. Stachel, Spitzeisen (gr.)

קַנְטָר m. Centner.

קוּנְטְרֵס m. Bogen.

קוֹנְטְרָקוֹס **Contracus** (E. N.)

קָנֵי **Cana** (Ortsname).

קְנְיָא Kiessand.

קוֹנְכִי Oelgefäß, wie eine Muschel gestaltet (gr.)

קַנְכְּר Hirse, und eine Demantart nicht größer als ein Hirskörnchen.

קַנְכִּיתַר m. Genealogie.

קְנַם geloben.

קַנְמִיָה f. Zurückhaltung, Mäßigung.

קְנוֹן m. geflochtener Korb, Schüssel.

קְנוּנְיָא f. Zusammenrottung, Gemeinschaft, Hinterlist.

קַנְנְטְרוֹפוֹס ein Wüthender (s. גנדרופוס)

קְנַס **Censio**, Bestrafung.

קְנָס Spahn (s. קסס)

קַנְסוֹרַם m. Kurierstiefel.

קְנְעָה f. Weib (gr.)

קַנוּף ein Bett mit Vorhängen, von

dünnem Zeuge, die Fliegen abzuhalten; woraus vielleicht das Wort Canapée entstanden ist.

קְנְפוֹן Fläche (s. קמפון) Feld.

קַנְקַל m. Gitterwerk, Flechtwerk, Rost (gr.)

קַנְקַל m. Tafelzimmer.

קַנְקַן Kanne, Krug, Flasche.

קַנְקַן m. Pflugsterze, Pflugreute, Henkel, Handhabe, hartes, trocknes Holz.

קִינוּקוֹס hündisch, Hundswuth habend, gallsüchtig.

קְנוּקָאוֹת unreife Trauben (s. ענקוקלות)

קַנְקְנוֹת Astwerk (der Adern) (s. פקל)

קַנְקַנְתּוֹס Kupfervitriolwasser (s. קלקנתוס)

קִנָּרַס Artischocke, Cynara.

קוֹנָאוֹרִיתָא f. der Grund.

קְנְשׁוֹבְרִן m. Geschwisterkinder.

קְנִישְׁקִין m. Becher.

קַנְיָא f. Stiel, Schaft.

קַנְתַּל m. Saumsattel, Fruchtkorb.

קַנְתְּרוֹת f. Zither.

קַנְתָּנִית f. Neiderin.

קַנְתֵּנֵר m. Hausflur.

קַנְתֵּר m. Zank, Hader.

קַס m. Spahn.

קֹס Parasit (s. קסטרפזין)

קַסְד m. Helm, Sturmhaube.

קַסְדוֹר Kastellan (s. קייסטור)

קַסְוָה f. Schale, Rinne, Krug.

קִסְטָא f. Schale, Krug, ein gewisses Maaß.

קַסְטִטֵירִיוֹן m. Zinn (gr.)

קַסְטֵל m. Wasserkasten.

קַסְטֵל m. Castell, Schanze.

קִסְטִינָר m. Scharfrichter, Folterer, Untersuchungskommissär.

קַסְטֵר f. Festung, Burg, Fort.

קוֹסְטוֹר m. Quästor, Büttel.

קַסְטֵר Zinn (s. גסטרון)

קֹסְטַרְפְזִין m. Parasit, Speichellecker, Schmarotzer (gr.)

קַסְיָה f. Handschuh, Flasche (s. קסוה)

קְסַלְפִּכַס m. großer Leuchter (gr.)

קְסֵם m. Linie, Halm, Spahn, Splitter, Schmuck (gr.)

קָסַם zaubern, wahrsagen.

קֶסֶם Chesium (Flecken in Kleinasien)

קֶסֶם Taxe, Steuer.

קֹסֶם m. Becher.

קוֹסְמוֹגְרַפְיָא f. Weltbeschreibung.

קִיסְמָא f. Schmuck.

קֹסֶן Splitter, Blätter (s. קנס)

קְסַנְטוֹר m. Notar.

קְסַן Brettspiel, kleiner Hund (s. נרדשיר)

קְסַס kahmig werden, scharf, sauer seyn (gr.)

קְסוֹס Epheu, Narzisse.

קָסִיס Helm (s. קסד)

קְסוֹסְטְבַן (ein gewisses Maaß).

קוּסַף kreisförmig.

קוּסְפִיתָא f. Strahlen.

קוּסְפְתָא f. Grund.

קַסְפִיטִין m. Hammer.

קֵסַר Caesar, Kaiser.

קַסְרְטַל m. Korb.

קֵיסַרְיוֹן (eine Stadt).

קֵסַרְקִיט kaiserl. Residenz, kaiserl. Hofstaat.

קַע m. Hals, Kehle, Schlund.

קְעִילָה f. Schlafgemach.

קְעִילָת keilisch (nach der Stadt Keilah).

קַעְקַע tatowiren, einätzen, einbrennen, eingraben (in die Haut).

קַעְקַע gackern (Nachahmung des Lauts).

קְעַר (arab.) tief sein.

קְעָרָה f. Schüssel, Schale, Form.

קַף (R. יקף) borgen, trauen, leihen, vergleichen, übereinstimmend finden.

קַף (R. יקף) näher rücken.

(מוּקָף nahe liegend, benachbart).

קַף (R. נְקַף) umringen, umgehen, rings herum abschneiden.

קַף Schwiele (s. נקף)

קְפָא gerinnen, sich zusammenziehen.

קוּפָּה, קִיפָּה f. Bodensatz.

קְפָא oben auf schwimmen.

קְפוּי (Schaum) leicht, billig, gemein.

קְפָא schwimmen, versammeln.

קְפָא f. Balken.

קְפָא verdichten (den Docht).

קְפָא f. Weinstock.

קְפָא schweben, abhängen.

קְפִיָּה f. Zugehör, Anhängsel.

קְפָא f. Loch (gr.)

קוֹף, קְפָא m. Affe.

קְפָא sich erheben, schweben.

קְפָא f. Wind, Schleicher, Blähung (gr.)

קַפָּא (eine Stadt) Capo, Vorgebirg.

קוּפָא, קְפָא f. Stange.

קוֹפַד Fleisch (Stück).

קְפַד besorgen, gallsüchtig seyn.

קְפַד beschränkt seyn.

קִפֹּד m. Igel.

קַפּוּדְקְיָא Kappadozien.

קְפָה f. Kufe, Behältniß, Büchse.

קְפַז springen, hüpfen.

קְפִזָא (ein gewisses Maaß).

קְפַח abhauen, abhacken, ausrotten.

קָפֵּחַ kahl (s. גִּבֵּחַ)
קוּפְטָא f. Verbindung.
קַפְטַר verbinden.
קַפִּיטִילִיר m. das Kapitäl der Säule.
קוּפְטוּרָא f. Heftigkeit.
קַפְּטַק Kappadozien (s. קפדק)
קְפַל verdoppeln, zusammenlegen, umwälzen Pael.
קְפַל m. Kopf, Spitze, Knauf, Kuppel (gr.)
קְפַל (wie קלף) abschälen, abschaben
קְפַל Keule, Kolbe.
קְפַל f. Kette.
קְפַל m. Graben, Grube.
קָפֵל m. Krämer, Gastwirth, Weinschenk.
קְפִילִין m. Häckerei, Weinschenk, Garküche.
קְפָלָא דַגְיָא Wiederholung, Replik.
קַפְלֵט f. Porreelauch (gr.)
קַפְלִיטָא f. Kopfschmuck (gr.)
קַפְלְטִין m. Haarbekleidung, Perrücke.
קוּפוֹן m. Schlägel, Stampfe.
קְפִינָא f. Loch in der Axt oder Schaufel für den Stiel.
קְפַנְדָר abgekürzter Weg, Durchgang (im Hause).
קְפָנוֹס (Name eines Tempel-Thores).

קָפִיס Pflock (s. כפיס)
קְפָסָא f. Behältniß, Kasten, Kiste, Capsa.
קַפְסוֹרָה m. Beherrscher.
קְפִיפָה Korb (s. כפפה)
קִיפוּף f. Blashuhn, ein Wasservogel (gr.)
קְפִיפִיוֹת f. Runzeln (in der Mutterscheide).
קְפִיץ m. Dolch (gr.)
קְפַץ zusammenziehen, verschließen (den Mund).
קְפַץ tanzen, springen Pael.
קַפּוּקְלִיטוֹר Direktor (s. קמס)
קַפּוּקְלְטַרְיָא m. Bäcker.
קוּפְרָא ein Stück Fleisch.
קוּפִירָא f. Krone, Diadem.
קְפַרְמַסְאוֹת (s. קמפרומסין) gegenseitiges Versprechen.
קָפְרָן fleischig, fett, korpulent.
קַפְּרֹס m. Kaper.
קְפַשׁ ergreifen, fassen.
קַץ (R. קצץ) abschneiden, abtheilen, stutzen, abhauen.
קַיִץ Sommerfrucht, Dessert.
קַיֵּץ übersommern, aufbewahren für den Sommer Pael.
קוֹץ von Dornen jäten (s. קווץ)
קוֹץ m. Spitze, Kamm, Krone (der Buchstaben).

קַץ (R. קצץ) bestimmen, übereinkommen, festsetzen.
קְצָצָא f. Vertrag, Accord, Beschluß.
קֵיץ, קֵץ m. bestimmte Zeit, Ende.
קַץ m. Hülse.
קַץ m. Brett.
קָץ verziehen (den Mund).
קָץ anekeln, Abscheu, Ueberdruß, Widerwillen empfinden (R. קוץ)
קָץ (קְצִיצָה) f. Knoten, Zelle.
קָץ abgesondert (s. מְקָצָה)
קִץ (קִיצוּצָא) f. Blindschleiche, Schnecke.
קָץ (קְצִיצָה) f. Beschluß, Entschluß, Eintracht.
קְצַב schneiden, bestimmen, abschneiden.
קַצְדְיָא f. Dreizack, Gabel.
קְצָה f. Färberröthe, Krapp.
קְצַח m. Schwarzkümmel.
קְצַע pressen, trocknen (die Feigen).
קְצִיעָה f. Feigenmasse, Feigenkuchen.
קְצַע abschneiden, abkratzen.
קְצַע abschaben, schaben, reiben.
קְצִעַ f. Mutterzimmt, Cassia.
קְצַף aufbrausen, schäumen, losbrechen, in Zorn ausbrechen.
קְצַר abschneiden, mähen, erndten.
קְצַר schwach, matt, entkräftet seyn.
קְצִיר m. Kranker.

קְצִירָא f. Schwäche, Krankheit.
קְצַר m. Dämon, engbrüstig (s. קמקמן)
קְצַר kurz (die Kopfseite des Bettes).
קְצָרָא m. Walker.
קְצָרָה eine Festung unweit Ziporis.
קַצְרְקִיטוֹן kaiserliche Residenz, (Kriegsheer, Lager) (s. קסרקיטון)
קְצָת f. Theil, Ende.
קִק Wasserrabe, Seekrähe, Wunderbaum des Jonas (קיקיון)
קָק m. Gans (viell. Krähe).
קִק Hodenauswuchs (s. קיין)
קַק Hals (s. קע)
קֹק Cormoran, Pelikan.
קַקְבְּטִין m. warmes Brod (neugebacken).
קַקְגְּרִיסִין Bösewicht (s. קאלחסין)
קָקָל m. Klettenwurzel.
קְקַל f. Mist, Dünger.
קוֹקְלָא f. Seide (gr.)
קַקְיָאנִין m. Gewürm (in den Eingeweiden).
קָקִיס schlecht (gr.)
קְקוֹפְּדְפְּטִי m. Taugenichts.
קְקָרִין m. Fischreuse.
קָקַת Krähe (s. קאת)
קַר kalt.
קִר m. Mauer, Wand.

קָר aufbauen, unterstützen (mit Balken), aufrichten (R. קרה)

קָר (תקרה) Gebälk.

קֵר m. Schatten.

קֹר Köcher (s. קרת)

קָר Werth (s. יקר)

קֵר Weberfaden (s. קרוס)

קְרָא lesen, rufen.

קִרָא f. Wachs (gr.)

קָרָא m. Herr (gr.)

קְרָא f. Kürbiß.

קֹרָא f. Palmstengel.

קֹרֵא m. Schnepfe, Rebhuhn, Birkhuhn.

קַרְאָה Gesetzbuch.

קְרָאִי zufällig.

קְרִי m. Zufall, nachtheilige Fügung, das Entgegen-, Zuwidersein.

קֶרֶב m. Eingeweide, das Innere, die Mitte.

קָרַב nahe, verwandt, herannahen, hinzugehen, darbringen.

קְרָב m. Kampf, Krieg, Schlacht.

קְרוּב m. Redner.

קַרְבִּט m. Binde, Riemen.

קָרְבָּן m. Opfer, Geschenk.

קָרַד kratzen, reiben.

קֹרְדְיָנָא Armenien (s. גרדיון)

קַרְדִּיָקוּס Herzgespann, heftiges Herzklopfen.

קַרְדֹּם m. Axt, Beil.

קָרְדַן armenisch.

קַרְדְּקַיִּם Schuh (s. עכס)

קַרְדְּנְטָס 1/4 Aß (s. קודרנטס)

קְרְוִיָה f. Kürbiß, Schlauch.

קַרְוִיכִין Talglicht (s. סבקין)

קרֹז m. Napf, Topf.

קַרְזֵל abgenützt.

קָרַח kahl, dünn werden.

קַרְחַיִם (Name eines Orts).

קָרַט m. Grube, Loch, Graben.

קֶרֶט m. Korn, Tropfen (gr.)

קָרַט klein, kurz, winzig.

קָרַט ausruhen, ruhen.

קַרְטֹב m. eine Quart (der 64ste Theil eines Log).

קַרְטֹבַל Polster (s. קטבל)

קַרְטָל f. Korb (gr.)

קַרְטֵם abreißen, abfressen.

קָרְטַם m. wilder Safran.

קְרָטְמֹן schwielig, dickhäutig.

קַרְטוֹן m. Held, Ueberwinder (gr.)

קִרְטִין Zeitpunkt (s. קרס)

קַרְטֵס m. Befehl, Verordnung.

קְרָטֵים m. das Fest des Doppelsieges.

קְרִטִיס m. Richter (gr.)

קַרְטַס Leinwand (s. סדן)

קַרְטֵס m. Karte, Papier, Brief (gr.)

קַרְטֵס poliren, abreiben.

קַרְטַע hüpfen, springen.

קַרְטְפָּךְ m. Ritze, Spalte, Beule.

קוּרְטוּר Schatz, Haus.

קְרִיאָסוּת f. Geschrei, krächzen, schreien (gr.)

קְרִיָּה f. Fäulniß.

קְרִיָּח f. Dorf (im Hebr. Stadt).

קַרְיָח Pfirsich (s. פרסקא)

קוֹרִיוֹט (eine Art großer Datteln) (gr.)

קְרֵינָא f. abgesottener Most, wovon 2/3 eingekocht ist.

קְרִיס Herr (s. קַר)

קְרָכִין m. Kutsche, Wagen.

קוֹרָלִין m. Korallen.

קְרַם sich krusten, überzogen seyn (mit einer Kruste, Rinde, Haut).

קְרָם m. Bast, gewirkte Zeuge.

קְרָם f. Splitter, Bruchstück, Abfall.

קְרַם Schwindelhafer s. שצכיתא

קְרוּמָה f. bunte Decke.

קַרְמִיד m. Dachziegel (gr.)

קַרְמִיּוֹן Name eines Sumpfes in Paläſtina.

קַרְמוֹלִין m. wilde Münze, Roßmünze.

קַרְמָן eine Stadt in der Tartarei.

קְרֵן f. Blashorn, Rohrpfeife, Horn, Haken.

קְרֵן f. Kürbiß, Horn als musikalisches Instrument.

קְרֵן f. Winkel, Ecke.

קְרֵן f. Strahl.

קְרֵן f. Kern, Haupt.

קָרוֹן f. Wagen, Karren (metonym. Marktzeit).

קְרוֹנָה f. Quelle (gr.)

קְרָנְזוֹל Diagonallinie (ein abgekürztes Wort aus מקרן זו' לקרן זו' d. h. von diesem bis in jenen Winkel gezogen).

קְרִינְטוֹן m. Wachsblume.

קוֹרְנִית Saturei (s. חשאי)

קוֹרְנָס m. Horn, Hammer.

קַרְנְסָא Markt (s. אשקוקא)

קַרְנָס m. Loos.

קוֹרוֹנִת f. Krone, Kapitäl, Knauf (gr.)

קְרָס m. Weberfaden (gr.)

קְרַס sauer werden.

קְרָסִי m. Essig, Weinessig.

קְרַס Risse bekommen.

קְרָס m. Zeitpunkt, gelegene Zeit.

קַרְסְטַל m. Korb.

קְרִיסְטָלִין m. Krystall (gr.)

קְרַסְטָמַל m. Goldapfel (gr.)

קְרִיסְטוֹר m. Notar.

קַרְסֻל m. Knöchel.

קוֹרְסָל Nessel, Distel, überhaupt ein stachliches Unkraut.

קְרַסֵּם abfressen, abweiden.

קְרַסַם Stoß, Schlag (Eisen).
קְרַף (Name eines Orts), n. A. Gefäße mit spitzigem Boden.
קְרְפְּדָאי Fledermaus, Maulwurf.
קְרְפִּטָא f. Vierfuß, Sessel.
קוֹרְפִּיוֹת f. ein Küchengeräth.
קְרְפְּסָא f. Körper, Corpus.
קַרְפַּסְנוֹן Wolle (s. איירכון)
קַרְפֵּף m. verzäunter Ort.
קְרַץ abreißen, abkneifen, abbeißen, zerschneiden, zerhauen.
קְרֵץ m. Scheidewand, Teig (s. גרץ)
קְרַץ nagen (an dem guten Rufe), anschwärzen, verläumden.
אֲכַל קַרְצֵי דִי die Stücke Jemandes fressen, trop. f. verläumden.
קְרַץ sich früh aufmachen.
קְרִיץ der Morgen.
קְרֵץ m. Haar, Locke (gr.)
קַרְצוּבִין Gesträuch, Gebüsch.
קַרְצְטִיוֹנָא Waage (s. כרסט)
קַרְצֻל m. Knie, Knöchel.
קַרְצַף reiben, kratzen.
קַרְצִית Fliege (s. דדב)
קְרְקָא f. Pantoffel (Pantoffelholz).
קְרְקְבָן m. Kropf.
קַרְקוֹז Ortsname.
קַרְקוֹמְבִיקוֹן m. Kettenring.
קַרְקֵן m. Eingießung.
קְרַקַס egypt. Aron (s. קלקס)
קְרַקַס m. Ring (gr.)
קְרַקַס Dreschmaschine (s. טרבל)
קַרְקֵס Theater (s. תיאטר)
קַרְקֵס m. Schuh mit hohen Absätzen.
קְרַקַס m. Kiste, Kasten.
קַרְקַע m. Grund, Boden, Feld, Acker.
קַרְקֹף m. Kopf, Haupt.
קַרְקְפַּל m. Schädel (gr.)
קַרְקַר quacken, gackern, pipen, krächzen, schreien, ächzen, zischen.
קַרְקַר zerstören, verwüsten.
קַרְקַר flacher und weicher Erdboden (s. קרקע)
קַרְקֵשׁ schlagen, klingen.
קַרְקְשַׁיָא f. Quasten.
קַרְקַשְׁתָּא f. Glocke.
קָרָד m. Kutscher.
קְרִירְטוֹן m. Klaret, Kräuterwein.
קְרֵשׁ gerinnen, verdichten.
קְרַשׁ m. (gr. Horn), Einhorn.
קַרְשַׁן Wicke (s. כרשן)
קוֹרֶת f. Köcher.
קַרְתָּן m. Landmann, Dorfbewohner.
קַשׁ schlagen, zusammenschlagen, einschlagen, schlottern, stoßen (R. נקש)

קָשׁ hart, ſchwer (ſ. אקשא)

קַשׁ verwittern, verſäuern, ſchmacklos ſeyn.

קַשׁ veralten, alt werden (R. קשש)

קַשׁ vergleichen, gleichſtellen (R. נקש)

קַשׁ hart werden, anſchwellen (R. קשה)

קַשׁ m. Halm, Stroh, Stoppel, Spreu.

קְשַׁב (wie חשב) achten, merken.

קַשְׁבָא perſiſche Dattel.

קַשְׂוָות Schale, Rinne (ſ. קסוה)

קְשׁוֹט Wahrheit.

קְשֹׁט Costus (ſ. כשרתא)

קְשַׁט zielen, werfen.

קַשְׁטְבִית Bogen (zur Pfeilabſchießung).

קוֹשְׁטַנְטִינָא Konſtantinopel.

קְשַׁט ſich zieren, putzen.

קַשּׁוּט wahrhaftig.

קְשִׁיטָה f. Edelſtein, Schale (ſ. קסטא)

קַשְׁיָיתָא f. Dattelkern, Olivenkern.

קְשַׁךְ ſchlagen (ſ. קש)

קַשְׁקוֹשֵׁי Schloß, Thurm.

קַשְׁקֵשׁ behacken, gäten.

קַשְׁקֵשׁ klingen, anſchlagen.

קַשְׂקֶשֶׂת f. Schuppe, Schuppenpanzer.

קֶשֶׁר m. Binde, Quaſte, Knoten.

קֶשֶׁר m. Gürtel, Leibbund.

קָשִׁישׁ m. Greis.

קֶשֶׁת m. Regenbogen, Pfeil, das männliche Glied, Bogen.

קַשְׁתָּא Castha (Ortsname, viell. Casthana).

קַת Handhabe, Griff, Heft.

קָתָא Pelikan (ſ. קאת)

קַתֶּדְרָה f. Katheder, Stuhl (gr.)

קְתֶל m. Schinke, Schweinbacken (Kuttel, Eingeweide).

קָתָלִיכוֹס m. Generalſchatzmeiſter (gr.)

קִתוֹן m. Urne, Becher, Flaſche (gr.)

קְתַר m. Diſtel, Dorn.

קְתַר m. Fels.

קִתְרוֹס Cythera (Beiname der Venus).

קַתְרוֹס m. Cederbaum (ſ. אדר)

קַתְרוֹס m. Cither (gr.)

ר

ר׳ (רַבִּי) Lehrer, Herr.

ר׳ (רַב) Meiſter, Herr.

רְאָה ſehen, ſchauen.

רֵאָיוֹן Anſchauung, Erſcheinung.

רֵיאָה f. Lunge.

רַאְיָה f. Beweis, Grund.

רָאוּי werth, würdig.

רָאמוֹת f. Edelstein von funkelndem Glanze, rothe Korallen.

רֵאשׁ m. Anfang, Haupt, Kopf, Spitze, Hauptbalken, Grundstein, Summa.

רֵאשׁ תּוֹר m. Spitzwinkel.

רַאֲתָן Flüsse, was fließend ist.

רַב viel, mehr, überwichtig.

רַב m. Oberster, Rab, Rabbi als Titel (s. ר)

רִיבּוֹא f. 10,000, Miriade.

רְבַב ausbreiten, vermehren.

רְבַב m. Fett, Unschlitt, Pech.

רְבַב beschmieren, einschmieren Pael.

רְבוּבָה Sitz, Wagen (s. רכב)

רְבוּבָה f. Vertiefung, Grube, Fenster.

רְבַג aufschichten, aufeinander legen.

רְבַד binden.

רְבַד m. Ritz, Einschnitt.

רֹבַד m. Tritt, Estrich.

רְבָה, רְבֵי salben, erheben, wachsen, zunehmen.

רְבוּ f. Größe.

רְבוּתָא f. Salbung.

רְבוּתָא f. Vortheil, Vorzug, Ueberlegenheit.

רוֹבָא, רַבְיָא m. Knabe, Jüngling.

רוּבְיָא f. Rübe, Rapa.

רְבַךְ rösten, absieden, umrühren.

רַבֵּל durchsieben Pael.

רַבַּע viertheilen Pael.

רְבַע liegen, niederstrecken, niederlegen.

רְבַע sich begatten (wird nur von Thieren gebraucht).

רִבְעִי m. Tafel.

רְבִיעִי der vierte.

רְבִיעִית (ein viereckiges musik. Instrument.)

רְבַץ bespritzen, besprengen.

רַבְצַל m. Beutel, Gewürzsäckchen.

רְבַק mästen.

רִבְקָה f. Futterstall, Mastkalb.

רַבְרְבָן m. Magnat, Großer.

רֶגֶב (Ortsname) eigentl. Erdscholle.

רְגַג wünschen, verlangen, sich sehnen.

רִגְיָא f. Waage, Gleichgewicht.

רְגַז zürnen.

רְגַז m. Zorn.

רְגַל üben, gewöhnen.

רְגַל binden, schnüren (an den Füßen).

רְגַל f. Schenkel, Fuß.

רְגַל f. (plur. רַגְלִיּוֹת) Zwergweinstock, Zwergölbaum.

רִגְלָא (s. דגלא) Gabel.

רְגִילָא Portulak (s. חלגלגות)

רְגַן ausspähen, ausforschen.

רְגַף erzittern, erdröhnen.

רְגַשׁ fühlen, empfinden, wahrnehmen.

רְגַשׁ lärmen, toben, Tumult machen.

רְדָא feucht, frisch, grün.

רְדָאָה f. Kleien.

רְדַד f. ausdehnen, zu Boden schlagen, breit schlagen, ausbreiten, unterwerfen.

רְדִיד Schleier, weites feines Oberkleid.

רְדָה herausziehen, wegnehmen, ausnehmen, übertragen, ausbrechen (den Honig).

רְדָה züchtigen, lehren, unterjochen, beherrschen.

רְדָה ackern, pflügen, antreiben.

רְדְוַת f. Rheda, Kutsche, Wagen.

רְדַיָא der Regenbringer, der Rieselnde (Genius des Regens).

רֹדֵם m. (Meerfahrer).

רְדַץ entschlummern, betäubt, sinnlos liegen.

רֹדֶס Rhodus.

רְדַף verfolgen, folgen, nachlaufen, nachsetzen.

רַדְתָּא f. Pfanne, Tiegel, Napf.

רְהַט laufen, nachlaufen.

רָהִט m. Gebälk, getäfelte ausgewölbte Decke, Tafelwerk.

רִהֲטָא f. Oelkuchen.

רְהַטוֹן m. Anführer.

רְהִטָנִי m. Haarglätter, Haarzängchen.

רְהַן pfänden.

רְוָה trunken werden, Speise und Trank übermäßig genießen.

רַוְיָא m. Besoffener.

רֵוָא (wie ראה) Ansehen.

רֵוְיָא Anblick, Gesicht, Gestalt.

רְוַז sich freuen.

רוּחַ Geist, Seite, Wind (s. קרדיקס)

רוּח c. Wille.

רְוַח gewinnen.

רְוַח Raum, freier Platz, Gewinnst.

רַוָּק ehelos, ledig, ungepaart.

רְוַק m. Seihkorb, Seihsack.

רְוַק m. Weinhefen.

רוּם m. Höhe.

רוֹמָא Rom.

רוּס (s. רֵס) Stadium.

רוּת Ruth (E. N.)

רָז m. Maaß, n. A. Geheimniß, Rath.

רַזְבוֹנִית f. eine Heuschreckenart.

רַזְיָא f. Heftigkeit, Schnelligkeit.

רְזַן schwer angesehen, geehrt seyn.

רְזְנִיקָא ein gewisses Maaß.
רְחַב breit, weit.
רְחַיִם Mühle.
רַחִיק fern.
רְחֵם barmherzig, mitleidig.
רַחֲמִין Barmherzigkeit.
רְחַץ waschen, abwaschen, abspülen, baden.
רְחַץ zusichern, sich auf etwas verlassen, darauf fußen.
רְהִצָן sicher, gewiß.
רוּחְצָן m. Vertrauen, Hoffnung.
רְחַק entfernen, sich einer Sache enthalten.
רְחַשׁ m. Wurm, Ungeziefer.
רְחַשׁ bewegen.
רֹחֶשׁ (s. חרש) Wald.
רַחַת f. Wurfschaufel, Schwinge.
רְטַב naß seyn, durchnäßt, feucht seyn.
רוֹטֶב m. Brühe, Suppe.
רְטִיבָה f. Wiese, Weide.
רְטֵב frisch, unzeitig.
רְטֹב m. Vogelfang.
רוֹטְנָנִית aufbrausend.
רְטַט erzittern, erbeben, erschrecken.
רְטִיָּה f. Pflaster.
רְטַל (ein arab. Gewicht).
רָטֵן m. Laufer.
רְטַן murmeln (Zaubersprüche).

רְטָנָנִית zänkisch, mürrisch, murmelnd.
רְטַע springen, hüpfen.
רְטַף (s. רטב) Brühe, Suppe.
רְטַשׁ hinwerfen, zu Boden strecken.
רְטַשׁ freiwillig verlassen, fahren lassen.
רֵיחַ m. Geruch, Duft.
רֵיכָא m. König.
רִיתָא f. Binsen.
רְכַב reiten, propfen, impfen.
רְכוּבָה, מֶרְכָּב Wagen, Sitz.
רְכֻב m. Knie (ארכב)
רְכַךְ erweichen.
רַכִּיךְ zart, glatt, geschmeidig.
רַכִּיכוּת f. Weichlichkeit.
רֹכֵל m. Gewürzkrämer, Kaufmann.
רְכַן neigen (auf die Seite).
רְכַס dreschen **Pael**.
רֹכֶס m. Steinchen, Scholle.
רְכַס fahren lassen, abhanden kommen.
רְכַס befestigen, anbinden.
רִכְפָּא f. Getöse.
רִכְפָּה f. Schlauch, Schalottenzwiebel.
רְכַשׁ m. Hengst, schnelles Roß.
רַמָּאִי listig, betrügerisch.
רְמָא werfen, hinsetzen, auflegen, abwerfen, schießen.

רְמָה gehen, kommen, gelangen, gegenfragen.

רְמַז winken, nicken, deuten.

רֹמַח m. Dorn, Spieß, Lanze, Speer.

רְמֵי m. Brombeer, Hagedorn.

רַמָּךְ f. Stute.

רְמַךְ f. Heerde.

רְמוֹנְקִי m. Kohlentopf, Warmpfanne.

רֶמוּס Remus.

רְמֵץ Asche, heiße Asche.

רְמַץ wirken, flechten.

רַמְצָא f. Nagel.

רְמַשׁ m. Abend.

רַמְתִּיקוֹס m. Rheumaticus, rheumatisch.

רַן singen, jubeln, jauchzen (R. רנן)

רַן murmeln (R. רנן)

רְנְגַר m. Taglöhner.

רֹנַק m. das gebrühte Gemüse.

רְנַק (s. רקן) Hobel.

רֹנַק m. Mantel.

רַס befeuchten, besprengen, träufeln (R. רסס)

רַס brechen, reißen, zertrümmern, zerschlagen (R. רסס)

רֵס m. Augenbraune, Augenlid.

רֵס m. Stadium.

בֵּית רִיסָא m. Rennbahn, Reitschule.

רְסִיסִין m. gerissene Hülsenfrucht.

רְסַן (s. רְזונקא) ein gewisses Maaß.

רְסַק zerbrechen, zerstoßen, zermalmen, zerschlagen Pael.

רְסוּק, רְסוּקָא Gürtel.

רִסְקָא f. Kreis, Landschaft, Provinz.

רִסְתְּנָא f. Knöchlein.

רִסְתְּקָא f. Markt, öffentlicher Platz.

רְעָ verlangen, wollen, wünschen, begehren, sich sehnen (R. רעא)

רְעָ weiden, leiten, beherrschen (R. רעא)

רֵעַ m. Freund, Bekannter, Gefährte, Genosse, Kanal, Wasserleitung.

רֹעֶ Schäfer, Hirt.

רַעֲוָא Wille, Wohlwollen.

רְעַ zerbrechen, zertrümmern, zerschmettern (R. רעע)

רְעִי m. Mist.

רַע unten (s. מִלְרַע)

רַעַבְתָּן gefräßig.

רְעַד f. Tropfen, besonders von solchen Tropfen gebraucht, welche sehr sparsam aus der Erde quellen.

רְעַד schütteln, beben.

רַעֲיוֹן m. Gedanke, nächtliches Traumgesicht.

רְעָיָא Weide.

רָעֵי m. Hirt.

רְעַל verschleiern.

רַעַל m. Schleier.

רְעַל schlottern, beben, zittern.

רְעַם m. Donner, Getöse.

רְעַם murren, zürnen, toben, donnern.

רְעַם erheben.

רַעֲנַן im blühenden Glücke leben.

רְעַף m. Ziegel, Kiesel.

רְעַץ barbarisch, ausländisch.

רְעוּת Wille, Wunsch, Begehren, Gelüste.

רִף, רִפְתָּא Laib Brod.

רְפָא heilen, genesen, wieder herstellen, ausbessern.

רְפִידִים E. N. (Nachlässigkeit, Schlaffheit).

רְפַח (wie נפח) anblasen.

רְפַט (s. מרפט) zerschnitten, aufgesprungen Pael.

רִפְטוֹן schlürfbar, trinkbar, von einem weichgesottenen Ei, (s. טרמיטא)

רִפִילָא Rufuli, Militärtribun vom Obersten gemacht, im Gegensatze von Comitiati, vom Volke gemacht.

רִפְיוֹן m. Luft.

רְפַס verbergen, verwahren, aufbewahren.

רְפַס brechen, schadhaft werden.

רְפַס zertreten.

רֹפֵס weich.

רְפַס (הִתְרַפֵּס) sich bereit finden (zu zahlen).

רְפַס m. Feldherr, Anführer.

רֶפַע riphäisches Gebirg.

רְפַף erzittern, bewegt werden, wanken, zittern.

רְפָפוֹת f. Jalousien, Holzgitter.

רְפָפוֹת f. sumpfige Gegend.

רְפַק m. Graben, Grube.

רִפְרֵף regen, bewegen.

רְפֵשׁ m. Koth, Schlamm.

רְפַשׁ auflockern, aufreißen, stampfen.

רְפָת m. Viehstall, Krippe.

רִפַּת f. Brod, Laib.

רָץ wechseln, zählen.

רְצַה wollen, geneigt, wohlgefällig, gnädig seyn.

רַץ (רצץ) zerschlagen, zerstoßen, zerschmettern.

רְצַח morden, vernichten Pael.

רְצַם stumpf werden, verderben, ausarten.

רְצַן m. Wurm.

רְצֻעָה f. Riemen.

רַצְעָן m. Schuhmacher.

רְצַף anordnen, künstlich zusammenreihen, aufeinander folgen, ausstrecken, auf einander legen.
רִצְפָּה ausgelegter Fußboden, pavimentum.
רְצִיצָא f. Küchlein.
רִק fahl, gelb, blaß, bleich werden.
רֵק ausleeren, entblößen (das Schwert).
רְקַב f. Schlauch.
רְקַד springen, tanzen, hüpfen.
רְקַד sieben Pael.
רְקֹד (s. דקר) Korb.
רְקִיק m. Fladen, Kuchen, dünner Opferkuchen.
רֶקֶם Stadt im Stamme Benjamin.
רִקַּם gestaltet seyn, bunt seyn.
רַקָּךְ Hobel.
רַקַּע fleckig, Fleck (auf den Schuhen).
רְקַע m. Blech, Scheibe.
רְקַע sich breit machen, Ansehen schaffen.
רְקַע ausbreiten, ausdehnen.
רְקַק speien, ausspeien, anspeien.
רוֹק, רוֹקָא m. Speichel.
רְקַק m. Pfütze, Sumpf.
רַקַּת f. Ufer, Rand, steiniges Ufer, (gr.)
רִר m. Speichel, Geifer, Feuchtigkeit.

רַשׁ erben (R. ירש)
רֹשׁ m. Anfang, Haupt, Spitze.
רָשׁ arm.
רָשָׁאִי (E. N.)
רַשָּׁאִי frei, möglich, vermögend.
רְשְׁבָא m. Familienhaupt, zusammengesetzt aus: רֹאשׁ בֵּית אָב
רְשָׁבָא m. Vogelfänger.
רְשָׁה erlauben, befugt seyn, können, vermögen.
רְשָׁה Zins nehmen, wuchern.
רְשַׁל erschlaffen, schwach seyn.
רְשַׁם zeichnen, bezeichnen, schreiben, aufschreiben.
רָשׁוּם m. Schrift, Zeichen.
רָשׁוֹן (s. דַּשְׁנָא) Kammheuschrecke.
רְשָׁנָא m. Oberhaupt.
רִשְׁנָא (s. דשן) Geschenk.
רָשָׁע m. Bösewicht, Frevler, Schurke.
רְשַׁף m. Flamme, Blitz, Gluth, Seuche, böser Geist.
רְשַׁק m. Narde.
רְשֹׁשׁ Scholle.
רְשַׁשׁ (s. דש) zertheilen.
רְשׁוּת f. Macht, Vermögen.
רְשׁוּת f. Erlaubniß, Vermögen, Macht.
רֶשֶׁת f. Netz.

רַת Gebärmutter (s. הרת)
רְתָה überlassen, zulassen.
רְתוּי werth, würdig.
רְתַת zittern, beben, erschrecken.
רְתָא f. Buschwerk (s. דתאה)
רְתוּי werth, gut, besser.
רְתְוָת f. (s. ררוות) Wagen.
רְתַח aufbrausen, sieden, zürnen, schäumen.
רְתַךְ verlöthen, verkitten, zusammenfügen.
רְתִךְ m. Wagen, Streitwagen.
רְתֵם m. Wachholderstrauch, Ginster, Pfriemenstrauch.
רְתַע zurückweichen, zurückbeben, aufbewahren.
רְתַף (מַרְתַּף) Vorrathskammer, Magazin.
רְתִק f. Zaun.
רְתַק verschließen, verrammeln Pael.
רְתִיתָא m. Schrecken.
רְתֵת erschrecken, fürchten.

ש

שָׁה verrenken (R. נשה)
שָׂא (R. נשא) anzünden.
שָׂא (R. נשא) heben, erheben.
שְׁאַב schöpfen, anziehen.
אֶבֶן שׁוֹאֶבֶת f. Magnet.
שְׁאַג Fichte (s. שגא)
שְׁאֵל verlangen, bitten, fragen, borgen, leihen, betteln.
שְׁאֵלָא f. Bitte, Wunsch, Angelegenheit, Sache.
שְׁאוֹל Grab, Gruft.
שְׁאֲמֵם (s. שעמום) verwirren.
שְׁאֲנֵי anderseits, verschieden.
שְׁאַן m. Beule.
שְׁאָר m. der Schluß, das Uebrige, Ueberrest.
שְׁאֵר m. Nahrung, Fleisch, Speise.
שְׁאֵת f. Speise.
שַׁב wehen, verwehen (R נשב)
שַׁב sitzen, wohnen, sich niederlassen, bleiben, unterlassen (R. ישב)
שָׁב wiederkehren, zurückkehren (R. שוב)
שְׁבַב zerbrechen Pael.
שְׁבָא Stück, Furche.
שְׁבָב m. Nachbar.
שָׁב (s. שאב) schöpfen.
שֵׁב sieben (die Zahl).
שְׁבָה einfangen, gefangen nehmen.
שְׁבָבִית f. Herumstreicherin.
שְׁבִיב m. Flamme, Funke.
שְׁבַב m. Armband.
שַׁבַּהַר verherrlichen, preisen, loben, rühmen.

שִׁיבְהוֹר m. Glanz, Ruhm, Pracht.
שַׁבְזִיז (s. זוזא) Saphir, Opal.
שַׁבַח Nutzen, Vortheil, Genuß.
שְׁבַח loben, preißen Pael.
שְׁבַט schütteln, ausklopfen, schlagen (die Wolle).
שַׁבַט (s. שַׁבַשׁ) Rebe, Ranke.
שְׁבָט der elfte Monat des Jahres.
שְׁבָטָא der Stör.
שְׁבִיב m. Flamme.
שׁוֹבַךְ m. Taubenschlag.
שְׁבַךְ m. Armband.
שַׂבְּכָא (gr.) Sambuca, auch סַבְּכָא)
שְׁבִיל m. Weg, Pfad.
שְׁבַל f. Fluß, Lauf.
שִׁבֹּלֶת f. Spicanarde (s. חלפי דימא.)
שִׁבֹּלֶת שׁוּעַל f. Fuchsschwanzgras (Roggen, Hafer).
שְׁבִל wegen.
שַׁבְלוּל m. Schnecke.
שַׁבְלִיל Fönkraut, Bockshorn.
שְׁבִיס m. Quaste, Troddel.
שְׁבַע sieben (die Zahl).
שְׁבַע schwören, besiebenen, vielleicht bei 7 Opfern oder vor 7 Zeugen betheuern.
שְׂבַע satt seyn, Aph. sich reich, übermüthig zeigen.
שְׁבַץ der Krampf.
שְׁבַץ flechten, mischen.

שְׁבַק lassen, ablassen, verlassen, zurücklassen, Ithpa gelassen, überlassen werden.
שְׁבַר zerbrechen, zerstören, durchbrechen, vernichten.
שָׁבוּר Schawur (König in Persien).
שַׁבְרָא f. Einfalt.
שְׁבְרָא m. Steckenkraut, Gertenkraut.
שַׁבְרִירִי (Strahlenbrechung), Blindheit, Abracadabra.
שַׁבַשׁ verwickeln, verwirren, verflechten (Pael).
שְׁבִישָׁא Laub, Zweig, Schößling.
שַׁבַשְׁתָּא f. Ranke.
שִׁיבּוּשׁ (מְשַׁבַּשְׁתָּא) Fehler, Verwirrung, verderbte Lesart.
שַׁבַשׁ überreden Pael.
שְׁבַת f. Zeitversäumniß.
שְׁבַת ruhen, ausruhen.
שְׁבוּת f. Sabbathismus, rabbinische Verordnung.
שֶׁבֶת f. (arab. Schebeth), Dill, Gurkendill.
שִׁיבְתָא f. die Angina, Bräune.
שְׁבוּתָה (s. חרק) geflissentlich für: שְׁבוּעָה Eid.
שְׁבִיתָה f. Rastung, Ruhort.
שְׁגָא m. Fichte.
שְׁגָא beugen, unterdrücken.
שְׁגָא fehlen, vermissen, sich vergehen.

שְׂגָא groß, mächtig.
שַׂגִּיא groß, viel, sehr.
שְׁגֵד m. Mandel.
שִׁגְדָּן Hüftweh.
שֵׁגָל f. Liebling, Gemahlin.
שְׁגַם m. Segmen, Schnittchen, Stückchen.
שַׁגֵּם schneiden Pael.
שְׁגַר schicken, senden, herabwerfen, fix und fertig seyn, in Bereitschaft seyn, Pael werfen, gebären.
שְׂגַר entzünden, entbrennen.
שִׁגְרָא m. Dattelzweig, Dattelmasse.
שְׁגַשׁ toben, lärmen, verwirren, aufregen, in Schrecken sezzen Pael.
שָׁגְשָׁא m. Lärmmacher, Ohrenbläser.
שָׁד spinnen, werfen, ausdehnen.
שָׁד ausschütten, ausgießen (R. שדא)
שַׁד m. Brust.
שַׁד m. Schwächling.
שֵׁד m. Dämon.
שָׁד fliegen.
שִׁד m. Seite.
שַׂד m. Feld, Acker.
שְׁדָא f. Geschenk, Einsicht.

שַׁדְיָא f. Ostwind.
שִׁדָּה f. Kasten, Kiste, Weibersessel.
שִׁדָּה (s. שר) Seide.
שְׁדַךְ ruhen, ausruhen, rasten.
שְׁדַךְ (s. שרך) müssig.
שַׁדְכָא (s. שרך) leer, saftlos.
שַׁדֵּךְ Liebe erklären Pael.
שַׁדֵּל an sich locken, überreden, sich bemühen, beschäftigen Pael.
שְׁדִף beschäftigt seyn.
שְׁדַף brennen.
שַׁדַּר sich anstrengen, bemühen Ithpael.
שְׁדָר m. Hefen.
שְׁדַר senden, schicken, dehnen.
שְׁדַר Scholle, Rückgrat.
שׁוּדְרָא f. Seil, Strick.
שְׁהַד wachen, wach seyn.
שָׂהֲדוּתָא f. Zeugniß.
שְׁהָה säumen, weilen.
שְׁהָה ermüden, ermatten.
שְׁהָה verwüsten, verheeren.
שַׁהִי Ruhetag, zusammengesetzt aus: שַׁבַּת הַיּוֹם, eben so wie in derselben Stelle פהי : פסח הַיּוֹם
שָׁהְיָא (s. שחיא) Biegung.
שְׁוָא setzen, legen; zu etwas machen.

שַׁח sich bücken, beugen, hinabsinken, sinken (R. שחה)

שׁוּח m. Grube, Graben.

שָׁח zerfließen (R. שוח)

שַׁח verwittern (R. שחת)

שַׁח entschlagen.

שֹׁחַד m. Bestechung, Geschenk.

שְׁחַז binden, im Hiph. schärfen.

שְׁחַט schlachten, hin und her fahren.

שְׁחִי m. Achselhöhle.

שַׁחְיָא f. Biegung, Beugung.

שְׁחַל heraufziehen, herausziehen.

שִׁחְלָא f. Korb.

שִׁחֲלָא f. Eierstock.

שִׁחֲלָא f. Ohrenfluß.

שַׁחֲלִים m. Kresse, Brunnenkresse.

שַׁחֲלִים (s. תחלא) unreife Dattel.

שַׁחֲלָנִית f. (eine Heuschreckenart).

שְׁחֵלֶת Seenagel, Teufelsklaue (ein Räucherwerk).

שְׁחַם dunkelroth, schwärzlich.

שַׁחְמָא f. Röthe, Hitze.

שְׁחַן warm, entzündet werden, erwärmt, heiß sein, daher schwären.

שִׁחֲנָא f. Last, Bürde.

שְׁחִין m. Geschwür, Beule, Ausschlag, Entzündung.

שְׁחַף herausreißen, herausziehen, heraustreiben.

שַׁוִּי f. Lager, Decke, Matratze.

שְׁוָא zittern, staunen.

שְׁוָא gleich, ähnlich, schicklich sein, Pael gleich stellen.

שׁוּב ferner, noch.

שְׁוָה fürchten.

שְׁוַח hervorsprossen.

שְׁוַךְ (s. כתר) abfallen.

שְׁוָל m. Schüler, Lehrling, Jünger.

שְׁוִלְכָּאִי Buhlerin, Phryne.

שׁוּם keineswegs, nirgends.

שׁוּם m. Name (wegen).

שְׁוִיסְקִי m. Gebratenes.

שְׁוִיסְקָל m. Bratenfresser.

שׁוּר m. Mauer.

שׁוּר m. Ochs, Rind.

שְׁוַר hüpfen, springen, muthig seyn, hervor, auf etwas zuspringen (s. משוורתא)

שְׁוַשׁ wilder Oelbaum.

שְׁזַב befreien.

שְׁזַג waschen.

שָׁזַף m. Brustbeere, Kreuzdorn (s. פררא)

שְׁזַר zwirnen.

שְׁזָרָה, שְׁזַרְתָּא f. Rückgrat.

שִׂחַ reden, plaudern (denken) (R. שיח)

שְׁחִיף Baumrinde, dünnes Holz.

שְׁחַף schwinden, mager werden.

שְׁחוּף Schwindsucht (hebr. שַׁחֶפֶת)

שְׁחַף kriechen, sich winden.

שְׁחִף grau.

שַׁחַץ wild, stolz, unbändig.

שְׁחַק ausbreiten.

שְׁחַק m. Lumpen, abgeschabtes Zeug.

שְׁחַר schwarz seyn.

שְׁחוֹר m. Kohle.

שִׁיחוֹר m. schwarze Tinte, der Nil.

שָׁחוֹר m. Scheere.

שְׁחַר Frohndienst verrichten, frohnen.

שַׁחְוָר m. Frohndienstmann.

(תַּשְׁחוֹרֶת f. die Frohne.)

שִׁחְרֵר entlassen, befreien.

שְׁחַת, שִׁיחֲתָא f. Futter, Fourage.

שְׁחַת verderben.

שְׁחִיתָה f. Schlechtes, schlechte Handlung.

שִׁחְתָא f. goldene Ader, Hämorrhoiden.

שַׁחֲתָא f. Schüssel, Schaale.

שוט m. Schwimmkahn.

שוט schwimmen.

שָׁט überziehen, schmieren (R. שטה)

שוט c. Myrthenzweig, Stab, Stecken.

שַׁט ausstrecken, hinreichen, hinlangen (R. ישט)

שׁוט m. Fenchel.

שָׁט umherlaufen, die Augen hin und her schweifen lassen (R. שׁוּט)

שָׁט verschmähen, verachten (R. שׁוּט)

שִׁטָּה f. Linie, Zeile.

שִׁטָּה f. Acacia, Schotendorn.

שְׁטָה Ittaph. sich unsinnig, thöricht stellen, rasen, unsinnig, toll seyn.

שְׁטוּת f. Thorheit, Narrheit.

שְׁטַח ausspannen, ausbreiten.

שְׁטִיחַ m. Saumsattel, Polster, Sopha.

שְׁטַח sich niederstrecken, niederfallen.

שְׁטַף ausgießen, ausschwenken.

שְׁטַף eilen, eilfertig seyn.

שִׁטְפָּא f. Haar.

שְׁטַר salben, beschmieren.

שְׁטַר f. Schrift, Instrument.

שְׁטַר (s. חכר) Pachtvertrag.

שְׁיוֹל c. Hölle, Grab.

שְׁיַד ungeduldig, erwarten.

שֵׁיצֵא beendigen (R. יצא)

שַׁיֵּיר übrig seyn.

שְׁיָרָא f. Karavane (von שְׁיַר gehen, reisen).

שִׁית Grab, Ort.
שַׁךְ (s. משך) passen, übereinstimmen.
שִׁיכָא f. Loch.
שַׁךְ (s. כשךְ) zusammenhängen.
שֵׁךְ, שוּכָא Moos.
שְׁכַב liegen, sich legen.
שְׁכַב sterben.
שְׁכִיב m. der Todte.
שְׁכַח finden, Aph. finden, erhalten.
שְׁכַל auf etwas Acht haben.
שְׁכְלִי Rebhuhn (s. פסיון)
שַׁכְלֵל vollständig, vollkommen seyn.
שָׁכְלְתָנוּ f. Einsicht.
שְׁכֵם m. (s. מבגאי) Bauer.
שְׁכֵן wie viel mehr.
שְׁכַן wohnen, Pael wohnen lassen.
שְׁכַן benachbart seyn.
שְׁכוּנָה (s. ערסא) Zeile, Reihe.
שְׁכִינָא f. Wohnung; das Inwohnen oder die Gegenwart der göttlichen Majestät.
שֵׁכָר m. Bier, überhaupt berauschendes Getränke.
שֶׁכָר בִּזָאִי Netz und Falk (nach Raschi: Eigenname eines Ortes).
שַׁכְשֵׁךְ abwaschen, abspülen.
שְׁכְתָא Schweiß.
שָׁל fragen (R. שאל)

שַׁל, שַׁלְשֵׁל herablassen, heraufziehen.
שָׁל ausziehen, herausziehen (R. שלא)
שָׁל fehlen, sich vergehen, irren (R. שלא)
שָׁל ruhig seyn, feiern, aufhören (R. שלא)
שֶׁל Zeichen des Accusativ, noch häufiger aber des Genitiv, steht auch öfters für בְּדִיל wegen.
שְׁלַב m. Staffel, Stufe, Leiste, Spalte.
שְׁלַב m. Spund, Zapfen.
שַׁלְבוּקִין m. Beule.
שְׁלְגָא (s. אשלג) Seifenkraut.
שְׁלַד m. Muskel, Skelet, Rückgrat.
שַׁלְהֵב f. Flamme.
שְׁלָהָא f. Ende, Schluß, Ziel.
שַׁלְהֵי wanken, erschöpft seyn, ermüden.
שָׁלָה Irrthum.
שְׁלָה ruhig seyn (s. שלא)
שְׁלָה vergessen.
שְׁלָה verlassen, Aph. verwerfen.
שַׁלְהֵב brennen.
שְׁלֵוָה f. Ruhe.
שָׁלוּ, שָׁלוּת f. Irrthum, Vergehen.
שְׁלְוַשׁ parallel, gleichlaufend.

שְׁלַח senden, schicken, ausstrecken (die Hand).

שְׁלַח ausziehen, entblößen.

שְׁלַח, שִׁילְחָא m. abgezogene Haut.

שַׁלְחָא m. Lederbereiter, Gerber.

שִׁלוֹחַ Siloe (Rieselbach).

שְׁלַח dürsten, trocken seyn.

בֵּית שְׁלָחִים m. dürres Feld.

שְׁלָח m. Breite.

שֻׁלְחָן m. Wechseltisch.

שֻׁלְחָנִי m. Wechsler.

שַׁלְחֵף vertauschen, umändern, umwechseln, kreuzweise legen.

שְׁלַחַת f. (ein gewisses Maaß).

שְׁלַט schildartig, netzförmig seyn.

שְׁלֵט über etwas herfallen, herrschen, Macht haben, Aph. zum Herrn setzen.

שִׁלְטוֹן m. Befehlshaber, Beamter.

שָׁלְטָן Herrschaft, Macht, Reich, Herr.

שׁוּל, שִׁלֵי m. Grund, Boden, Rand, Saum.

שָׁלֵי m. Taucher.

שָׁלֵי כוּבָא Fischreiger.

שִׁלְיָא schnell, plötzlich.

שִׁלְיָה f. Nachgeburt (auch סִלְיְתָא)

שַׁלִּיט mächtig, Macht habend, mit לְ es ist erlaubt zu thun.

שַׁלִּיט m. Gewaltiger, Machthaber, vornehmer Beamter.

שְׁלִיל m. Embryo (das Kind im Leibe).

שְׁלִיךְ m. Nachbar.

שָׁלֶל m. Naht (von weiten Stichen).

שְׁלָל m. Eierstock.

שְׁלָלִית f. Graben, Wasserleitung.

שְׁלָם m. Friede, Wohlsein, Freundschaft, Vollkommenheit.

שְׁלֵם vollenden, Aph. wiedergeben, zurückliefern, ein Ende machen.

שְׁלִים vollendet.

שְׁלַעֲמוּשׁ waldig.

שְׁלַף Ende, Ecke, Rand.

שְׁלַף ausziehen, herausziehen, zücken.

שְׁלִף m. Bürde, Bündel, Pack.

שָׁלֵף דוּץ (s. אשלג) Seifenkraut.

שַׁלְפּוּחִית f. Bärmutter, Kropf.

שְׁלְפְּפִי m. Palmblüthe.

שַׁלְפֵּק m. Beule, Blatter.

שֶׁלְצִיּוֹן Zionsbote (Name eines Ortes).

שְׁלַק sieden, kochen.

שְׁלַק m. Anatomiren.

שָׁלֹשׁ drei.

שַׁלְשֵׁל herabschweren, umschlingen, umketten.

שְׁלְשׁוּל Kräuselschnecke, Kräuselwurm, Blindschleiche.

שֵׁם m. Name.

שֻׁם m. Ruf, Ursache, Name.

שָׂם (R. שׂוּם) setzen, legen, einsetzen, ergehen lassen (ein Edikt), bestimmen שׂוּם טְעֵם עַל berücksichtigen.

שֵׁם Sem (E. N.)

שָׁם schätzen (R. שׁוּם)

שׁוּמָא f. Warze, Fleck auf der Haut.

שׁוּם m. Knoblauch.

שֶׁמָּא vielleicht.

שֶׁמְאֵבֶר (König von Zeboim).

שְׁמָאֵי Halle.

שְׂמֹאל links.

שַׁמְגַּז stark.

שְׁמַד vertilgen.

שְׁמַדַּע erkennen.

שְׁמַדֶת f. Vertilgungs-System.

שְׁמַט wegreißen, wegnehmen, entfalten.

שְׁמַט ausdehnen.

שָׁמְטָה m. Wegreißer, Abfresser, Verwüster (eine Heuschrecke).

שְׁמִיכָה f. Matratze.

שָׁמַיִם m. Himmel.

שַׁמְכֵי Zwiebelbrühe.

שְׁמַם Ithpa. starr, betäubt seyn.

שְׁמָמִיתָא f. Eidechse.

שֶׁמֶן m. Oel.

שָׁמֵן fett, reich.

שְׁמַן der achte Theil (eines Geldstückes).

שְׁמַיִן Himmel.

שְׁמֹנָה acht.

שְׁמַע hören, vernehmen, erfahren.

שְׁמַעְתָּא f. Vorlesung.

שְׁמַע ausrufen lassen Aph.

שַׁמַּע bedienen Pael.

שַׁמָּע m. Diener.

שִׁמְעוֹן (Simon).

שֶׁמֶץ wenig, gering, etwas.

שְׁמָר m. Hefen.

שְׁמַר hüten, bewahren, bewachen, beobachten.

שׁוֹמִירָה f. Hütte.

שָׁמִיר m. Stein, Diamant.

שַׁמַּר Smyrnium (eine Pflanze).

שְׁמַרְקָע m. Eschlauch, askalonische Zwiebel.

שַׁמֵּשׁ dienen, bedienen, beschlafen Pael.

שֶׁמֶשׁ c. Sonne.

שַׁמֵּשׁ entzunden seyn.

שִׁמְשָׁא metonym. (die Hitze.)

שֻׁמְשְׁם m. Sesamkraut.

שׁוּמְשְׁמָנָא f. Ameise.

שְׁמְשְׁק m. Majoran (gr.)

שַׁמֵּת ausschließen, verbannen Pael.
שַׁמַּתָּא f. Anathem, Bann, Acht.
שֵׁן m. Zahn, Spitze.
שֵׁנָא m. Urin (R. שין)
שֵׁנְדְּפִין m. Elephantenzahn.
שְׂנֵא hassen.
שַׂנְאָא m. Feind.
שְׁנָה zusammenschrumpfen.
שְׁנוּ f. schauderhaft, das Schreckliche, Abscheuliche.
שְׁנָא verändert, anders seyn, Pael umwandeln, verwandeln, übertreten, anders seyn, Ithp. sich ändern, verstellt werden, Aph. abändern, übertreten.
שְׁנָה f. Jahr, Schlaf.
שְׁנָה lehren.
שְׁנַן m. Spitze.
שַׁנֵּן schärfen.
שִׁינְנָא m. Scharfsinniger (n. A. Langzahn).
שַׁנִּינָא, שַׁנְנָא scharf.
שְׁנֵי zwei.
שְׁנָנִים m. spitzige Klippen.
שִׁנְעָר (Sinear) E. N.
שְׁנַץ m. Riemen, Schleife.
שְׁנַק niederschlagen, beängstigen, ersticken, ausleeren Pael.
תַּשְׁנוּק, שִׁינוּקָא, שִׁינוּק m. Angst, Erstickung, Beängstigung.

שִׁנְרָא f. Katze.
מְשׁוּנִיתָא, שׁוּנִיתָא, שְׁנִית f. Klippe, Felsen, Gestade, Hafen.
שִׁנְתוֹת f. Zähne, Kerbholz.
שַׁסָּה reizen, hetzen Pael.
שׁוֹסַע (s. שדר) Rückgrat.
שִׁסְקִי m. Pflaumen, Mandel.
שִׁסְתַּג m. Lappen, Fetzen.
שַׁסְתֵּם verschließen.
שָׁע krämpeln, hecheln, glätten, verkleben, bestreichen, streicheln (R. שעע)
שׁוֹע m. Fels, Stein.
שִׁעְבֵּד dienen, unterthan seyn.
שַׁעְבֵּז großhodig seyn.
שְׁעָה erzählen Ithp.
שׁוּעִית f. Erzählung.
שָׁעָה f. Stunde, Minute, Blick, Augenblick, eine kleine Zeit.
שַׁעֲוָה f. Wachs.
שׁוּעַל m. Fuchs.
שְׁעַם m. Kork, Pantoffelholz.
שִׁעֲמוּם verwirren, zerstören.
שְׁעַן schlagen, lehnen, stützen.
שְׁעוּעִית (s. פול) Bohne.
שְׁעַף m. Balsam, Storax.
שְׂעַר m. Haar.
שְׁעַר m. Preis, Werth, Nutzung, Zins.
שְׂעַר Schote, Hülse.

שְׁעִיתָא (s. מטלא) eine Hülsenfrucht.
שָׁף schöpfen, leeren (R. שאף)
שַׁף gebeugt seyn, niedrig seyn (R. שפף)
שַׁף wälzen, zurücktreten (R. שפף)
שָׁף schöpfen, blasen (R. שאף)
שִׁפָא f. Spahn, Splitter.
שְׁפָא verderben, zu Grunde gehen.
שִׁפָא f. Salbe.
שִׁפָא f. Kiste, Schrank, Büchse.
שִׁפָא (s. הדריינא) eine Münze.
שְׁפַד m. Wurzel.
שְׁפוֹד m. Spieß, Bratspieß.
שְׁפִיד gespitzt.
שְׁפָה ausglätten, poliren, feilen, hobeln, zerreiben, verrücken, glatt, kahl machen.
שִׁפּוּי Hobelspäne, glatt.
שׁוֹפִינָא f. Feile.
שְׁפָה friedlich, ruhig, sicher seyn.
שׁוֹפִי m. Stille, Ruhe.
שִׁפָה f. Binse (Gras), Cypergras, Binsenmatte.
שָׂפָה f. Sprache, Rede.
שְׁפָה aufrecht gehen.
שְׁפוּי weise, klug.
שְׁפַח schwellen, ausbreiten.
שָׁפִירְחָלָא (Familienname).
שְׁפַט m. Richter.
שְׁפָטָא m. Schuft.
שְׁפֶט c. Ruthe, Strafe, Züchtigung.
שִׁפּט m. Proceß.
שִׁפּוּי das Decklein (über der Luftröhre).
שׁוֹפִי m. Höhle des Hüftbeins.
שׁוֹפִי lahm, schwach.
שׁוֹפִין m. Kichererbse, Wicken.
שְׁפוּיָן Kuchen, n. A. geröstet.
שַׁפִּיר schön, anmuthig.
שָׁפִיר Mondkalb (unzeitige Geburt).
שְׁפִירוּת f. Heilmittel.
שְׁפַךְ ausgießen, gießen, schütten.
שְׁפִיכָה f. Kanal.
שְׁפְכוֹנִי m. fette Oliven.
שְׁפוּכָאִי m. Schenker, Einschenker.
שְׁפַל Aph. erniedrigen, wegreißen, wegführen, unterdrücken, stürzen, demüthigen.
שְׁפַל gemein.
שִׁפּוּל Abhang, Saum, Rand.
שְׁפֵלָא Ebene.
שָׁפָם m. Bartscherer.
שִׁפֹן m. Rocken.
שַׁפְנִין m. Turteltaube.
שַׁפְנַר barfuß.
שְׁפַע überfließen, zufließen, ausfließen, sich neigen, abhängen.
שְׁפוּע abhängig, abschüssig.

שְׁפוּפֶרֶת f. Harnröhre, Rohr, Schale (vom Ei u. dgl.)

שְׁפַף zerreiben, zermalmen.

שְׁפַץ befestigen, verbessern.

שְׁפַרְפֵּר m. Ebene, flache Gegend.

שְׁפַרְפַּר m. Morgenröthe, Purpur.

שְׁפַר schön seyn, gefallen, beschönigen, besänftigen.

שְׁפַר m. Schönheit, Güte.

שְׁפַר (s. אספרון) ein Meerfisch.

שְׁפְרְזִי m. Becherglas, gläserner Pokal.

שׁוֹפָר m. Horn (als Geldbehältniß), Geldbüchse.

שׁוֹפָר m. Horn, Trompete, Posaune.

שַׁפְשֵׁף Leimruthe.

שָׁפְתָּא f. Stiel, Heft, Schaft.

שַׁפַּת setzen, stellen.

שִׁפַּת (hebr. שפה) Sprache.

שְׁפוֹת f. Käse.

שָׁץ vollenden (R. שוץ)

שִׁצָּא Dorn.

שִׁצָּא f. Floßfeder.

שׁוֹצִינָא f. Zweig.

שִׁצָּנִית f. Schwindelhaber, Zizania.

שָׁק übergießen, überfließen.

שַׁק gelüsten, sich sehnen (R. שקק)

שָׁק benetzen, besprengen (R. שקה)

שְׁקָק, שֵׁק Straße, Markt, freier Platz.

שָׁק f. Schenkel.

שְׁקַד fleißig, eifrig, wachsam seyn.

שָׁקֵד m. Mandelbaum, Mandel.

שְׁקִיוֹמֵי m. Salzkraut.

שְׁקַט tief, versenkt.

שְׁקְטְנַאי (s. מרזמא) Name eines Vogels.

שְׁקַל wiegen שקול, gleichwichtig, Gleichgewicht haltend.

שְׁקַל nehmen, wegnehmen.

שַׁקְלָאִי m. Lastträger.

שְׁקַע untersinken, einsinken, sich vertiefen, eintauchen, eingehen.

שְׁקְעָן m. Dekokte (zum Einnehmen).

שְׁקַף eingraben (gr.)

שְׁקַף einsenken.

שְׁקַף herauszwingen, herausschlagen.

שְׁקַף mit Balken überlegen, decken.

שְׁקַף schlagen.

שְׁקִיף m. Oberschwelle.

שְׁקִיפַס hervorstreckend.

שֶׁקֶץ m. Ungeziefer.

שַׁקְרָר m. Aufhetzer, Anreizer.

שַׁר abfallen (R. כשר)

שׁוּרָה, שֵׁר f. Linie, Reihe.

שׁוּר Mauer.

שֵׁיר, שֵׁר f. Kette, Band.

שֵׁר m. serische Seide.

שָׁר, שַׁיר m. Rest, Ueberbleibsel.

שָׁר singen (R. שיר)

שַׁר Trinkgeld, Hexenmeister.

שׁוֹרְבַּר Waldochs, Auerochs.

שְׁרָא lösen, Pael eröffnen, auflösen, ledig.

שְׁרָא aufschneiden (das Brod).

שְׁרָא wohnen, einkehren.

שְׁרַב m. Dürre, Hitze, Sonnengluth.

שַׁרְבֵב sinken lassen.

שֵׁרוּ f. Anfang.

שַׁרְבִט m. Ruthe, Stab, Zweig, Scepter.

שַׁרְבֵּט ausdehnen, aufblasen.

שַׁרְבֵט sich herunter lassen.

שְׁרְבִינָא (s. שגא) Fichte.

שְׁרַג ordnen, gleichstellen, aufspringen, stellen, hüpfen.

שְׁרַג überreden, verlocken, verleiten, verführen.

שְׁרָגָא f. Licht.

שַׁרְגֹשׁ m. Löffel (ein gewisses Maaß).

שְׂרִד m. Ueberbleibsel, Entkommener.

שְׁרִיד (s. דרוד) Schild.

שַׁרְדּוֹנִגִין m. Sardonix (ein Edelstein).

שְׁרָה einweichen.

שְׁרָה wohnen.

שְׁרֵי Wohnung, Balken.

שְׁרָה auflösen, öffnen.

שֵׁרוּ שֵׁרוּתָא f. Mahlzeit, Mittagsmahl.

שְׁרוּי m. Anfang, Erstling.

שַׁרְוָל m. weites Kleid, Pluderhosen.

שָׁרוֹן Thal, Ebene, Gefilde.

שְׁרַח trauern, girren.

שְׂרַט einritzen, ritzen.

שְׁרֵט (s. שטר) beschmieren Pael.

שַׁרְטֵט Linien ziehen.

שִׁרְטוֹן m. Syrtes, Sandbank.

שְׁרַיִיק m. Ader, Faden.

שָׁרִיר fest, stark.

שְׁרִירוּת f. Festigkeit, Wahrheit.

שְׁרַךְ leer, saftlos, müssig.

שַׁרְכֵף m. Rest.

שַׁרְנַק würgen, erwürgen.

שְׁרְנְקָא m. der Würger (ein Vogel).

שָׂרַע langbeinig.

שְׂרַע schlüpfrig seyn.

שַׁרְעֲתָע f. Schlüpfrigkeit, sumpfiger Ort.

שְׂרַף einschlucken, schlürfen.

שְׂרַף Gummi, Harz, Saft.

שְׁרֵף m. Liqueur.
שְׁרַף verbrennen.
שִׁרְפָּא f. Blutfluß.
שְׁרַפְרָף m. Schemel.
שְׁרַץ m. (Kriechendes).
שְׁרַק verschmieren.
שְׁרַק ausgleiten, ausschlüpfen.
שְׁרַק reinigen, ausleeren, hecheln, krempeln.
שְׁרַק (s. סרקון) Röthel.
שִׁרְקָא f. Feuchtigkeit, Mark.
שְׁרַקְרַק m. Grünspecht.
שְׁרִר m. Nabel.
שְׁרַשׁ nutznießen, gewinnen, profitiren.
שֹׁרֶשׁ Wurzel.
שַׁרְשַׁר f. Kette.
שִׁרְתּוּעַ Spieß, Zügel.
שֵׁשׁ m. weißer Marmor.
שֵׁשׁ sechs.
שִׁשׁ (s. אשיש) Kuchen.
שׁוֹשִׁיבָא (eine fette Heuschrecke).
שׁוֹשְׁבֵן m. Freund, Genosse, Ehrenbruder, Bräutigamsführer, Gefährte.
שׁוֹשִׁיטָא m. Bärentreiber.
שִׁשְׁיָךְ (s. שפיך) Kuchen.
שִׁשַּׁל (s. שלשל) Kette.
שֻׁשְׁמֵי (s. שמשם) Sesamum.
שֻׁשְׁמָן Ameise.

שׁוֹשַׁן m. Lilie, Rose.
שׁוּשַׁן (die Stadt) Susan.
שׁוּשְׁפָא f. Toga, Umwurf, Mantel.
שׁוּשׁוּרָא f. Gürtel, Seil.
שׁוּשִׁיתָא f. der brennende Docht.
שׁוּשְׁתְּרִי (Ortsname) Sustri.
שֵׁת m. Grund, Grundpfeiler.
שְׁתִיָּה f. Grundstein.
שַׁת tropfen, fließen (R. שתת)
שׁוּתָא f. Gespräch.
שׁוּתָא f. Ostwind.
שׁוּתָא f. Block, Holz, Balken.
שְׁתָא f. Netz.
שְׁתָא trinken.
שְׁתָּא f. Lamm.
שַׁתָּא f. Jahr.
שְׁתֵּי (zwei).
שְׁתִי m. der Aufzug, die Kette (bei den Webern).
שְׁתַךְ rosten, verrosten.
שַׁתָּלָא m. Pflanzer.
שְׁתַם harnen.
שְׁתַם durchbrechen, durchdringen.
שְׁתַם gründen, befestigen.
שְׁתִיךְ m. Feige.
שְׁתַן pissen, harnen.
שְׁתַף sich vereinigen.
שְׁתַף m. Siegel.
שְׁתַק schweigen.

שְׁתוּקִי m. Bastard.
שְׁתַר übrig seyn.
שְׁתִית f. Geröstetes.
שְׁתוּת f. der sechste Theil.

ת

תָּא m. Zimmer, Gemach.
תָּא kommen, bringen (R. אתא)
תְּאוּבָא f. Sehnsucht, Begierde.
תְּאַטֵר Schauplatz, Theater.
תָּאַל m. junge Palme.
תאֹלס (s. פשיתא) Abkürzungszeichen für die Anfangswörter אֹל תֹאכְלוּ סְנַפִּיר (מַכּוֹת דף יו), daß nemlich derjenige Strafe verdient, welcher obigen unreinen Fisch ißt.
תְּאֹם m. Doppelzahn.
תְּאֵן f. Feige.
תַּב setzen, wohnen (R. יתב)
(שֵׁן תּוֹתְבוֹת eingesetzter Zahn).
(מוֹתְבוּתָא Wohnung).
תַּב (תתב) bedecken.
תּוֹתְבָא f. Mantel, Hülle.
תְּב, תְּיוּבָא m. Auswurf, Excrement.
תְּבַב verderben, tödten, zerschmelzen Pael.
תֵּבָה f. Kiste, Lade.

תֵּבָה, תֵּיבוּתָא f. Wort.
תבטֹשׁ (s. הדסטֹב) Wortabkürzung.
תְּבַל würzen, mengen.
תַּבְלוֹן m. Gewürz.
תְּבַל m., תּוּבְלָא Aehre, Sange.
תַּבְלוּל m. (Blendung).
תְּבְלְיָא m. Seil, Leine, n. A. babylon. Palme, n. E. Matte oder Korb.
תַּבֵּן strohern, mit Stroh bestreuen Pael.
תַּבְנָה f. Ebenbild, Bild, Modell.
תַּבְסָה f. Tabes, Verfaultes, Eiterfluß mit Blut.
תְּבַע fodern, untersuchen.
תַּבְקִיוֹן (Maaß der Arche).
תְּבַר zerbrechen, den Muth verlieren, zerstören, ächten.
תְּבִיר zerbrechlich, Unterdrückung, Elend.
תַּבְרָא bei der Acht.
תְּבַר (s. תבר) heften.
תַּגָּא f. Krone.
תִּיגְדָא Scepter, Stab.
תַּגָּר m. Kaufmann, Handelsmann.
תִּגְרָא f. Streitsache, Zank, Hader.
תִּגְרָא f. Becken.
תַּד m. Brust (hebr. שד)
תָּדִיר beständig, immer, gewöhnlich.

תְּדוּרָא (ſ. תרדא) faul.
תְּדִירָא f. Fortdauer, Umkreiſung.
תְּהַה erſtaunen, ſich verwundern.
תְּהָה zittern, fürchten, bereuen.
תָּהָא leer, öde, verwüſtet, ſtarr ſeyn.
תְּהָה riechen.
תּוֹסְקָפָא f. Veranlaſſung, Urſache.
תֵּיהָא f. Geruch.
תְּהַב hineinſtecken.
תְּהוֹם c. Abgrund.
תּוּ wieder, noch, ferner.
תְּוָה gelüſten **Pael.**
תְּוָא m. Gemach (ſ. תא)
תּוּב wiederkehren, zurückkehren.
תְּוָה erſchrecken, erſtaunen, erzittern.
תְּוָהָא m. Schrecken.
תָּוָרִי (Fluß in Babylon).
תָּוַךְ (Ortsname) **Tauchus.**
תָּוָן m. Gemach.
תְּזִיז böſe, dämoniſch.
תַּזְקִיטָא f. Hinterhalt.
תְּחַב (ſ. תהב) hineinſtecken.
תַּחְבּוּל f. (Kampfvorſtellung), Scheinkampf, Liſt, liſtiger Anſchlag.
תְּחַח locker, weich.
תְּחַל anfangen, beginnen.
תְּחֵל m. halbreife Dattel, n. Jarchi: Kreſſe.
תְּחָלֵס m. Kreſſe.

תְּחַם Grenze ſetzen, beſchränken **Pael.**
תְּחוּם m. Grenze, Gebiet, Ende.
תְּחַר entzünden, reizen.
תַּחְרוּת f. Neid, Streit.
תַּחַשׁ m. Dachs, Pantherkatze.
תְּחוֹת unten, unter.
תַּחְתּוֹן m. das Unterſte.
תַּחְתִּית f. Unterlage.
תַּחְוָתָא (ſ. קוקתא) Pelikan.
תֵּיבוּת f. Schiff, Fahrzeug.
תְּיוּבְתָּא Widerlegung des Satzes durch einen zureichenden Grund (ſ. Anhang **II**).
תְּיָיה f. Zitronenbaum, n. A. ein unbekannter Baum von wohlriechendem Holze.
תְּיוּהָא Ritz, Bruch.
תְּיוֹם, תְּיוֹמֶת f. zweiſpaltig, Doppelblatt.
תְּיָיקָא (ſ. תייה) Zitronenbaum.
תַּיָּיר m. Kundſchafter, Führer, Spion, Wegweiſer.
תַּיָּירָא Paar, Joch.
תּוֹךְ Mitte, hinein, in, drinn.
תַּךְ zerfließen, zerſchmelzen (**R.** כתך)
תָּךְ Toch, toch (Interj.) (Nachahmung des Tons).
תָּכָא f. (Tiſch), Sitz, Geſäß.
תְּכָא m. Kette.

תַּכְבֵּר (gemästet) durch und durch, von innen und aussen.

תַּכְתַּךְ Sessel (s. טכטך)

תְּכַךְ m. Seidenmotte.

תְּכַךְ strafen, verdammen.

תְּכַל m. Wurm.

תְּכַל kinderlos seyn, die Empfängniß hindern.

תְּכַל hoffen, vertrauen.

תַּכְלָא f. Schmerz.

תְּכֵלֶת (s. חלזון) Purpur.

תְּכַס scharren, reiben.

תְּכֵף verbinden, verknüpfen.

תֶּכֶף gleich, schnell.

תַּכְשִׁיט m. Geschmeide.

תַּכְתַּק Sessel (s. תכה)

תְּלָא hängen.

תָּלָא Nagel, hölzerner Haken.

תֵּל m. Hügel, Anhöhe.

תְּלַל erhaben seyn, erheben.

תְּלִיל hoch, erhaben.

תְּלוֹלִיוֹת f. Hügelchen.

תְּלוּלִין m. Wälle.

תִּילִין m. Haufen.

תְּלָא־אִילָן (s. תחש) Pantherkatze.

תַּלְבִישׁ (Ortsname).

תְּלַג m. Schnee, Fieber.

תְּלְדוֹת f. (Geschlechtsfolge).

תְּלָה stolziren.

תְּלָה f. Glied, Stück.

תְּלַח zerbrechen, zerreißen.

תֶּלֶם m. Furche, Saatfurche.

תְּלַם (s. טלם) dreist.

תַּלְמוּד Thalmud (s. Anh. I).

תַּלְמִיד m. Schüler, Jünger.

תַּלְמִיוּתָא f. Stickkunst.

תְּלַךְ roth, scharlach.

תַּלְסַר (hebr. רסן) E. N. einer assyrischen Stadt.

תְּלַע m. Wurm.

תְּלַע wurmig werden **Hiph.**

תְּלַע spalten, aufreißen.

תְּלַף (s. תל) Hügel, nach Jarchi: תֵּל שֶׁכָּל פִּיוֹת מִתְפַּלְּלִים שֶׁכָּל הַפָּנִים פּוֹנוֹת עָלָיו oder לוֹ, worunter nemlich Jerusalem verstanden ist.

תְּלַשׁ abreißen, ausreißen, entwurzeln.

תַּלְשְׁמִי (s. הרכוגאי) Name eines Vogels.

תְּלָת drei.

תִּלְתָּן (s. שבליל) Fönkraut.

תּוּם m. Knoblauch.

תֹּם m. Gebräme, Trobdel.

תָּם dort (Palästina).

תַּם zu Ende gehen.

תַּמָּא (ein gewisser Vogel).

תְּמַד m. Lauer, Tresterwein.

תְּמַה verwundern, staunen.
תְּמַה m. ein Wunder.
תְּמָה f. Wüste, unbewohnte Gegend.
תַּמְדְּתָא f. Blatt, Stück.
תַּמְוַן m. Marder.
תַּמְחוּי m. große tiefe Schüssel.
תְּמַךְ stützen, halten.
תַּמְכָה f. Andorn (s. גנגדין)
תֵּמַלְיוֹס m. Grund, Grundstein.
תְּמָן acht, der achte Theil.
תֹּמֵן (ohne Augenwimpern).
תֹּמְנְתָא f. (s. תמן) der achte Theil.
תְּמָר m. Palmbaum, Palmfrucht, Palmblatt, Hülse worin der Kern steckt.
תַּמֵּר f. Rauch, Dunst (säulengerade emporsteigen).
תְּמַר m. Augenwimper.
תְּמֵר augenwimperlos.
תְּנָא, תְּנָה lernen, studiren, vortragen, schärfen.
תְּנָה übereinkommen, bedingen Aph.
תְּנַאי m. Bedingniß.
תֵּן (wie כתן) geben.
תְּנָה verdoppeln, wiederholen.
תַּנֵּי erzählen.
תְּנַן rauchen.
תְּנָן m. Rauch.
תְּנַב Betäubung, Geistesverwirrung.
תִּנְיָן der zweite.
תִּנְיָנוּת zum zweiten Male.
תִּנּוֹק f. Kind (R. ינק)
תַּנּוּר m. Ofen, Heerd.
תַּסְוּר f. Thesaurus, Schatz.
תְּסִיל m. Kropftaube (gr.)
תִּיסוֹמָן m. Schatzmeister.
תְּסַס gähren, moussiren.
תְּעַב verabscheuen.
תְּעָה herumirren, irren.
תַּעֲלָה m. Fuchs.
תַּעֲנִית f. das Fasten.
תְּפַף ausspeien, nemlich mit Verachtung, räuspern (R תוף)
תְּפַח sich aufblasen, aufblähen, aufschwellen.
תִּפְחָה m. Wassersucht.
תְּפַח gesunden, zu Kräften kommen, ausschnaufen Aph.
תַּפּוּחַ m. Haufe (in Form eines Apfels).
תְּפֵי (s. טפי) Krug.
תְּפִי m. Feuerheerd.
תָּפֵל fade, ungesalzen.
תְּפַל überflüssig.
תִּפְלוּת f. Coquetterie, Buhlerei.
תְּפִלָּה (s. טטפת) Stirn- oder Handbinde תפילין)
תְּפִלָּה f. Gebet.
תְּפִינֵי m. Zwieback.

תַּפְנוּקִין Ergötzlichkeiten.

תְּפַס ergreifen.

תְּפוּסָה f. Ergreifung, Besitznahme.

תְּפַר heften, verbinden.

תֹּפֶת (s. גיא) ein Thal bei Jerusalem.

תַּפְתַּח m. Brachfeld.

תָּפִית (s. טפיט) Teppich, Decke, Filz.

תִּפְתָּיֵא m. (Thürhüter), Landrath, Mufti, Richter.

תֵּק m. Futteral, **Theca.**

תֵּיקוּ der Satz ist unauflösbar (תשבי יתרץ קושיות והוויית) (s. Anh. **II**).

תִּיקָא f. Geländer, Altan.

תְּקַב aussaugen.

תְּקֵל wägen.

תְּקַל ebnen, glätten.

תְּקַל anstoßen, straucheln.

תִּקְלָא Anstoß, Fall.

תְּקַן wieder hergestellt, wieder eingesetzt, befestigt.

תַּקֵּן festsetzen, anordnen **Pael.**

תְּקַע einsetzen, sich festsetzen.

תְּקַע anschlagen, einschlagen.

תְּקוֹעַ (Ortsname).

תַּקִּיף hart, mächtig.

תְּקַף groß, stark, mächtig seyn.

תְּקֹף m. Macht, Gewalt.

תּוּקַף dasselbe.

תְּקַף anhäufen, überwältigen, zürnen, bös werden.

תְּקוּפָה f. Umlauf der Sonne von einem Kardinalpunkte bis zum nächsten, Umkreisung, Umlauf des Jahres.

תָּר ausspähen (R. תור)

תָּר frei machen, entbinden, erlauben (R. יתר)

תָּרָה, הַתְרָה erinnern, warnen.

תָּרָה einweichen.

תָּר auflösen, abstauben (R. יתר)

תָּר wachen, erwecken (R. תור)

תֹּר m. Nebenschößling.

תֹּר m. Ochs, Rind.

תֵּר m. Rand, Zeile, Reihe.

תֹּר (s. ראש תור) Winkel.

תְּרַב m. Fett, Schmeer.

תַּרְבּוּכוֹת f. Geräusch, Getöse.

תָּרֵךְ **Pael.** vertreiben, austreiben.

תַּרְבָּלָא m. Büffel, wilder Ochs.

תּוֹרִיבוֹס m. Aufruhr (gr.)

תַּרְבִּיץ m. Vorhof, Hausflur, Lehrhof, Schule.

תַּרְבּוּת f. Zucht.

תַּרְבַּץ הַוֶּשֶׁט m. Schlundöffnung.

תַּרְבְּקָנָא (Ortsname).

תַּרְבְּתַר m. Kopfkohl.

תְּרַג (s. אתרג) Zitronenbaum.

תַּרְגֵּם übersetzen, erklären, dolmetschen.

תַּרְגֵּימָא f. Nachtisch, Naschwerk.

תַּרְגָּס m. Ruder.

תַּרְדָּא Tardus, langsam, faul, träge, dumm.

תַּרְדִּין (s. הרת) Bärmutter.

תְּרָה säumen, Ruhe halten.

תַּרְוָד m. Löffel.

תְּרַז einen Wind lassen.

תְּרַח verzögern.

תְּרַט rund.

תְּרַט der dritte Theil.

תְּרָטִיוֹת Theater (s. תאטר)

תַּרְטֵימַר (s. טרטימר) ein Dritttheil.

תְּרֵין zwei.

תְּרֵיסַר zwölf.

תַּרְיָק m. Theriak.

תְּרַךְ verjagen, verfolgen.

תַּרְכּוֹס m. Kiste.

תְּרַם die Hebe absondern, trennen.

תְּרָם m. Balken, Tram, Pfoste (gr.)

תַּרְמַד m. Holzklauber.

תּוֹרְמִיּוֹת f. Truppe, Haufe.

תַּרְמַל m. Sack, Tasche, Hirtentasche, Hülse.

תַּרְמוּס m. Feigbohne, Lupine (gr.)

תּוֹרְמוֹסַר m. Bader.

תַּרְנְגוֹל m. Hahn.

תִּירוֹנָיָא (s. טרנא) Jünger.

תַּרְגָּס m. (Thron), Sitz, Sessel (gr.)

תְּרְנִיתָא (s. אסטרובל) Kiefer.

תְּרוֹנְתֵק Heilmittelbehältniß (s. תיק)

תְּרֵיס m. Fenster, Thür (gr.)

תְּרֵיס m. Schild (gr.)

תַּרְסִית f. Lederring, Schleife.

תְּרַע m. Thür, Eingang, Thor, Oeffnung, Pforte.

תְּרַע einbrechen, einfallen **Aph.**

תְּרַע einreißen, eindringen.

תָּרָע m. Thürhüter.

תַּרְעִיתָא f. Anschlag, Plan.

תַּרְעוּמֶת f. Murren (s. רעם)

תֵּרַף m. Willensmeinung (gr.)

תְּרַף Turpis, schändlich, garstig (Schamtheil).

תְּרַף f. Heilung (gr.)

תְּרַף m. Götze.

תְּרַץ richten, ebnen, zurechtweisen.

תְּרַק (s. טרקיא) Türkis.

תַּרְקַב m. (Getreidmaaß).

תַּרְקְלִין (s. טרקלין) Tafelzimmer.

תַּרְקוּשׁ m. Krug.

תְּרַר (s. חרדא) faul.

תִּרְשָׁתָא Titel des pers. Statthalters.

תֹּרַת f. Form, Gestalt.

תַּרְתָּק m. Esel (ein Idol der Avväer) (s. נבחן)

תַּשׁ schwach werden.

תְּשׁוּאוֹת f. Geschrei, Lärm.

תַּשְׁחוֹרֶת f. die Frohne.

תֵּשַׁע neun (die Zahl).

תִּשְׁרִי (September).

תּוּת m. Maulbeerbaum.

תַּתָּא (wie תחת) unten.

תּוֹתָב m. Insasse.

תּוֹתַב f. Kleid.

תַּתְיָה (Säugling), klein, gering (gr.)

תּוֹתָר m. Knüpfriemen.

תּוֹתַר m. Steißwolle.

תְּתַר m. Nasenverstopfung.

תִּתָר m. Brücke, Vertiefung.

תִּיתוּרָא dasselbe.

Anhang.

I.

Eintheilung des Thalmuds.

Mißverständnissen vorzubeugen, wird hier bemerkt, daß das **Dagesch lene** in Wörtern, die mit בּ גּ דּ כּ פּ תּ anfangen, und wo es also dem Hebräischen analog stehen sollte, im Wörterbuche selbst absichtlich weggelassen wurde, weil ich hier dieses Zeichen blos als eine Grille der Grammatiker betrachte. Jedoch im Anhange, in welchem meistens hebräische Ausdrücke vorkommen, ist es beibehalten worden.

Der Thalmud enthält die Mischna und Gamara. Jene aus sechs Theilen bestehend, wurde von Rabbi **Jehuda hanasi hakadosch** im Jahre 250 n. Chr. verfaßt, und diese dreißig Jahre später von Rabbi Jochanan unter dem Namen תַּלְמוּד יְרוּשַׁלְמִי, und in der letzten Hälfte des fünften Jahrhunderts von רַב אַשִׁי et רַבִינָא unter dem Namen תַּלְמוּד בַּבְלִי gesammelt. Beide, nemlich der jerusalemische und babylonische Thalmud, stimmen insofern überein, daß sie Erklärungen, Erläuterungen und gelehrte Disputationen über die Mischna enthalten, jedoch erhielt letzterer bei den abendländischen Juden den Vorzug. Er zerfällt nach der Mischna in die sechs unten bezeichneten Hauptabtheilungen — daher sein Name ש״ס d. h. שִׁשָּׁה סְדָרִים — und in mehrere Unterabtheilungen מַסֶכְתּוֹת und diese wieder in Kapitel (פְּרָקִים).

ש״ס

I. סֵדֶר זְרָעִים

Saamengesetze, handelt von der Verpflegung, Erhaltung und Feierung des Landes, von seinen Früchten, den Gebetsformeln, der Hebe, dem Zehnten rc.

1) בְּרָכוֹת von den Gebeten, hat neun Kapitel, und enthält Anweisungen, wann, wie und wo die Gebete zu verrichten sind.

2) פֵּאָה von der Ecke des Ackers, wie groß nemlich der Winkel seyn muß, dessen Früchte für die Armen stehen bleiben, hat acht Kapitel.

3) דְמַאי hat sieben Kapitel, von Früchten, welche in Zweifel stehen, ob sie verzehnt worden sind.

4) כִּלְאַיִם hat neun Kapitel, von heterogenen Dingen, d. h. Thiere, die man nicht mit einander paaren, Saamen, den man nicht unter einander säen und Fäden, die man nicht zusammen weben darf.

5) שְׁבִיעִית hat zehn Kapitel, von den Gesetzen und Verordnungen des siebenten oder Sabbathjahres.

6) תְּרוּמוֹת hat elf Kapitel, von den Heben oder geheiligten Gaben, welche man dem Priester geben mußte.

7) מַעַשְׂרוֹת hat fünf Kapitel, von dem Zehenten, oder מַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן (erster Zehnte), welchen der Levite bekam.

8) מַעֲשֵׂר שֵׁנִי hat fünf Kapitel, und handelt von dem zweiten Zehenten, welchen der Levite dem Priester geben und zu Jerusalem verzehrt werden mußte.

9) חַלָּה hat vier Kapitel, von dem Kuchen, welchen die Weiber absondern und dem Priester geben mußten.

10) עָרְלָה hat drei Kapitel, von der sogenannten Vorhaut der Bäume, wie man nemlich mit den Früchten der Bäume die ersten drei Jahre zu verfahren habe.

11) בִּכּוּרִים hat drei Kapitel, von den Erstlingen, von welchen Dingen nemlich die Erstlinge dem Herrn geheiligt sind. (Die letzten 10 haben im babylonischen Thalmud keine Gemara).

II. סֵדֶר מוֹעֵד

Von den Feiertagen und was an denselben zu beobachten ist.

1) שַׁבָּת hat vier und zwanzig Kapitel, von der Feier des Sabbaths und dem Verhalten während desselben hinsichtlich des Kochens rc. rc.

2) עֵירוּבִין hat zehn Kapitel, von den sabbathlichen Verbindungen, wodurch man am Sabbath tragen und sich etwas weiter vom Hause entfernen darf.

3) פְּסָחִים hat zehn Kapitel, von dem Osterfeste, was man während dessen hinsichtlich des ungesäuerten Brodes, des Opferlammes rc. zu beobachten hat.

4) שְׁקָלִים hat acht Kapitel, von den Schekeln, welche als jährliche Abgabe für Opferthiere an den Tempel entrichtet werden mußten, hat keine Gemara.

5) יוֹמָא hat acht Kapitel, vom Versöhnungsfeste, an welchem Tag es gefeiert werden soll und was man dabei zu beobachten hat.

6) סוּכָּה hat fünf Kapitel, von der Laubhütte, wie sie beschaffen seyn mußte und von der Zeitdauer des Festes.

7) בֵּיצָה hat fünf Kapitel, vom Ei am Feiertage gelegt, überhaupt aber von allen Dingen, welche am Sabbath und an den Feiertagen zu genießen erlaubt oder nicht erlaubt sind.

8) רֹאשׁ הַשָּׁנָה hat vier Kapitel, vom Neujahre und der Feier dieses Festes.

9) תַּעֲנִית hat vier Kapitel, vom Fasten und Fasttagen.

10) מְגִילָּה hat vier Kapitel, von Esther und dem Purimfeste.

11) מוֹעֵד קָטָן hat drei Kapitel, von den kleinen Festen oder Halbfeiertagen, welche zwischen den ersten und letzten Tagen von Ostern und Laubhütten fallen.

12) חֲגִיגָה hat drei Kapitel, von der dreimaligen Erscheinung zu Jerusalem, wozu jeder Israelite verbunden war.

III. סֵדֶר נָשִׁים

Vom Ehestande und allem, was sich darauf bezieht.

1) יְבָמוֹת hat sechszehn Kapitel, von der Pflicht- oder Schwager-Ehe.

2) כְּתוּבוֹת hat dreizehn Kapitel, von den Eheverträgen und Eherechten, von der Mitgift und den Ehepflichten.

3) קִדּוּשִׁין hat vier Kapitel, von den Verlobungen, der Giltigkeit oder Nichtgiltigkeit des Eheverlöbnisses.

4) גִּטִּין hat neun Kapitel, von der Ehescheidung, und wie der Scheidebrief geschrieben und übergeben werden soll.

5) נְדָרִים hat eilf Kapitel, von Gelübden, welche bindend oder nicht bindend sind.

6) נָזִיר hat neun Kapitel, von den Gottgeweihten, den Nasiräern und ihren Gelübden.

7) סוֹטָה hat neun Kapitel, von den des Ehebruchs verdächtigen Weibern, und der Erprobung ihrer Schuld oder Unschuld.

סֶדֶר נְזִיקִין IV.

Vom Schadenersatz, hieher gehören alle bürgerlichen Rechtsfälle.

1) בָּבָא קָמָא erste Pforte, hat zehn Kapitel, von den Rechten des Klägers, und den Schäden die Jemanden zugefügt werden.

2) בָּבָא מְצִיעָא mittlere Pforte, hat zehn Kapitel, von gefundenen Sachen, Zinsen, Mieth- Pachtvertrag 2c. 2c.

3) בָּבָא בַתְרָא letzte Pforte, hat zehn Kapitel, vom Gesellschaftsrechte, Erbschaften, Nachbarschaft, Kauf, Verkauf 2c.

4) סַנְהֶדְרִין hat eilf Kapitel, vom hohen Rathe, Gerichten, Zeugenverhöre, Todesstrafen, falschen Propheten 2c. 2c.

5) מַכּוֹת hat drei Kapitel, von den vierzig Streichen, der Freistätte, falschen Zeugen 2c.

6) שְׁבוּעוֹת hat acht Kapitel, von den Eidschwüren, vom Meineide 2c.

7) עֵדִיּוֹת hat acht Kapitel, von Zeugenverhören 2c., die Gemare fehlt.

8) הֹרָיוֹת hat acht Kapitel, von den gerichtlichen Sprüchen und Satzungen.

9) עֲבוֹדָה זָרָה hat fünf Kapitel, vom Götzenwesen und den Umgang mit Heiden.

10) פִּרְקֵי אָבוֹת hat sechs Kapitel, von den Sprüchen der Väter, hat keine Gemara.

סֶדֶר קָדָשִׁים V.

Von den heiligen, Gott geweihten Dingen, als Opfer 2c.

1) זְבָחִים hat vierzehn Kapitel, von den Opfern, wie das Opfer beschaffen seyn muß, und wo es dargebracht werden darf.

2) מְנָחוֹת hat dreizehn Kapitel, von Abend- und Speiseopfern.

3) בְּכוֹרוֹת hat neun Kapitel, von den Erstgeburten, die dem Priester dargebracht werden mußten und von ihrer Einlösung.

4) חוּלִין hat zwölf Kapitel, von profanen Gegenständen.

5) עֲרָכִין hat neun Kapitel, von den Schatzungen gottgeweihter Sachen.

6) תְּמוּרָה hat sieben Kapitel, vom Austausche der Opfer.

7) מְעִילָה hat sechs Kapitel, von der Verletzung des Heiligen, der Uebertretung der Opfergesetze ꝛc.

8) כְּרִיתוֹת hat sechs Kapitel, von der Ausrottung, und den damit bestraften Sünden.

9) תָּמִיד hat sechs Kapitel, von den täglichen Opfern.

10) מִדּוֹת hat fünf Kapitel, von der Ausmessung des Tempels, hat keine Gemara.

11) קִנִּים hat drei Kapitel, von den Vogelnestern und den Vögeln, die der Arme als Opfer bringen kann, ist ohne Gemara.

VI. סֵדֶר טָהֳרוֹת

Von den Reinigungen und den verschiedenen Arten der Unreinigkeiten der Menschen, Thiere, Eßwaaren ꝛc. ꝛc.

1) כֵּלִים hat dreißig Kapitel, von den Werkzeugen, Gefäßen, Kleidungsstücken, Wohnungen und Hausgeräthen ꝛc., wie diese verunreinigt und wiederum gereinigt werden.

2) אָהֳלוֹת hat achtzehn Kapitel, von den Zelten und Häusern, ihrer Verunreinigung und Wiederreinigung.

3) נְגָעִים hat vierzehn Kapitel, vom Aussatze.

4) פָּרָה hat zwölf Kapitel, von der rothen Kuh und ihrer Asche.

5) טָהֳרוֹת hat zehn Kapitel, von den Reinigungen, wodurch man sich nemlich Unreinigkeiten zuzieht und von der Wiederreinigung.

6) מִקְוָאוֹת hat zehn Kapitel, von den Wasserbehältnissen und der Beschaffenheit der Bäder für beide Geschlechter.

7) נִדָּה hat zehn Kapitel, von der weiblichen Reinigungszeit. (Ausser diesem Tractate haben die übrigen elf keine Gemara).

8) מַכְשִׁירִין hat sechs Kapitel, von den verunreinigungsfähigmachenden Dingen, und wie Früchte und Gefäße rein gemacht werden.

9) זָבִים hat fünf Kapitel, von den Eiterflüssigen und ihrer Reinigung.

10) טְבוּל יוֹם vom täglichen Baden, hat vier Kapitel.

11) יָדַיִם hat vier Kapitel, vom Händewaschen.

12) עֻקְצִים hat drei Kapitel, von den Stielen des Obstes.

Die apokryphischen Bücher des Thalmuds.

1) אָבוֹת דְרַבִּי נָתָן hat ein und vierzig Kapitel, ist eigentlich als ein Commentar der Pirke Aboth zu betrachten.

2) מַסֶּכֶת סְפָרִים hat ein und zwanzig Kapitel, der Traktat der Schreiber.

3) אֵבֶל רַבָּתִי vierzehn Kapitel, von den Leidtragenden.

4) כַּלָּה von der Braut, hat ein Kapitel.

5) מַסֶּכֶת דֶּרֶךְ אֶרֶץ heißt רבה und זוטא, die erste Abtheilung hat elf, die letzte neun Kapitel.

6) פֶּרֶק שָׁלוֹם besteht aus Einer Abhandlung.

7) זֹהַר (das Licht) soll lange vor dem Thalmud und zwar von Simon ben Jochai verfaßt worden seyn. Es ist aramäisch geschrieben, und beschäftigt sich mit der Kabbala.

II.

Methodenlehre

des Thalmuds oder Erklärung der technischen Ausdrücke in demselben, nebst der Angabe der berühmtesten Rabbiner-Schulen und der, sich in jener Zeit gebildeten, verschiedenen Sekten der Juden.

Die Kenntniß der technischen Ausdrücke des Thalmuds, oder die Methodenlehre ist zur Erlernung desselben sehr nothwendig und wird in מבוא התלמוד von Samuel Hanagid sehr ausführlich behandelt. Nachstehendes ist eine Uebersetzung und ein Auszug desselben. Der Thalmud enthält:

1) הֲלָכָה מְקוּיֶּמֶת festgestellter Grundsatz oder Elementarsatz, wird als eine mündliche Ueberlieferung von Moses betrachtet. — (הֲלָכָה לְמשֶׁה מִסִּינַי)

2) הֲלָכָה דְחוּיָה durch Argumentation, d. h. durch festgesetzte Regeln der Schrifterklärung (יַג מִדּוֹת), herausgebrachter Satz, welcher nach Umständen sowohl verworfen, als aufgehoben werden kann.

3) Verordnungen, welche spätere Rabbinen nach den Zeitbedürfnissen für nothwendig und nützlich hielten (תְקָנוֹת Satzungen).

4) Gesetze und Verordnungen, welche gleichsam als Schutzmauer oder Zaun dienen und die Uebertretung höherer Gesetze verhüten sollten, (גְדָרִים וּסְיָגִים Zaun und Schutzmauer).

Die Gemara überhaupt ist aus folgenden 31 Theilen zusammengesetzt und zwar:

I. תּוֹסֶפְתָּא der Anhang der Mischna, verfaßt von R. Nehemiah, Schüler des R. Akiba 150 J. n. Chr., wurde unter der Leitung des Rabbi Chia, eines Schülers des Rabbi Jehuda, gesammelt. Sie ist eine Erläuterung der Mischna und wird durch das Wörtchen תָּאנָא bezeichnet. Am Ende der Mischna ist ihr Schluß unumstößlich.

II. בְּרַיְתָא Zusätze zur Mischna von R. Jehuda, gesammelt von seinen Schülern R. Hoschiah und R. Haiah, und vollendet von bar Capparah und Levi. Hieher gehören noch: die Mischna des Rabbi Chia, des R. Oschaia, des R. Elieser, Sohn des Hyrkan 100 Jahre n. Chr., das Buch Mechiltha von R. Ismael, das Buch Ahioth von R. Akiba, lebte 100 J. n. Chr., Siphra und Siphri, das erste heißt auch תּוֹרַת כֹּהֲנִים von R. Jehuda ben Ilai 150 J. n. Chr. und das zweite von Simon ben Jochai, Schüler des R. Akiba 120 J. n. Chr.

Ihre Kennzeichen sind:

מַתְנִיתָא, תַּנְיָא, תָּנָא רַבָּנָן, תָּנֵי חֲדָא, תַּנְיָא אִידָךְ. Wenn auf dergleichen Sätze nichts eingewendet wird, so sind sie unumstößlich.

Hier merke man sich noch folgende technische Ausdrücke:

אָמַר wenn es vor zwei verschiedenen Personen steht: N. sagte im Namen des NN.

וְיָתִיב פְּלָנִי גַּבַּיְיהוּ und N. saß unter ihnen; dieser Ausdruck wird nur gebraucht, wenn N. wirklich etwas Neues lehrt.

מִשּׁוּם (zusammengesetzt aus שׁוּם Name und מִן von) heißt: es wurde im Namen des N. gelehrt oder gesagt.

מַתְנִיתָא eine Tradition der Mischna.

תְּנוּ רַבָּנָן die Rabbanan — nemlich Amoraim und Sebaraim — überlieferten oder lehrten.

תַּנְיָא wir haben die Lehre aus der Beraitha.

תְּנַן wir haben die Ueberlieferung (Lehre) aus der Mischna.

תָּנֵי חֲדָא eine Ueberlieferung haben wir
וְתַנְיָא אִידָךְ und eine andere Ueberlieferung (beide beziehen sich auf die Beraitha).

III. פֵּירוּשׁ Erklärung, das ist, wenn am Ende der Mischna

die schwierigen Stellen derselben, nach der Frage: מַאי כַּךְ wie ist das zu verstehen, erläutert werden.

IV. שְׁאֵלָה eine Frage oder Einwendung, welche aus einem vorgetragenen Lehrsatze hervorgehet, wird entweder von einer Schule der andern gemacht, und wird durch אִיבַּעְיָא לְהוּ bezeichnet, oder von einer Schule von einem Theil des Satzes an einen Einzelnen, dann heißt es: בָּעוּ מִינֵּיה oder von einem Einzelnen an einen Andern, dann wird בָּעָא מִינֵּיה vorgesetzt.

V. תְּשׁוּבָה die Entgegnung auf dergleichen Fragen und Einwürfe, wodurch sie gehoben, und das Resultat angegeben wird.

VI. קוּשְׁיָא eine Gegenfrage oder Widerlegung, welche nur bei willkührlichen Behauptungen, keineswegs aber bei festgestellten Grundsätzen statt finden kann. Trifft sie die Mehrheit, wird sie mit מֵיתִיבֵי, bezieht sie sich aber nur auf einen Einzigen, mit אֵיתִיבֵיה bezeichnet.

VII. פֵּירוּק die Auflösung, das ist die Auseinandersetzung der Gegenfrage, wodurch der Irrthum aufgedeckt wird; kann nichts mehr eingewendet werden, so ist der Schlußsatz als ein wahrer Satz anzusehen.

VIII. תְּיוּבְתָּא diese widerlegt den aufgestellten Satz durch einen zureichenden Grund, der Schlußsatz richtet sich nach der Kraft dieser Widerlegung.

IX. סִיּוּעַ der Beweis, wodurch die Scheingründe umgestoßen, und der Satz als wahr anerkannt wird, diesen bezeichnen die Wörter: לֵימָא מְסַיֵּיעַ לֵיהּ.

X. רְמִיָּה ein objektiver Einwurf, wodurch der eine oder der andere Satz für falsch gehalten werden muß, das Bezeichnungswort ist וּרְמִינְהִי.

XI. הֶצְרֵכָה eine relative Nothwendigkeit, wodurch beide Sätze bestehen können, wird durch צְרִיכָה bezeichnet.

XII. הַתְּקָפְתָּא ist eine Art Gegenfrage, welche wir nur bei den Amaraim antreffen; sie ist nicht auf Elementarsätze gegründet, sondern durch Vernunftschlüsse entwickelt. Hiermit kann man aber die Sätze der Amaraim widerlegen; denn wenn die Thakephte sich auch auf eine Beraitha beziehet, so ist sie als Argument anzusehen, um zur Erkenntniß der Wahrheit zu gelangen. Ihr Kennzeichen ist: מתקיף לה ר׳ פלני.

XIII. מַעֲשֶׂה Erfahrung, d. h. die Bestätigung eines Urtheils durch praktische Fälle.

XIV. שְׁמַעְתְּתָא Wahrnehmung, so heißen alle Urtheile oder Sätze, welche nur aus der Bibel und sonst nirgends wahrgenommen werden.

XV. סוּגְיָא der Styl, Ton, Charakter und die Eigenheiten der Gemara, in ihren Fragen, Antworten ꝛc.

XVI. הִילְכְתָא der Schlußsatz oder das Endurtheil, welches immer bei opponirten Thesen, am Ende durch הילכת כך וכך, angezeigt werden muß.

XVII. תֵּיקוּ dieses eigentliche Kunstwort zeigt die Unauflöslichkeit des Problems oder der Streitsache an. In Fällen, welche das Mein und Dein betreffen, wird nach der leichtern Ansicht, in Religionssachen aber nach der strengern Ansicht verfahren (s. in den Abbreviaturen).

XVIII. שַׁנּוּיֵי die Verläugnung, wenn der Gelehrte zu sehr opponirt wird, und er des ewigen Disputirens müde, seine Thesis einem Andern zuschreibt. Die Bezeichnung ist הָא מַנִּי ר׳ פְּלֹנִי הִיא.

XIX. הַגָּדָה ist im Thalmud die Erläuterung, welche sich auf irgend einen Gegenstand bezieht, ohne daß dadurch ein Absolutum bedingt wird. Man braucht nur das für wahr anzunehmen, was der Vernunft einleuchtet. Die Hagada enthält oft tiefe philosophische Meinungen, unter dem Schleier der Allegorien, mystische Volkssagen, neben

rührenden moralischen Erzählungen, orientalische Wundergeschichten, die oft einen tiefverborgenen noch nicht enträthselten Sinn haben, Aphorismen, Parabeln, Lebensregeln, psychologische Bemerkungen ꝛc. Im מְבוֹא הַתַּלְמוּד heißt es: zwar steht im 5 B. M. 4, 2. Thuet zu dem, was ich euch gebiete, nichts hinzu und nehmet nichts davon; durch die Hagada wird dieses Gebot durchaus nicht übertreten, weil jeder Gelehrte, wenn seine Gesinnungen human waren, nieder zu schreiben berechtigt war, was er für gut und zweckdienlich hielt, nur durfte er es nicht als göttliche Eingebung betrachten und bekannt machen. Es stand daher jedem frei, wie schon oben gesagt wurde, aus dergleichen Fiktionen zu entnehmen, was seiner Vernunft einleuchtete und zu verwerfen, was ihr zuwider war. Auch Maimonides in פֵּירוּשׁ הַמִּשְׁנָיוֹת לְהרמבם sagt: „hütet euch die Worte der Weisen buchstäblich zu nehmen, ihr entwürdigt dadurch die heilige Lehre und verursachet eine entgegengesetzte Wirkung. Suchet vielmehr den geheimen Sinn, und könnet ihr den Kern nicht finden, so lasset auch die Schale fahren und gestehet: ich kann solches nicht begreifen.“ —

XX. הוֹרָאָה Demonstration, Wahrnehmungsurtheile, welche aus den Schulen hervorgegangen sind.

XXI. שִׁיטָה der Styl, die Redensart, eigentlich Hypothese; so werden die Behauptungen mehrerer Gelehrten genannt, welche der Ausdruck סְבִירָה לְהוּ d. h. es hat ihnen so gedünkt, bezeichnet, und welche nicht als Grundsatz angenommen werden.

Der Unterschied der Rabbinen untereinander oder der Werth ihrer Größe und Würde wird in drei Stufen gesondert, wovon immer die frühere, je näher sie dem mosaischen Zeitalter war, die höchste ist. Zur ersten gehören die תַּנָּאִים Thannaim, Wiederholer. Von der Zeit des Synedriums bis zur Verabfassung der Mischna, war ihr Titel ausschließlich: חֲכָמִים Weise, und nur die letzten von ihnen nannte

man auch, wie die folgende Klasse רַבִּי (R. רבב vermehren, vervielfältigen) und תַּלְמִידֵי חֲכָמִים Schüler der Weisen.

Der Titel רַבָּן ist ungefähr zu Herodes Zeit entstanden und wurde als das höchste Prädikat nur einem Fürsten, Nasi oder Oberhaupt der Schule beigelegt. Die zweite Klasse nennt man אֲמוֹרָאִים Amoraim, welche aus der Mitte der Thannaim hervorgegangen sind, sie fangen mit jenem großen Manne an, mit welchem die erste Klasse sich schließt, nemlich mit Rabbi Jehuda dem Heiligen. Ihr Titel war תַּלְמִידֵי חֲכָמִים und רַבָּנָן. Sie durften nichts hinzuthun und nichts vermindern von dem, was die חֲכָמִים ausgesprochen hatten und ihre Funktion war, das von jenen Gesagte zu erklären und zu erläutern. Die letzten derselben רב אשי u. רבינה sind die Verfasser des Thalmuds.

Die dritte Stufe nehmen endlich die סְבוּרָאִים Ausleger ein (s. im Wörterbuche סבר). Sie prüften die Sätze ihrer Vorgänger, suchten solche durch Vergleichungen und Folgerungen zu vereinfachen und so vollendete R. Jose im Jahre 500 n. Chr., was jene letzten Amoraim, Rabina und Rab Aschi schon fast hinreichend erweitert und begrenzt hatten, nemlich den Thalmud babli. Ihr Titel war רַבָּנָן סְבָרָאִים oder auch blos רַבָּנָן, letzteres eine allgemeine Bezeichnung der Rabbinen, daher der Titel dieses Wörterbuches לְשׁוֹן רַבָּנָן entsprechend seyn mag. Jedoch absichtlich wurde das hebräische לְשׁוֹן besonders seiner weitern Bedeutung wegen dem aram. לִשָּׁן vorgezogen. Alle Rabbinen der drei Klassen findet man namentlich aufgeführt in הקדמה להרמב״ם מסדר זרעים.

Die berühmtesten Schulen der Rabbinen waren folgende:

1) לֹד Lod oder Lydda südwestlich von Joppe, eine Tagreise von Jerusalem, berühmt unter Rabbi Eliezer dem Großen und R. Tarphon.

2) יַבְנֶה Jabne, im Lande der Philister, südlich von Joppe, war

kurz nach der Zerstörung Jerusalems die erste Stadt, in welcher die Wissenschaft blühete.

3) טְבֶרְיָא Tiberias, lag am südlichen Ufer des See's Genesareth in Galiläa; ausgezeichnete Rabbinen und Naßiim lebten dort, als R. Simon ben Gamliel, R. Gamliel bar Rabbi, R. Aphes, R. Chanina ben Chama, R. Jochanan, R. Josua Neßia, R. Amme, R. Assa, R. Hillel, R. Gamliel.

4) בְּנֵי בְרַק Bne Brak, im Stamme Dan, berühmt unter R. Akiba.

5) סוּרָא, מְחַסְיָה, נְהַרְדְּעָא, Sura, Mehasia, Neharbea am Eupráth; die sureniſche Schule wurde von Abbe Aricha oder Rab gegründet.

6) פּוּמְפְּדִיתָא Pumpeditha, zwischen dem Euprath und Tigris. Hier war schon vor der Verfassung der Mischna eine sehr berühmte Lehrschule. Zur Zeit des R. Jehuda Hakadosch wurde sie geschlossen, und erst gegen das Ende des dritten Jahrhunderts von Rab und Samuel eine neue Schule errichtet.

7) גֶּבַת Gebath, ein sehr unbestimmter Ort in Palästina.

8) אַנְטִפַּטְרוֹס Antipatris, Grenzstadt von Judäa, nach der galliläischen Seite, 2 1/2 Meilen vom Meere entfernt.

9) אוּשָׁא Ussa, lag wahrscheinlich in Galliläa, dorthin wurde nach der Zerstörung Jerusalems auf kurze Zeit das Synedrium verlegt.

10) צִיפּוֹרָא Zippora, Zepphoris, mitten in Galliläa, 10 Meilen nördlich von Tabor gelegen. Hier gründete R. Jose eine Schule.

11) תְּקוֹעַ Thekoa in Judäa, in der Wüste gleiches Namens, war der Aufenthalt des R. Simon ben Jochai.

Um Hyrkans Zeit fingen die Juden an, hinsichtlich ihrer Religion, sich in mehrere Sekten zu theilen:

1) פְּרוּשִׁים oder Pharisäer, zeichnen sich besonders durch ihren Eifer für das mündliche Gesetz aus. Sie waren die beliebteste Religionsparthei und hatten die größte politische Macht in Händen. Sie waren unter einander selbst sehr verschieden; denn es gab unter ihnen Scheinheilige, Fromme, Heuchler, Aufrichtige, Schwärmer rc. Sie unterscheiden sich daher auf folgende Weise.

a) פָּרוּשׁ שִׁכְמִי, die wie שׁכם wegen zeitlicher Güter demüthig scheinen.

b) פָּרוּשׁ נִקְפִּי, die wegen Kopfhängens überall anstoßen.

c) פָּרוּשׁ קוּזַאי, die sich blutig stoßen, weil sie, um keine Frau anzusehen, die Augen verschließen.

d) פָּרוּשׁ מַדּוּכִי so genannt wegen ihrer mörserartigen Haube.

e) פָּרוּשׁ אֵדַע מַה חוֹבָתִי, der immer öffentlich frägt, was ist meine Pflicht?

f) פָּרוּשׁ מִיִּרְאָה fromm aus Furcht vor Strafe.

g) פָּרוּשׁ מֵאַהֲבָה fromm aus Liebe zu Gott.

Die letztgenannten waren leider die wenigsten und dadurch wurde der Untergang des Reiches befördert.

2) Essär oder Essener von אסיא (Arzt) oder Essäus ihrem Stifter so genannt, lebten strenge in Wäldern und Einsiedeleien, viele enthielten sich sogar des Ehestandes. Eine besondere Klasse von ihnen, die bei den Griechen unter dem Namen Therapeuten bekannt war, bestrebte sich aufrichtig ihren Nebenmenschen wohlzuthun, und ihre eigenen Seelen von niedrigen Begierden und Sinneslust zu heilen und mehr auf das Erhabene und Göttliche zu richten.

3) צַדּוּקִים oder Zaducäer, stammen von צַדּוּק einem Schüler Antigonus ab. Die Sekte entstand aus dem mißverstandenem Spruche

des Letztern: Seid nicht, wie Knechte die dem Herrn dienen, um des Lohnes willen, sondern die ihm dienen ohne Rücksicht auf Vergeltung. Sie leugneten daher die Unsterblichkeit, verwarfen das mündliche Gesetz und glaubten nur sehr wenig von dem schriftlichen.

4) חֲסִידִים Fanatiker, waren in ihrem Religionseifer höchst übertrieben, hielten viele Fasttage und verrichteten sehr lange Gebete.

5) קָרָאִים Karaiten, haben manches mit den Zaducäern gemein, glauben nicht an das mündliche Gesetz, halten jedoch mit vernünftiger Modification das schriftliche Gesetz.

6) Hellenisten oder griechische Juden, von dem hohen Priester Onias, der vor seinem Bruder nach Egypten entfloh und dort einen Tempel erbaute, gestiftet. Die Tradition verwarfen sie und vereinigten vieles von der pythagoräischen und platonischen Philosophie mit dem mosaischen Gesetze. Ihren Gottesdienst hielten sie in griechischer Sprache.

7) כּוּתִים Cuthäer nach ihrem Mutterlande oder Samaritaner von Samaria, weil sie die Provinz Samaria bewohnten, wurden von Salmanasser dorthin verpflanzt. Ursprünglich Heiden, nahmen sie nach und nach Vieles von der jüdischen Religion an, ohne das Heidnische ganz abzulegen. Der von Nehemia vertriebene Priester Menasche bauete ihnen auf dem Berge Garisim einen Tempel.

Andere kleinere Sekten sind:

1) die Sohariten oder Sabbathianer (Schäbsen), gestiftet von Sabbathai Zewi aus Smyrna, der sich für den Messias ausgab.

2) Rechabiten, ein Beduinenstamm, sollen von Jethro abstammen.

3) Hemerobaptisten zeichnen sich durch tägliches Baden aus.

4) Monisten, welche von Abraham abstammen wollen, und nicht die ganze heilige Schrift annehmen.

5) נְזִירִים Nazaräer.

6) Herodianer, von König Herodes gestiftet.

7) Gauloniten, eine politische Sekte, deren Grundsatz war, keinen andern Oberherrn als Gott anzuerkennen. Ihr Stifter war Judas aus Gaulanitas. Sie trugen viel zur Empörung gegen die Römer und folglich zum Untergange des jüdischen Reiches bei.

8) Gorthonienser, eine Art Essäer, nach dem Orte so genannt.

9) Cölicoles oder Himmelsdiener.

III.

Erklärung

der in rabbinischen Schriften vorkommenden

Abbreviaturen.

א

Als Zahlzeichen 1, Zeichen des **Aphel** und vor dem **Fut.** Zeichen der 1 Person c.

1 אֵל 2 אֶחָד
3 אָמַר 4 אֶלֶף
5 אֲדִיר 6 אָדָם
7 אֶלֶף

א"א

1 אֲנִי אוֹמֵר
2 אֲדֹנִי אָבִי
3 אָמַר אֵלִיָּהוּ
4 אֶחָד אָמַר
5 אוֹפַן אֶחָד
6 אִי אֶפְשָׁר
7 אִי בָּעֵית
8 אָמֵן' אָמֵן
9 אֵשֶׁת אִישׁ

אא"א

1 אֶלָּא אִי אֲמַרְתְּ

אא ז"ל

אֲדֹנִי אָבִי
זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה

אא"כ

אֶלָּא אִם כֵּן

אא"ס

אָמֵן אָמֵן סֶלָה

אא"ע

אַבְרָהָם אִבֶּן עֶזְרָא

אא"עה

אַבְרָהָם אָבִינוּ
עָלָיו הַשָּׁלוֹם

א"ב

אַלְפָּא בֵּיתָא

א"ב א"ב א"ב

אֶחָד בַּתּוֹרָה
אֶחָד בַּנְּבִיאִים
אֶחָד בַּכְּתוּבִים

אב"א

אִי בָּעֵית אֵימָא

אב"בי

אֶתְרוֹג, בֵּצִים, בָּשָׂר
שֶׁמֶן, יַיִן יָשָׁן

אב"ד

אַב בֵּית דִּין

אב"ה

אָמַר בָּרוּךְ הוּא

אב"ו

אָדָם בָּשָׂר וָדָם

אב"י

אֶתְרוֹג בֵּצִים יַיִן יָשָׁן

אב"יה

אֱלִיעֶזֶר בַּר יוֹסֵי
הַגְּלִילִי

אב"יי

אֲשֶׁר בְּךָ יְרֻחַם יָתוֹם

אב"יע

אֲצִילוּת, בְּרִיאָה,
יְצִירָה, עֲשִׂיָּה (Cab.)

אב"ר

אָב בֵּן רוּחַ הַקֹּדֶשׁ

Ein kabbalistisches Zahlzeichen.

א״י

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

אי״ג

אָמַר יְהוּדָה גְדַלְיָה

א״ה

1 אִם יַעֲזוֹר הַשֵּׁם

2 אִם יֵשׁ הַשָּׁלוֹם

אי״ש

אֲדֹנָי יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ

א״כ

אִם כֵּן

אכי״ר

אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן

אכ״מ

אֵין כַּאן מְקוֹמוֹ

אכ״ע

אַכּוּלֵי עָלְמָא

א״ל

אָמַר לוֹ

אלב״ם

Kab. Zeichen.

4 אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא

5 אוּמוֹת הָעוֹלָם

אהב״ה

אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא

א״ו

אִיסּוּר וְהֶיתֵּר

אוכי״ר אוי״ר

1 אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן

2 אָמֵן וַיְהִי יְהִי רָצוֹן

א״ז

אוֹר זָרוּעַ

אז״ל

אָמְרוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה

א״ח

1 אֶחָד חָסֵר

2 אֹרַח חַיִּים

אחז״ל

אָמְרוּ חֲכָמִים זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה

אח״כ אחכ״א

אַחַר כַּךְ

אַחַר כַּךְ אָמַר

אטב״ח

א״ג

אִית גָּרְסִין

אגל״א

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי

אג״ס

אִית גָּרְסַת סְפָרִים

אג״ר

אִית גַּסּוּת רוּחַ

אג״ש

אִית גְּזֵרָה שָׁוָה

א״ד

אִיכָּא דְּאָמְרֵי

אדה״ר

אָדָם הָרִאשׁוֹן

אד״ם

1 אָדָם דָּוִד מָשִׁיחַ

2 אֵפֶר דָּם מָרָה

אדע״ה

אָמַר דָּוִד עָלָיו הַשָּׁלוֹם

א״ה

1 אָמַר הַפָּסוּק

2 אֲפִילוּ הָכִי

3 אִי הָכִי

אק״
1 אִיקְתִּיב קָשֶׁה
2 אָמַר קְרָא

אקב״ו
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ }
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ }

ארארי״תא
אֶחָד רֹאשׁ אַחְדוּתוֹ
רֹאשׁ יִחוּדוֹ תְּמוּרָתוֹ
אֶחָד Kabb.

אר״
אָמַר רַבִּי

ארג״מן
אוּרִיאֵל רְפָאֵל
גַּבְרִיאֵל מִיכָאֵל
נוּרִיאֵל Cab.

ארז״ל
אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זַ״ל

אריב״ל
אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן לֵוִי

אר״ל
אָמַר רֵישׁ לָקִישׁ

ארמ״ע
אֵשׁ .רוּחַ .מַיִם .עָפָר

אס״
1 אָמֵן סֶלָה
2 אֵן סוֹף

אס״ף
אַתְנַח סוֹף פָּסוּק

אע״
1 אַבֵּן עֶזְרָא
2 אָמַר עוּלָּה

אע״ג
אַף עַל גַּב

אענ״ע
אָמַר עוּלָּא }
כּוּחוֹ עֶדֶן }

אע״פ
אַף עַל פִּי

אפ״ה
אֲפִילוּ הָכִי

אפ״ס
אֶחָד פָּסוּק סִימָן

אצ״
1 אֵן צָרִיךְ
2 אֶרֶץ צְבִי

אצ״ל
אֵין צָרִיךְ לוֹמַר

אלכ״
אִם לֹא כֵן

אמ״
1 אֶרֶץ מִצְרַיִם
2 אֶחָד מָלֵא
3 אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ

אמ״ה
אָמַר הַשֵּׁם

אמ״ן
אֲדֹנָי מֶלֶךְ נֶאֱמָן

אמ״ש
אֵשׁ מַיִם שָׁמַיִם

אמ״ת
אִיּוֹב מִשְׁלֵי תְּהִלִּים
אֱלֹהֵהַדְּבָרִים }
מְלָכִים תְּרֵיעָשָׂר }

אנ״
1 אִם נֹאמַר
2 אִי נָמֵי

אנ״ך
אוֹרַיְתָא נְבִיאִים
כְּתוּבִים

אנס״ו
אָמֵן נֶצַח סֶלָה וָעֶד

אר"ש

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן

ארשב"ג

אָמַר רַבָּן שִׁמְעוֹן
בֶּן גַּמְלִיאֵל

אש"

1 אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם
2 אֵלֶּה שְׁמוֹת

אשוט

אָמַר שֵׁם טוֹב

אשט

אֲדֹנָי שֶׁיִּתְבָּרֵךְ

אשעה

אָמַר שְׁלֹמֹה עָלָיו
הַשָּׁלוֹם

אש"ש

אָמַר שְׁמוּאֵל שׁוֹלָם

את"

Kab. Zeichen 1
2 אִם תֹּאמַר
3 אִמְרֵי תוֹרָה

אתב"ש

(Kabbalistisches Zeichen)

את"ל

1 אִם תִּמְצֵי לוֹמַר
2 אִם תֹּאמַר לִי

ב"

Als Zahlzeichen 2, bedeutet am Anfange eines Wortes: an, in, mit, durch, auch, für, von, wegen.

ב"א

1 בֵּית אָב
2 בֶּן אָשֵׁר
3 בַּר אוּרְיָן

באאמה

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

באי שת

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה

בב"

1 בָּבָא בַתְרָא
2 תְּרֵין תְּרֵין
3 בַּר בַּר
4 בַּעֲלֵי בָתִּים
5 בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ

בבח

בְּבַעֲלֵי חַיִּים

בבת

בִּלְתִּי בַעַל תַּכְלִית

בג"

1 בִּישׁוּל גּוֹיִם
2 בֶּן גַּמְלִיאֵל

בגבג

בֶּן גֵּר בֶּן גִּיוֹרֶת

בגד"

בְּגִין דְּהָא

בג"ה

1 בִּגְזֵרַת הַשֵּׁם
2 בִּגְבוּרַת הַשֵּׁם

בג"כ

בְּגִין כֵּן

בד"

1 בֵּית דִּין
2 בְּסַעֲדָא דִשְׁמַיָּא
3. בְּנֵי דִינָן

בד"א

בַּמֶּה דְבָרִים אֲמוּרִים

בד"ה

בְּדִבּוּר הַמַּתְחִיל

1 בָּבָא מְצִיעָה
2 בַּר מִנָּךְ

במא

בַּר מִן אֶחָד

במט

בּוֹרֵא מִינֵי מְזוֹנוֹת

במו״ל

בְּמַאֲמַר רַבּוֹתֵינוּ
זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה

במש

1 בְּמִלּוֹת שׁוֹנוֹת
2 בְּמָה שֶׁאָמַר

בנ

בֶּן נַפְתָּלִי

בנחש

בְּנִדּוּי חֵרֶם שַׁמַּתָּא

בנל״ך

בָּרוּךְ נוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ

בסד

בְּסַעְדָּא דִשְׁמַיָּא

בע

1 בֶּן עֶזְרָא
2 בֶּן עוּזִיאֵל
3 בְּרִיאַת עוֹלָם

1 בֶּן חוֹרִין
2 בַּעֲלֵי חַיִּים
3 בַּעַל חוֹב

בחר״ג

בְּחֵרֶם רַבֵּנוּ גֶרְשׁוֹם

בי״לאו

בָּרוּךְ יְהוָֹה לְעוֹלָם
אָמֵן וְאָמֵן

בכ

בִּרְכַּת כֹּהֲנִים

בכים

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָֹה
מִמְּקוֹמוֹ

בכמ״ר בכ״ר

בֶּן כְּבוֹד מַעֲלַת רַבִּי

בל

בֶּן לֵוִי

בלא

בְּלָשׁוֹן אַשְׁכְּנָז

בלאא

בֶּן לַאֲדֹנִי אָבִי

בלב

בָּרוּךְ לְעוֹלָם בּוֹרְאוֹ

במ

בה

1 בְּדִבְרֵי הַיָּמִים
2 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
3 בֵּית הַכְּנֶסֶת
4 בַּעַל הַבַּיִת
5 בָּרוּךְ הַמָּקוֹם
6 בֵּיאוּר הַמִּלָּה
7 בֶּדֶק הַבַּיִת
8 בָּרוּךְ הוּא
9 בֵּית הִלֵּל

בהא

בֵּית הִלֵּל אוֹמְרִים

בהג

בַּעַל הִלְכוֹת גְדוֹלוֹת

בהנא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם
נַתְחִיל וְנִגְמַר אָמֵן

בהקר

בַּר הַקָּדוֹשׁ רַבִּי

בו

בָּשָׂר וָדָם

בז

בֶּן זַכַּאי

בח

4 בְּרִית עוֹלָם

בע"ה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם

בעה"ב

בְּעוֹלָם הַבָּא

בעה"ז

1 בְּעוֹלָם הַזֶּה

2 בְּעִנְיָן הַזֶּה

בעו"ה

בַּעֲוֹנָה הָרַבָּה

בע"כ

בַּעַל כָּרְחוֹ

בפ"

בּוֹרֵא פְּרִי

בק"

בַּת קוֹל

בר"

1 בַּר רַבִּי

2 בְּרֵאשִׁית רַבָּה

בש"

1 בַּיִת שֵׁנִי

2 בֵּית שַׁמַּאי

בש"א

בֵּית שַׁמַּאי אוֹמְרִים

בשכמל"ו

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד

מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד

בש"ר

בְּשֵׁם רַבִּי

ב"ת

בַּעַל תְּשׁוּבָה

בַּעַל תַּכְלִית

בת"כ

בְּתוֹרַת כֹּהֲנִים

ג

Als Zahlzeichen 3.

ג"ה

1 גֵּי הִנֹּם

2 גְּזֵרַת הַשֵּׁם

3 גִּיד הַנָּשֶׁה

ג"ח

גְּמוּל חֶסֶד

ג"י

גְּלִילַת יָדֶךָ

ג"כ

גַּם כֵּן

גנ"ת

גִּימַטְרִיָּא נוֹטָרִיקוֹן

תְּמוּרָה Cab.

ג"ע

1 גַּן עֵדֶן

2 גִּלּוּי עֲרָיוֹת

ג"ש

גִּרְסַת שְׁמוּאֵל

2 גְּזֵרָה שָׁוָה

ד"

Genitivbezeichnung, entspricht dem hebr. אֲשֶׁר. ferner, daß, so daß ꝛc. als Zahlzeichen 4.

ד"א

1 דָּבָר אַחֵר

2 דֶּרֶךְ אַחֵר

3 דָּא אִיהוּ

דאל"כ

דְּאִם לֹא כֵן

ד"ה

דִּבְרֵי הַיָּמִים

2 דִּבְרֵי הַכֹּל

דה"א

דְּהָא אָמְרִינָן

דהע"ה

דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם

דה״פ

דְּהָכִי פֵּרֵישׁ

ד״ל

דַּי לְמֵבִין

דלמא״ע

דַּע לִפְנֵי מִי אַתָּה עוֹמֵד

דל״תה

דְּלָא תֵּימָה הָכִי

ד״מ

דֶּרֶךְ מָשָׁל

ד״נ

דַּם נִדָּה

ד״ס

דִּבְרֵי סוֹפְרִים

ד״פ

ד׳ פַּרְצוּפִין

דצ״ך עד״ש באח״ב

דָּם, צְפַרְדֵּעַ, כִּנִּים, עָרוֹב, דֶּבֶר, שְׁחִין בָּרָד, אַרְבֶּה

חֹשֶׁךְ, בְּכוֹרוֹת

ד״ר

דִּבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ

דְּבָרִים רַבָּה [2]

דר״ג

דְּרַבֵּנוּ גֵּרְשׁוֹם

דר״ע

דִּבְרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר

ד״ש

דּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ

ד״ת

דִּבְרֵי תוֹרָה

דתקע

דִּבְרֵי הַיָּמִים, תְּהִלִּים קֹהֶלֶת, עֶזְרָא

ה

Als Zahlzeichen 5. Vor den Wörtern bedeutet es entweder eine Frage oder der, die, das, nachgesetzt Zeichen des Femininum.

ה״

הַשֵּׁם, יְהוָֹה

ה״א

הֲוָה אָמִינָא

האה״ל

הַמִּלָּה אֲשֶׁר הוּנָחָה לְהוֹרוֹת

הא״ע

הֶחָכָם אַבֵן עֶזְרָא

אבב״ת

הַבָּבָא בַּתְרָא

הב״ה

הַבָּרוּךְ הוּא

הבע״ל

הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה

ה״ג

הָכִי גָּרְסִינָן

הג״ה

הַגָּהַת הַמְחַבֵּר

ה״ד

הֵכִי דָּמֵי, הוּאדֶרֶךְ הוּא דְּאָמְרֵי, הַיְנוּ דִּכְתִיב

ה״א

הַיְנוּ דְּאָמְרֵי אִנָשֵׁי

ה״ה

הוּא הַדִּין [1]

2 היינו הך
3 האיש הגדול
4 הלוא הוא

הה״ד
היינו הך דאיתמר

ההמ״כ
האיש הגדול
מכוחתו כבוד

הה״ר
החכם הגדול רבי

ה״ז
היינו הזה

הח״ר
החכם רבי

ה״י
השם יתברך

הכד״א
היכמה דאמר

ה״ל
הוה ליה

הל״ל
היה לו לומר

הל״מ
הלכה למשה מסיני

ה״מ
הני מילי
2 הכי מאי

המד״א
היך מהדאמר

ה״כ
הכי כמי

הכ״ל
הנזכר למעלה

הכ״ר
הכעלי רבי

העה״העה״ז
העולם הבה
העולם הזה

ה״פ
הכי פירש

ה״ק
1 הא קשה
2 הכי קאמר
3 האי קרא

הקב״ה
הקדוש ברוך הוא

הק״ל
הקודם לבוא

הקמ״ל
הקא משמע לן

הק״ר
הקדוש רבי

ה״ר
הושענה רבה

הר״אם
החכם רבי אליהו
מזרחי

הרא״ש
הרב רבינו אשר

הר״ר
הרב רבי

הש״י
השם יתברך

ו

Am Anfange des Wortes alle Arten von Conjunct., am Ende Suff. der 3. Person.

וא״ש
ואלה שמות

וא״שר
ואלה שמות רבא

2 חָלוּץ הַנַּעַל
3 חִדּוּשׁ הָעוֹלָם
4 חוֹל הַמּוֹעֵד

חו״ חוש
חַס וְשָׁלוֹם

חז״ל
חֲכָמִים זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה

חי״
חֲתִימַת יָדִי

ח״כא
חֲכָמִים אוֹמְרִים

ח״ל
חוּצָה לָאָרֶץ

ח״ל בנ״חש דרג״ מ״ח
חֵרֶם לְזָרִם בְּנִדּוּי
חֵרֶם שַׁמָּתָא
דְּרַבֵּנוּ גֵרְשׁוֹם
מְאוֹר הַגּוֹלָה

חל״ב
חֶרֶם לְזָרִים בְּנִדּוּי

חלעה״ב
חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא

ז״
זֶרַע יִשְׂרָאֵל

ז״ל
1 זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה
2 זָכוּר לְטוֹב
3 זֶה לְשׁוֹנוֹ

זלה״ה
זִכְרוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא

ז״מ
זֶרַע מְלוּכָה

זצ״ל
זֵכֶר צַדִּיק לִבְרָכָה

ז״ק
זֶרַע קַיָּים

ח״

Als Zahlzeichen 8.

חֵלֶק

ח״א
חֲכָמִים אוֹמְרִים

ח״ב
חָרְבַּן בַּיִת

ה״ה
חִלּוּל הַשֵּׁם

והא״ר
וְהָא אָמַר רַבִּי

והמ״ב
וְהוּא מוּבָן בְּנָקֵל

ויק״ר
וַיִּקְרָא רַבָּה

וי״ת
וְיוֹנָתָן תַּרְגֵּם

ולמ״ד
וּלְמַן דְּאָמַר

ולמ״ל
וְלָא מָצֵי לְמֵימַר

ופג״יך
וּפוֹרֵץ גָּדֵר יִשְׁכֶנּוּ נָחָשׁ

ז

Als Zahlzeichen 7.

זאב״ וּלְבִ״א
זְכוֹר אֶת בּוֹרְאֶךָ
וְהַצְנֵעַ לֶכֶת בֵּית
וֵאלֹהֶיךָ

ז״ב
זְמַן בְּמָה

זה״ל צי״ב
זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה
צַדִּיקִים יָבוֹאוּ בוֹ

יג״
יֵשׁ גָּרְסִין

יד״
יוֹרֶה דֵעָה

ידן״
יְהִי דָן נָחָשׁ

יה״
יוֹם הַכִּפּוּר

יהב״ר
יְקוּתִיאֵל הַכֹּהֵן בַּר יְהוּדָה

יוה״ך
יוֹם הַכִּפּוּר
Der Name eines Engels.

י״
יִתְעַלֶּה זִכְרוֹ

יזי״א
יִרְאֶה זֶרַע יַאֲרִיךְ יָמִים אָמֵן

יח״
יוֹם חוֹל

יט״
יוֹם טוֹב

טוּר אוֹרַח חַיִּים

טמ״
טַעֲמֵי מִצְוֹת

טס״
טָעוּת סֵפֶר

י״
Als Zahlzeichen 10. Vor den Zeitwörtern die 3. Person am Ende auch der Hauptw. 1 P. c. s. et pl.

יא״
יֵשׁ אוֹמְרִים

יאו״א
1 יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
2 יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר

יא״א
יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה אֶחָד

יב״ב
יִשָּׂשכָר בִּנְיָמִן נַפְתָּלִי

יב״ק
יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ

חמ״
1 חָתוּם מַטָּה
2 חוֹל הַמּוֹעֵד

חמש״ת
חֻקָּה, מִדָּה, שָׁנָה, תּוֹרָה

חנכ״ל שצ״ם
חַמָּה Sonne
נוֹגַהּ Venus
כּוֹכָב Mercur
לְבָנָה Mond
שַׁבְּתַי Saturn
צֶדֶק Jupiter
מַאֲדִים Mars

חק״
חַטֵּף קָמֵץ

חש״ו
חֵרֵשׁ שׁוֹטֶה וְקָטוֹן

ט״
Als Zahlzeichen 9.

טא״
1 טַעַם אַחֵר
2 טָעוּת אַחַת

טא״ח

ית' וית'

יִתְבָּרֵךְ וְיִתְעַלֶּה

יתק"ק

יְשַׁעְיָהוּ תְּרֵי עָשָׂר קִינוֹת קֹהֶלֶת

כ'

Als Zahlzeichen 20. Vor Hauptwörtern: wie, ungefähr, beinahe; vor dem Infin.: als, indem; am Ende: Zeichen der 2. Person.

כא'

1 כִּי אִם

2 כָּל אֶחָד

3 כֹּה אָמַר

כאל"ש

כָּל אֲשֶׁר לוֹ שָׁלוֹם

כאר"זל

כֹּה אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זַ"ל (siehe זל)

כ"ג

כֹּהֵן גָּדוֹל

כ"ד

1 כַּמָּה דְּאָמַר

יצ"ו

1 יִשְׁמְרֵהוּ צוּרוֹ וְגֹאֲלוֹ

2 יְהוָֹה צוּרִי וְגֹאֲלִי

יצ"ט

יֵצֶר טוֹב

יק"ב

יִיחוּד קְדוּשָׁה בְּרָכָה

יר"

יְהִי רָצוֹן

ירה"

יָרוּם הוֹדוֹ

ירמ"י ירמ"יא ירמיא"וא

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי

יש"י ישו"

יִמַּח שְׁמוֹ

ישי עמה"ן

יָבוֹא שָׁלוֹם יָנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם הוֹלֵךְ נְכֹחוֹ

ית'

יוֹנָתָן תַּרְגֵּם

יו"לאו

יִתְעַלֶּה יִתְבָּרֵךְ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן

יכ"

יוֹם כִּפּוּר

יל"

יֵשׁ לוֹמַר

ימ"

יֵשׁ מְפָרְשִׁים

ימה"

יוֹצֵא מִן הַכְּלָל

ינ"

יִחְיֶה נֶצַח

יס"

יֵשׁ סְפָרִים

יע"א

1 יִשְׁמְעֵאלִים עוֹבְדֵי אֱלִילִים

2 יִשְׁמְרֵהָ עֶלְיוֹן אָמֵן

יצה"ר יצה"ט

יֵצֶר הָרַע

יֵצֶר הַטּוֹב

כמ"ר
כְּבוֹד מַעֲלַת רַבִּי

כמ"ש
כְּמוֹ שֶׁאָמַר

כמ"שד
כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ

כמ"שה
כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ הַחֲכָמִים

כמ"ת
כְּבוֹד מַעֲלַת תִּפְאַרְתְּךָ

כנ"ל
כֵּן נִרְאֶה לִי

כס"ב
כָּל סוֹפֵי פְּסוּקִים

כע"
1 כָּל עוֹלָם
2 כָּל עִנְיָן
3 כֹּחַ עֶלְיוֹן

כפ"
1 כָּל פָּנִים
2 כִּי פְּלִיגֵי

כצ"
כֹּהֵן צֶדֶק

2 כָּל זְמַן

כי"
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל

כך"
1 כָּל כַּךְ
2 כָּל כְּדָנָךְ
3 כֵּן כְּתִיב
4 כֵּן כָּתַב
5 כָּל כְּתָב

כל"
כָּל לִשְׁנָא

כל"ח
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

כל"י
כֹּהֵן לֵוִי יִשְׂרָאֵל

כמ"
כְּבוֹד מַעֲלָתְךָ

כמ"ד
כְּמָאן דְּאָמַר

כמוה"ר, כמהר"ר

כמה"ר, כמ"ר
כְּבוֹד מוֹרֵנוּ
וְרַבֵּנוּ הָרַב רַבִּי

2 כָּל דָּבָר

כד"א
כְּמָה דְּאִתְּמַר

כדא"זל
כְּמָה דְּאָמְרוּ (רז"ל)

כה"
1 כֹּהֵן הֶטְיוֹר
2 כֵּן הוּא
3 כִּי הֵיךְ
4 כִּסֵּא הַכָּבוֹד

כה"א
כֵּן הוּא אָמַר

כה"ג
כְּהַאי גַּוְנָא

כהר"ר
כְּבוֹד הָרַב רַבִּי

כו"כ
כַּךְ וְכַךְ
כַּמָּה וְכַמָּה

כו"ם
כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת

כז"
1 כָּל זֶה

לכ"א

לָכֵן אָמַר

2 לְכָל אֶחָד

למ"

לָשׁוֹן מִקְרָא

למ"ד

לְמַעַן דְאָמַר

למכמ"

לְמַאי נָפְקָא מִנָּא

לנ"

1 לָכֵן נֶאֱמַר

2 לִי נִרְאֶה

לע"ד

לַעֲנִיוּת דַעְתִּי

לע"ט

לֵב עַיִן טָחוֹל

לע"ל

לֶעָתִיד לָבוֹא

לע"ע

לְעֵת עַתָּה

לפ"ל

לֵית פְּלִיג לֵיהּ

לפ"ק

לִפְרַט קָטוֹן

לד"

1 לֵית דִכְוָתֵיהּ

2 לְמֵבִין דַי

לד"א

לְדַעַת אוּנְקְלוֹס

לדא"ע

לְדַעַת אֶבֶן עֶזְרָא

לד"י

לְדַעַת יוֹנָתָן

לד"ק

לְדַעַת קִמְחִי

לה"

לֵימָא הָכִי

לה"ה

לָמָּה הַדָּבָר דוֹמֶה

לז"

לָשׁוֹן זֶה

לז"א

לְזֹאת אָמַר

לי"

לְשָׁנָה יְתֵרָה

ליק"

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה

כ"ק

כָּל קְרָיָא

כ"ש

1 כָּל שֶׁכֵּן

2 כְּמוֹ שֶׁאָמַר

כ"ת

כְּבוֹד תִּפְאַרְתֶּךָ

כת"י

כֵּן תִּרְגֵם יוֹנָתָן

ל

Als Zahlzeichen 30, Zeichen des Dativ, hat auch vorgesetzt folgende Bedeutung: zu, für, wegen, auf, von, nach, sowohl, als 2c.

לֵת

ל"א

לָשׁוֹן אַחֵר

לָשׁוֹן אַשְׁכְּנַז

לא"א

לַאֲדוֹנִי אָבִי

ל"ג

לֵית גִּרְסָא

לָא גָּרְסִינַן

לצ״
לֹא צָרִיךְ

לק״
1 לָא קְרִי
2 לֹא קַשְׁיָא

לקמ״
לָא קָשֶׁה מִידֵי

לש״
1 לֹא שַׁיָּךְ
2 לֹא שְׁנוֹ

לשש״
לְשֵׁם שָׁמַיִם

לת״
לֹא תַעֲשֶׂה

מ״

Vor Haupt-, Eigenschafts- und Zeitwörtern: von, aus, seit; Zeichen des Comparativ; wegen, aus, halber; Zeichen der Verneinung; am Ende die 3. Pers. Pl. und nach י Plur. masc. Als Zahlzeichen 40.

מ״א
1 מִשְׁקַל אֶחָד
2 מִן אֶחָד
3 מִדְרָשׁ אַגָּדָה

מא״ד
מְאוֹר זָרוּעַ

מא״ל
מָאי אִיכָּא לְמֵימַר
מִנָּא אָמֵינָא לֵיהּ

מא״ס
מְאֵין סוֹף

מאר״זל
מַאֲמָר רַבּוֹתֵינוּ

מ״ב
מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית

מב״ו
מֶלֶךְ בָּשָׂר וָדָם

מב״יא
מַתָּן בְּסֵתֶר יִכְפֶּה אַף

מב״ס
מְנַחֵם בֶּן סָרוּק

מב״ת
מִנָּשִׁים בְּאֹהֶל תְּבֹרָךְ

מ״ג
מַחֲזוֹר גָּדוֹל
מְסוֹרָה גְדוֹלָה

מ״ד
1 מַאן דְּאָמַר
2 מָאי דִּכְתִיב
3 מַהוּ דְּתֵימָה

מד״א
מַה דְּאַתְּ אָמַר

מ״ה
1 מְאוֹר הַגּוֹלָה
2 מִשּׁוּם הָכִי
3 מִדַּת הָעוֹלָם
4 מִדַּת הַדִּין
5 מַלְאַךְ הַמָּוֶת
6 מַלְכֵי הָאוּמוֹת

מהר״אם
מוֹרֵנוּ הָרַב ר׳ אֵלִיָּהוּ מִזְרָחִי

מה״מ דת״ר
מְנָא הָנֵי מִילֵּי דְּתְנוּ רַבָּנָן

מהר״יל
מוֹרֵנוּ הָרַב ר׳ יַעֲקֹב לוֹטִי

מהר"ר מוהר"ר

מוֹרֵנוּ רַבֵּנוּ הָרַב רַבִּי

מהרש"ל

מוֹרֵנוּ הָרַב ר' שְׁלֹמֹה לוּרִיָא

מחז"ל

מַאֲמַר חֲכָמֵנוּ זַ"ל

מח"כ

מְשַׁלֵּם חֲצִי נֶזֶק

מחפ"ד

מִיתָא חָמֵשׁ פִּדְיוֹן זָרִים

מ"ט

1 מַה טַּעַם

2 מַעֲשִׂים טוֹבִים

3 מַזָּל טוֹב

מ"י

מְנָא יָדְעִינָן

מִלְחֲמוֹת יְהוָה

מ"כ

מַעֲלַת כְּבוֹדְךָ

מכב"י

מִי כָמוֹךָ בָּאֵלִים יְהוָה

מכ"ת

מַעֲלַת כְּבוֹד תִּפְאַרְתְּךָ

מ"ל

מְנָא לָן

מל"ה

מַלְכוּת הָרְשָׁעָה

מלה"ד

מָשָׁל לְמָה הַדָּבָר דּוֹמֶה

מ"מ

1 מִכָּל מָקוֹם

2 מַרְאֵה מָקוֹם

3 מַעֲשֵׂה מֶרְכָּבָה

4 מָאי מַשְׁמַע

ממ"ה

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים

מ"נ

מְנָא נַפְשָׁךְ

מנכל

מְנָא בְּפִקָא לָן

מנ"ש

מְשַׁלֵּם נֶזֶק שָׁלֵם

מ"ס

מַר סָבַר

מס"ה

מְסוֹרָה גְדוֹלָה

מס"ק

מְסוֹרָה קְטַנָּה

מ"ע

מִצְוֹת עֲשֵׂה

מְאוֹר עֵינַיִם

מע"ל

מֵעֵת לְעֵת

מעשי ביצי

מִגְדַּל עֹז שֵׁם יְהוָה בּוֹ יָרוּץ צַדִּיק וְנִשְׂגָּב

מע"ת

מַעֲלַת תִּפְאַרְתְּךָ

מ"פ

מְצַע פָּסוּק

מפר"ת

מְפָרֵשׁ רַבֵּנוּ תַּם

מ"צ

מוֹרֵה צֶדֶק

מצפ"ץ

Kabbalistisches Abkürzungszeichen.

נח"ש

נִדּוּי חֵרֶם שַׁמַּתָּא

נ"ט

נוֹתֵן טַעַם

נ"כ

נְבִיאִים כְּתוּבִים

נ"ל

נִזְכָּר לְמַעְלָה

2 נִרְאֶה לִי

3 נוּכַל לוֹמַר

4 נָפְקָא לָךְ

נ"מ

נָפְקָא מִנָּא

נ"נ

נַעֲשָׂה נְבֵלָה

נ"ע

נוּחוֹ עֵדֶן

נר"ו

נַטְרֵהּ רַחֲמָנָא וּפַרְקֵיהּ

נ"ש

נֶזֶק שָׁלוֹם

2 נְוֵה שָׁלוֹם

2 מַה שֶּׁלֹּא כֵן

מ"ת

1 מַתַּן תּוֹרָה

2 מִשְׁנֵה תּוֹרָה

3 מַכְחִישֵׁי תוֹרָה

נ

Als Zahlzeichen 50. Vor Zeitwörtern: das Passivum, im Fut. 1 Pers. pl. c., am Ende im Praet. dasselbe; am Ende der Haupt- und Eigenschaftswörter 3. Pers. pl. fem.

ן"

בֵּן

נ"א

1 נֻסְחָא אַחֲרִינָא

2 נָא אֲדֹנָי

נ"ב

נִכְתַּב בְּצִדּוֹ

נד"ח

נְגִינָה, דָּגֵשׁ, חִירֵק

נ"ח

נֵר חֲנוּכָּה

מ"ק

1 מִקְרָא קָדוֹשׁ

2 מוֹעֵד קָטוֹן

3 מִסְפַּר קָטוֹן

4 מַחֲזוֹר קָטוֹן

מ"ר

1 מִדְבָּר רַבָּא

2 מִדְרַשׁ רוּת

3 מוֹרַת רוּחַ

מר"ל

מַה רְצוֹנוֹ לוֹמַר

מרע"ה

מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם

מ"ש

1 מוֹצָאֵי שַׁבָּת

2 מִי שֶׁאָמַר

3 מָאי שְׁנָא

4 מָאי שְׁנָא

5 מֵאִיר שְׁפִירָה

מש"ה

מַהֲלַךְ שְׁבִילֵי הַדַּעַת

מש"כ

1 מַה שֶּׁכָּתוּב כָּאן

כשג״ז

כְּדָה שִׁפְחָה גוֹיָה זוֹנָה

כש״ר

כַּפְתָּלֵי שְׁבַע רָצוֹן

כ״ת

כְּתִינַת תּוֹרָה

כתב״ע

כּוּחָתוֹ תְּהֵא בְּגַן עֵדֶן

ס

Als Zahlzeichen 60.

1 סְתוּמָה
2 סִימָן

ס״א

1 סֵפֶר אַחֵר
2 סִבָּה אַחַת
3 סִימָן אַחֵר

ס״ג

סוֹף גְּמָרָא

ס״ד

1 סַלְקָא דַעְתָּךְ
2 סוֹף דָּבָר
3 סַעֲדָא דִשְׁמַיָּא

סד״א

סַלְקָא דַעְתָּךְ אָמֵינָא

ס״ה

סַם הַמָּוֶת
סָךְ הַכֹּל

סה״ב

סֵפֶר הַבָּהִיר

סה״ז

סֵפֶר הַזּוֹהַר

ס״ח

סַם חַיִּים

ס״י

סֵפֶר יְצִירָה

ס״ל

סְבִירָה לֵיהּ

סמ״ סמג

סֵפֶר מִצְוֹת גָּדוֹל

סמ״י

סֵפֶר מִלְחֲמוֹת יְהוָה

סמ״ק

סֵפֶר מִצְוֹת קָטוֹן

ס״ס

1 סוֹף סוֹף
2 סְפֵק סְפֵיקָא

ס״ע

סֵדֶר עוֹלָם

ס״פ

1 סוֹף פָּסוּק
2 סוֹף פֶּרֶק

ספ״ק

סוֹף פֶּרֶק קַמָּא

ס״ר

סִבָּה רִאשׁוֹנָה

סר״נך

סְמִיכוּת, רִבּוּי, נְקֵבָה, כִּנּוּי

סש״ר

סֵפֶר שְׁמוֹת רַבָּה

ס״ת

1 סֵפֶר תּוֹרָה
2 סִתְרֵי תוֹרָה
3 סֵפֶר תְּרוּמָה
4 סוֹף תֵּיבָה

סת״ר

סוֹף, תָּוֶךְ, רֹאשׁ

עי"ט

עֶרֶב יוֹם טוֹב

עי"מ

עַל יְדֵי מוּקְדָם

ע"כ

1 עַל כֵּן

2 עַד כָּאן

3 עֲבוֹדַת כוֹכָבִים

4 עַל כָּרְחוֹ

עכ"ד

1 עַד כָּאן דְּבָרָיו

2 עַל כָּלָא דָא

עכו"ם

עוֹבְדֵי כוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת

עכ"ז

עִם כָּל זֶה

עכ"ל

עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ

עכ"פ

2 עַל כָּל פָּנִים

2 עַד כָּאן פֵּרוּשׁוֹ

ע"ל

עַל דֶּרֶךְ שָׁלוֹם

ע"ה

1 עָלָיו הַשָּׁלוֹם

2 עִנְיָן הַזֶּה

3 עוֹלָם הַזֶּה

4 עוֹלָם הַנְּפָשׁוֹת

5 עֵין הַקּוֹרֵא

6 עַם הָאָרֶץ

עוה"ב עה"ב

עוֹלָם הַבָּא

עוה"ז עה"ז

עוֹלָם הַזֶּה

ע"ז

1 עֲבוֹדָה זָרָה

2 עַל זֶה

3 עִם זֶה

עז"א

עַל זֶה אָמַר

עז"כ

עַל זֶה כְּאָמַר

ע"י

1 עַל יְדֵי

2 עֵין יַעֲקֹב

ע"

Als Zahlzeichen 70.

עָמוּד

ע"ת

1 עִנְיָן אֶחָד

2 עֲבוֹדַת אֱלִילִים

עאכ"ו

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה

ע"ג

עַל גַּב, עַלגַּבֵּי

ע"ד

1 עַל דֶּרֶךְ

2 עַל דְּבַר

3 עַל דָּא

4 עֲנִיּוּת דַּעְתִּי

עד"ה

עַל דֶּרֶךְ הָאֱמֶת

עד"ז

עַל דְּבַר זֶה

עד"ם

1 עַל דֶּרֶךְ מָשָׁל

2 עַל דְּבַר מָה

ע"דש

עַיין לְעֵיל

עמ̈

1 עַל מְנָא

2 עַל מִשְׁקָל

3 עַל מְשָׁקָךְ

4 עֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת

עמ̈א

עַל מִשְׁקָל אַחֵר

עמ̈י עש̈ו

עֶזְרִי מֵעִם יְהוָֹה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

עכ̈ג

עֵדֶן נָהָר גַּן

עכ̈ל

עָנְיָן בִּזְכַּר לְמַעְלָה

ע̈ס

1 עֵט סוֹפֵר

2 עֶשֶׂר סְפִירוֹת

ע̈ע

עֶבֶד עִבְרִי

עע̈א

עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת אֱלִילִים

עע̈ז

עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה

ע̈פ

1 עַל פִּי

2 עֲשֶׂרֶת פְּעָמִים

ע̈צ

עַל צַד

ע̈ק

עוֹד קָשֶׁה

עק̈ל

עוֹד קָשֶׁת לִי

ע̈ש

1 עֶרֶב שַׁבָּת

2 עַיִן שָׁם

3 עִם שָׁלוֹם

4 עַל שֵׁם

5 עוֹד שָׁם

עש̈ה

עַל שְׁמַע הַפָּסוּק

עש̈ן

עוֹלָם, שָׁנָה, נֶפֶשׁ

פ̈

Als Zahlzeichen 80.

1 פֶּרֶק

2 פַּעַם

3 פָּסוּק

4 פֵּרֵשׁ

5 פָּרָשָׁה

6 פְּתוּחָה

7 פְּלֹנִי

פ̈א

1 פֵּירוּשׁ אַחֵר

2 פִּרְקֵי אָבוֹת

3 פַּעַם אַחֶרֶת

פא̈פ

פֶּה אֶל פֶּה

פ̈ג

פְּלוּגְתָּא גְדוֹלָה

פגי̈כ

פּוֹרֵץ גָּדֵר יִשְּׁכֶנּוּ נָחָשׁ

פ̈ד

1 פַּתַח דְּסִפְרָא

2 פִּסְקָא דְסִפְרָא

פ̈ה

פָּסוּק הוּא

פֵּרוּשׁ הַקּוֹנְטְרֵיס

פכ̈צ

פֶּרֶק כֵּצַד צוֹלִין

קְהִלַּת יַעֲקֹב

ק״ל

1 קַיְימָא לָן
2 קָשֶׁה לִי
3 קַל לְהָבִין

קמ״ל הקמ״ל

קָא מַשְׁמַע לָן

קס״ד

קָא סַלְקָא דַעְתָּךְ

ק״ק

קְהִלָּה קְדוֹשָׁה

קק״ק

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ

קרו״בץ

קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה
בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים
(קְרֶבוֹת)

ק״ש

קְרִיאַת שְׁמַע

קש״ה

קְרָא שְׁנָא הַלְכָא

צ״

Als Zahlzeichen 90.

צא״ל

צָרִיךְ אַתָּה לוֹמַר

צל״ע

צָרִיךְ לוֹ עִיּוּן

צ״ע

צָרִיךְ עִיּוּן

ק״

Als Zahlzeichen 100.

1 קְרִי
2 קָשֶׁה
3 קַמָּא

קאמ״ל

קָא מַשְׁמַע לָן

קב״ה

קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא

ק״ג

קְהִלָּה גְדוֹלָה

ק״ו

קַל וָחוֹמֶר

ק״י

פ״ס

פְּתוּחָה סְתוּמָה

פ״פ

פִּתְחוֹן פֶּה

פ״ק

פֶּרֶק קַמָּא
פֵּירֵשׁ קוֹנְטְרֵיס

פרד״ס

״פְּשַׁט ״רֶמֶז ״דְּרוּשׁ ״סוֹד
Die vier Arten der Schrifterklärung.

פרד״ק

פֵּירוּשׁ רַבִּי דָוִד קִמְחִי

פר״ח

פֵּירוּשׁ ר׳ חֲנַנְאֵל

פרש״י

פֵּירוּשׁ רַבִּי שְׁלֹמֹה יַרְחִי

פר״ת

פֵּירוּשׁ רַבֵּינוּ תָּם

פת״ל

פֶּן תִּמְצָא לוֹמַר

ר

Als Zahlzeichen 200.

ר"

רַב, רִבִּי, רַבִּי, רַבָּן

1 רַבִּי אֱלִיעֶזֶר

2 רַב אָמַר

רא"בד

ר' אַבְרָהָם בַּר דִּיאוֹר

רא"ביה

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בַּר יוֹסֵי הַגְּלִילִי

רא"בע

רַבִּי אַבֶן עֶזְרָא

ר"בים

רַבִּים קָמִים עָלַי Ps. 3,2.

Dieses רַבִּים soll bedeuten:

רוֹמִיִּים Römer

בַּבְלִיִּים Babylonier

יְוָנִים Griechen

מָדִים Medier

רבש"ע

רִבּוֹן שֶׁל עוֹלָם

ר"ג

1 רֵישׁ גְּמָרָא

2 רַבָּן גַּמְלִיאֵל

3 רַבֵּנוּ גֵּרְשׁוֹם

ר"ד

1 רִבּוֹנֵי דְעָלְמָא

2 רֵאשִׁית דָּבָר

רד"ק

רַבִּי דָּוִד קִמְחִי

ר"ה

1 רֹאשׁ הַשָּׁנָה

2 רִבּוֹן הָעוֹלָם

3 רְשׁוּת הָרַבִּים

רה"י

רְשׁוּת הַיָּחִיד

רז"ל

רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה

ר"ח

1 רֹאשׁ חֹדֶשׁ

2 רֵאשִׁית חָכְמָה

3 רַב חִסְדָּא

רחו"ל

רַב חַיִּים וְשָׁלוֹם

ר"י

1 ר' יוֹסֵי, ר' יְהוּדָה, ר' יִשְׁמָעֵאל

2 רֹאשׁ יְשִׁיבָה

ריב"א

ר' יַעֲקֹב בֶּן אֱלִיעֶזֶר

ריב"ג

ר' יוֹסֵף בֶּן גּוֹרִיוֹן

ריב"ז

רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכָּאי

ריב"ל

ר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי

ריב"ם

ר' יוֹסֵף בַּר מֵאִיר

ריב"ן

רַבִּי יִצְחָק בַּר נָתָן

ריב"ש

ר' יִצְחָק בַּר שֵׁשֶׁת

רי"ה

ר' יַנָּאי הַכֹּהֵן

ר' יְהוּדָה חַיָּיט

ריט"בא

ר' יוֹם טוֹב בַּר אַבְרָהָם יוֹסִיפוּ לָךְ

1 רַבִּי שְׁלֹמֹה יַרְחִי
2 רֹאשׁ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל

רשל״ע
רִבּוֹן שֶׁל עוֹלָם

ר״ת
1 רָאשֵׁי תֵּיבוֹת
2 רַבֵּינוּ תָּם

ש
Als Zahlzeichen 300, am Anfange soviel als אֲשֶׁר

שַׁעַר

ש״א
שׁוּם אִתְּתָא

שאל״כ
שֶׁאִם לֹא כֵן

ש״ב
שְׁאֵר בְּשָׂרִי

שב״כ
שׁוּם בַּר נַשׁ

שבע״פ
שֶׁבְּעַל פֶּה

ר׳ מֹשֶׁה כֹּהֵן

ר״ע
רַבִּי עֲקִיבָה

רע״ה
רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם

ר״פ
1 רֹאשׁ פָּסוּק
2 רֹאשׁ פֶּרֶק

רש
רַבָּן שִׁמְעוֹן

רשב״א
1 ר׳ שְׁלֹמֹה בֶּן אַדְרֶת
2 רַבֵּינוּ שִׁמְעוֹן בֶּן אַבְרָהָם

רשב״ג
רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל

רשב״י
ר׳ שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי

רש״ט
רַבִּי שֵׁם טוֹב
ר׳ שִׁמְעוֹן בֶּן מֵאִיר

רש״י

רי״נ
ר׳ יַעֲקֹב נַקְדָן

ר״ל
1 רוֹצֶה לוֹמַר
2 רָאוּי לְתַקֵּן
3 רֵישׁ לָקִישׁ
4 רַבִּי לֵוִי

רלב״ג
רַבִּי לֵוִי בֶּן גֵּרְשׁוֹם

ר״מ
1 ר׳ מֵאִיר
2 רַעְיָא מְהֵימְנָא
3 רֵישׁ מְתִיבְתָּא

רמב״ם
ר׳ מֹשֶׁה בַּר מַיְמוֹנִי

רמ״א
ר׳ מֵאִיר אוֹמֵר

רמב״ן
1 ר׳ מֹשֶׁה בַּר נַחְמָן
2 ר׳ מֵאִיר בַּר נָתָן

רמ״ח
ר׳ מֹשֶׁה חַזָּן

רמ״ך

ש"ס
שִׁשָּׁה סְדָרִים

שס"ה
365 Gebote.

ש"ע
1 שְׁמִינִי עֲצֶרֶת
2 שֶׁל עוֹלָם
3 שֻׁלְחָן עָרוּךְ

שעה"זל
שָׁחוֹר עַל הַלָּבָן זֵכֶר לְחֻרְבָּן

ש"פ
שָׁוֶה פְּרוּטָה

ש"צ
שְׁלִיחַ צִבּוּר

שצ"ם חנכ"ל
שַׁבְּתַאי Saturn
צֶדֶק Jupiter
מַאְדִים Mars
חַמָּה Sonne
נֹגַהּ Venus
כּוֹכָב Merkur
לְבָנָה Mond

שֶׁיִּחְיֶה נֶצַח

ש"ל
2 שְׁלוֹמָה לוּרְיָא
2 שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
3 שַׁיָּיךְ לְעֵיל

שלי"ט שליט"א
שֶׁיִּחְיֶה לְיָמִים טוֹבִים אָמֵן

של"ש
שָׁלוֹם לְךָ שָׁלוֹם

ש"מ
1 שְׁמַע מִנָּא
2 שֵׁם מְפוֹרָשׁ
3 שֻׁלְחָן מְלָכִים

שמ"ע
1 שַׁחֲרִית מִנְחָה עַרְבִית
2 שַׁדַּי מֶלֶךְ עוֹלָם
3 שְׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם

ש"נ
שֶׁיִּחְיֶה נֶצַח

שנ"ב
שֶׁהַכֹּל נִהְיֶה בִּדְבָרוֹ

ש"ג
שֶׁל גּוֹיִם

ש"ד
1 שֹׁרֶשׁ דָּבָר
2 שְׁפִיכוּת דָּמִים

ש"ה
שַׁלְשֶׁלֶת הַקַּבָּלָה

ש"ו
שְׁתִי וָעֵרֶב

שו"ם
שפייר ווירמש מענץ
Speier, Worms, Mainz.

ש"ח
שִׂנְאַת חִנָּם

ש"ט
שֵׁם טוֹב

שיב"ה
שְׁתִיקָה יָפָה בִּשְׁעַת הַתְּפִלָּה

שילנ"ע
שֵׁם, יֶפֶת, לֶמֶךְ, נֹחַ, עֵבֶר

שי"נ

2 תְּהִלָּה לָאֵל
3 תְּרֵי לְשׁוֹנֵי
4 תִּרְצָה לֵידַע

תלת
תְּהִלָּה לָאֵל חַי

תמ"
תְּבֹרַךְ מִנָּשִׁים

תמ"כ
תְּהִי מְנוּחָתוֹ כָּבוֹד

תמכעוכי
תְּהִי מִיתָתוֹ כַּפָּרָה עָלָיו וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

תנבעא
תְּהִי נַפְשׁוֹ בְּגַן עֵדֶן אָמֵן

תנ"ה
תַּנְיָא נָמֵי הָכִי

תנ"ך
תּוֹרַת נְבִיאִים כְּתוּבִים

תנצב"ה
תְּהִי נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים

תס
תִּקּוּן סוֹפְרִים

תע
1 תְּרֵי עָשָׂר
2 תְּפִלַּת עַרְבִית
3 תּוֹרַת עוֹלָה

תעב

תב"כ כב"כ
תְּפִלָּה בְּלֹא כַוָּנָה כְּגוּף בְּלֹא נְשָׁמָה

תג"
1 תְּנוּעָה גְדוֹלָה
2 תְּקִיעָה גְדוֹלָה

תה
1 תְּקוּמַת הַמֵּתִים
2 תְּפִלַּת הַדֶּרֶךְ

תיב"ב
תִּפָּנֶה וְתִתְכּוֹנֵן בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ

תושלבע
תַּם וְנִשְׁלַם שֶׁבַח לָאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם

תח
1 תַּלְמִיד חָכָם
2 תָּא חֲזֵי

תי"
תַּרְגּוּם יְרוּשַׁלְמִי

תיק"
תִּשְׁבִּי יְתָרֵץ קֻשְׁיוֹת וּבַעֲיוֹת

תכ
תּוֹרַת כֹּהֲנִים

תל"
1 תַּלְמוּד לוֹמַר

שו"ר
1 שְׁמוֹת רַבָּא
2 שֵׁם רַע
3 שָׁלוֹם רָב

שו"רי
שֵׁם רְשָׁעִים יִרְקָב

שש"
1 שֵׁם שָׁמַיִם
2 שְׁמוּאֵל שׁוֹלָם

שת"
1 שְׁלָמָא תְּנִיָּנָא
2 שְׁמָא תֵּימָא
3 שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה
4 שַׁעַת תְּפִלָּה

ת

Als Zahlzeichen 400; vor und nach Verben die 2. Person; am Ende nach ן Plur. fem., nach ַ Constr. fem.

תא"
1 תַּרְדּוּם אָחֵר
2 תַּרְגּוּם אוֹנְקְלוֹס

תא"מ
תְּהִלִּים אִיּוֹב מִשְׁלֵי

תב"
תִּשְׁעָה בְּאָב

צֶמַח

תשר״ת תש״ת תר״ת
תְּקִיעָה, שְׁבָרִים,
תְּקִיעָה תְּרוּעָה

ת״ת
תַּלְמוּד תּוֹרָה
תַּלְמִיד תּוֹרָה

תְּהוֹם רַבָּה

תש״
תָּא שְׁמַע

תשב״עפ
תּוֹרָה שֶׁבַּעַל פֶּה

תשב״ץ
תְּשׁוּבוֹת שִׁמְעוֹן בַּר

תָּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה

תק
1 תְּנוּעָה קְטַנָּה
2 תְּקִיעָה קְטַנָּה
3 תַּנָּא קַמָּא

תר
תָּנוּ רַבָּנָן

Druckfehler.

Wegen der Entfernung des Verfassers vom Druckorte haben sich, namentlich in der Interpunktion und in der Vertauschung einiger m. mit f., manche Druckfehler eingeschlichen, die aber der Brauchbarkeit des Werkes durchaus nichts schaden, und meistens hier verzeichnet sind.

Seite 1 Zeile 2 v. o. lies f. statt m.
— 2 — 3 v. o. l. אֲבַל st. אֲבָל
— 2 — 7 v. u. l. מְסַמְּאָ st. מַסְמָא
— 3 — 7 v. u. l. אֱגוֹד st. אֱגוֹז
— 3b — 4 v. u. l. אַגַּר st. אֲגַר
— 4b — 7 v. u. l. אִזְדַּקּוֹר st. אִזְדַקּוֹר
— 7 — 6 v. u. l. אַיָּל st. אַיָל
— 7 — 12 v. o. l. אַכְוַרְנְקָא st. אַכְּוַרְנְקָא

Dergleichen augenfällige Druckfehler, so wie ausgesprungene Vokale z. B. S. 51 l. זְמַרְגְּדִין f. זְמַרְגַּדִין, wird der verehrliche Leser, wenn sie auch nicht alle verzeichnet stehen, gefälligst selbst verbessern.

Seite 9 Zeile 14 v. u. setze nach mus. Instrument: Klageweib.
— 11 fehlen einige Dagesch.
— 11 Zeile 3 v. u. l. אֲמָנַת st. אֲמָנֶת
— 11b — 2 v. o. l. מְשָׁל st. טָשָׁל
— 14 — 10 v. u. l. m. st. f.
— 17 — 1 v. o. l. Knaben st. Knabe.
— 21b — 1 v. o. l. אֲרַךְ st. אָרַךְ
— 25 — 8 v. o. l. בַּד st. בַּה
— 27 — 14 v. o. l. בֵּת st. בַּת
— 28 — 14 v. u. l. בֵּן st. בַּן
— 29b — 3 v. u. l. m. st. f.
— 32b — 8 v. o. l. m. st. f.

Seite 36b — 10 v. o. l. גְּוִיָּה st. גויה
— 36b — 4 v. u. l. גזר פּטיך st. גזר פּטיג
— 45b — 3 v. o. l. דְּרוֹשׁ st. דושׁו
— 46b — 6 v. u. l. דכורו st. רודכו
— 47 — 11 v. u. l. m. st. f.
— 49b — 2 v. u. l. m. st. f.
— 52 — 14 v. u. l. מהדורה st. מהדודה
— 55 — 14 v. u. l. חובה st. חוכה
— 62 — 9 v. u. l. חוֹטֶף st. חֹוטֶף
— 63 — 1 v. u. l. m. st. f.
— 63 — 6 v. u. l. חנך st. ככך
— 64 — 5 v. u. l. erlösen st. erlösen.
— 64 — 13 v. u. l. חַל st. חל
— 73 — 1 v. u. l. טִלֵּל st. טלל
— 78b — 15 v. u. l. יַבֶּלֶת st. יבלת
— 80 — 13 v. o. streiche das Wörtchen: wie
— 92b — 3 v. o. l. בית אל st. כית אל
— 100 — 14 v. o. l. מַכְבֵּר st. מַכְבֵּד
— 111 — 6 v. o. l. כָּגִיד st. כָּגִיר
— 112 — 14 v. u. l. כחשׁת st. כחשׁא

Von Seite 113 an kommt zuweilen neben dem _ noch ein . vor, welches man gefälligst streiche.

S.128b Zeile 7 v. u. l. זלדקן st. ולדקן
— 129 — 1 v. o. l. עֲבֵר st. עֲבַר
— 130 — 2 v. o. l. עוֹשֵׁן st. עוֹשֵׁן
— 166 — 4 v. o. l. קַנְדָּלָא st. קַנְדָלָא
— 169 — 7 v. o. l. קַפְטָק st. קַפְטָק
— 183 — 2 v. u. l. שַׁד st. שַׁד
— 191 — 12 v. u. l. שְׁפַת st. שַׁפַּת
— 192 — 7 v. o. l. שְׁרֵי st. שֵׁרֵי
— 197 — 5. v. o. l. m. st. f.
— 293 — 1 v. o. l. Gemara st. Gamara.
— 203 — 10 v. u. l. זְרָעִים st. זְרָעֶם
— 218 — 9 v. o. l. כְּקַפֵּי st. כְּקַפֵּי
— 224 — 4 v. o. l. אַתָּה st. אַתָּה
— 224 — 4 v. o. l. הַקָּדוֹשׁ st. הַקָּרוֹת

Nach den kurzen Vokalen – und _ wurde, wenn sie für die ihnen verwandten langen ו und י standen, natürlich kein **Dagesch forte** gesetzt.

Nachtrag

zum

Leschon Rabbanan,

enthaltend

Zusätze und Verbesserungen.

(Ein † will sagen, daß nur noch eine neue Bedeutung des Wortes angegeben wird.)

א

אבוב † Flöte.
אגב † (die Oberfläche) neben, bei, bei Gelegenheit.
אגדה (Erzählung, Sage) erzählen, eröffnen, mittheilen.
אגירסין † wild, ländlich.
אדהקי zugleich, inzwischen.
אדקי dann, damals, zur selbigen Zeit.
אֶדיוֹט Unverständiger, Gemeiner.
אָדוֹם Mars (Planet, der Röthliche.
אורשי schreien.
ארל Grundsatz, Prinzip.
אורקסין wie אברקין lange und weite Hosen.
אושא † Fundament.
אז dann.
אֶיזגדין † Apostel.
אח † flicken.
אחמות Wärme, Temperament, Naturprozeß.
אחמתא † Schrein.
איטם † Ziel.
אי † dann, ei! (interrog.)
אידא wer, was.
אֵילך weiter.
אין סוף Innerstes Wesen der Gottheit.
אין אין Nichtsein, Mangel.
איריא vorbringen als Beweis (von אייר Licht verbreiten lehren.)
אישות Wesenheit, Individuatio.
אכאטים statt אכאטים.
אכמות † schwarz.
אליא—אליית Elegie, Klaglied, Wehklage.
אלקון Durchmesser, Querlinie.

אם † Finger.
אמידא meßbar, schätzbar.
ארכי Kauf, schriftlicher Vertrag.
אנגרון † Kohlbrühe.
אנדריאנטוס Standbild eines Menschen.
אנטל † Wassereimer.
אנכיך = אנך † Onix.
אנס † Onus.
אנסיגרון Brühe von jedem Gemüse.
אנפילי bauchige, enghalsige Flasche.
אסטטיבה † Ausruhort der Reisenden.
אסטליסטקין Sessel, daß der Sitzende wie stehend aussieht.
אסטס = איסטיס.
אסטרט Gelag.
אסל † Span, Streichholz.
אספתי † Schwert, Weberinstrument.
אסקפא Ziel.
אסקוטא **Scutum**, Schild.
אפיא † Verstand.
אפובלסמון **Opobalsamum**, Baumbalsam.
אפילו † obschon.
אפן Rad, Art, Form.
אפסטקין Pistazie.
אפסניון † **Opsonium**, Zugemüse, Nebenspeise.
אפוכי oder איפוכי gr. Epoche, Abschnitt, Abschluß, Abrechnung (Vergebung).
אצטבא Bank.
אצל † schneiden, sondern, emaniren, aus- und einfließen.
אצלוארת Ausfluß, Offenbarung.
אצטדייא Renn- und Laufbahn.
אצטלא—אצטלון **Stola**, Oberkleid.
ארב † Schiff.
ארגון Purpur.
ארכיליסטוס † Scholastiker.
ארנון † Urne.
אשד † vergießen.
(שמד) אשמדאי—אשמדי **Asmodi**, eigentlich Verwüster, Liebesteufel, welcher die Männer **Sara's**, der Tochter **Raguel's**, tödtete, König der Dämonen.
אשפיזא **Hospitium**, Wirthshaus, Herberge.
אשרשיפא Bank.
אתניה **Asinus**, Esel.

ב

בהיר hell, klar, Klarheit.
בהק † erleuchten, verklären (daher מובהק der Erleuchtete).
בחר scheiden.
בלי Nichtsein.
בלניך Ort, wo gebadet wird.

בליתא — בזלעיתא (Blotta) Motte, Schabe.
בסים Essig.
בקר pflügen.
ברבר Barbar.
בריא gesund.
בריא Geschöpf.
בריאה Schöpfung.
בריתא Entscheidung (s. S. **212**).
ברכייר † bearmt, mit Armen versehen.
ברהדיא eine Art Sperber.
בריון † Taugenichts, leerer Mensch.

ג.

גב † Seite.
גב † über, von.
גבואת (אנשי גבואת) Leute vom Lande.
גבר Vater.
גדול Wachsthum, Größe.
גזוזטרא — גזוזטרא — גזוזטא Gallerie, Altan.
גזרה † Schnitt, Zuschnitt.
גלגול Umwälzung.
גלגל Kugel, Kreis.
גלד † gelidus, kalt sein.
גלל Stein.
גלים Kleid.
גלי Pforte.
גמא sehnen.
גן (גנה) schlafen.
גרדום Grad, Stufe.
גרזם Lupine, Wolfs-Feigbohne.
גשם leiblich.

ד.

דבר † Wort, Rede.
דבר Feld.
דויל Arbeit.
דו zwei.
דיוטא Gemächerreihe.
דיוטא Diaeta, Stockwerk.
דיטרוטין—דיוטריטא Diareta, Diaretum, köstlich gearbeitete gläserne Becher.
דימוסין warme Bäder.
דיותק Nachbarschaft.
דמיון Bild, Erscheinung, Bildung, Einbildung.
דמיוני bildend, bildlich, bilderisch.
דמם schweigen, harren.
דן rechnen.
דנקנה Urbild Gottes.
דסתדר s. סודר.
דסקא † Felleisen, Ledersack.
דעדק zerstieben.
דעדקיא das Dünne.
דקדוק † Grammatik.
דקור † Ein Befehlshaber über **10** Reiter.
דרבניא (דרבן) Wächter.
דרוש die im Gesetze der Ge-

schöpfe und der Schöpfung liegende sittliche Allegorie.

ה

הגדות Legende.
הגמון † Erzbischof.
הדרולים (אדרבלים) Hydrautus, Wasserflöte.
הדרפוני ein bitteres Kraut.
הילכתא (הלכה) s. S. 214. XVI.
המנית Humanus, leutselig, menschenfreundlich.
המירוס Homeros N. P.
הרגש empfinden, Empfindung.
הרגשא Sinn, Empfindung.

ז

זבזגא Handelsplatz.
זג grade.
זגא vermehren, zunehmen.
זכגבילה Sandelholz.
זתום st. זתוס.

ח

חב schulden, Schuld.
חטיבא Auszeichnung.
חלילה Umwendung, Runde.
חמד Schönheit, Güte.
חמץ † sauer werden.
חפושית Skorpion.

חשב Urgedanke, Ideenwelt der Schöpfung.

ט

טיבה Lernen.
טבל † färben, waschen.
טבילה Taufe, Waschung.
טז beschneiden.
טיידן Beschneider.
טנבורא Tambura, Trommel.
טיני (פסיסני) Tisana, Gerstentrank.
טעם † Tonzeichen.
טפסר Herzog, Anführer, Vorgesetzter.
טרטות Krümmung.
טרף † Schwelle.
טרפסיטים † Wechslertisch.
טרסקל Korb.
טרופא — טריס würfelförmige Fleischstücke vom Schwanze des Triton.

י

יחס † Adel, Würde.
יפתרא eine mit Figuren bezeichnete Pergamentrolle.
יצרהרע das böse Grundwesen, daraus Samuel, Satan und alle bösen Geister hervorgingen.
ירקות Blätter (des Buches).

ישׁ das Wirkliche, Wesentliche.
ישׁיבה Universität.

כ

כאן da hier.
כבע Ueberzug, Ziehe.
כבר † obschon.
כבשׁ verdunkeln, betrüben.
ככב Stern.
ככבי לכת Planeten, Wandelstern.
ככבי שׁבת Fixsterne.
כוונה Andacht.
כך mit vorhergehendem ל darum, mit לְ daher.
כלל † sammelnd.
כלה Vorhang.
כלי Werkzeug.
כליא † Hode.
כרכים † Bollwerk.
כורמיזא † Faust.
כרע schwanken, dazwischen kommen, vermitteln.

ל

לאן wohin.
לדנא = לְוַדְנָא †
לטס † = לְטוֹס.
לטרים l. לטריס Laterensis.
ליל † weiblicher Satan, Schlange.
לימצא Limax, Erdschnecke.

מ

מאין woher.
מאמוס Mimus, Schauspieler.
מגמגם † lispeln, raunen.
מגמה Begierde, Verlangen, Absicht.
מדה Maß, Eigenschaft, Sapphirroth.
מודיות Modius, ein römisches Getreidmaß von 20 Pfund.
מדר mit einer Verbindung von Lehm oder Letten überziehen.
מדרשׁ Erklärung, Auslegung, Predigt.
מהר Morgengabe, Verschreibung, Heirath.
מזלתא = מזל † Zodiacus.
מחן versuchen, probiren.
מוי Wasser.
מטר = מטריך Matrix.
מך aussaugen, mindern.
מכן = מכני Machina.
מכר überlisten, betrügen.
מלח salzen.
מלך besitzen, regieren.
מילתא Sache.
ממלל Wort, Rede.
מיליתן Milesia (lana), milesische Wolle.
ממקנא Mimicus, sich unanständig benehmen.
ממשׁ festes Wesen, das Greifbare.

מסס Kropf, Magen.
מסר Ueberlieferung.
מציאות Sein, Wesenheit, Substanz, Essenz.
מצוה † Pflichterfüllung.
מצטיכי Mastiche, Mastix, balsamisches Harz.
מרג ausfahren.
מרגל † Perle.
מורגש sinnlich, empfindlich.
מרגריתא Margarita, Perle.
מרח munter, rührig, muthwillig.
מרכבה (Wagen) Rabb. die Gesammtheit der geistigen Geschöpfstufen mit dem sie haltenden gemeinsamen Weltleben.
מרכס abhanden kommen.
מרוס Morus, dumm, abgeschmackt.
מרמרא und מרמרין Marmor.
מורשא = מורסא Blatter, Blase.
מרעט st. מרצט †
מרר vorüberziehen, gehen.
משך † halten, festhalten.
משקלת † Gewichte.
משתתא † Gewebe.
מתח † messen.
מתן † Lohn.

נ

נגר Schiffer,
נהה wehklagen, versammeln.
נימוס Name.
נסיון Versuchung, Prüfung.
נפרץ Steckrübe.
נקב Loch, Höhlung, Oeffnung.

ס

סבני = סבן Sabanum.
סדר † Reihe.
סוג Genus, Art, Species, Geschlecht.
סטן Gegner, Feind, Satan.
סטרומטין Stromata, bunte Teppiche.
סטורניא Saturn.
סליים † Sandalen.
סמך † Handauflegen.
סמיסרקון † l. halb statt ganz seiden.
סנדל ein Fisch.
סנדלר Sandalenverkäufer.
ספג büßen, zahlen.
סיקריקין † Bambuszucker (Tabaschir.
סריקאריס Sericarius, Seidenweber.
ספירות Zählungen (kabb.) folgende **10** Eigenschaften Gottes: **1.** Bina Verstand, **2.** Chochmah Weisheit, **3.** Chesed Güte, Gnade, **4.** Geburah Allmacht, **5.** Tifereth Herrlichkeit, **6.** Nazach Sieg, **7.** Hod Preis, **8.** Jesod

Grundfeste, 9. Malkuth Königreich, 10. Ensoph Unendlichkeit.

ע

עיון Betrachtung.
עילין Füllen.
עמודים Columnen, Seiten.
ענק Halskette, Geschmeide.
עצה † Erbsenstroh.
עצם Wesen.
עתיד dereinst.

פ

פגם Pegmae, Schaugerüste.
פגיון Pigio, kurzer Degen, Dolch.
פודגריס Podagrist.
פולא Pulla, junges Huhn.
פוסטא Fossa, Grube.
פזם singen.
פזמון rhythmischer Gesang.
פח † leer.
פליון Pileum, Kappe, Mütze.
פלטינין Palatini, Hofleute des Kaisers.
פליום st. פליוס.
פלוסין Pelusium.
פמנליא Binde, Unterhosen.
פן hinsehen, Rücksichtnehmen, wandeln.
פן Vorderseite.
פנטירי Pantherinus, Pantherstein.
פסק Abtheilung.
פסקינוס = פסק Fischteich.
פעא wehen, verbreiten, hervorschwitzen.
פעל Wirkung, Verrichtung.
פקס Phycos, Fäbermoos.
פרד Trennung.
פרסא † 4 Meilen.
פרסכלא Periscelis, Schenkelband.
פרץ † schlecht.
פשוט nackter buchstäblicher Sinn, Erklärung.
פשלית Taselus, türkische Bohnen.
פשפש kleines Zimmer.
פתין † Schlange.

צ

צבע untertauchen, waschen.
צדיק Planet, Jupiter.

ק

קבל † überkommen, überliefern.
קבר Ast voll Früchte.
קדד verneigen, verehren.
קוטב Thürangel, Centrum.
קטלון Castellum, befestigter Ort.
קיטון kleines Gemach.

קל וחמר Vom Leichten aufs Schwere schließen.
קילא = קילין Zelle, Kammer, kleines Zimmer.
קלוב Stahl, Mordstahl.
קלבין = קלבוס **Colobium**, Unterkleid ohne Aermel.
קליפות die zerbrochenen Schalen, Schlacken. — Theile der untergegangenen Urwelt, die bösen Saphiroth.
קילור = קילורות.
קלר = קילורין.
קלת Handkörbchen in Form einer Lilie.
קמט bestimmen.
קמליא † Trinkgeschirr.
קנטר Strafreden.
קנטרס Kommentar, Buch.
קסריזן = קסריזא.
קפא † sauer werden.
קקל **Kaucalis**, Gemüse.
קרדוי Kurden.
קרטס † Schuldverschreibung.
קורמין Kräuter.
קרייס **Cerium**, Leder.

ר

רהיט Läufer.
רהטין Kanäle.
רויה Tränkung, Sättigung.
רידיא = s. רדיא.
ריש Haupt, Scheitel, Oberhaupt.
רמץ Blitz, Donner.
רמתיקוס = s. ריומטיקוס.
רפסתא Bruch, Riß.
רקיע himmlisch.
רשימה Spur.

ש

שבב zerstücken, zerstreuen, daher שבבים abgeriebene Stückchen.
שובר Quittung, Wechsel.
שבישא † Rebe.
שלים Vollkommenheit.
שמשת Fenster, Schießscharte, Zwielicht.
שמרגדין Smaragd, überhaupt aber alle grünen Edelsteine.
שנה † erörtern.
שף schaben, glätten.
שרת Dienst, Kondition.

ת

תבונה Einsicht, Klugheit.
תברא rabb. Einwurf, Gegenfrage.
תגר handeln, Handelschaft treiben.
תרין † Schlafgemach.
תלי Sternbild des Drachen.
לשן תליתאי verleumden.
תמכה † Endivie.

תסברות = f. תסוור.
תוסקפא (סקף) Ursache, Gelegenheit.
תרכוס eine Thierhaut, ein Fell.
תורפיתא = f. תרף Turpis.
תשמיש Coitus.

☞ Die Vokalisation wurde bei dem Nachtrage weggelassen, weil sich im Drucke oft so sinnstörende Fehler einschleichen, daß die aufzusuchenden Wörter ohne dieselbe leichter zu finden sein werden.

So streiche man gefälligst Seite 208 unter dem Worte מסכת die ganz falsch gesetzten Vokale.

II. Nachtrag

zu den

Abbreviaturen.

Diese haben nun eine Vollständigkeit erlangt, wie man sie in keinem anderen Werke finden wird.

אא
אשל אברהם 10
אא"ב
אי אמרת בשלמא
א"ל
אגב גרדא 2
אדז
Sonntag, Mittwoch, Freitag.
אד"ם
אמונה דבר מעשה 3
א"א
אבא ואמה
אי"ע
אלוהים יברכנו עליון 1

2 אלוהים יהי עוזרם
אישה"ל
אך ימי שנות חיים יוסיפו לו
אכמ"ה
אם כל מה הגיד
אמיר"ה
אדונינו מלכינו ירום הודו
אמרע
אש מים רוח עפר

ב
ב"א
4 בן אדם
באר

באותו דבור
בה"
בין השמשות
בזד"ת
בזוהר דתיקונים
בי"ע
בריאה יצירה עשיה
בח"ת ובשו"א
בחרים חכמים ובשבועה
דאוריתא
בכ"
2 באי כותי
בלה"
בלו הכי
במז"ל
בעדן מנוחות זכרו לברכה
בע"ם
בגן עדן מנוחתו
בש"י
בצל שדי יתלונן
S. 28 l. בתכ st. באכ

ג
גג"
גדולה וגבורה
ג"י
2 גימטריא

ד
ד"כ
דברים בטלים
דל"ת
1 דלא תימא

ה
הה"ק
הבנין הקל
הי"
השם ישמרהו
הי"ד
האל ינקם דמו
הי"ו
השם ישמרהו ויחיהו
הי"ן
השם ינקם נקמתו
הכ"ם
הריני כפרת משכבו
הס"ד
הוא סוף דבור

ו
ובכ"א
ובכל אחד
וג'
וגומר
ודה"ע
ודברי הימים דניאל עזרה
וז"ס
וזה סוד
וכתי'
וכן תרגום יונתן
וצ"ע
וצריך עיון
וש"ה
ושאר דוכתי

חגת
חסד גבורה תפארת
חגבי
חלב גבינה בשרי יין
חגבש
חלב גבינה בצלים שיחליים
חד כחד
חושבני דדין כחושבני דדין
חוב
חכמה ובינה
חח ושד
חרם חכמים ושבועות דאוריתה
חמ
3 חסורי מחסרי

ט
טר
טוב ורע
טס
2 ט ספרים

י
יא
2 ירחמהו אל
יאע
יכוננו אל עליון
יבנח
יין בשמים נר הבדלה
יבה
יעקב בעל הטורים
יחבא
יהי חלקו בחיים אמן

ז
זא
זעיר אנפין
זהח
זהרי חמה
זות
זוהר ותיקונות
זון
זעיר ונוקבא
זיע
זכותם יגן עלינו
זלה
זכרו לחיים תעלם
זללה
זכרונה לברכה לחיי העלם הבא
זלקצט
זכרו לברכה קדוש צדיק טהור
זלה
זכרו לחיים העולמים
זלע
זכרונו לחיי עד
זליב
זכותו לעד יגן בעדנו
זצוקל
זכר צדיק וקדוש לברכה
זקל
זכר קדוש לברכה
זשה
זה שאמר הכתב

ח
חבית
חלב בשר יין תכלת

ל'

לולה"ה

לברכה ולחיי העלום הבא

לע'

לא עליכם

לת"ר

לתרבות רעה

מ'

מא

4 מקום אחר

מב

2 מנוחתו בכבוד

מבגעה

מנוחתו בגן עדן אמן

מג"ש

מגרסת שמואל

מגכ"ר

מיכאל גבריאל נוריאל רפאל

מ"ד

4 מיין דוכריין

מד"ח

מתחיל דבר חדש

מו"

מורי ורבי

מחע

מנוחתי חיי עדייו

מט

מטטרון

מ"כ

2 מנוחתו כבוד

מנ

2 מיין נוקבין

יחב יעם

יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם

י"ל

2 יחי לעד

ילאנ"ס

יחי לעד אמן נצח סלה

ילב"ה

יתהלך לעני ה בארצות החיים

ימ"ש

יטריה מן שמיה

יע"ה

יכוננו עד העולם

יעל"ה

ינוח עליו השלום

יעמ"ש

ינוח על משכבו

יצע"ו

ישמרם צור עולמים וחיים

יקנה"ז

יין קדוש נר הבדלה זמן

ירא

ירחמהו אל

יש"ב

יהא שלם במנוחתו

יש"ר

יחיה שנים רבות

כ

כח"ב

כתר חכמה ובינה

כס"ף

כל סוף פסוק

נפשו צרורה עם הצדיקים
נ"ר
נטריה רחמנא
נרו
3 נפש רוח
נתבע
2 נפשו תנוח בגן עדן

ס
ס"ל
סגן לויה
סה"ד
סוף הדבר
ס"ט
ספר טוב
סטמ
ספר טוב מאוד
ס"ס
סוף ספר

ע
עת ſt. עא l. S. 240
עז"ל
עוד זה נקרא
עמי"ש
על משכבו ינוח שלום
ע"ק
עד קדש

פ
פב"פ
פלוני בר פלוני

מע
3 מנוחתו עדן

נ
נ"ב
2 נשמתו בעדן
נבג"את
נפשו בגן אלוהים תלין
נב"ה
נפשו בצרור החיים
נב"ע
נשמתו בגן עדן
נבעת
נשמתו בגן עדן תנוח
נבתוזיא
נפשו בטוב תלין וזרעו
יירש ארץ
נ"ה
נצח הוד
נ"ח
2 נתיבת חכמה
נח"י
נשמה חיה יחידה
נ"י
נרו יאיר
נלע"ד
נראה לפי עניות דעתי
נ"נ
נח נפש
נצבח"א
נפשו צרורה בצרור
חיים אמן
נצע"ה

צ
צב״י
צדיק באמנתו יחיה
צוק״ל
צדיק וקדוש לברכה
צל״ת
צריך להיות תחתיו

ק
ק״ג
2 קנין גמורה
ק״ה
1 קידוש השם
2 קודם החופה
ק״ס
קנין סודר

ר
רא״ע
רחם אל עליה
רי״ת (בע)
רוח קי תנחנו (בגן עדן)

ש
ש״ד
שאר דוכתי
ש״דר
שבתה דריגלה

שח״ז
שטר חצי זכר
ש״י
שיחיה
שיחל״א
שיחיה לעד אמן
שלי״א
שיחיה לארך ימים אמן
ש״מ
4 שכיב מרע
שצ״ו
שמרהו צורו וגואלו
ש״ת
5 שתחיה

ת
S. 246. תרגום ſt. תרדום l.
תהע״ם
תעל הטל על מלונם
ת״ו
תבונה ותכונה
תי״ב (ע)
תרגם יונתן בן עוזיעל
ת״כ
תנאי כפול
תשהע״ם
תעל שכבת הטל על
מלונו

